

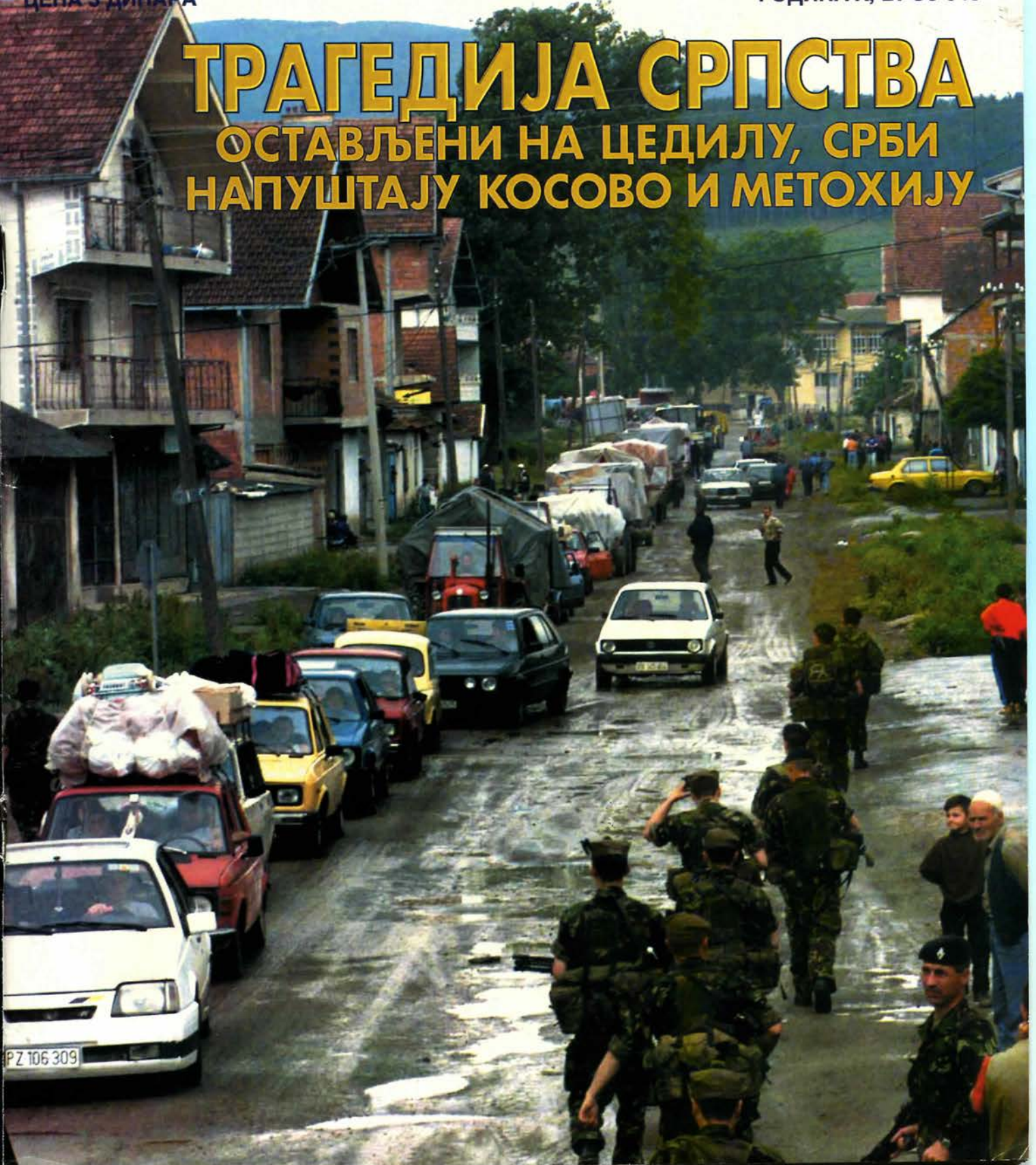
ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ЈУЛ 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 640

ТРАГЕДИЈА СРПСТВА ОСТАВЉЕНИ НА ЦЕДИЛУ, СРБИ НАПУШТАЈУ КОСОВО И МЕТОХИЈУ

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, ЈУН 1998. ГОДИНЕ
ГОДИНА IX, БРОЈ 527
ЦЕНА 3 ДИНАРА

НАРКОМАНИЈА ВУКА МАНИТОГА

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, ЈУЛ 1998.
ГОДИНА IX, БРОЈ 543
ЦЕНА 3 ДИНАРА

СРПСКИ БАРОН МИНХАУЗЕН

ЦРНИ ВУК НА БЕЛОМ ПРАХУ

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, ЈАНУАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА IX, БРОЈ 610. ЦЕНА 3 ДИНАРА

СПО - ВЛАСТ ХАОСА И ЛОПОВЛУКА

ЦРНИ ДАНИ БЕОГРАДА

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, ФЕБРУАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 678

ПОСЛЕДИЦЕ ДРОГИРАЊА ВУКА ДРАШКОВИЋА

АНАЛИЗА ЕКСПЕРТСКЕ ГРУПЕ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ОПАСАН ПО СРБИЈУ!

ОВАЈ ЧОВЕК ЈЕ НЕПРЕКИДНО
ЗАХТЕВАО, И ГЛАСОВИМА
СВОЈИХ ПОСЛАНИКА ОМОГУЋИО,
ДА НАТО ТРУПЕ ОКУПИРАЈУ
КОСОВО И МЕТОХИЈУ

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, МАРТ 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 614. ЦЕНА 3 ДИНАРА

СРПСКИ КРАЉ КОКАИНА ИСПРЕД СВОГ ДВОРА НА КОШУЋАКУ

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Тачно три месеца по увођењу ратног стања, на иницијативу Савезне владе сазвана је седница Савезне скупштине Југославије, на којој су се посланици оба већа изјаснили о главној тачки дневног реда - предлогу да се оно укине. Тако је рат званично престао 26. јуна, даном оглашавања ове одлуке у "Службеном листу СРЈ".

Савезни посланици Српске радикалне странке проценили су да је проглашење престанка ратног стања од огромног значаја за нормално функционисање државе, те су подржали предлог Савезне владе. Као и много пута раније, српски радикали су дали примат политичком интересу отаџбине, иако је опште познато да остају при ставу да узроци успостављања ратног стања нису елиминисани, да је Косово и Метохија под окупацијом и да околности које су наступиле после реализације мировног плана Черномирдин - Ахтисари ниједном искреном патриоти не дозвољавају уљуљкивање на ловорикама.

Доследни програмском ставу да одбрана државе нема цену, српски радикали су раскинули коалицију са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом у Влади народног јединства и поднели оставке на потпредседничке и министарске

функције у републичкој извршној власти. Уредбом председника Србије, међутим, до разрешења у Народној скупштини Србије на првом редовном јесењем заседању, српски радикали остају на својим дужностима у Влади.

У мањинској Савезној влади, српски радикали, које више не обавезује коалиција са левицом на републичком нивоу, већ су најавили да ће се понашати у правом смислу речи као опозициона политичка партија. Нови политички моменат актуелизује прошлогодишње неостварене договоре са председником Савезне владе, да се после црногорских избора реконструише министарски састав мандатара Булатовића.

Краткотрајна романса са Српским покретом обнове потврдила је прогнозе Српске радикалне странке да козметика не може поправити непоправљиво, већ само договор са озбиљним партнерима који имају упориште међу бирачима. Укидањем ратног стања стекли су се услови за неопходне промене унутар институција извршне власти. Затварати очи пред решењима која је отворило време данас би било равно самоубиству.

Жана Живаљевић

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић • Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Жана Живаљевић, Огњен Михајловић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић, Александар Вучић, Весна Зобеница, Весна Марић • Техничко уређење, компјутерски прелом, дизајн и израда колора: Северин Поповић • Лектор: Зорица Илић • Штампа: НИГП "АБЦ ГРАФИКА" д. д. Влајковићева 8, 11000 Београд • Редакција прима пошту на адресу: "Велика Србија", Трг победе 3, 11080 Земун, • Рукописи се не враћају • Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ,
НА ТВ "ПАЛМА ПЛУС", 29. МАЈА 1999. ГОДИНЕ,
У ЕМИСИЈИ "НИ ПО БАБУ НИ ПО СТРИЧЕВИМА"

СРПСКИ НАРОД ПРЕЗИРЕ СТРАНЕ СЛУТЕ

Вук Драшковић, који интимно прижељкује стране окупаторе, уживео се у улогу неког новог Милана Недића. Када дођу странци, он рачуна да би њега довели на власт.

У западним медијима било је неких шпекулација да би Американци радо видели Мила Ђукановића као председника СР Југославије, Вука Драшковића као премијера, Зорана Ђинђића као министра иностраних послова итд.

Све то је, међутим, рачун без крчмара

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Ја сам Стево Гркинић, ви пратите специјализовану емисију ТВ "Палма плус" о косовској кризи. Ни по бабу ни по стричевима. Покушаћемо и вечерас да се приближимо одговору на сва питања када ће и како престати ово зло које нам се дешава већ више од два месеца. Са нама је вечерас у студију је потпредседник Владе Србије, др Војислав Шешељ. Добро вече.

Др Шешељ: Добро вече.

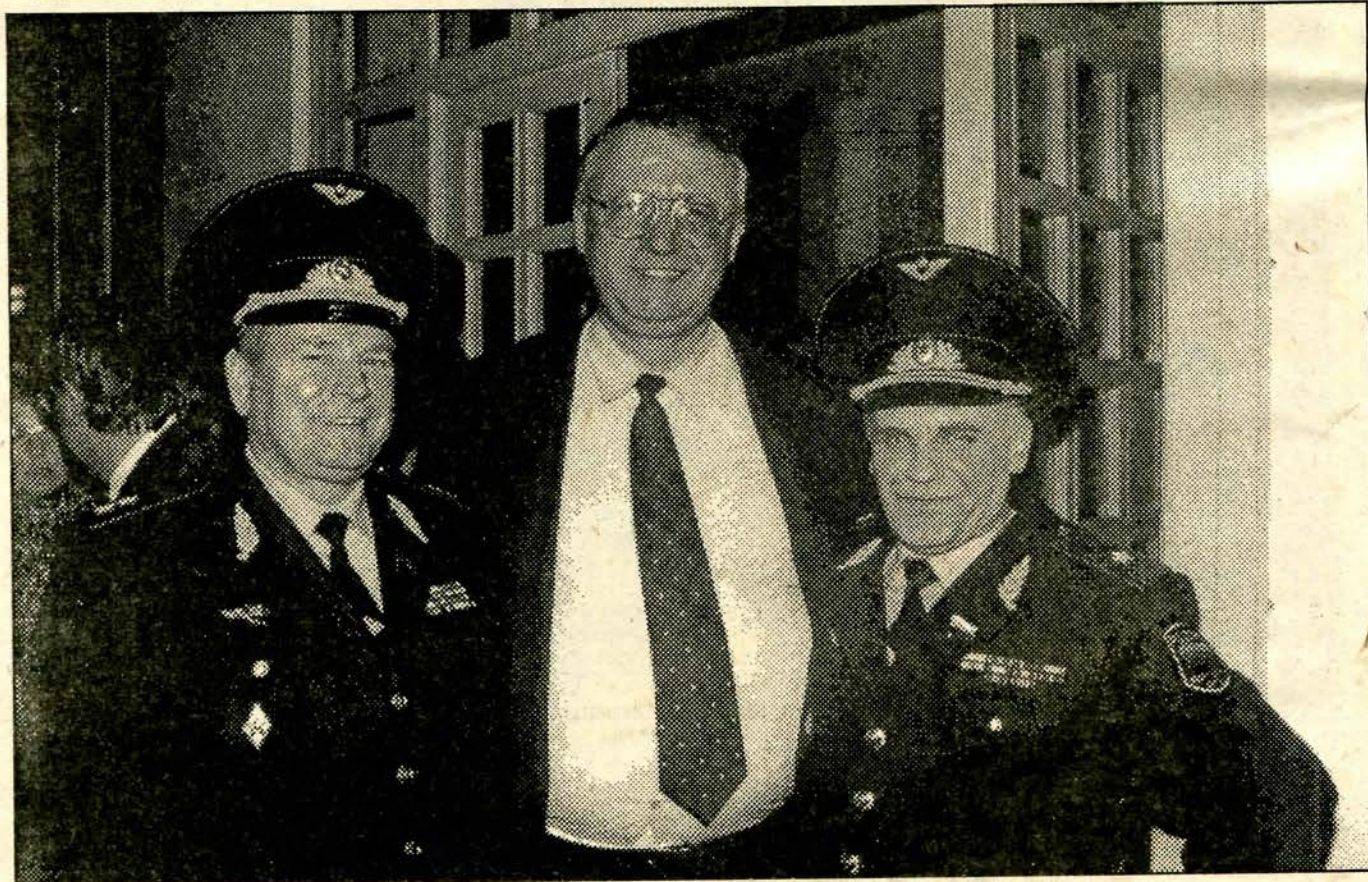
Иницијатива за решење косовско-метохијске кризе

Водитељ: На самом почетку скрећем вам пажњу поштовани гледаоци да је наш телефон и вечерас отворен за ваша питања. 035 је позивни број за Јагодину 23 - 23 - 99.

Господине потпредседниче, вест која је муњевито обишла цео свет ноћас и јутрос је та да је Југославија прихва-

тила принципе Групе 8. Ја бих вас молио да појасните о чему се ради.

Др Шешељ: Савезна Република Југославија је прихватила принципе Групе 8 као полазну основу за израду резолуције Савета безбедности Уједињених нација којом би се решило питање агресије на нашу земљу и привела крају комплетна косовско - метохијска криза. И то прихватање је било у дијалогу Слободана Милошевића и Виктора Черномирдина у току јучерашњег дана. Вик-

Др Шешељ са руским генералима Беновом и Безбородов: један од приоритета нове руске владе је изградња Савеза Русије, Белорусије и СР Југославије

тор Черномирдин је дошао са неким контурама руског плана о Косову и Метохији тзв. Руског плана, он се тако зове и у светским медијима.

И то је нешто што би могло да се уклопи у нашу основну политичку позицију, у принципе за које се ми залажемо, а што би могло да представља излаз за западне силе које су ушле непромишљено у један рат, а сада не знају како да из тог рата изађу. Ако им је стало да се рат обустави и да изађу из тог рата на неки начин и спасавајући сопствени образ онда је ово прилика. Не знам да ли сте чули које су то основне контуре тзв. Руског плана.

Руси су прихватили инсистирање западних сила да се стационарају извесне трупе Уједињених нација на нашој територији, али поштују и наш став да

држава и евентуално и неких земаља које су биле потпуно неутралне у овом сукобу. Најважније је да тај Руски план подразумева да би се наши војни ефективи смањили, али не би се наша војска и полиција потпуно повлачиле. А оно што је код нас неки доњи минимум на којима морају остати наше војне и полицијске трупе то је 15.000 војника и 10.000 полицајаца што је неки мирнодобски корпус који је потврђен и споразумом Милошевић-Холбрук прошле јесени.

Дивљачка платформа Северноатлантског пакта

Дакле, то су те основне контуре које би за нас биле нешто што се може на извесан начин прогутати, поготово због тога што је нови руски премијер

слабе процене то је очигледно. И на психопатски начин прилазе и овој балканској кризи, а и осталим кризним жариштима на свету. Није нимало случајно да су након састанка ове групе, Г-8 како је она названа у светској јавности, Американци бомбардовали кинеску амбасаду у Београду.

Намерно. Ту је свака случајност искључена. Дакле, хтели су на неки начин да испијају пулс Кине, да иритирају Кину, хтели су на неки начин да сломају неку међународну платформу која би могла бити изграђена насупрот политичкој платформи НАТО-а која је освајачка. Која је дивљачка. Која је агроска у правом смислу речи.

Политички циљеви Хашког суда

Овог пута уочи Черномирдиновог доласка у Београд, Хашки трибунал је опгужио Слободана Милошевића и још четири истакнуте политичке личности у нашој земљи за наводне ратне злочине. Ми знамо да је тај Хашки трибунал инструмент западних сила да има изразито антирпску улогу. Да се руководи искључиво политичким циљевима, да нема никакво правно утемељење. Да гази све основне правне принципе, међународно јавно право итд. И непосредно пред Черномирдинов долазак многи амерички савезници су тај поступак осудили, изразили јавно неслагање итд. И то је требало да иритира, то је требало у старту да онемогући Черномирдину мисију.

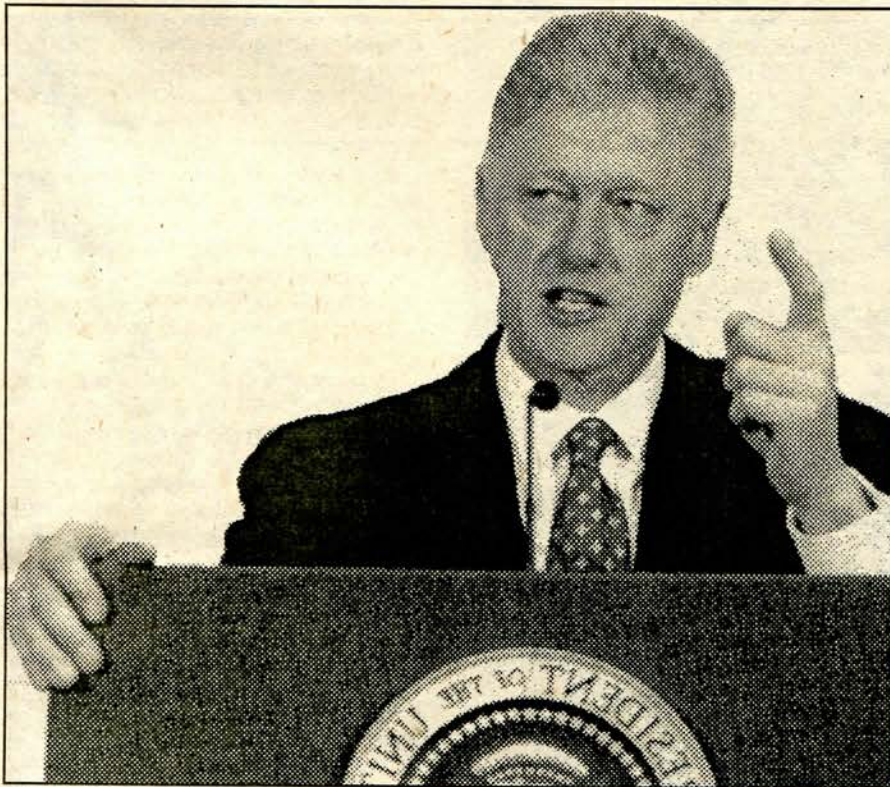
Приликом ранијих Черномирдинових долазака ми смо имали јаче интензитета бомбардовања у нашој земљи, поготово када Черномирдин оде. Његов авион се још и не изгуби са радарског екрана, а крену са свих страна, обрушавају се и тада задају најтеже ударе по цивилним објектима. Черномирдин је јуче отишао у касним поподневним часовима, видели сте и прошлу ноћ су бомбардовали и данас у току дана су бомбардовали и једноставно и не дају неке посебне изјаве. Бар ја у току данашњег дана нисам чуо од неких озбиљнијих званичника из агресорских земаља неке директније оцене Черномирдинове мисије. У сваком случају, ми очекујемо да ће Русија свој план завршити, дакле, да ће га до краја изградити и да ће га понудити Савету безбедности Уједињених нација.

Већа очекивања од Русије

Шта је сада за нас повољност у свему овоме?

Што Русија заиста има дипломатску иницијативу, што је Русија показала вољу, на жалост искључиво политичким и дипломатским средствима да нас штити, да помаже на неки начин. Више се држећи стриктне војне неутралности што је за мене помало разочаравајуће у свему овоме. Ја лично морам признати да сам очекивао више од Русије.

Али сада шта је ту је. У невољи је и то много, и то је значајно. Мислим да

Слабе процене: Американци на психопатски начин прилазе балканској кризи

то ни по коју цену не могу бити трупе агресорских земаља. Па су својим планом обухватили варијанту у којој се кризним сматра шире подручје Србије, Македоније и Албаније, па се распоред трупа прави по том ширем подручју тако да би агресорске земље НАТО-а имале под својом контролом делове Македоније и Албаније.

Тамо би њихове трупе биле распоредене са основном функцијом да се брину о избеглицама, да организују њихово снабдевање, њихову заштиту итд. Трупе земаља чланица НАТО-а које нису учествовале у агресији, то су, на пример, Грчка или Португалија, биле би смештене у граничним појасевима Косова и Метохије, односно Македоније и Албаније. И у унутрашњости Косова и Метохије било би, пре свега, руских трупа затим још трупа неких других земаља чланица заједнице независних

Степашин приликом инаугурационе беседе пред руским парламентом, када му је изгласано поверење, изјавио да је један од приоритета његове Владе изградња Савеза Русије, Белорусије и Југославије.

Онда би то нама јачало позицију и на неки начин терало извршну власт у Русији да се комплетан поступак убрза. Ако бисмо постали пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије, онда би се трајно уклонила свака опасност по опстанак наше државе. То би дакле, био један стратешки правац у коме би наша дипломатија наредних дана, недеља, месеци морала да иде.

Међутим, ја морам да признам да нисам неки велики оптимиста у погледу коначног исхода ове иницијативе. Јер Американци се труде да сваку иницијативу у старту угуше. Они још прижељкују нашу капитулацију. Они имају

Русија том својом дипломатском офанзивом може да постигне извесне ефекте. Поготово је значајно што се Русија све више повезује са Кином и Индијом. Видели сте шта сада раде Американци, желе да наруше релативно добре односе између Кине и Индије, тако што заопштавају питање Кашмира. У Кашмиру је дошло до правих оружаних обрачуна, чак до рата у извесном смислу речи између индијских и пакистанских трупа.

Једна велика група герилаца је убачена са пакистанске територије у индијски део Кашмира, то је покушала да сузбије индијска армија и дошло је до жестоког обрачуна. Традиционално Кина и Пакистан су имали добре односе и Кина је до сада и војно помагала Пакистан, чак му је помогла да направи атомску

може релевантним правним или политичким аргументима побијати.

И то је оно што је такође проблематично за западне силе, хтеле би да наметну једно решење, а немају за њега правно утемељење. Тамо где нема правног утемељења оне прибегавају голој сили.

Погрешне процене НАТО алијансе

Водитељ: Добро, шта треба конкретно да се деси да престане бомбардовање?

Др Шешељ: Е, па то питање сте упутили на погрешну адресу. Шта треба да се деси да би престало бомбардовање, то питање треба упутити челницима НАТО сила. Силама из НАТО-а.

Шта су они очекивали?

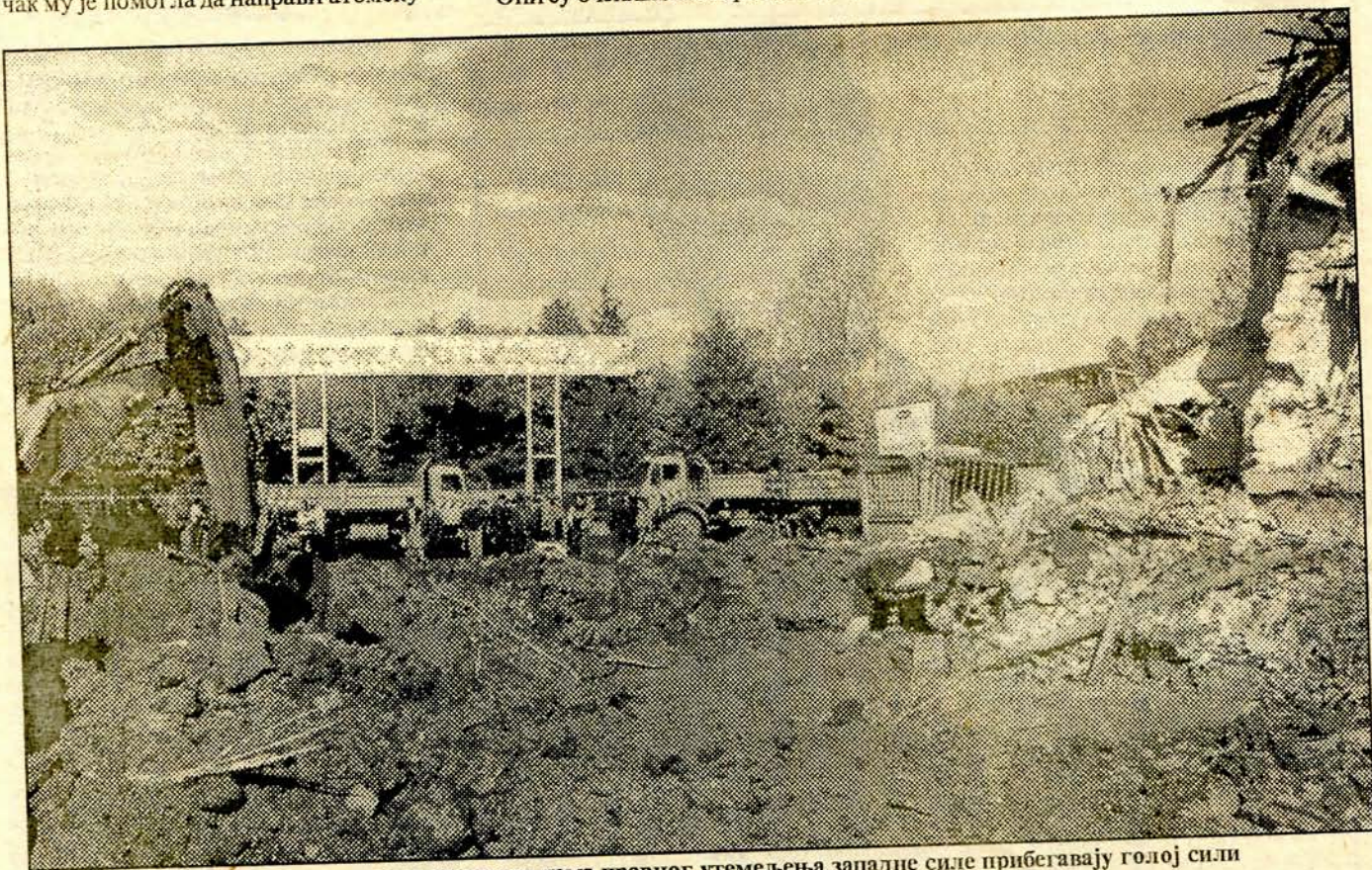
Они су очекивали за прва два три да-

ћи пуштање на слободу америчких војника који су ухваћени на нашој територији.

Наш је став, ако се сећате, био да им се суди пошто Америка нама никада није објавила рат, дакле, они су се на нашој територији појавили као најобичнији терористи и ту је било правног основа. Али ту је у једном моменту направљен добар потез који је изазвао одобравање светске јавности.

И, у сваком случају, добро је што је то било приликом посете Џесија Цексона великог борца за људска права у Америци, што је за нас посебно важно припадника причке националне мањине, дакле мањине која је традиционално веома угњетавана у Сједињеним Америчким Државама.

Читав низ таквих потеза са наше

На Западу ништа ново: тамо где нема правног утемељења западне силе прибегавају голој сили

бомбу. Американци се надају да би заопштавањем односа на индијском подконтиненту могли да сузбију сваку шансу да се изгради савез између Кине и Индије, што би за њих био велики проблем.

Дакле, међународна ситуација се компликује. Много се компликује. У свему томе ми трагамо за варијантом у којој ћемо сачувати нашу државу, у којој нећемо изгубити ни педаљ наше територије.

Нећемо дозволити окупацију ни једног дела наше земље, а тражимо неку мекну варијанту која би могла да обустави бомбардовање и која би вратила све учеснике овог сукоба, овог спора за преговарачки сто. Јер показао је и досадашњи преговарачки процес да ми владамо једном јаком аргументацијом која се не

на да ћемо ми капитулирати, за првих недељу дана максимално. То је та њихова погрешна процена. Ја сам лично убеђен да су знали да ће овако жесток бити наш отпор, наше супротстављење да до агресије не би ни дошло.

Историчари ће то да истражују и када се све ово заврши сазнаћемо вероватно много детаља у сваком случају много више него што данас знамо и како је припремана операција и какве су биле основне преокупације лидера агресорских земаља.

Ми у сваком случају чинимо максимум и на дипломатском и политичком плану да се агресија обустави. Имали смо неколико потеза који су добро одјекнули у светској јавности, неколико крајње конструктивних потеза укључују-

стране није наишао на адекватан пријем код агресорских земаља и оне су наставиле са бесомучним бомбардовањем. Оне и даље желе нашу капитулацију. А ми им стављамо до знања да капитулација једноставно не долази у обзир.

СР Југославија прихватила принципе Групе 8

Водитељ: Ви сте малочас пар пута поменули руски план, дакле, да разјаснимо. Да ли смо ми прихватили руски план или план Групе 8?

Др Шешељ: Ми смо за сада прихватили принципе Групе 8 као полазну основу за израду плана за дефинитивно решење косовско метохијског проблема који би био оверен у Савету безбеднос-

ти Уједињених нација. То у себи садржи извештај ризик и ми смо свесни тог ризика. Да бисмо могли размотрити какав је тај наш ризик морамо поћи тачку по тачку кроз план Г - 8. Шта садржи тај план?

Првом тачком тог плана инсистира се на обустави сваког насиља на Косову и Метохији. Формулација је веома широка и дозвољава свакоме да има своје неко тумачење. Како се насиље дешавало на Косову и Метохији?

На Косову и Метохији је постојало илегално насиље, противправно насиље коме су прибегавали албански терористи. И постојало легално на правни начин примењивано насиље наше војске и полиције која је сузбијала терористичка дејства у складу са одредбама Устава и закона.

Не може се једним међународно правним актом или политичком декларацијом доводити у исту раван правно и противправно насиље. Правно насиље постоји у свакој држави на свету. Правно насиље подразумева и међународни правни поредак и читав систем правних аката Уједињених нација итд.

Свака држава има право да се штити од унутрашње побуне, од тероризма, од криминала. Свака држава има право да штити силом своје границе, свој уставни поредак и слично. То се ниједној држави не може оспоравати.

Америка покровитељ терористичке тзв. ОВК

Оваквом једном широком формулацијом, као да се у исту раван ставља наша полиција, наша војска и албански терористи. Али, пошто се прихвата оваква формулација као полазна основа, подразумева се да се сада води дијалог шта је шта. Да се јасно све разграничи.

И оно што сада провејава и у западном јавном мњењу и у изјавама многих западних политичара у свакој варијанти се подразумева разоружавање албанских терориста. Више нико не инсистира на албанским терористима као на релевантном војном фактору који би морао да се укључи у сваки будући споразум, евентуални споразум о Косову и Метохији, па би као фактор који располаже оружјем дакле, средствима силе био укључен у евентуалне полицијске или војне формације.

Ако се сећате у Рамбујеу су Американци планирали да та терористичка организација, која себе назива ослободилачком војском Косова, постане заправо замена за нашу војску и полицију бар у неким деловима Косова и Метохије, што је за нас апсолутно неприхватљиво.

Друга тачка тог споразума говори о повлачењу наше војске и полиције. И она је веома широко формулисана.

Окупација ни по коју цену

Водитељ: Комплетно повлачење или делимично?

Др Шешељ: Е па, у томе и јесте проблем широког формулисања свих ових

Етика разбојника: и поред ослобођења америчких терориста, агресори су наставили са бесомучним бомбардовањем Србије

пет тачака. Нешто се формулише на један широк начин и онда сваки учесник у поступку има неко своје тумачење.

Сада Американци могу да кажу подразумева се комплетно повлачење, Руси кажу није комплетно повлачење и тако се Черномирдин и поставља. Ако сте видели Черномирдин каже да извесни ефективи наше војске и полиције морају остати. Који су то извесни ефективи, то су наши редовни мирнопобски ефективи, рекао сам који је то број. То је оно што је за нас довољно, са чиме ми можемо у потпуности обезбедити уставну позицију и војске и полиције. Ми немамо намеру 150.000 војника вечито

да држимо под оружјем. То је страшно скупо, то исцрпљује земљу.

Ми једва чекамо да се прекине бомбардовање, да престане претња по нашу територијални интегритет и државни суверенитет, да престане свака претња од инвазије на нашу државу, па да резерviste вратимо кућама, да војнике којима је истекао редовни војни рок такође пустимо кућама, дакле, да све сведемо на нормално стање.

Ми једва чекамо да то урадимо, али не можемо и не смемо све док нам НАТО прети и копненом инвазијом и док бомбардује све делове Савезне Републике Југославије скоро без изузетка. Дакле, и то је нешто око чега можемо да се усагласимо али на принципијелној основи.

Оно што је за нас било најпроблематичније то је инсистирање на страним трупама, али сада под трупама Уједињених нација. Било је неких необзирљивих политичара и у нашој земљи који су праве хвалоспеве испевали тим трупама Уједињених нација. Као и ми смо чланице Уједињених нација.

То једноставно није тачно. Наше чланство је суспендовано. Ми немамо никаквих могућности у Уједињеним нацијама. Наш амбасадор Јовановић је само пуки посматрач. Он тамо и нема признат статус амбасадора него отпавника послова.

Он је амбасадор по нашој унутрашњој хијерархији Министарства иностраних послова, а не по статусу који ужива и Њујорку.

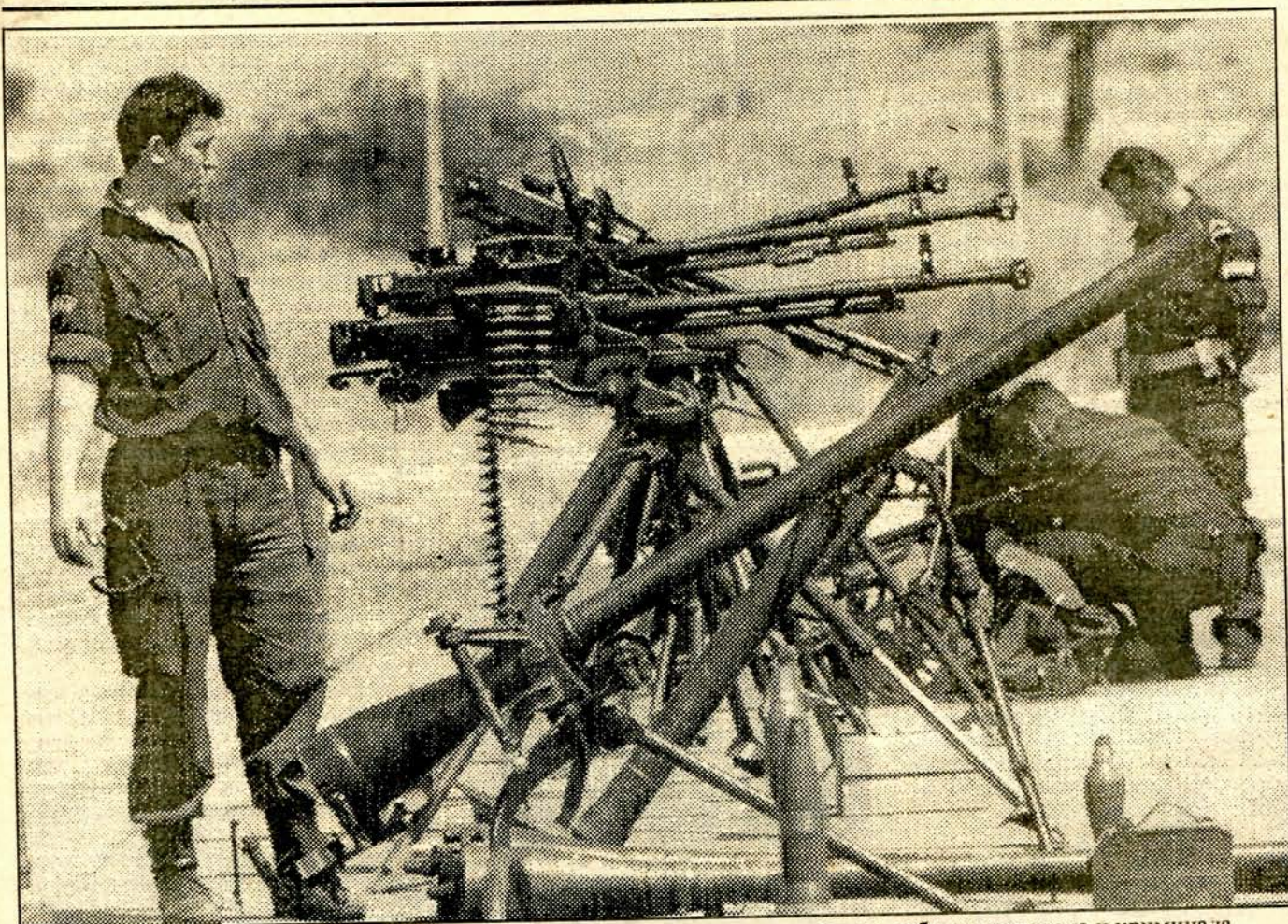
Затим, неки необзирљиви политичари су говорили мислим да је то било и на вашој телевизији како су наше трупе могле да иду на Синај, ако су могле да иду на Иранску и Ирачку границу зашто не би трупе Уједињених нација могле да дођу и на нашу територију.

Ни то није исто. Наше трупе под заставом Уједињених нација увек су биле трупе раздвајања ишле су на линију раздвајања. Између Израелаца и Египћана, или између Ирака и Ирана. Нигде нису биле окупаторске трупе.

Овде би Американци хтели, пошто то не могу другачије да изведу и на томе више много не инсистирају, да НАТО као такав дође у окупациону мисију, да Уједињене нације повере НАТО-у, под заставом Уједињених нација, да изврши окупацију. Ми то не смемо дозволити ни по коју цену. Чему онда овај рат? Чему оволика разарања? Оволике жртве које су већ пале, па сада мирним путем да прихватимо окупацију.

Не долази у обзир. Не треба имати ту никаквих илзузија. Никада никаква страна војска није добра. Али по овом Руском плану уз варијанту приступања Савезу Русије и Белорусије неки наши основни интереси би били задовољени.

И друго, знате, искуство Републике Српске показује да руска војска ипак није оно што су трупе земаља НАТО-а. Да има коректнији однос, нормалније се понаша, и не меша се у политичке процесе. Не намеће своју вољу локалним органима власти итд.

Легална употреба силе: свака држава има право да се штити од унутрашње побуне, тероризма и криминала

Повратак само за држављане СР Југославије

Водитељ: Читава ствар...

Др Шешељ: Остале су нам још две тачке плана Г-8 па ја мислим да не би требало да их прескочимо.

Оваква ситуација око страних трупа је дакле, веома, веома проблематична. И ми гутамо неку кнедлу, и ми гутамо неку горку пилулу знате, наш је принципијелни став против страних трупа.

Па ако је баш то цена да се обуставе ратне дејства онда и ту можемо мало да попустимо. Али постоје и границе наше попустљивости. Дакле, не долази у обзир капитулација. Ако би дошле трупе НАТО-а на нашу територију онда би то била капитулација. Онда све ово не би имало смисла. Онда бисмо ми изгубили Косово и Метохију.

Још једна тачка која је прилично опасна у овом плану Г-8 је тачка која говори о администрацији Уједињених нација. И то није дефинисано до краја. Да ли је то администрација Уједињених нација која замењује наше државне органе, нашу локалну власт итд или је то администрација која би деловала паралелно са нашим државним органима и била посвећена остваривању неких својих конкретних задатака у сарадњи са нашим државним органима. И ту има много тога да се дефинише. Много тога да се расправи.

И пета тачка је инсистирање на повратку избеглица. Ту ми имамо један принципијелан став. Они који су наши држављани могу да се врате. Наравно, морају да докажу да су држављани, они који нису наши држављани не могу се вратити.

Када бисмо ми потпуно ослободили наше границе не само да би се сви ови вратили који су изашли из наше земље, него можда би се и пола Албаније преселило на територију Косова и Метохије. Ту такође морамо бити веома опрезни.

Ја сам против тога да се сада шири неки неумерени оптимизам. Јер било је неких изјава ево за који дан престаје, само што није престало итд. А бомбардовање онда све жешће и жешће. Ми смо сада реално у једној тешкој ситуацији.

Основна је ствар да морамо издржати, да морамо бити међусобно солидарни, морамо се помагати у невољи. Морамо и неке мере доносити као власт које ће олакшати положај свим грађанима наше земље. Морамо се залагати за неке принципе који обезбеђују да се терет овог рата што равномерније распореди на све грађане. И Влада Србије већ је доста потеза на том плану повукла.

Инсистирања на територијалном интегритету СРЈ

Водитељ: Господине Шешељ, где је Косово, у политичком смислу, у том плану постављено?

Др Шешељ: У политичком смислу Руси се држе чврсто става да је Косово у саставу Србије и Савезне Републике Југославије, Косово и Метохија.

Руси непрекидно инсистирају на територијалном интегритету Савезне Републике Југославије, на томе инсистира Кина и ја верујем да те две велике силе и сталне чланице Савета безбедности по том питању неће попутити. Руси су све свеснији да је ово и рат против њих, да је ово судбина коју су западне силе намениле и целој Русији.

Кина после овог бомбардовања амбасаде више нема никаквих илузија, то је очигледно.

Веома је значајно што се последњих дана и јапанска Влада директније одредила према овој агресији. Јер у почетку је била више склона да подржи НАТО, директно се не мешајући. Али ево већ сада, јуче мислим да је то било званично се изјаснило против агресије и инсистира на мирном решењу у оквиру Уједињених нација.

Све већи број земаља на свету инсистира на Уједињеним нацијама. И то је сада значајно јер се негира онаква улога НАТО-а какву су му предвиделе западне силе. На којој нарочито инсистира-

ју Американци. Они су НАТО покушали да претворе у неприкосновеног светског жандара. После ове агресије на Савезну Републику Југославију немају шанси да то постигну, убеђен сам у то.

Максималан степен аутономије Косова и Метохији

Водитељ: Конкретно, ја мислим да ми нисте одговорили на питање. Косово у политичком смислу шта добија? Осим што је у Југославији, који степен аутономије.

Др Шешел: Ја не знам шта ви мислите под том питањем шта добија Косово. Ја вам кажем најважније је да Косово остане у саставу Савезне Републике Југославије. Који степен аутономије? Оно што је наша делегација потписала у Паризу. То је тај степен аутономије, максималан.

То је аутономија, пре свега, за припаднике националних заједница. А не издвајање Косова и Метохије из састава Србије и припрема за проглашење независне државе. Косово може добити максимум који је предвиђен већ Уставом Републике Србије и ништа више. Ко то може сада било каквим међународним уговором мењати наш Устав.

Шта то значи? Оно што се може укlopити у уставну формулацију аутономне покрајине то може да садржи и сваки план о косовско - метохијској аутономији.

Лично, и ја и странка којој припадам смо против било какве аутономије. Ми смо за унитарну државу. Ми смо и против федералних јединица. Али смо свесни реалности да не можемо сада своју вољу у потпуности да проведемо, понашамо се у складу са уставним оквирима. Када сазру услови да се Устав мења, мењаћемо Устав.

Група 8 у клин, НАТО у плочу

Водитељ: Ако је наша позиција јасна, а јасна је као што кажете, а позиција НАТО-а је такође јасна, њихов портпарол понавља сваки дан, и данас је поновио, да о принципима односно пет тачака НАТО-а неће бити разговора и бомбардовање ће трајати све док се они не прихвате безусловно. Значи ли то да нам остаје само рат?

Др Шешел: Ту треба поставити питање шта је то сада пет принципа НАТО-а? Изгледа да је једно пет принципа Г-8, а друго пет принципа НАТО-а. Е то је тај проблем различитог тумачења. А како НАТО тумачи те принципе они подразумевају нашу капитулацију. А наша капитулација не долази у обзир.

Српске снаге уситниле тзв. ОВК

Водитељ: Да ли смо ми ближи или даљи копненој интервенцији по вама?

Др Шешел: Још увек нема озбиљних индикација да се припрема копнена интервенција. Американци избегавају да укључе своје трупе у копнени рат. Гла-

вни заговорници копнене интервенције су Британци, британска Влада. Немци су против копнене интервенције и највероватније у њој не би учествовали. Категорички се противе Италија и Грчка. Дакле, ни НАТО ту још није слојан и јединствен. Американци би најрадије да дође до копнене интервенције али да неке туђе трупе обаве тај прљави посао и изгину за њихове интересе.

Да америчке трупе дођу када је већ све готово. Па се онда ту говори о ангажовању мађарских, чешких, пољских, турских трупа и слично.

Оно где су се Американци прешли у својој процени је посебно значајно и за нас овде интересантно. Американци су били сигурни да су створили услове повлачењем једног дела наше војске и полиције након споразума Милошевић-Холбрук да су створили услове да албанска терористичка организација прерасте у устаничку војску у правом смислу речи и у време бомбардовања НАТО-а да подигне Албанце на општи устанак и преузме контролу над Косовом и Метохијом. Американци су сматрали да је њима довољна интервенција из ваздуха, а да би онда остварили координацију садејство са тзв. ослободилачком војском Косова од које су очекивали да прерасте у војску у правом смислу речи.

Међутим, ми смо на ту варијанту били спремни и оног тренутка када је албанска терористичка организација покушала општи оружани устанак, ми смо је уништили. Ми смо је практично уништили.

Још увек има малих група на терену које су веома опасне. Једна таква група је недавно организовала заседу у којој је убијен народни посланик Српске радикалне странке Драган Милуновић у Лужанима код Приштине, он је капетан I класе резервни, командир једне јединице, и у заседи је убијен.

Заседу је свега неколико шиптарских терориста организовало. И они су сада у мањим групама до десет људи распршени на подручју Косова и Метохије. Дакле, опасни су утолико што могу и даље организовати заседе, атентате, што се пресвлаче у цивилна одела. Видели смо данас је ухапшена једна група, не знам да ли је то приказано и на државној телевизији...

Водитељ: Јесте у Београду...

Др Шешел: Данас је саопштено да је ухапшена једна група терориста у Београду која се спрема да нападне цивиле да изазове што шире крвопролиће. Чак су хтели да поставе бомбу и на Тргу републике у Београду, и у неким склоништима.

Водитељ: Водоводу чак...

Др Шешел: Ресторанима, да униште водовод итд. Дакле, то је оно с чиме ћемо се ми још извесно време носити. Док и последњег терористу не ликвидирамо.

Питања гледалаца

Водитељ: Господине потпредседниче, ако немате ништа против ја бих прешао

на питања гледалаца, има их заиста много до почетка емисије.

Др Шешел: Превише смо одужили овај уводни део.

Водитељ: Стигло је до почетка емисије 400-500 питања. Морам да поздравим и наше гледаоце који реемитују овај програм, интервју емисију "Ни по бабу ни по стричевима" ТВ "Палма плус", а то су телевизије: "Галаксија" - Чачак, Телевизија "Бе ла ми" - Ниш, "Канал 9" - Крагујевац, Телевизија 5 - Ужице, Телевизија "Дуга" - Пожаревац и Телевизија "М" Параћин.

Идемо редом. Александар из Чачка зашто ви и нико одзваничника није обилазак војску на Косову и зашто сте облачили маскирну униформу када је био рат у хрватској а не сада на терену на Косову?

Др Шешел: Мој ратни распоред је у Влади Србије. Ја извршавам своје задатке и они су много већи него у редовним мирнодопским околностима и идем тамо где је потребно.

Маскирну униформу сам облачио онда када није опстојала државна власт на делу територије претходне Југославије. Онда када је народ спонтано градио и нову државу или Републику Српску или Републику Српску Крајину и док је огроман број добровољаца чинио оно што је иначе морала да чини војска, а регуларна војска је била у очајном стању, практично пред распадом.

Ми сада имамо веома јаку, чврсту војску, полицију. Добро организовану без обзира на све ове материјалне проблеме који нас прате - тешку економску кризу, социјалну белу итд.

Много је учињено на реорганизацији војске. И наша војска је опет једна респектабилна војна сила. Нема никакве потребе дакле, да негде парадиром у војној униформи. Са друге стране, битно је да сви наши државни органи функционишу како треба. А ја сам увек тамо где сам најпотребнији.

Где сам био где нисам, о томе ће се причати после рата. У сваком случају мислим да смо ми показали да сви државни органи заиста добро функционишу. И ја бих рекао да чак функционишу боље него у мирнодопским околностима, имамо много више дисциплине.

Путовања политичких покојника

Водитељ: Велибор из Јагодине како се сада третирају Весна Пешић и Зоран Ђинђић?

Др Шешел: Па, треба видети шта народ о њима мисли. Ја сам непрекидно у контакту са грађанима, крећем се, посредно сам с људима и мислим да су они у потпуности изгубили сваки морални кредибилитет и да апсолутно у политичком смислу ништа не значе.

Мислим да су још увек у иностранству. Преко Црне Горе су, уз помоћ Мила Ђукановића, буквално побегли из земље. Они су у таквој ситуацији да их се и њихове политичке партије све очигледније одричу.

Др Шешел и Хашки суд

Водитељ: Никола из Ковина дали мислите да су натовци погрешили што и вас нема на Хашком списку великих патриота и да ли ћете уложити жалбу?

Др Шешел: Ја ћу морати изгледа да пишем жалбе. Од када је формиран Хашки суд непрекидно најваљују подизање оптужнице и против мене, а никако напакон да подигну ту оптужницу. А за видео сам јуче свим овим који су на новој хашкој листи, а мог имена нема. Надам се да ће у најскорије време ту грешку исправити.

Ја сам још крајем 1995. године телефоном звао Хашки трибунал и нудио се да дођем одмах добровољно, само да ме позову. Пошто су ме многи западни политичари и новинари...

Водитељ: Затражили сте и визу...

Др Шешел: Прво сам звао телефоном да ме позову јер су ме многи западни политичари и новинари оптуживали да сам ратни злочинац. Међу њима и бивши Министар иностраних послова Америке Иглбергер. Пошто нису хтели да ме позову онда сам тражио визу у холандској амбасали у Београду да сам, о свом трошку, путујем за Хаг.

Нису ми дали визу. Бојали су се значи мог доласка у Хаг. Ја мислим заиста да се боје. Јер ја сам био спреман да одмах отпутујем и да тамо напарвим баш један процес који би се памтио.

Међутим, они сада то користе перфидно из других разлога. Јасно је њима да се ни Слободан Милошевић, ни Ојданић ни било ко други са ове листе никада неће појавити пред Хашким трибуна-

лом. Али они желе на овај начин да отежају преговарачки процес.

Па да кажу сутра не можемо ми да седимо и разговарамо са Милошевићем јер он је на списку. Па дајте другог преговарача, па дајте ово, дајте оно. Ми већ имамо искуства са Републиком Српском. Основни смисао да се Радован Караџић стави на листу ратних злочинаца је управо у томе да се он избаци из даљег преговарачког процеса.

И показало се да је то на дугу стазу имало ефекта. СДС је кандидовао Биљану Плавшић за председника Републике као човека од највећег поверења Радована Караџића, а она је, недуго после избора, издала и прешла на непријатељску страну. И растурала Републику Српску.

Значи то је тај смисао. Иначе они немају никаквих илузија да ће успети да ту своју вољу у овом правном смислу проведу до краја. Они на овај начин онемогућују преговарачки процес, минирају га, отежавају га у најмању руку. И наравно, дају додатну храну својим пропагандним средствима у психолошком рату против Савезне Републике Југославије.

Народ изабрао источну опцију

Водитељ: Дејан из Сопота вас пита зашто не распишете референдум и питате народ да ли ће на Исток или на Запад?

Др Шешел: Народ се изјаснио гласајући за наше партије. И сви они који су гласали за Српску радикалну странку гласали су за источну опцију јер смо се ми увек залагали за опцију што ужег пријатељства и са Русијом и са Кином

и са Белорусијом и са Украјином итд. Не само са њима, са Индијом, и са неким арапским, афричким, јужноамеричким државама, са свима онима који нам нису непријатељи.

Они који су директно за прозападну опцију гласали су за те партије на изборима. Ми знамо како су те партије прошле на изборима. А многе од тих партија су се поколебале после ове агресије.

Погледајте случај Нове демократије. До самог рата Нова демократија је као свој амблем имала заставу Европске уније, на конференцијама за штампу огроман пано са заставом Европске уније.

Са туђом заставом су наступали. Када је избио рат скинули су то. Нема више те заставе Европске уније. Да не говорим о неким другим странкама. Данас изразито прозападну опцију заступају само отворени издајници.

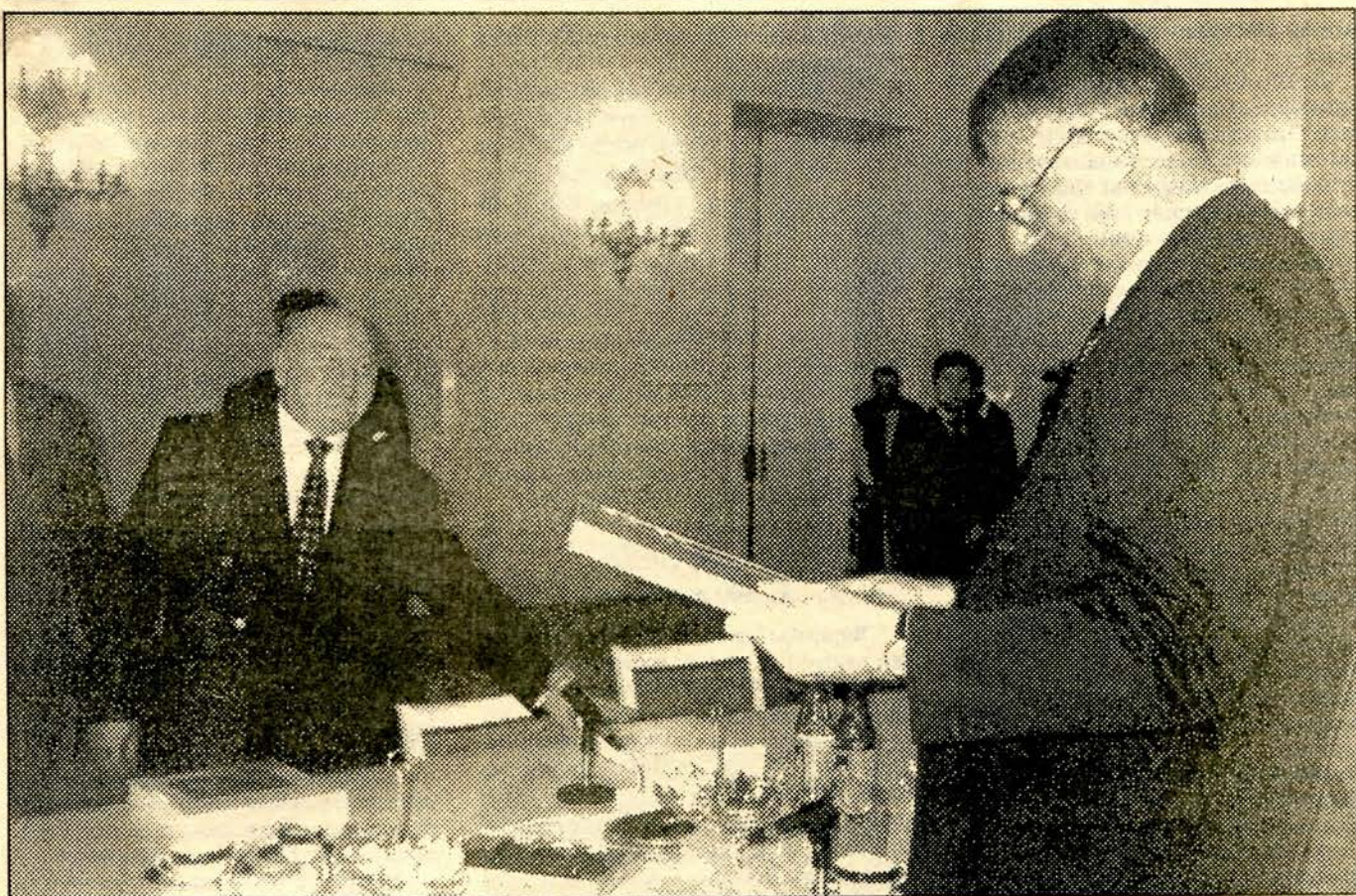
Они који пребегну у непријатељске државе у време док трају рат и агресија. Наша партија, Српска радикална странка, ту нема шта да преиспитује. То је наша опција од почетка. У извесном смислу то је била опција и ових левичарских партија Социјалистичке партије и Југословенске левине.

И оне су много више контаката остваривале на Истоку него на Западу. Много су боље биле примане на Исток него на Западу. Имале су много ближе и шире облике сарадње. Дакле, народ је све то имао у виду када је гласао на изборима.

Народ је нама политичарима кроз гласове које нам је поверио на избори-

Ратни распоред у Влади Србије: потпредседник Шешел извршава своје задатке који су много већи него у мирнодопским околностима

Др Шешелј у Москви: процес уласка СР Југославије у Савез са Русијом и Белорусијом, у својству пуноправног члана, више нико не може зауставити

ма дао одрешене руке да одлучујемо о државним пословима у његово име. Не може сваки грађанин у сваком тренутку непрекидно да се изјашњава. А народ ће се опет на следећим изборима изјаснити шта мисли о нашем раду и у овом рату и пре рата и после рата итд. Дакле, у крајњем исходу опет све зависи од народне воље.

Водитељ: Миливојевић из Пожаревца да ли ћете бити амбасадор у Белорусији?

Др Шешелј: Ја још не мислим да се повлачим из активне политике. А обично политичари који су у овој мери активни пред одлазак у пензију траже и неко амбасадорско место да у неким мирнијим водама обављају и даље политичке послове, много мањим интензитетом него до тада.

А ја осећам да сам пун снаге и енергије, не бих се тако лако повлачио из политике осим ако евентуално изгубим поверење Српске радикалне странке.

Трагање за најприкладнијим решењем

Водитељ: Дуле из Деспотовца, тврдили сте да никакве трупе неће ући на нашу територију, шта се сада дешава?

Др Шешелј: Ја сам и даље против тога да било какве трупе уђу на нашу територију. Али сам, мислим, и поприлично прагматичан и еластичан политичар и руководећи се интересом народа и државе спреман сам да неки свој став прилагодим у датом моменту ако је то

заиста реални интерес народа и државе и ако се не гази ништа од наших принципа и ако се не доводе у питање државни суверенитет и територијални интегритет земље.

Дакле, у оквиру тих основних начела, и моралних и политичких, покушавам да трагам за решењем које би било најприкладније. А, ако се сећате, и пре овог рата ми смо остављали опцију, ја мислим и у једној вашој емисији, али је то Душан Трифуновић водио, рекао сам да би у некој варијанти могле да дођу у обзир руске и белоруске трупе под условом да ми претходно постанемо члан Савеза Русије и Белорусије.

Ми још нисмо постали пуноправни члан у правом смислу речи, али и руски и белоруски парламент су већ изгласали ту одлуку. Значи, остало је још на извршним органима власти да то потпишу и да се иде поново на ратификацију у парламент. У извесном смислу ми смо већ једном ногом тамо закорачили.

Јасно ми је зашто сада извршна власт у Русији оклева да се то приведе до краја. Они би хтели прво да се заврши рат. Они су јавно неком приликом и рекли, један од њихових челника, да се заврши рат па онда.

Не знам да ли је то био лично Јељцин или неко од његових најближих сарадника. Јер Русија се прибојава да би директно била увучена у рат ако би сада прогласила Савезну Републику Југославију као чланицу једног ширег савеза у коме је и Русија, и одмах аутоматски има

обавезу да брани ту чланицу свим средствима која јој стоје на располагању.

Али, ја мислим да је тај процес уласка Савезне Републике Југославије у савез са Русијом и Белорусијом у својству пуноправног члана већ толико одмакао да га више нико не може зауставити.

Нежељени рат

Водитељ: Душан из Младеновца, да ли су после два месеца ратовања задовољене све ратне амбиције господина Шешелја?

Др Шешелј: Ја никада нисам имао никаквих ратних амбиција. И овај рат нисам желео као ни један други нормалан Србин. И непосредно пред овај рат сам изјавио, и на вашој телевизији, да ми покушавамо да рат избегнемо.

Да је он реална претња, реална опасност, да ми чинимо све што је у нашој моћи да тај рат избегнемо. Ако нам буде наметнут морамо да се боримо. Ја лично желим да се што пре овај рат заврши, као и сваки други грађанин Савезне Републике Југославије.

Али нисам спреман да допринесем да се рат заврши по цену губитка неког дела наше територије или по цену капитулације.

Мета у сваком моменту

Водитељ: Мира из Свилајнца, пре рата сте рекли да су ваши синови мали да

дете ви ићи на ратиште. Где то ратујете сада?

Др Шешељ: Ја сам свуда тамо где сам потребан и где ме задају Владе Србије воде. Ово је рат који се води из ваздуха против наше земље и много чешће гину цивили него војници. Чак би се могло рећи у овом рату који се сада води најсигурније је војницима.

Поготово онима који имају најспособније, добре официре и који знају да организују своју јединицу како треба, који знају да је заштите, укопају итд. Највише цивила гине у овом рату жена, деца, стараца итд.

Мислим да је питање депласирано. У сваком тренутку, и док смо у вашем студију овде, може неки томахавак да нас задеси. Јер ова је емисија унапред најављена, дакле, зна и НАТО да се ова емисија одвија управо сада и све је могуће.

Водитељ: Да, сви смо мета у сваком моменту.

Др Шешељ: Јесте, видели сте већ и атентат на Слободана Милошевића. Уништили су му резиденцију. Могао је у том тренутку да буде тамо. Знате, ја сам своју децу извео из своје куће у Батајници.

Али ја сам најчешће у Батајници, ако нисам дежурни у Влади. У ова два месеца ја сам четири петине времена провео у тој кући. Дакле, то је нешто што на неки начин зависи и од божије воље и од пуке случајности.

Само је пука случајност одредила ко ће у згради Телевизије Србије преживети тај ракетни напад, а ко неће. Али зло-

чиначки напад је изведен док је зграда била пуна људи.

Ја сам био дежуран ноћ пре првог ра- зарања зграде Владе Србије. На сву срећу ми смо се повукли после извесног времена, а првих дана непрекидно смо тамо радили. Да је та ракета пала 20-так дана раније побила би 10-15 људи који су и ноћу дежурали и у овим министарствима и у згради Владе.

Дакле, то је нешто што не зависи од наше воље. Не смемо, наравно, да будемо баш толико глупи и да се на неки начин поставимо као мета, па ако желе да нас погоде да нас тако лако погоде. Али, не смемо ни да се оптерећујемо па да одустанемо од неких других активности зато што прети та опасност.

Ракетни систем С-300 закаснио

Водитељ: Зоран из Петровца на Млави зашто Руси нису помогли војно?

Др Шешељ: То је питање које и мене мучи.

Ми нисмо на време добили овај ракетни систем С-300. Да смо га добили вероватно до агресије не би ни дошло. Е сада разговараће се о томе после рата. Бесмислено је да сада говоримо шта би било када би било.

Ту смо на чему смо, знамо сви и боримо се оним што имамо. И оно што имамо показало се прилично ефикасно у овом рату.

Клинтон срамота Америке

Водитељ: Сима из Пожаревца, како коментаришете изјаву Била Клинтона да ће нас вратити у камено доба?

Др Шешељ: Бил Клинтон се показао као изразити психопата. То доказује структура његове личности, многи његови поступци па и афера са Моником Левински. И такве изјаве са његове стране ме апсолутно не изненађују.

Али, у сваком случају, Клинтон је, пре свега, велика срамота за Америку и убеђен сам да ће га америчка историја запамтити као најгорег, буквално најгорег председника.

Јака Русија, ослонац Србије

Водитељ: Игор из Параћина докле ће мо да се ослањамо на Русију и шта ће Албанци којима су уништена документа да раде?

Др Шешељ: Ја не знам ко је то уништавао Албанцима документа. То би питање требало прво размотрити.

Друго, српски народ се у последњих 200 година у свим критичним моментима ослањао на Русију. И када је Русија била јака и моћна много нам је помагала у процесу ослобађања пре свега од Турака, па и у Првом светском рату.

Русија је у Први светски рат ушла да би помогла Србији. Руски цар је жртвовао и државу и земљу и своју круну и целу своју породицу улазећи у тај рат. И то ми не смемо да заборавимо.

Русија је у Први светски рат ушла да би помогла Србији: руски цар Николај II Романов жртвовао је државу, круну и целу своју породицу

Када је Русија страдала страдала је и Србија. Русија је страдала под комунизмом, Србија је страдала под комунизмом. Али ми смо и најближи народ. Ми смо народ истог порекла, истог језика, исте културе, исте духовне традиције. Много је већа разлика између појединих дијалеката немачког језика не књижевних дијалеката, на пример баварског, саксонског или неког другог него између руског и српског језика.

Помислите само какви се дијалекти говоре у Француској. Па се сви сматрају Французима. Чак никакве сличности нема међу њима, неки су германски неки романски, неки су дијалекти прастановника Балкана који немају везе ни са германским ни са романским, припадају некој келтској групи језика итд. А ми имамо један народ који нам је веома сродан и на кога смо се увек ослањали. Сасвим је природно да се и сада ослањамо.

Водитељ: Предраг из Чачка, када ће директори фирми које су довеле до беде да изађу из својих ципова да не иритирају више народ који нема ни за хлеб?

Др Шешел: Не знам на кога се конкретно односи то питање.

Водитељ: Из Чачка је питање.

Др Шешел: И о каквој је фирми реч. Да ли је о државној, друштвеној, да ли о акционарском друштву итд. Мој одговор зависи, пре свега, од структуре власништва у тој фирми. Ако је реч о јавном предузећу онда надлежни државни орган мора да интервенише и неспособне директоре да смењује.

Ако је реч о акционарском друштву и друштвеној фирми са извесним приватизације онда постоје други начини да се та ствар доведе у ред.

Постоје два Хашка суда

Водитељ: Милан из Јагодине, како рекосте Хашки трибунал нема правно утемељење. Зашто је онда наша Савезна влада уложила тужбу против 19 земаља чланица том истом суду?

Др Шешел: Па, није том истом суду. Многи наши људи не знају, нису упућени и нормално је не могу у све бити упућени. То је ипак ствар људи који су мало више верзирани у правничка питања, у правне проблеме. Постоје два хашка трибунала. Два хашка суда.

Међународни суд правде са седиштем у Хагу који је, као орган Уједињених нација, формиран пре много година и где се државе појављују као субјекти, где држава државу тужи.

Али, може се пред тим судом појавити само држава која признаје надлежност хашког суда и на својој територији и наша земља је, да би могла да поднесе тужбу против агресорских земаља НАТО-а, претходно прихватила ингеренције тог хашког суда правде.

А ово је кривични трибунал, како су они рекли, за злочине геноцида, за злочине против човечности међународног права на подручју бивше Југославије. То би био неки специјализовани суд

Савета безбедности Уједињених нација који је под америчком контролом. Дакле, о два потпуно различита суда је овде реч.

Водитељ: Да, али ако се не вaram и тај суд за ратне злочине ми смо прихватили у Дејтону.

Др Шешел: Начелно је прихваћена сарадња с тим судом а нису прихваћене ингеренције и поготово нису прихваћене ингеренције у Савезној Републици Југославији.

Шта значи сарадња?

Као када сарађујете с неком страном државом, па она вама достави одређене информације ви њој одређене информације. Па правну помоћ око саслушавања сведока итд.

Прихватање сарадње није прихватање статуса потчињености. Нас двојица се договоримо да сарађујемо, па онда један од нас постави накнадно услов да он буде шеф. Онда то већ није сарадња то је потчињавање.

НАТО прави редове за цигарете

Водитељ: Зорица из Ђуприје, има ли влада конкретан програм за спречавање шверца цигарета?

Др Шешел: Имамо и мислим да се тај програм у великом степену примењује. Нисмо баш задовољни, морамо инсистирати да то буде још последније у пракси проведено, али поприлично се проводи.

Мислим да је шверц цигарета сада мањи него у мирнодопским условима. Ми имамо извесне проблеме сада око увоза, очекујемо веће количине цигарета из Македоније и мислим да ће се ситуација на тржишту значајније нормализовати. Неће бити потпуно нормална. А НАТО агресор је намерно срушио нашу највећу фабрику дувана у Нишу баш зато да би произвео те несташице и да би тај пушачки део популације био што нервознији.

Када погледате у нашу земљу, заправо и нема других редова осим редова пред продавницама цигарета. Понегде још има неких проблема око снабдевања детергентом, мислим да уља и шећера углавном има довољно.

Понегде се деси нека несташица, понегде има покушаја шпекулација количине уља којима располажемо су довољне. А треба у најскорије време да стигне и извесна количина шећера из увоза. Пошто прошле године производња шећера није била довољна.

Децу им нећемо опростити!

Водитељ: Желимир из Младеновца, шта значи Черномирдинова изјава ако се не прихвати предлог решења да ће се Русија повући као посредник у разрешавању кризе?

Др Шешел: Русија из познатог начина прети западним силама ако се повуче из мирновог процеса онда западне силе једноставно немају неког излаза осим војног. А Русија сада ту рачуна да би се

много западне силе могле уплашити најекстремније војне варијанте решавања овог проблема.

Много западне силе не желе да се баш до гуше увуку у овај рат против Савезне Републике Југославије. Што би подразумевала нека копнена инвазија.

Водитељ: Љубомир из Паланке, шта влада предузима да се страхове нашег народа што пре заврше јер гине наша будућност, а то су наша деца?

Др Шешел: Предузимамо све што је у нашој моћи. Ја сам у првом делу емисије управо говорио о томе шта структуре власти у нашој земљи предузимају. Дакле, и ми тражимо неку еластичнију, неку компромиснију формулу, али која не би доводила у питање опстанак наше државе.

Водитељ: Да ли се сећате шта сте обещали у изборној кампањи, а шта се сада дешава, Бојан из Смедеревске паланке.

Др Шешел: Па, обећао сам много тога у предизборној кампањи, један део смо већ реализовали, један део нећемо моћи да реализујемо. А што се тиче Косова и Метохије оно што смо обећали у предизборној кампањи тога се доследно држимо.

Косово и Метохију не дамо никоме ни по коју цену. Ако је то већ основа на којој ваш гледалац поставља питање.

А очекивао бих неко конкретније питање ако мисли на нешто друго конкретно из предизборних обећања.

Плата председника Владе

Водитељ: Миња из Јагодине, да ли је могуће да Марјановић, вероватно се мисли на председника Владе, има 96.000 динара плату. Ако је истина то је срамота.

Др Шешел: Није истина. Председник Владе нема плату већу од 6.000 динара. Ја не знам тачно колика му је, али сигурно није већа од 6.000 динара.

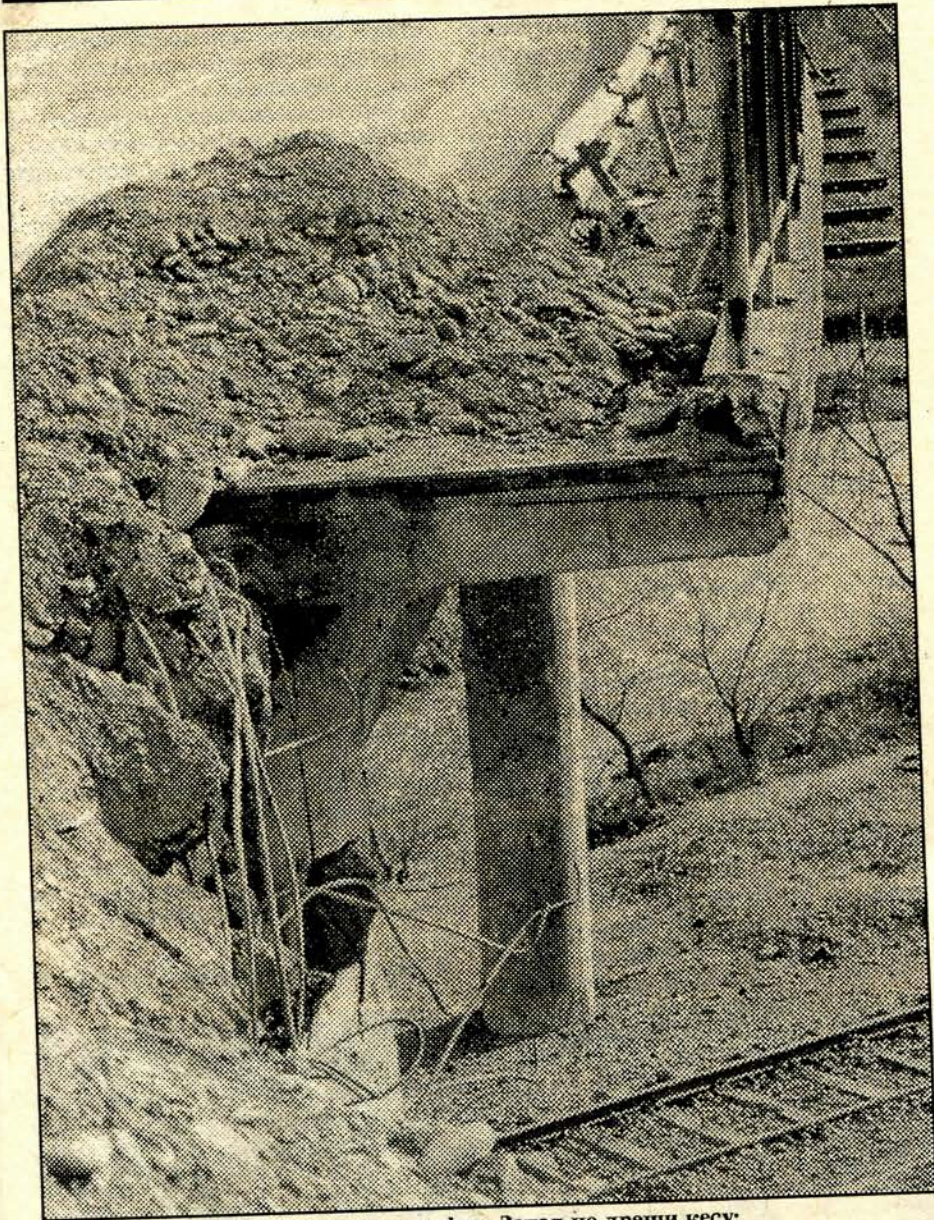
Водитељ: Драган из Смедерева, причали сте да ниједна страна чизма не сме да стане на Косово сада сте променили ставове. Шта још треба да се догоди и зашто се овај рат води, да ли за одређене људе или за целу нацију?

Др Шешел: Ја и даље говорим да ни једна страна чизма не сме да стане на територију Косова и Метохије. Али сам опет објаснио на почетку емисије која је ова мекша формула са руским трупама и каква су наша ишчекивања из свега тога.

Батајница стално на удару

Водитељ: Имамо заиста доста питања покушајемо да будемо експедитивнији, бржи, конкретнији. Бане из Младеновца да ли је истина да је у прекрсноћном бомбардовању батајнице погинуо Момир Булатовић?

Др Шешел: Није истина. На сву срећу у досадашњим бомбардовањима Батајнице није било онолико људских жртава како би се то могло очекивати по интензитету бомбардовања. Нажалост, преминула је једна трогодишња девојчица, Милица Ракић, од ракете која је

Без изгледа на профит, Запад не дрепни кесу:
земљу ћемо морати да обнављамо сопственим средствима

експлодирала испред њене куће, затекла се у купатилу у тренутку експлозије. НАТО агресор непрекидно бомбардује Батајницу, али ефекти тог њиховог бомбардовања за њега су сигурно поразни.

Западне силе издале четнички покрет

Водитељ: Владан из Беле Цркве, ако је господин Шешељ четнички војвода, зна се да су четници везани за западне режиме. Шта вас је натерало да се вежете за источне?

Др Шешељ: Који су то четници везани за западне режиме? Када су то четници били везани за западне режиме?

Водитељ: Вероватно се мисли на Други светски рат, отишли су сви на запад, нико није отишао на исток.

Др Шешељ: Пустите ви то где су они отишли после рата, они који су спасили своје главе. Али не заборавите да су и Черчил и Рузвелт издали четнички покрет пред крај Другог светског рата.

Таксе "недодирљиве"

Водитељ: Радиша из Велике Крсне, када ћете смањити таксе на возила пошто је проглашено ратно стање?

Др Шешељ: Немамо намеру да смањимо таксе на возила поготово у условима ратног стања када је држави потребно много новца.

Ми покушавамо да одржимо делатност свих јавних служби, да што је могуће редовније исплаћујемо пензије и друга социјална давања, и нереално је очекивати да идемо на смањење такси ове врсте. Ми смо ишли на смањивање доприноса за неке фирме које су у посебно тешким условима, затим идемо на одгоду плаћања извесних давања државним фирмама које су нарочито ангажоване око војних испорука итд.

Дакле, налазимо решења, али да овако у анблоку укидамо таксе или да смањимо износе такси о томе уопште не размишљамо.

Водитељ: Милорад из Пожаревца, од кога ћете тражити паре за обнову земље, од Руса или Американца?

Др Шешељ: Нећемо тражити паре ни од кога. Ми ћемо земљу морати да обнављамо сопственим средствима. А и све да тражимо паре нико нам паре не би дао. Нигде се у свету паре не дају. Видите колико и Американци и Немци воле Хрватску, Хрвате па им скоро ништа не дају.

Шта су све обећавали Босни и Херцеговини, па скоро ништа не дају, сада планирају да укину сваку помоћ. Оно што нама пружа савез са Русијом и Белорусијом то је већ у старту једна бесцаринска унија, разграњавање економских веза, и то за нас значи огромно тржиште где буквално можемо пласирати све своје производе. То је наша развојна шанса, ми ћемо се томе посветити.

Водитељ: Нада из Крагујевца, зашто се председник Слободан Милошевић слабо обраћа народу?

Др Шешељ: Ја не могу у то да улазим. Он има свој стил политичког рада, ја имам свој стил политичког рада. Ти наши стилови се разликују. Свако бира онакав политички стил рада какав мисли да му највише одговара, тако да ја не бих улазио у неке детаље.

"Заједно" крчмила плацева на Дедињу

Водитељ: Драган из Параћина, колико је зарађено продајом Титових слика и плацева на Дедињу?

Др Шешељ: Што се тиче плацева на Дедињу продаја још није почела. И ту нисмо имали баш неке могућности јер доста тих плацева на Дедињу је крчмила градска власт Београда. Ви знате у чим је рукама та градска власт.

И плачеви су често додељивани шаком и капом неким људима од поверења или људима који су приватним каналима челницима гардске власти уплаћивали извесну суму новца.

Што се тиче Титових слика у неколико наврата су аукције у Земуну организоване продајом не само Титових слика, него књига разних других политичара, одликовања, слика које су затечен у згради општине.

Чак старих застава са петокракама. Свега тога што се нашло у општинским магацинима а ничему није служило. Прикупљено је, тадашњих пара, милион и сто хиљада динара и подељено је као вид помоћи пре свега породицама палих бораца, затим инвалидима овог рата, дакле борцима који су се борили за Републику Српску и Републику Српску Крајину и подељено је социјално угроженим грађанима. 1.100.000 динара, тада је курс динара био 3,4 динара за 1 немачку марку, дакле, то је било више од 300.000 марака.

И ми смо поносни што смо се досетили да на један такав начин, можда неком и смешан, можда неком духовит, забаван, прикупимо паре и те паре дамо одмах људима којима су најпотребније.

Прихватање плана Г-8, дипломатски потез

Водитељ: Лана из Младеновца да ли спавате у склоништу?

Др Шешел: Ја ниједну ноћ нисам провео у склоништу. Никада нисам боравио у склоништу од када је овај рат почео. Али, тако не бих сада баш објашњавао где спавам и не бих то нацртао онима који евентуално гледају ову емисију а имају могућности и да испланирају следећа борбена дејства авијације.

Ја не желим да погинем у овом рату, али се и не бојим евентуалне погибје. Значи, нити имам неке посебне мере предострожности и не чувам се на неки посебан начин. Али, наравно, нисам ни толико луд да се излажем да гинем без неке потребе.

Водитељ: Дејан из Младеновца, да ли је прихватање плана Г-8 и улазак страних сила на Косово изјава, с обзиром на резултате референдума у Србији, и ко сме то у Југославији да потпише?

Др Шешел: Питање је како ће се те ствари даље одвијати и шта ће од тога бити. Ово је један наш дипломатски потез који сада, у најмању руку, ствара политичке проблеме НАТО-у. На који НАТО још нема одговора. Руска дипломатија је у једној офанзиви, ми смо дали начелну сагласност. Да видимо сада каква ће бити одговор НАТО-а. До сада је једини одговор био даље бомбардовање.

Водитељ: Душан из Јагодине, када би пена за мир била ваш одлазак са политичке сцене да ли бисте сишли са власти?

Др Шешел: Да. Истог момента када би рекли престају с бомбардовањем и одустају од копнене инвазије на нашу земљу, ја бих тог тренутка поднео оставку. Повукао се из активне политике. Само бих писао књиге.

Српски радикали од сада до вечности

Водитељ: Слободан из Крагујевца, да ли ће Савез Русије и Белорусије и СР Југославије трајати колико и радикали и социјалисти?

Др Шешел: Радикали ће трајати вечно, радикалска традиција у Србији је већ више од 110 година. И они радикали, некадашњи радикали Николе Пашића, били су изразито русофилска странка.

Водитељ: Драган из Смедеревске Паланке, шта је са вашим ракетама за које сте обећали да ће гађати Лондон, Авијација итд.

Др Шешел: Када сам ја то рекао да ће наше ракете гађати Лондон?

Водитељ: Ја нисам чуо, гледалац је поставио ово питање.

Др Шешел: Никада у животу то нисам рекао.

Водитељ: Ја сам чуо само за безбол палице.

Др Шешел: Да, претио сам Италији у време претњи НАТО-а да ће бомбардовати Републику Српску и те претње су напад НАТО авијације одложиле бар за шест месеци.

Ако се сећате, права је паника владала у Италији. А у том контексту Лондон и друге даље престонице нисам помињао.

Водитељ: Драган Станковић из Крагујевца, да ли ће повратак шиптарских избеглица контролисати међународне снаге?

Др Шешел: То ћемо још да видимо. Ко ће се враћати, како ће се враћати, ко ће контролисати итд. То је већ на дугом штапу.

Водитељ: Ствар будућих разговора.

Др Шешел: Јесте.

Већи део света против НАТО ракета

Водитељ: Горан из Калудере, како објашњавате чињеницу да је цео свет против нас или су суздржани у најмању руку?

Др Шешел: То једноставно није истина. И даље НАТО покушава да се представи као заступник међународне заједнице непрекидно се то говори међународна заједница, међународна заједница.

То једноставно није тачно. Цео свет је у принципу за нас, а ови из НАТО-а су у свему изузетак. А сама Кина има милијарду и двеста милиона становника. Је ли за нас? Сваком је живо јасно да јесте. Није спремна да гине за нас.

Водитељ: Нису баш нешто конкретно били претерано...

Др Шешел: Нису спремни да уђу у рат због нас, али се принципијелно држе своје позиције и та њихова позиција нама вишеструко одговара.

Водитељ: Али све су резолуције поред њих прошле у Савету безбедности без вета.

Др Шешел: То су све раније резолуције пре него што је почео овај рат. Од када је почео овај рат Савет безбедности

није био у стању да донесе ни једну резолуцију значи потпуно је блокиран.

Даље, Индија је за нас она има милијарду становника. Русија има двеста милиона становника. То вам је већ више од половине човечанства.

Водитељ: Да, али како су конкретно они за нас? Мислим на основу чега то тврдите.

Др Шешел: Ево, по њиховим дипломатским иницијативама, по њиховим политичким ставовима. По њиховом супротстављању НАТО-у и аресији на нашу земљу.

Поддршка са дистанце

Водитељ: Гађана је територија Кине у Југославији па ништа.

Др Шешел: Па чекајте, јесте ли очекивали да ће сада Кина ући у атомски рат због нас? Тако смо и ми били за Вијетнам док се Вијетнам борио против Америке.

Тако смо ми били за Кубу док је Куба претрпела инвазију. Нисмо објављивали рат Сједињеним Америчким Државама за време агресије на Вијетнам, ми смо непрекидно имали дипломатске односе са Америком. Чак више или мање добре односе. Али смо принципијелно сви били, и тадашња власт и народ, у Вијетнамце, је ли тако?

Дакле, не може се очекивати ако вас неко подржава и ако је неко за вас е сада ће за вас и у ватру да скаче. Утолико смо ми очекивали већу помоћ Русије, баш због те традиционалне блискости по свим основама. Па смо помало разочарани што помоћ није била већа, али ми смо захвални због ове помоћи.

Захвални смо, на крају крајева, што и руска авијација није бомбардовала Србију. У неком неповољном односу политичких снага могло се и то десити. Шта мислите да је Козирјев и даље министар иностраних послова у Русији или ко зна ко други, дакле, пре свега свим земља-

Искуство Македоније: долазак трупа из агресорских земаља апсолутно неприхватљив за српске радикале

ма које не учествују у агресивности захваљни смо што не учествују.

И чланицама НАТО-а које директно не учествују захваљни смо што не учествују. Захваљни смо онима који нас вербално подржавају, па захваљни смо онима који иду са неким дипломатским иницијативама, који се принципијелно залажу за обуставу агресије итд.

Америка ескивира копнену инвазију

Водитељ: Ранко из Деспотовца, да ли постоји начин наплате ратне штете када се све ово заврши?

Др Шешел: Начин постоји али је веома тежак, бар делимичну ратну штету можемо наплатити тако што ћемо пленити имовину агресорских земаља на нашој територији и што ћемо пребити наше спољне дугове с том ратном штетом.

Дакле, све оно што дугујемо Америци, Енглеској, Француској, Италији и осталим чланицама НАТО-а.

Водитељ: Зорана из Крагујевца, у случају да Американци крену у копнену агресију шта ћемо ми тада урадити?

Др Шешел: Ми ћемо ту показати неупорливо већу снагу него у случају ваздушне агресије. Ту ћемо бити много ефикаснији и Американци су тога свесни и због тога још увек копнена агресија није баш много вероватна. Није немогућа, не треба је искључити, али није много вероватна.

Водитељ: Милица из Ђуприје, по ком основу је господин Милошевић заступао Србе потписујући Дејтонски споразум за Републику Српску, а Ђукановић нема право да заступа интересе грађана наше земље онако како их он види?

Др Шешел: Република Српска је посебним документом, посебним споразумом властима Слободана Милошевића да је заступа на тим преговорима. Да буде шеф заједничке делегације.

И тај документ су потписали Радован Караџић, Момчило Крајишник, Биљана Плавшић, мислим и Никола Кољевић и Ратко Младић. Онда је формирана заједничка делегација и Слободан Милошевић је одређен за шефа те заједничке делегације.

Потписани су и принципи рада те делегације која је имала три члана из Савезне Републике Југославије и три из Републике Српске, и у случају да се гласа нешто у делегацији да је однос нерешен дакле, 3:3 Милошевић је имао превагу. Такав је споразум потписан.

Што се тиче Мила Ђукановића он нема никакво овлашћење. Он је у току рата пребегло у непријатељске државе као члан Врховног савета одбране.

Неприхватљив долазак НАТО трупа

Водитељ: Тома из Кончарева, како у овој ситуацији измирити обавезе према држави и преживети месец дана са 400 динара примања?

Др Шешел: Веома је тешко. Ми смо и сада донели одлуку да се одбија дневница онима који примају плате у корист оних који плате не примају.

Свесни смо тих проблема, свесни смо колико је тешко онима са најмањим примањима и трудимо се, колико је могуће, да им положај олакшамо.

Водитељ: Никола из Јагодине, пре Рамбуџеа било је предвиђено 28.000 војника за Косово. Да ли ћете остати у Влади ако дође 45.000?

Др Шешел: Уопште се овде не разговара о бројкама. Овде је битно да по сваку цену избегнемо агресорске трупе, по сваку цену. Ако се постигне неки принципијелни споразум па дођу руске трупе, под условом да престане бомбардовање, да престане претња копнене инвазије наше земље, онда би то било нешто прихватљиво. А долазак трупа из агресорских земаља за нас је апсолутно неприхватљиво.

Водитељ: Биљана из Пожаревца, када ће рат престати? То је питање свих питања.

Др Шешел: То је веома тешко питање и немам на њега одговор.

Водитељ: И када ће резервисти бити пуштени кућама?

Др Шешел: Чим престане рат резервисти ће бити враћени кућама.

Водитељ: Милисав из Пожаревца, како бисте ви и на који начин зауставили рат у Југославији? Рецимо, шта би направили да је др Војислав Шешел председник Југославије? Који би потез повукли?

Др Шешел: Од када постоји ова Влада народног јединства сви наши кључни потези су усаглашавани међу коалиционим партнерима.

Дакле, од када делује Влада народног јединства Србије неки битних суштинских примедби на кључне политичке потезе ми радикали немамо. И ти потези су унапред усаглашавани. Некада се и споримо, некада водимо и неке расправе, али све оно са чиме наступамо у јавности је ипак претходно усаглашено.

Оптужбе без логике

Водитељ: Влада из Јагодине, откуд то да се Никола Шаиновић нашао на списку ратних злочинаца?

Др Шешел: Слушајте, могли сте се и ви наћи. Могао се било ко наћи, то су произвољне оптужбе. Једноставно у тим оптужбама нема никаквог система, нема никакве логике. Како се могао наћи генерал Ђукић?

Човек из позадине, бавио се логистиком све време рата. Ни у каквим борбеним дејствима није учествовао.

Водитељ: Ако дозволите господине потпредседниче, ми ћемо се одморити пар минута, прилично је вруће овде. Данас је 30 степени, посебно је паклено код нас у студију.

Поштовани гледаоци, поново смо у студију ТВ палма плус, пратите специјалну емисију "Ни по бабу ни по стрицевима", са нама је вечерас потпредседник Владе Србије, др Војислав Шешел.

Господине потпредседниче, заиста је много питања вечерас, а ево стигло је једно занимљиво од господина Драгана Николића, иначе за вашу информацију председник окружног одбора Демократске странке за поморавски округ.

Др Шешел: Шта је он био, председник Општине?

Водитељ: Општинске владе.

Др Шешел: Председник Извршног одбора.

Пријатељство "демократа" с агресорским земљама

Водитељ: Тако је. Каже овако, зашто вас мрзи цео свет па и суседи, сви су против вас. У коју земљу можете да путујете ако није тачно која комшијска земља вас подржава и дозвољава улазак?

Др Шешел: Па, то није тачно да ме мрзи цео свет. Имам много пријатеља у свету. Прошле године сам путовао у Русију. Ове године сам путовао у Белорусију, а имао сам званичан позив кинеске Владе да у јуну месецу путујем у Кину. Вероватно ће тај пут бити одложен док се овај рат не заврши.

А што се тиче Демократске странке, њени челници путују у агресорске земље, беже непријатељима. И то је у природи изгледа челницима Демократске странке па ето и тај ваш лажно се представља. Чуј председник Владе. Општина нема Владу. Има Извршни одбор.

Ови из Српског покрета обнове навалили градоначелник Београда, градоначелник Београда. Београд нема градоначелника. Он има само председника Скупштине града који је први међу једнакима и чија је ингеренција једино да каже отворам седницу скупштине града, предлажем следећи дневни ред, реч има тај и тај итд. И ништа друго. Али када они себе тако лажно титулишу шта им ми ту можемо.

Што се тиче агресорских земаља поносан сам што ме мрзе, забрањују ми путовање на своју територију, нисам мислио ни да путујем и нећу ни покушавати док су тамо овакве владе на власти, а од суседних земаља видите имамо само непријатељски став, непријатељски однос све суседне земље су агресорске земље. Амерички авиони нас бомбардују са територије Бугарске, са територије Румуније, са територије Мађарске.

Водитељ: И Хрватске

Др Шешел: Па Хрватску ја не сматрам суседном земљом. Што се тиче Српске радикалне странке ми никада нисмо признали хрватску државу и нећемо је признати све док се не прекине окупација Републике Српске Крајине.

Разбијене илузије о западној демократији

Водитељ: Миша из Смедеревске Паланке, да ли знате где се тренутно налази Зоран Ђинђић и колико су они, ваљда мисли на Демократску странку, допринели рату у Југославији?

Др Шешел: Не бих рекао да су баш директно допринели рату у Југославији.

ји, можда на изврстан начин посредно да су допринели. Оне њихове зимске демонстрације када је марширала цела коалиција "Заједно" под америчким, немачким и другим заставама земаља чланица НАТО-а вероватно су допринеле стварању илузија у главама челника НАТО-а, и политичких и војних, да овде имају развијену пету колону и да ће их овде народ одушевљено дочекати, да ће народ са одушевљењем примити њихове авионске бомбе и ракете. Ту су се грдно преварили.

Многи од нас су имали илузија у погледу те западне демократије, на пример у време титове комунистичке диктатуре ми смо се залагали за демократске принцип устоличене и уобличене на Западу. И сматрали да нам је неки идеал који треба да достигнемо такав тип друштва. Сањарили о Европској заједници, тада се то тако звало ово што је данас

ким заставама, данас имају сасвим другачије мишљење. Они су свесни тих заблуда.

Једно су наши унутрашњи проблеми и они проблеми који су довели до зимских демонстрација. Реални опипљиви проблеми. А друго је покушај западних сила да нас уништи као народ и као државу.

Ми морамо да обезбедимо државу па ћемо се опет ухватити у кошцац по питању наших унутрашњих проблема, борбе за власт итд.

Максимална солидарност олакшава немаштину

Водитељ Мирјана из Крагујевца, имамо доста сличних питања, како може заставин радник да живи са 300 динара месечно и за њих нема посла, а директори сви раде и примају у просеку по 3000 ди-

или да им битно смањујемо плате, па да их тако демотивишемо од те производње која је веома корисна и продуктивна.

Поготово у овим ратним условима. Они који раде у Застави разумеће на шта мислим.

Али, у сваком случају, максимум солидарности мора да се показује у овим ратним условима.

Оставка – капитулација и велеиздајнички чин

Водитељ: Бошковић, такође из Крагујевца, највише питања из центра Шумадије, да ли мислите да је ово право време да српски председник и садашња власт поднесу оставку и да би то одне-ло добар део невоља српском народу?

Др Шешељ: Не. Сада би свако подношење оставке значило капитулацију, значио чак велеиздајнички чин. Сада земља мора да се брани. Док трају ратна дејства сви морају да пруже максимум у складу са својим ратним распоредом. У складу са својим основним функцијама и задацима у датом моменту.

А када се овај рат заврши, народ има право да постави питање поводом понашања сваког политичара појединачно, сваке политичке партије и ми не мислимо да гушимо демократски политички процес нити да избегавамо личну и колективну одговорност.

Уосталом, следећи избори су најозбиљни испит који нас чека. На коме ће народ дати свој суд о нама.

Референдум – основни оријентир политичких ставова

Водитељ: Драган из Крагујевца да ли је на сигурном Момир Булатовић и да ли је жив?

Др Шешељ: Колико ја знам Момир Булатовић нормално обавља своје послове. А сваки викенд проводи у Црној Гори и тамо је активан.

Водитељ: Марко из Јагодине, да ли је прихватање услова Групе 8 у складу са референдумом од 23. априла прошле године?

Др Шешељ: Ово прихватање плана, односно принципа Групе 8, има начелни карактер. И мислим да нас то прихватање поставља у бољу дипломатску позицију у односу на ону претходну.

Што се тиче прошлогодишњег референдума он остаје наш основни оријентир, наша основна одредница, али ни евентуалну корекцију неког политичког става ми нећемо проводити без верификације Народне скупштине. Без јавне верификације Народне скупштине.

Овај руски план с којим је дошао Черномирдин, то није готов потпуно разрађен план, с чијим контурама је дошао Черномирдин у Београд нама пружа шансу за обуставу рата, за обуставу бомбардовања и за очување Косова и Метохије као саставног дела Србије.

Ако нам то пружа, зашто ми не бисмо прогутали неку горку пилулу да се рат обустави, да престану разарања. Горка

Кеп из владања: када се рат заврши народ има право да постави питање сваком политичару и свакој партији како су се понашали

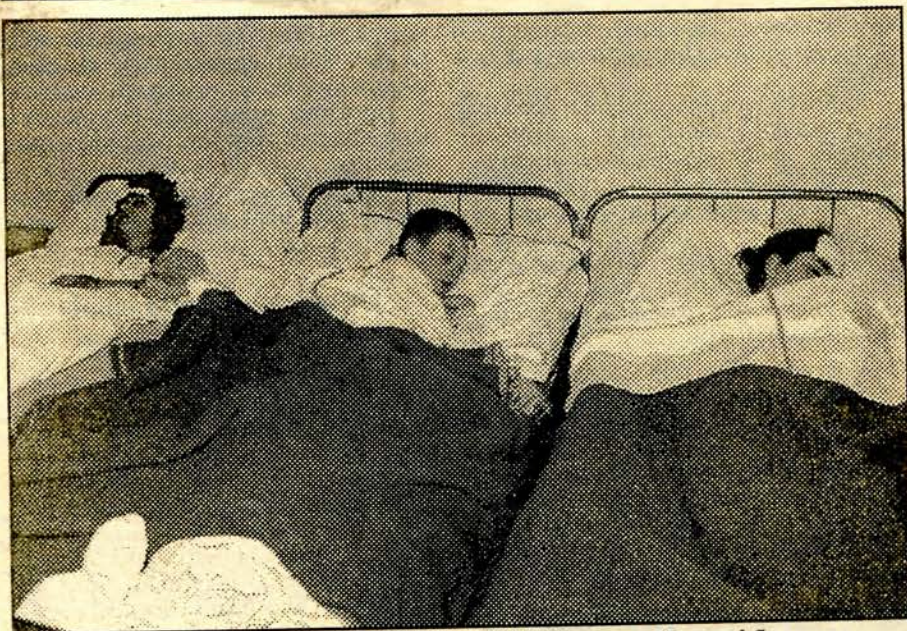
Европска унија са вишим степеном интеграције итд.

Међутим, одраспада Југославије нао-вамо, те западне наводне демократске државе показале су право лице. И све се више тањио број људи који су веровали њиховим демократским принципима. Многи од оних људи који су учествовали у зимским демонстрацијама, који су марширали под немачким и под америч-

нара. Да ли је то солидарност?

Др Шешељ: Па, ако је то заиста тако, ја мислим да је то недопустиво. Да неко у Застави прима 300 а да неко други прима 3000 или више динара. Ако је реч о овим погонима Заставе који су уништени.

Неки делови Заставе настављају нормалну производњу и ми не бисмо смели тамо да људе остављамо без плата

Децу им нећемо опростити: жртве из Алексинца у Нишкој болници

пилула је улазак сваког страног војника па и руског војника. Ја сам о томе говорио на тај начин и пре рата и сада. Под извесним условима можемо прихватити руску војску.

Пре рата сам рекао ако претходно постанемо члан Савеза Русије и Белорусије, пуноправни члан. Нисмо још постали пуноправни члан, али је то питање у поступку, у поступку који се захуктава. И још нема много да се проведе до краја.

Ако то значи долазак дакле, војника из пријатељских земаља, из земаља које немају лоше намере према нама и ако је то нека цена да се обустави рат горку пилулу можемо прогутати. Али да дођу трупе агресорских земаља то ни по коју цену не бисмо прихватили.

И оно питање, да ли бих у том случају поднео оставку - да. Ако дођу амерички, енглески, француски, немачки војници и војници других агресорских земаља, турских итд. Ако би то неки државни орган одлучио па скупштина верификовала поднео бих оставку, наравно. Не бих то могао да поднесем.

Али овде тражимо неку варијанту. Дакле, показујемо изванредан степен еластичности да бисмо спасли државу, да бисмо сачували оно што нам је основна вредност.

После бомбардовања, јачи аргументи

Водитељ: Да, сада се поставља логично питање потпредседниче, зашто се та горка пилула није прогутала пре рата када те земље нису биле агресорске?

Др Шешел: Па да примимо њихове војнике.

Водитељ: Ма било које, и руске.

Др Шешел: Знали смо какве су им намере. Не, пустите ви то нису они хтели тада руску војску. Они су хтели руске војнике али као помоћне неке снаге. Успут.

Хтели су директно да дођу америчке, енглеске, француске, немачке трупе. То нисмо могли да допустимо ни по коју цену, знали смо им намере. А сада када се десио овај рат и бомбаровање имамо јачи аргумент за неприхватање него пре овога рата, много јачи.

Ево, сада сте нас бомбардовали - не можете. Раније је било теже образлагати зашто они не могу. И теже доказивати да су они за цепање Србије за уништење Савезне Републике Југославије, за отцепљење Косова и Метохије итд. Сада се ту ситуација разбистрила до краја.

Доказана кривица Јосипа Броза

Водитељ: Жика из Параћина, шта мислите колико је друг Тито крив за све ово што се дешава?

Др Шешел: За све ово је Тито крив. Да није било Титове диктатуре, да Тито није дошао на власт при крају Другог светског рата ништа од овог не би било.

Не би било прво федерализације Југославије, не би Југославија била подељена на федералне јединице. Не би се Србија и српске земље цепале.

Не би Србија била у потчињеном положају. Не би ни постојала ни косовско метохијска ни војвођанска аутономија. Не би постојала ни једна федерална јединица. Имали бисмо либералну тржишну привреду, демократски парламентарни политички поредак, не би било диктатуре и читав низ других ствари.

Водитељ: Влада из Јагодине, да ли сте сада задовољни шта сте урадили од Србије и српског народа?

Др Шешел: Шта сам то урадио од Србије и српског народа?

Водитељ: Не знам, тако питање гласи.

Др Шешел: Питање није јасно. Није ни паметно.

Водитељ: Миланче из Крагујевца, да ли планирате одмор и где?

Др Шешел: Не, не планирам никакав одмор не пада ми на памет док траје рат.

Водитељ: Власта из Мезграђа, да ли сте срећни што нисте шести на списку.

Др Шешел: Не, ја завидим овима који су на том првом списку, али ево наговештавају да ће се списак наставити. Па се надам да ме неће пропустити тамо негде.

Али, да иронија буде већа, док нико од ове петорице није био ни на каквом списку, мене су стално проглашавали и најављивали, а то никако да ураде.

Водитељ: Имају списак од 280 личности, али то су сада санкције Европске уније, мислим да ту јесте.

Др Шешел: Да, ту јесам, али таман посла да ме још и ту испусте.

Водитељ: Голубовић из Велике Плана, да ли се још увек сматрате четничким војводом?

Др Шешел: Да. И остајем то до краја живота. Најстаријим по звању живим четничким војводом у отаџбини.

Терористи потучени на Косову и Метохији

Водитељ: Милојевић из Крагујевца, зашто војска не крене у офанзивнија дејства?

Др Шешел: Против кога? Против кога у офанзивна дејства?

Водитељ: Против нападача вероватно.

Др Шешел: Војска чини максимум када дође до значајнијих упада терористичких банди из Албаније, као што је био овај упад код карауле Кошаре. Ту је наша војска врло вешто поступила уз минималне губитке. Пуштени су албански терористи, њих око 1000, међу њима је било и страних плаћеника, да уђу 7 километара у нашу територију. И онда су опкољени и уништени. То је једна од последњих значајнијих акција.

За војску више нема много конкретних посла на територији Косова и Метохије. Војска је тамо да би бранила Косово и Метохију од евентуалног напада копненим трупама НАТО-а. Наша војска је сада на Косову и Метохији фактор одвраћања. А ове мале терористичке банде углавном сада гони полиција.

Јер ту више нема ни једне довољно велике и снажне терористичке банде да би се војска директно користила. Војска је уништила терористе на подручју Дренице, Језерца, Бајгоре, Чичевице тамо где су им била највећа упоришта. Сада ово за војне ефективе није ни погодно, ово је сада чисто посао полиције.

Завет потпредседника Владе Србије

Водитељ: Раде из Јагодине има сет сличних питања, да ли ћете поднети оставку као што сте обећали пре рата уколико дође иједан страни војник на територију Југославије?

Др Шешел: Прво, одговорио сам на то питање и био сам децидан и јасан. Уколико дође иједан војник из агресорских

земања на нашу територију под оружјем, дакле у функцији окупатора, поднео бих оставку, аутоматски.

А што се тиче руских трупа и пре рата сам на извршан начин ту могућност дозвољавао, тада условљавајући да ми постанемо пуноправан члан Савеза Русије и Белорусије што подразумева да се и наше трупе негде понекад стационарају или у Русији или у Белорусији итд.

Водитељ: Јоца из Велике Плана, како коментаришете понашање председника Милошевића који 66 дана није нашао за сходно да се обрати народу?

Др Шешел: Одговорио сам и на то питање у основи. То је ствар различитог политичког стила. А он се појављује у јавности, појављује се свакодневно.

Водитељ: После краја рата, Зора из Јагодине пита, када очекујете изборе и да ли ће радикали изаћи из Владе када дођу стране трупе? То је поново све исто.

Др Шешел: Када се заврши рат Српска радикална странка би одмах ишла на изборе, били бисмо за изборе на свим нивоима или да се прави одређена градација па да се иде прво на локалне изборе. То би можда било најпогодније. Па онда да се иде на савезне и републичке.

Уз аплаузе српских комуниста, Тито руши Србију

Водитељ: Мало сте говорили о Титу, Рада из Крагујевца каже да је Тито жив не би дозволио ниједан сат бомбардовања. Ми бисмо имали мир, посао, паре и љубав.

Др Шешел: Да, Тито је одвојио Далмацију, Дубровник, Лики, Банију, Кор-

дун, Славонију, Барању, Босну, Херцеговину, Војводину, Косово, Метохију, Македонију, Црну Гору од Србије.

И Тито, да је живео још 20 година, уништио би Србију потпуно уз аплаузе српских комуниста.

Радо иде Србин у војнике

Водитељ: Драган из Велике Плана, због чега је у 98% случајева мобилисана радничка класа, радници, сељаци и опозиција?

Др Шешел: Ја се не слажем са тим. И такви критерији мобилизације једноставно нису постојали. Мобилисани су људи који су имали ратни распоред у одређеним родовима и видовима оружаних снага, људи одређене специјалности, највише су мобилисани припадници ратног ваздухопловства и противваздушне одбране.

Дакле, људи који су обучени за те врсте дејстава. Затим специјалци разних других намена у оквиру копнених трупа. Вероватно је било негде случајева да је неко изврдавао војну обавезу, да је неко имао везу у војном одсеку па је успео да избегне да не добије позив.

Водитељ: Да, то је неминовно.

Др Шешел: Неко је побегао да не би примио позив, али одзив је био веома добар. Веома смо задовољни одзивом. Али, у сваком оном случају где се приметне неправилности мора се реаговати. Имали смо случај, на пример, једног директора већег предузећа из Крушевца који је свога сина покушао да склони.

И то је стварало неку нервозу. У сваком таквом случају треба јасно указати, треба се обратити надлежним држав-

ним органима. Ја гарантујем у сваком случају где добијем поименично тај и та се ослободио противправно, нерегуларно војне обавезе, није се одазвао због тога и тога на позив као резервиста или му је тај и тај помогао да не буде позван, да ћу учинити све да се тај случај испита и да се кривци казне.

Дакле, не можемо бити сигурни да није било неправилности. Увек их има где су живи људи увек негде има неких закулисних појава итд. Али у сваком случају мислим да је ова делимична мобилизација успела, да је одзив био добар, одличан, око 96%. Мислим да је то податак којим се оперише у војсци, и да су резервисти врло дисциплиновани.

Понегде се неки проблем појави, ја морам и овде и у овој телевизијској емисији да кажем да највеће проблеме ствара алкохол. А наше је искуство из рата у Српској Крајини, Републици Српској, да је највише људи гинуло због алкохола. Тамо где су војници дисциплиновани, добро организовани, имају способне старешине, тамо су губици најмањи.

Сведени заиста на апсолутни минимум. Алкохол може да изазове страшне трагедије и зато апелујем на све оне који су у резервном саставу, на све војнике, на све полнајце да се док овај рат траје апсолутно клоне било каквог алкохола и пића.

"Остајте овде..." лектира за породице функционера

Водитељ: Малочас сте поменули моменат што се тиче оних људи који су се

"Колатерална грешка" путнички воз ракетан на мосту у Грделичкој клисури

склонили у иностранство. Мислим да је данас Влада Србије донела једну одлуку.

Др Шешељ: Да, данас је Влада Србије одлучила да нико од државних функционера, пре свега министара, заменика, помоћника, директора јавних предузећа, било које изабрано именовано постављено лице не може наставити да обавља своју функцију ако је од када је овај рат почео склањао чланове своје породице у иностранство. Има неких који су то радили.

Водитељ: Има тих случајева?

Др Шешељ: Биће решења. То је била иницијатива Српске радикалне странке од пре неких десетак дана, то су одмах прихватили и наши коалициони партнери.

Ту смо одмах, истог момента, пости-

Ја полазим од себе и своје плате. Ја од своје плате то не могу. Моја плата је међу највећим платама у државној хијерархији, ја то никада нисам крио. Моја плата је око 5.500 динара, ја од своје плате то не могу себи да приуштим. Како онда други могу.

Како директор неког јавног предузећа, има директора јавних предузећа који пошаљу сина или кћерку на школовање у Америку, Енглеску ко зна где.

Има их, знамо их поименично. Нека имена су данас спомињана на Влади. Ја нећу сада овде о томе да говорим, то треба кроз један поступак да се истера на чистину. Није могао до тих пара доћи регуларно, је ли тако? Одакле му те паре. Нека одговори одакле му. Како то може од плате да се поднесе?

Он интимно прижељкује стране окупаторе, уживео се у улогу неког новог Милана Недића, и рачуна када би дошли странци да би њега довели на власт. Чак је било неких шпекулација у западним медијима да би Американци радо видели Мила Ђукановића као председника Савезне Републике Југославије, а Вука Драшковића као премијера, Зорана Ђинђића као министра иностраних послова итд. Нема ништа од тога.

Српски народ не подноси квислинге. Не подноси стране слуге, једноставно их не подноси органски. Српски народ је кроз целу своју историју највише проблема имао са издајом.

Не сме Драшковић да изда, он зна шта то значи. Он не сме да поступи као Ђинђић и овај остатак његове странке би га растргао због тога. Он тражи неку варијанту па каже наш суверенитет је садржан у Уједињеним нацијама. Како је садржан? Када смо тамо суспендовани.

Па застава Уједињених нација и наша застава. Шта то значи. Да се све прихвати одмах, он хоће све, он први одмах и прихвата и Г-8 и све. Чекај човече, треба мало да се разговара да видимо шта то значи. Нико од нас брзоплето није прихватио план Г-8.

Ја сам имао, пре неких десетак дана, на државној телевизији емисију, говорио сам о том плану. Међутим, нисам га ни тамо изричито одбацио. Ја сам рекао шта је основни проблем тог плана могућност прешироког тумачења.

Једни тумаче овако, други онако. Па сам прошао и у тој емисији свих ових пет тачака и рекао где се крију основни проблеми. То је једна мука. Даноноћно о томе размишљамо, размишљамо о свакој финеси, о неком изненађењу, о некој замци, клопци коју нам спремају кроз одређене формулације итд.

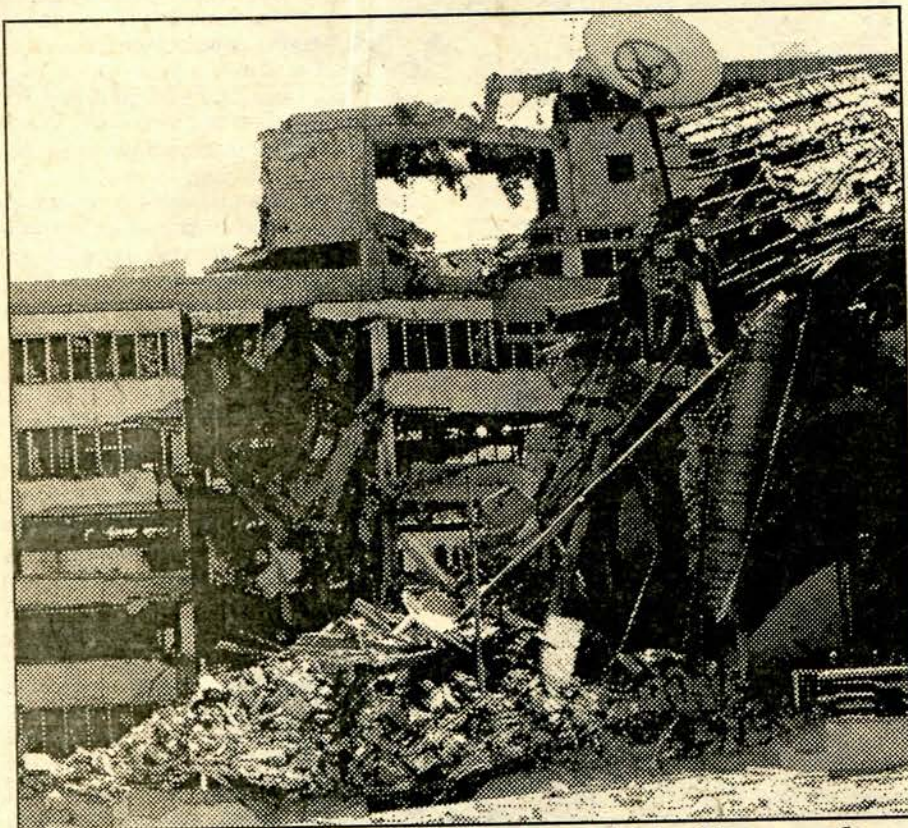
Неколико разговора било је и са Черномирдином по том питању. А нико из нашег државног руководства није олако пристао на Г-8. Па је дошао Черномирдин са неким основним контурама руског плана.

Е, ако су те основне контуре руског плана оно на чему ће инсистирати Русија у Савету безбедности Уједињених нација, онда нама није проблем да прихватимо план Г-8. Па и Кина је поновила да ће инсистирати да се не прихвати никаква резолуција коју не подржи наша земља.

Ту смо већ мало сигурнији. Свесни смо и ризика. Свесни смо опасности која се крије иза тога, али како унапред да кажемо одмах можемо прихватити ово, можемо прихватити оно.

Лисице чекају петоколонаше

Водитељ: Има сличних питања о ономе о чему сте малочас причали. Милан из Аранђеловца каже, како коментаришете промоцију политике у западној Европи петоколонаша као што су Ђукановић, Ђинђић, Весна Пешић, и да ли ће им се судити после рата. А и Љубиша из Велике Плана исто пита, да ли може

НАТО разгледница Београда: рушевине Владе Србије и Генералштаба, архитектонског ремек дела архитекте Добровића

гли сагласност. Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица и то ћемо до краја да истерамо.

Има случајева да су неки слали жену, децу у иностранство итд. Има оних чија су се деца затекла на школовању у иностранству, они су дужни да своју децу одмах врате у земљу. Како они да настављају тамо да студирају на западним универзитетима, а овде се гине.

И друго, ту може једно принципијелно питање да се постави. Како то државни функционер од своје плате може да пошаље сина или кћерку да се школује у иностранство? Тамо се то плаћа хиљадама марака месечно, значи то школовање мора да се плати.

Српски народ не подноси квислинге

Водитељ: Зоран из Младеновца каже, Српски покрет обнове је на сасвим другом становишту од вашег када је у питању решење кризе. А Вук Драшковић све најгоре говори о вама, чак каже да нисте ни Србин.

Др Шешељ: А да ли ико нормалан у овој земљи озбиљно држи до Вука Драшковића. Ја још тог човека нисам срео.

Видите, Вука Драшковића мучи једна велика мука, поред наркоманије и свега онога о чему је јавност подробно упозната, Вук Драшковић је свестан да никада ни на каквим изборима нема шанси да освоји власт у Србији.

господин Ђинђић бити ухапшен када се врати из агресорских земаља?

Др Шешељ: Ја лично мислим да већ има доста основа за кривично гоњење, али не бих желео и не бих смео са позиције потпредседника Владе да се мешам у рад правосудних органа. Код нас је судство самостално и независно, али лично, као правник, мислим да има доста елемената за кривично гоњење.

Водитељ: Саша из Крагујевца, пошто је ово демократска земља волео бих у студију да видим господина Ђукановића на вашем месту, да видим шта ће он да каже?

Др Шешељ: Шта га не позовете? Јесте ли га звали икада раније?

Водитељ: Јесмо.

Др Шешељ: Није хтео да дође?

Водитељ: Био је презаузет.

Др Шешељ: Ја мислим да треба све релевантне политичаре да позивате у своје емисије слагали се са њима или не.

Типичан пример човека који предуго живи

Водитељ: Бојан из Стубице, шта је са господином Ђујићем. Ваљда се мисли на попа Ђујића и зашто је он, мисли на вас, одбачен од четничког покрета?

Др Шешељ: Ја мислим да ја нисам одбачен него је Ђујић одбачен.

Водитељ: Од њега, од Ђујића.

Др Шешељ: Јер од када је избио овај рат Ђујић ни једне речи није проговорио. Ђујић живи у непрекидном страху. Он је мене прогласио за четничког војводу када је рачунао да би се то могло свидети Американцима.

А као дисидент ја дуго нисам имао пасош, знате, и пасош ми је враћен тек

почетком 1989. године и онда сам имао позив од наших емиграната из Америке, Канаде и Аустралије да дођем у посету. Одржао сам један циклус предавања, 97 предавања у те три државе и у западној Европи када сам отишао у америчку амбасаду за 15 минута сам добио визу, на коју се чекало месецима. Они то испитују, истражују. Чим сам се ја тамо појавио то је све аутоматски било готово истог момента. Визу сам добио. Затим сам путовао 1990. године и одмах добио визу.

Не само ја, него и други комунистички дисиденти. И Ђујић ме је 1989. године прогласио за четничког војводу. Био сам истакнути антикомуниста, најистакнутији антикомуниста, можда први прави отворени антикомуниста у Југославији не само у Србији. А 1991. године је дошло до мог директног судара са америчком политиком.

Манифестовало се то јавно када је амерички конгресмен Џим Муди био у посети Београду он је у Америци важио чак и за неког српског пријатеља, и ми смо се средили у Народној скупштини. Ја сам тада отворено рекао шта мислим о америчкој политици, посебно о понашању америчког амбасадора Џимермана. Од тог момента па на даље више никаквих контаката са америчким политичарима нисам имао, али од тог момента па на даље и моји односи са војводом Ђујићем су били практично прекинути.

Није било међусобних напада, није било ничега до уназад неколико месеци када је Вук Драшковић послао екипу београдских новинара из Студија Б да праве тај режирани интервју са Момчилом Ђујићем.

Али, знате, Момчило Ђујић је једна трагична личност. Њему непрекидно прети изручење Хрватској и Американци, код њега све могу да постигну том претњом. Већ има 93 године...

Водитељ: Деведесет две.

Др Шешељ: Деведесет две године. Шта ја ту могу, мени је жао што је до тога дошло. Он је био један велики јунак у Другом светском рату, спасавао је српски народ. Није никакав ратни злочинац, нико му ништа не може доказати. Али можда је то типичан пример човека који предуго живи.

Онда, пред крај живота изгуби неке компасе. Од када је почео овај рат ни једну једину реч није проговорио. Што се први није исприсио и осудио агресију, осудио бомбардовање српског народа.

Српски радикали на бранику отаџбине

Водитељ: Александар из Крагујевца, како то да је само Ђинђић укључен и повезан с малверзацијама, а нико из радикала. У загради Вучић, Драгишић.

Па вас пита када ћете ви да идете да браните Косово уместо што седите овако у фотелији.

Др Шешељ: Ми сви бранимо Косово. Министри у Влади имају ратни распоред у Влади и ја вам гарантујем да би некада било много лакше бити мобилисан, па смештен и у неком рову или било где, него решавати неке проблеме који стоје пред нама. А ми смо још у оној фази рата где је опасније бити цивил него војник. То показује и број жртава од када је овај рат избио.

Неупоредиво је више цивилних жртава него војних. Ја нисам овлашћен да дајем неке податке који су у надлежности одређених војних команди, па не бих хтео да помињем бројке, али вам гарантујем да су ти односи цивилних и војних жртава заиста неупоредиви. Дакле, то је оно када се мери опасност одређеног положаја одређене позиције.

Што се тиче српских радикала, сви су се одазвали на војни позив који су били позвани. Многи су се пријавили као добровољци. Син Томислава Николића је недељу дана пре почетка рата самоиницијативно и добровољно отишао на одслужење војног рока иако није морао јер је као студент могао још да одлаже почетак служења.

Многи радикали, заменици министара су отишли на фронт. Заменик министра туризма Бранислав Дудић, заменик министра Зоран Суботић, заменик министра Станислав Момчиловић и многи други. Ми смо добили ратни распоред на сасвим другим местима, али по потреби смо тамо где се и очекује да будемо и не избегавамо најопаснија места.

Водитељ: Један поздрав од неопредељеног грађанина који је упознат ко са вама иде, ко је овде у телевизији. Каже, поздрав за делегацију Српске радикалне странке, Тому Николића, потпредседника Владе, господина Вучића министра за информисање, госта потпредседника Владе господина Шешеља и Ратка

Злочин волстритских психопата: приказ са пијаци у Нишу

Марчетића који су дошли у вашој пратњи са жељом да помогну да овај рат престане и да изађемо као победници, јер они то могу.

Др Шешел: Нико од њих није дошао у мојој пратњи. Ја сам дошао из Београда, Томислав Николић је дошао из Крагујевца, данас је био у Крагујевцу.

Александар Вучић је дошао из Ужица, обишао је јуче, прекјуче и данас све општине златиборског округа.

Водитељ: Јесте, било је на телевизији.

Др Шешел: А Ратко Марчетић је дошао из Ђуприје где иначе живи и ради. Дакле, нико од њих није дошао у мојој пратњи, али Ратко је дошао зато што је председник нашег окружног одбора за поморавски округ.

Томислав Николић зато што му је овде близу, а Александар Вучић на повратку из Ужица дакле, уместо да иде преко Чачка ибарском магистралом за Београд, он је скренуо на Крагујевац па ће са мном да се врати аутопутем.

Патриотско јединство српског народа

Водитељ: Бојан из Аранђеловца, народ се изјаснио јасно на референдуму да је против страних трупа и било каквог страног мешања. Да ли то Влада данас ради против воље народа?

Др Шешел: Не. Ми смо против страних трупа, ми смо против страног мешања. И објашњавао сам подробно шта ово све сада значи. Где се дакле, показује већи степен еластичности, где се прави извистан уступак да би се сачувала суштина.

Водитељ: Павловић из Винче, реци те бар једну добру ствар која се десила на просторима Србије и Југославије последњих 8-10 година, не узимајући у обзир да вам се деца рађају.

Др Шешел: Последњих 8-10 година дешавале су нам се лоше ствари у непрекидном низу. Једна добра ствар се десила од када је почео овај рат.

По први пут су Срби били максимално јединствени и још увек су максимално јединствени и то јединство морамо сачувати. Није то неко међустраничко политичко јединство. То је патриотско јединство. И да смо то имали 1991. године све би било другачије, гарантујем.

Водитељ: Саша из Смедерева, да ли је нормално да док нам руше земљу у Пожаревцу граде Бамбиленд?

Др Шешел: Ја не верујем да сада траје било каква инвестициона изградња те врсте у овим ратним условима. Вероватно су започети радови, ја нисам лично упућен у то, али зашто не бисмо имали на крају крајева и Бамбиленд ако постоје инвеститори спремни да се сви улажу.

Све оно што доноси профит, доноси зараду, доноси запослења, побољшава животни стандард. Али ја мислим у овим ратним условима да се сви сада оријентишу на најрационалније и најнеопходније инвестиције.

Водитељ: Милица из Параћина, да ли је могуће после оволико жртава прихватити миротворце НАТО земаља и сада предати Косово и издати овај народ?

Др Шешел: Ми не прихватамо те миротворце из агресорских НАТО земаља на својој територији.

Водитељ: Ратко из Пожаревца, да ли је нормално и да ли постоји још нека држава у свету да пензије буду веће од плата, а то траје већ 10 година?

Др Шешел: Па, ми смо имали један високо развијен систем пензијског осигурања који није могла да издржи економија у дубокој кризи. И, са друге стране, у једној вашој емисији ја сам објашњавао какву нам је муку задао савезни завод за статистику мешајући неке две посебне методологије обрачуна.

Водитељ: Бојан из Паланке, шта мислите о смењивању Вука Драшковића?

Др Шешел: Ја сам тако нешто и очекивао јер сам у једној од претходних емисија наговестио да не верујем да ће Вук Драшковић дуже од три месеца остати у савезној Влади.

Мислим да је то било на београдској Палми. Емисија негде крајем јануара месеца изгледа да су бар те речи биле пророчанске.

За ход по мукама крив НАТО

Водитељ: Светлана из Крагујевца, да ли сматрате да је ова руководећа гарнитура крива за ово што се дешава у Југославији или то приписујете претходницима?

Др Шешел: За све ово што се дешава кривци су пре свега напољу у НАТО-у, западне силе. Крив је претходни комунистички титоистички режим који је створио услове за све ово што нам се дешава.

Актуелни политичари у нашој земљи, међу које и себе убрајам, могу бити криви и одговорни за еволуциони погрешан потез у парирању тим проблемима.

За лошију варијанту примењену у извесном суочавању са последицама, који су проблеми изазвани итд. Сви смо ми људи од крви и меса, и сваки од нас може да прави неке грешке. А ту је народ да процењује колико ко греша и како греша и да се према томе поставља. А изборни резултати показују ко је више ко је мање грешао. Народ је непогрешиви судија за сваког политичара.

Водитељ: Господине потпредседнице, с обзиром да се време за нашу емисију полако ближи крају шта процењујете да ће се народних дана дешавати? Или наредних сати чак?

Др Шешел: Не бих давао неке прогнозе које би се заснивале на неумереном оптимизму. Желео бих да ова руска дипломатска иницијатива успе и да се бомбардовање заиста обустави. У сваком случају убеђен сам да ћемо ми успети да сачувамо Косово и Метохију. Не могу да процењујем колико ће још криза трајати, имаћемо још много мука и невоља. Чак и када престану ратна дејства наше се муке неће тако лако зауставити. Американци нас неће тако лако оставити на миру.

Настојаће и даље да се мешају у наше унутрашње односе, да нам загорчају живот, да нам напакују итд.

У великим смо историјским искушењима. Ова генерација тешко страда због

тога, али ми морамо издржати. Морамо нашој деци сачувати Србију.

Новим Уставом до унитарне државе

Водитељ: Како видите односе у Југославији имајући у виду односе цетиње Београд?

Др Шешел: И ту су неопходни неки потези. Не бих хтео да мешам своју функцију потпредседника Владе Србије са функцијом председника Српске радикалне странке.

Српска радикална странка којој припадам се већ по том питању изјаснила. Ми, радикали, сматрамо да се из овог ратног стања мора изаћи са новим Уставом. Да се покуша са иницијативом, кроз садашње скупштинске саставе и Савезне скупштине и скупштина Србије и Црне Горе, ако не, ако се покаже да је то немогуће да се иде на расписивање избора за уставотворну скупштину.

Да се напише нови Устав који би нашу земљу уредио као модерну федерацију, који би одстранио све конфедералне елементе. Тиме бисмо гро садашњих проблема функционисања савезне државе уклонили. Рекао сам већ, у принципу, Српска радикална странка је за унитарну државу, али смо свесни неких реалности и онда бисмо учествовали у креирању једне модерне федерације којој више не би претио никакав сепаратизам.

Савез улива наду

Водитељ: Колико ће на то утицати савез са Русијом и Белорусијом уколико до њега де факто дође?

Др Шешел: Ако постигнемо пуноправно чланство у Савезу то ће стабилизујуће деловати на укупне политичке прилике у Савезној Републици Југославији и на наш међународно правни и политички положај.

Водитељ: Да ли сте оптимиста?

Др Шешел: Рођени сам оптимиста. Али, наравно, не бих смео нека конкретна, сувише оптимистичка обећања да дајем народу.

У сваком случају, убеђен сам да ћемо издржати и да ћемо сачувати Косово и Метохију, да ћемо сачувати Србију и Савезну Републику Југославију.

Водитељ: Ја вам се захваљујем што сте били вечерас гост ТВ "Палма плус" и надам се да ћемо се ускоро поново видети у мирнијем времену.

Др Шешел: Хвала.

Водитељ: Поштовани гледаоци пратили сте емисију "Ни по бабу ни по стричевима" ТВ "Палма плус". Наш вечерашњи гост био је потпредседник Владе Србије др Војислав Шешел.

Још једном упућујемо поздрав гледаоцима Телевизије "Галаксија" - Чачак, Телевизији "Бе ла ми" - Нипп, "Канал 9" - Крагујевац, "ТВ 5" - Ужице, Телевизији "Дуга" - Пожаревац и Телевизији "М" - Параћин који су реемитовали интервју са др Војиславом Шешелем. Хвала вам на пажњи и останите уз "Палму плус".

ГЕНОЦИД У НАСТАВЦИМА

Геноцид над српским народом не може се ограничити на једанаест недеља. Тај геноцид, у континуитету траје више од пола века; није престајао од 6. априла 1941. године. Проводили су га и непријатељи и "савезници" који су бомбардовали Србију и онда када није требало бомбардовати. Српски народ је био изложен геноциду и после Другог светског рата, у време Титове диктатуре. Геноцид су проводиле и западне силе од 1990. године наовамо

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Ја сам Миодраг Вујовић, а ви гледате емисију Дијалог телевизије Палма. Мој и ваш вечерашњи гост је др Војислав Шешељ потпредседник Владе Републике Србије. Господине Шешељ добро вече и добро дошли у Дијалог.

Др Шешељ: Добро вече.

Водитељ: Српски народ, српска држава су издржали 11 недеља незапамћеног геноцида. Молим вас за почетак ваш коментар.

Др Шешељ: Ја мислим да се српска голгота наставља. Ово што је већ издржао српски народ никако није крај. Ми то знамо из искуства Републике Српске Крајине и Републике Српске. И наши непријатељи већ наговештавају да то није крај. Они сада врше окупацију Косова и Метохије и спремају се да иду даље. Председник британске владе Тони Блер је отворено то изјавио пре неки дан говорећи да сада предстоји демократизација Санџака и Војводине. Како изгледа демократизација у режији НАТО пакта то смо се сада уверили и на својој кожи.

И, са друге стране, интензификују се активности на плану отцепљења Црне Горе. Мислим да ће се тај процес убрзавати, да би крајњи исход по жељи НАТО-а, Американаца и њихових савезника, било мењање власти у тој крајње осакаћеној Србији.

Дакле, када се Србија сведе на границе Београдског пашалука, да се у њој инсталише квислиншки режим који ће слепо извршавати све налоге западних сила. Можда ће они то покушати у првој фази да ураде. Већ се спремају и за ту варијанту рачунајући да би им онда било лакше да отму и Санџак и Војводину и да отцепе Црну Гору.

Дакле, пред нама је читав низ нових изазова, нових искушења, а ми смо сада претрпели један тежак, тежак ударац. Доживели један крајње болан губитак.

Водитељ: Како дочекујемо, интересује ме коментар са позиција потпредседника владе, како ми дочекујемо...

Др Шешељ: Ја сам потпредседник Владе у оставци. Не знам да ли сте информисани када је та вест стигла.

Водитељ: Како да не.

Др Шешељ: Српски радикали су поднели оставку на чланство у Влади Србије.

Водитељ: Али Уредбом је...

Др Шешељ: Уредба са законском снагом нас оставља у Влади док траје ратно стање. То су домени те уредбе. Односно док је не оповргне Народна скупштина.

Национални интерес: и данас мислим да смо морали да издржимо до краја, да смо морали да одолимо агресору

Водитељ: Да, морате обављати редовне послове.

Др Шешељ: Да, то је као једна врста војне обавезе или радне обавезе. Српска радикална странка је легалистичка странка. Ми дакле, нећемо да кршимо ни Устав ни закон, а заправо с друге стране та уредба је била и сувишна, можда сувишна, јер ми свакако морамо да обављамо своје текуће активности, своје текуће послове док се не изаберу нови министри на наша места.

Водитељ: Јасно.

Др Шешељ: Јер у сфери извршне власти нема прекида континуитета. У сфери извршне власти и носилац те власти који поднесе оставку треба да обавља текуће послове док не преда дужност следећем.

можемо. Народна скупштина је одлуку донела апсолутном већином са 136 гласова. Ми тешко можемо преболети такву одлуку. Дакле, чисто емотивно је не прихватамо, не примамо, политички јој се супротстављамо, али у пракси ми не можемо ништа да урадимо да се спречи њена реализација. Она је већ скоро реализована.

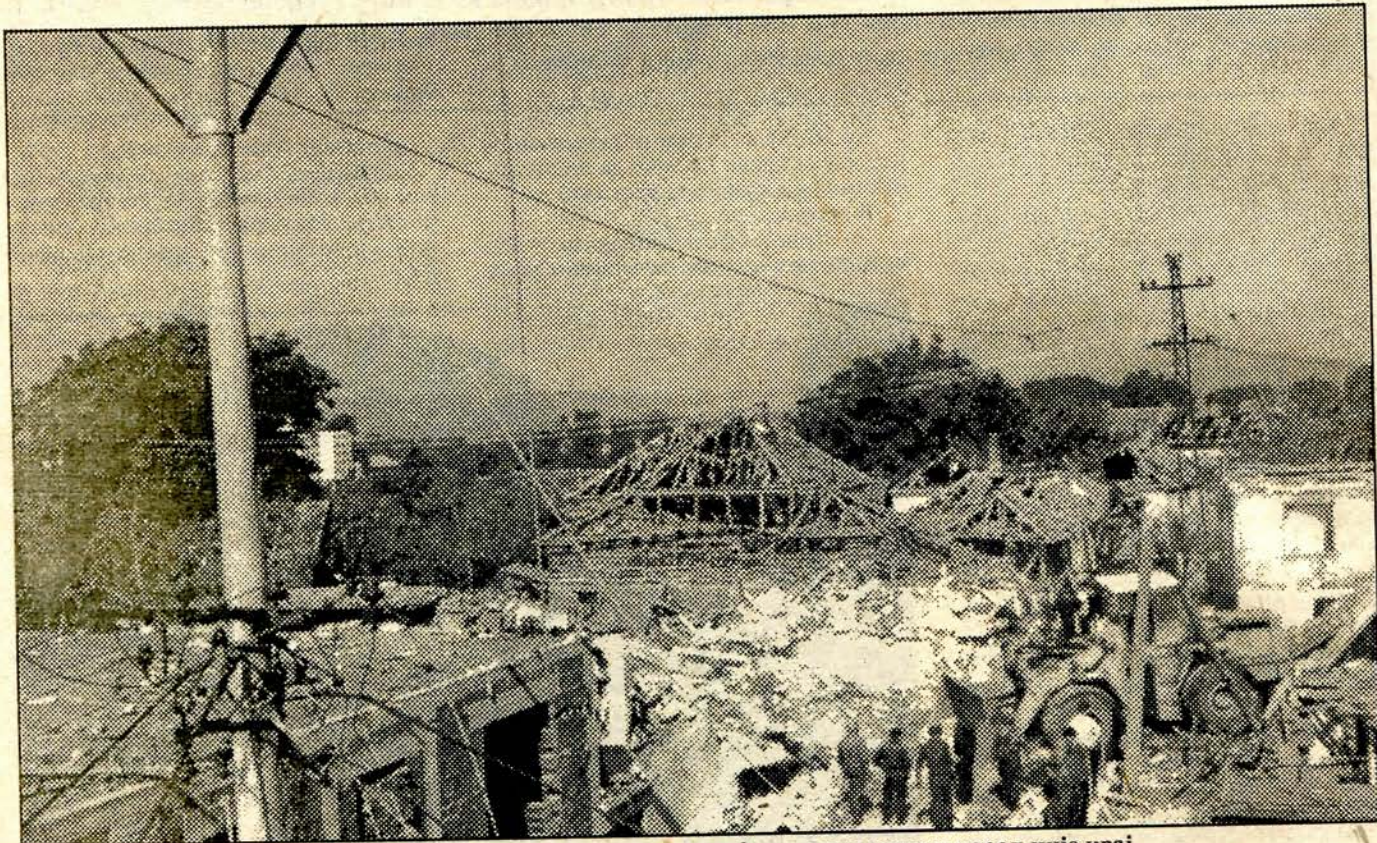
Јединство народа

Никада Србија у протеклих 10 година, мислим ни од Првог светског рата, и од Балканских ратова, није имала овакву мобилизацију свих народних потенцијала, овакво јединство народа, овакву одлучност да се брани своја земља. И мислим да ту сада долази до извесне пси-

ра. Било је неколико покушаја неких издајничких сранака овде у Србији да се изазову немири. Спорадично у Крушевцу и Александровцу али је и то брзо престало.

Дакле, имали смо једну велику народну одлучност да се истраје у овоме и онда је дошло до овакве одлуке Народне скупштине.

Престанак бомбардовања свима је донело олакшање. И повратак војске и полиције са Косова и Метохије донео је олакшање породицама тих војника и полицајаца. То је сигурно. Тако да су осећања помешана. За оне који су се живи вратили или избегли рањавање итд. породице су пре свега срећне што су се њихови најдражи, и очеви и синови, вратили кући.

Алексинац 28. маја 1999. године: ово што је издржао српски народ није крај, наставиће се притисци, захтеви и ултиматуми западних сила

Србија обавијена тугом

Водитељ: Да, али са позиција лидера друге по снази странке у Србији према мандатима у Народној скупштини, онда ми са те позиције реците ваше виђење како дочекујемо те невоље које сте у првом одговору предвидели, спремни или не?

Др Шешељ: Ја мислим да је Србија сада обавијена тугом, једном великим нерасположењем и огорчењем рекао бих. Из ове коже се не може, сада шта је ту је. Ми, радикали, били смо против прихватања плана Ахтисари-Черномирдин, али је он прихваћен у Народној скупштини већином гласова.

У формалном смислу Народна скупштина је кључни носилац народног суверенитета, државног суверенитета. Изражава вољу народа и ми против тога не

холошке кризе. Ми нисмо поражени на бојном пољу. На бојном пољу ми смо заправо победили.

За скоро три месеца те бесомучне агресије НАТО-а ми нисмо ни за педаљ попустили и наши војни потенцијали су скоро неокрњени. Западни војни аналитичари су запрепашћени какву технику, какву моћну армаду ми сада извлачимо са Косова и Метохије. Неки амерички војни експерт, мислим саветник или секретар Министарства одбране, не знам тачно коју функцију обавља, јавно је то саопштио.

Ми смо имали огроман ентузијазам бораца. Неки издајнички потези су сведени на минимум. Издајници су углавном деловали ван територије Србије или ван територије Савезне Републике Југославије. Бежали су главом без обзи-

Неостварене амбиције НАТО грабљиваца

Водитељ: Јасно.

Др Шешељ: Али, са друге стране, осећа се једно незадовољство и та једна туга што се Косово и Метохија сада налазе под окупацијом. Под окупацијом истог оног НАТО пакта који нас је бомбардовао. Тај НАТО пакт сада долази под окриљем Уједињених нација што, с једне стране, за нас представља извесно олакшање јер у Резолуцији Савета безбедности Уједињених нација стоји да се гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије. Па бар за извесно време отпадају све оне амбиције НАТО пакта изражене...

Водитељ: У Рамбујеу...

Др Шешел: Кроз непотписани споразум из Рамбуџа Међутим, немамо ту неку гаранцију да у некој следећој резолуцији у неком следећем анексу неће та одредница да се промени.

Видите, сада се води војна дипломатска битка између Русије и НАТО-а. Питање је како ће се она окончати, а наше раније искуство нам говори да то може бити окончано и у некој неповољној варијанти. Оно што још представља извесну наду данас, је што је мандат тих трупа ограничен на годину дана. Без нове резолуције Савета безбедности не може се продужити.

Ми сада треба да размишљамо у којој све варијанти, у догледно време, можемо отказати гостопримство тим окупаторским снагама.

НАТО и шиптарски терористи прогоне Србе

Шта је ту за нас крајње неповољно? Што тај окупатор сада доводи на власт албанске терористе тзв. УЧК, односно ослободилачку војску Косова како је називају шиптарски сепаратисти и њихови западњачки савезници. Што се прогони српско становништво на Косову и Метохији и у том прогону учествују, може се слободно рећи, подједнако и припадници НАТО трупа и шиптарски терористи. И што су многи градови и многа села сада већ испразњени од српског становништва.

Ја не могу никоме од Срба који су тамо живели да сугеришем да тамо остане, издржи итд. Али, непрекидно понављам, интерес је целокупног српског народа да што више Срба остане, па макар

да се концентришу у оним деловима Косова и Метохије где их је до сада било највише у Гњилану, у Приштини, у Косову Пољу, у Косовској Митровици, у Зубином Потоку, у Звечану, у Лепосавићу итд.

Тамо где Срби својом масом већ један другом могу представљати озбиљну заштиту и где могу и својом интерном организацијом да се обезбеде, да се заштите. И у најмању руку треба да издрже до расплета ових преговора и надмудривања између Русије и НАТО-а око тога да ли ће Русија имати свој сектор на Косову и Метохији и са коликим бројем војника ће запосести тај сектор.

Ипак, Срби се нигде неће осећати сигурније, кад већ нема наше војске и полиције, него на територији која буде под руском контролом. Од Американаца, Енглеза, Француза, Немаца немају шта добро да очекују.

Ово је стање грозничавог ишчекивања, што се тога тиче.

Ми имамо једну варијанту у којој можемо сигурно повратити Косово и Метохију.

Савез са Русијом и Белорусијом мелем на рану

Водитељ: А то је?

Др Шешел: Сада када су ушле НАТО снаге нема никаквих илузија да ми можемо ударити на те снаге и ослободити Косово и Метохију. Али ако у догледно време Савезна Република Југославија постане пуноправни члан савеза Русије и Белорусије, онда сигурно можемо сачувати и повратити Косово и Метохију.

Мислим да сви наши дипломатски напори треба да се усмеравају у том правцу. Ми у руководству Српске радикалне странке размишљамо о мом путовању у Русију у догледно време. Русија је пред парламентарним изборима, крајем ове године су парламентарни избори, а следеће године су и председнички избори.

Мада не волим да поменем ту западњачку реч "лобирање" али у правом смислу речи ја бих ишао извесно време да лобирам код тих свих значајнијих политичких субјеката Русије и посебно да се у њиховој предизборној кампањи потенцира питање прихватања Југославије као пуноправног члана савеза. Јер тај савез практично има статус конфедерације. Ми бисмо тада били под дефинитивном руском заштитом, под њеним атомским кишобраном.

Са друге стране, руске трупе на нашој територији биле би као у својој кући. Уље би били војници НАТО-а и они би морали једном да оду. Као што је неподношљиво њихово присуство у Русији или Белорусији, тако би било и у Савезној Републици Југославији.

Али, овде нам прети једна друга опасност. Пошто резолуција Савета безбедности, бар формално, бар на речима, гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије, западне силе ће настојати да томе доскоче отцепљењем Црне Горе.

Ако се Црна Гора заиста отцепи у догледно време престаје да постоји Савезна Република Југославија. А онда више не важи та гаранција из Резолуције Савета безбедности Уједињених нација. Западне силе ће да кажу гаранција је ва-

Хермафродит са острва не постојаје : Тони Блер је недавно отворено изјавио да предстоји "демократизација" Санџака и Војводине

жила док је постојала Југославија, Србија се тамо нигде не помиње. А сентуално отцепљење Црне Горе створило би незадовољство...

Неповерење у дириговани референдум

Водитељ: А зашто отцепљење Црне Горе, господине Шешел?

Др Шешел: Зато што западне силе на томе раде и имају озбиљне сараднике у садашњој црногорској власти. Партија Мила Ђукановића још увек отворено не говори о отцепљењу, али говори о преиспитивању односа у федерацији, о статусу Црне Горе у Савезној Републици Југославији и инсистира на редефинисању односа Србија и Црне Горе.

Док неке друге партије отворено говоре о отцепљењу. Ја знам да огромна већина народа у Црној Гори није за отцепљење, али у неком неповољном односу снага мало нам то значи као извесна утеха.

Са друге стране, ми знамо, из искуства, како се обављају ти референдуми и на референдуму нема никакве контроле од стране опозиције. Ако се референдум заиста организује онда ће његов резултат бити онакав какав унапред одређи режим у Црној Гори.

Апсолутно немам поверења у било какав референдум, поготово референдум те врсте.

Западне силе ће гледати да се што више инфилтрирају у Црној Гори, могуће је да ће у некој ситуацији инсистирати да своје трупе пребаци на Косово и Метохију преко Црне Горе. Мило Ђукановић им је то отворено нудио још док је рат трајао. А када би једном дошле на територију Црне Горе нешто од тих трупа би се вероватно и задржало.

Милова полиција тренира сепаратизам

Водитељ: Јасно.

Др Шешел: И Ђукановић је повећао састав полиције у Црној Гори, посебно специјалне полицијске снаге, на Али, на реци Бојани, је организовао и центар за њихову обуку. У те снаге је укључено и много криминалаца. Неке криминалне банде су директно ангажоване попут криминалне банде извесног Бранка Мићуновића из Никшића.

Затим, један број људи из Републике Српске је регрутован у ту полицију. Ви знате у каква је тешка економска ситуација у Републици Српској, много људи је без посла, без хлеба, имају ратно искуство и неки су прихватили позив да се укључе у црногорску полицију, јер су плате релативно солидне и значе неку материјалну егзистенцију.

Сада ти људи нису ни размишљали какве то шире последице има. Ја мислим да је сада највећа опасност од покушаја отцепљења Црне Горе и убеђен сам да то чак може изазвати грађански рат у самој Црној Гори. Јер огроман део становништва неће се с тим тако лако помирити. Атмосфера је непрекидно наелектриса-

на и тешко је сада проценити шта се све може догодити у наредних неколико месеци или година.

Радикали на рукама црногорске власти

Водитељ: Да ли ви искључујете могућност да зарад вишег интереса, а највиши наш интерес је да сачувамо целовитост ове наше земље, рачунајући и Косово, могућност договора, компромиса, или нађите ви неки адекватни термин, са Милом Ђукановићем и његовом партијом и тим снагама уколико су они носници...

Др Шешел: Претпостављам да се сепате у каквом смо ми некада жестоком сукобу били са Милом Ђукановићем, али не само са Ђукановићем него са комплетним режимом у Црној Гори док је тај режим био јединствен.

Док је владајућа Демократска партија социјалиста била јединствена. Чак су ме протеривали из Црне Горе и моје сараднике и на рукама носили, две године ми забрањивали улазак у Црну Гору, прогнали нашу странку, отимали нам посланичке мандате, нема шта нису радили.

Чак су нам отели страначку регистрацију. Па без обзира не све то што смо доживљавали у Црној Гори, под тим режимом, ми, српски радикали, имали смо један веома конструктиван наступ од оног тренутка када је дошло до најжешћих сукоба међу припадницима исте владајуће политичке партије. Ми смо желели да се нађе неко компромисно решење, да се успостави дијалог.

Покушавали смо да тражимо неке додирне тачке итд. Трудили смо се максимално и у предизборној кампањи у Црној Гори, деловали прилично помирљиво. И после тих избора, и када је проблематизовано питање мандата у Већу републике Савезне скупштине, имали смо приципијелан став да све политичке партије из Црне Горе морају бити заступљене у Већу републике Савезне скупштине пропорционално својој бројности у републичком парламенту Црне Горе као што је то проведено у Србији. Ми од тог става нећемо одустајати.

То је основни формално правни камен спотицања између савезне власти и актуелне власти у Црној Гори. Били смо нека снага дијалога, били смо странка која је деловала помирљиво, која је снижавала политичке тонусе итд. Међутим, све се то показало јаловим по-
словом.

Сада су ствари до краја заонгрене. И ви видите, током рата Ђукановић је путовао у агресорске земље, тамо се договарао отворено о начину ванинституционалне промене власти у Савезној Републици Југославији, о редефинисању статуса Црне Горе.

Под његовим окриљем ове издајничке партије држе сесије у Херцег Новом, у Њивицама у државној вили Владе Црне Горе. Тамо им долази Гелбард даје инструкције и новац за организовање...

Америчким парама против своје земље

Водитељ: Олако обећавају, ви знате да они тешко дају новац.

Др Шешел: Новац обећава али понешто и даје, па знате неке странке су код нас навикле да добијају новац од Американаца, не онолико колико би желеле, али да тај новац није уопште долазио оне би се давно одлепиле од Американаца. Не би 9-10 година истрајавале само на празним обећањима.

Нешто је тог новца долазило и ми знамо тачно у којим приликама је долазило и којим поводима.

Тај новац је долазио у време ДЕПОС-овог саборовања у Београду. Тај новац је долазио у предизборној кампањи за оне прве изборе 1990. године, чак су Американци Демократској странци организовали штампање плаката и набављали им папир преко Грчке, па им је то законило, нису стигли да га полепе и огромне количине тих постера су биле и месец дана после избора у аули Педагошке академије у Београду.

Ја сам лично био очевидац, јер је једно време неко неформално опозиционо састајалиште био клуб у поткровљу Педагошке академије. Тако да сам пролазио кроз тај хол често и било је трагично гледати огромне количине постера кандидата Демократске странке који су већ увелико пропали на изборима.

Затим, тај новац се појављивао у време демонстрација у Београду крајем 1996. и почетком 1997. године, и тада је био у приличним количинама. Неки студентски лидери су добијали тај новац. Неки су се отворено хвалили како добијају новац. Тако да се то не сме потцењивати.

Са друге стране, и Американци су сами објавили колико су тог новца инвестирали у субверзивне активности у Србији и Савезној Републици Југославији и за ову годину су планирали неких 35 милиона долара. Сада је Гелбард обећао девет милиона долара на овом састанку.

Водитељ: У ствари, тражено му је девет милиона долара.

Др Шешел: Он је и обећао, колико ја имам поуздане информације.

Млитаво реаговање Влада

Водитељ: Господине Шешел, поменули сте један од разлога понашање председника Ђукановића, господина Мила Ђукановића у време ратних дејстава. Морам да вас питам, да разјасните гледалишту, ако је то било недозвољено, противправно, онда је требало да сноси законске санкције. Ако не можемо да предузмемо законске санкције, мислим на федерацију, наравно, није ли то већ доказ да је наш суверенитет мало окрњен?

Др Шешел: Ја мислим да смо могли да предузмемо и законске санкције и да много оштрије реагујемо, само бојим се да се Савезна влада сувише млитаво по-

стављала у томе свему. Као да је чекала да неко други тај посао заврши.

Нема ко други, она је једина надлежна по Уставу и законима ове земље то уради. Као да је она чекала да се неке ствари саме од себе реше, као да ће то народ на улици да реши. Требало се понашати стриктно у складу са законом.

У ратном стању полиција је морала да буде подређена војсци. Ко одбије одмах хапшење, ко се супротстави хапшењу зна се шта га следује. Ту није смело бити попуштања. А не негде и када се заопштри ситуација онда армијски команданти одлазе на преговоре. Шта има ту да се преговара? То је погрешно. Сетите се, па се поставе пунктови, па се уклањају пунктови, па стално неко надигравање.

Беспомоћна Савезна полиција

Водитељ: Није ли то ствар политичке процене, да не избије грађански рат?

Др Шешел: Слушајте, ако на основу таквих политичких процена улазите у овако озбиљно одмеравање снага онда је то у старту погрешно.

Ако се латите једног метода и ако сте у рату принуђени да се прихватите тог метода, онда морате на њему истрајати до краја. Иначе се не смете прихватити таквог нечега.

Водитељ: Али, господине Шешел, и пре рата имали смо случајеве да се отвара гранични прелаз, и још да се одбија плаћање царинских дажбина у савезни буџет.

Др Шешел: Тада могу да прихватим неки изговор Савезне владе да је покушавала а да није имала инструменте. Јер савезна полиција је слаба и скоро беспомоћна, нема другог инструмента без ратног стања, војска не може да се меша у те послове.

Али, у условима ратног стања важе неки други прописи, неки други закони, нека друга правила. Требало је та правила до краја применити.

Психоза немоћи

Водитељ: Можда превише инсистирам око овога, хтео бих, у ствари, да вам укажем на реалност. Фактичко стање је, дакле, нефункционисање савезне власти на целокупној територији или недовољно, не бих желео да употребим некакав јак израз, који сте ви у почетку емисије окарактерисали као критично за нашу државу. Шта сада треба радити?

Др Шешел: Мислим да је то једна психоза немоћи која оптерећује Савезну владу. Људи који су у Савезној влади, неки од тих људи тамо су већ годинама и живе под свешћу каква је та Савезна влада била 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, до 1998. године.

Други који су тек у њу ушли, у мају 1998. године, када је реконструисана Савезна влада, навикли су у тим мирнодопским условима да је та Савезна влада немоћна или чак беспомоћна. И у ратним условима су се по инерцији понашали као да је и даље беспомоћна, више

није била беспомоћна. Имала је огромну моћ а као да није знала шта да ради са том снагом.

Прагматизам у политици

Водитељ: Господине Шешел, ви сте јако практичан политичар, и правите компромисе кад год мислите да су, такав је мој утисак, корисни.

Др Шешел: То се зове прагматикум у политици.

Водитељ: И прагматичан политичар.

Др Шешел: Сваки политичар мора да буде прагматичан.

Водитељ: С обзиром на ситуацију постоји ли могућност да се, без обзира на ове квалитетације издајник, плаћеник и слично, прагматично седне, мислим на све релевантне партије, и да се постигне један споразум о заједништву?

Некако стичем утисак, господине Шешел, када неко изда не можемо да га ухапсимо, не мислим сада ни на кога конкретно, не можемо да ухапсимо, јер то ће одмах да послужи Блеру или неком другом да нас и даље сатанизује, јер смо жртве страшних сатанизација на Западу, медијских сатанизација.

Др Шешел: Нема веће сатанизације од бомбардовања.

Дивергентни токови унутрашње политике

Водитељ: Јасно.

Др Шешел: И више нисмо смели да се обазиремо на то шта ће мислити на Западу. Шта ће мислити западни политичари. Друго, када неко изда, када очигледно неко изда, када имамо доказе да је неко издао, чему онда дијалог с њим. Када је реч о односима Србије и Црне Горе или савезне државе и Црне Горе ја бих и даље био присталица дијалога и договорног решавања проблема.

Али ако ме питате за процену да ли је то могуће, морам да вам кажем, искрено и отворено, да сам изгубио сваку наду да је то могуће и процењујем да то више није могуће. Толико су се ствари измакле контроли. Толико су ти дивергентни токови у нашој унутрашњој политици попримили маха. Не знам како то више да се постигне.

Поготово сада када ми осећамо горчину неуспеха по питању Косова и Метохије, а Мило Ђукановић се са пуним једрима размахом тврдећи на сваком кораку како је он био у праву. А знамо који му је циљ, знамо која му је амбиција. Ако Ђукановић у време док је био веома, веома слаб, а био је првих дана, првих недеља и првих месец дана рата, ако тада није хтео да иде на неко решење које је у интересу српског народа у целини па и Србије и Црне Горе у пуној мери, како сада да очекујемо да ће он на то пристати.

Сада када је инструментализован до краја од стране Американаца. Када им служи као посредник за прикупљање тог издајничког олоша из Београда.

Divide et impera Сједињених Америчких Држава

Водитељ: Господине Шешел, у овој емисији са свим саговорницима, а неколико пута и са вама, разматрали смо и светску политичку сцену односе на њој који наравно, детерминишу и наше невоље.

После овог геноцида, после ових 11 недеља геноцида над нашим народом каква је ваша оцена када је у питању светска сцена. Да ли се нешто променило?

Др Шешел: Нешто се сигурно променило. Променило се на добро. Али последице нећемо ми тако брзо осетити, позитивне последице нећемо тако брзо осетити на својој кожи. Променило се то што су и Русија и Кина и Индија схватиле какве су крајње намере Американаца и изгубиле су сваку илузију.

Поготово Кина. Кина је схватила да је циљ Американаца да је униште и да неће бирати средства у томе. Преломиле су се многе ствари и у Русији и руска свест је данас потпунија и Руси су свесни шта су крајњи амерички циљеви. И Индија је свесна. Видите негде у завршници бомбардовања на Савезну Републику Југославију, када је дошло до првих дипломатских иницијатива у циљу повезивања Русије, Кине и Индије, Американци су нови конфликт изазвали на индијском подконтиненту.

Актуелизовали су питање Кашмира, сада актуелизују и корејско питање. Американци су хтели нови сукоб између Индије и Пакистана рачунајући да ће то опет сукобити индију и Кину. Јер Кина традиционално има добре односе са Пакистаном, и у ранијим ратним сударима између Индије и Пакистана, држала је страну Пакистану. А Индија и Кина су 50-тих година и ратовале међусобно око Тибета. Далај Лама је дуго времена налазио уточиште у Индији итд.

Међутим, показало се да Американци нису успели да заваде Кину и Индију. Видели смо, имали су недавно Кинези и Индијци сусрет на највишем нивоу, и једна и друга велика сила и реално, поготово потенцијално, схватиле су да морају да се једна на другу наслањају. Да морају и чвршће да се повезују са Русијом.

Американци заоштравају и проблем корејског полуострва, подељене Кореје и ту већ долази до војних инцидента, чак су и бродове слали тамо. Значи они се неће тако лако зауставити, а Русија, Кина и Индија морају да збијају редове и морају максимално да сарађују.

Нико неће да одрешу кесу

Водитељ: Када је у питању Европа?

Др Шешел: Када је у питању Европа и ту ће се неки процеси одвијати наредних година не тако брзо. Они су већ отпочели, већ се врше неки прерачуни у главама европских политичара. Видели сте како неки од њих сада реагују када су Американци изјавили да немају намеру економски да помажу реконструкцију Балкана.

Јединство народа: од Балканских ратова и Првог светског рата Србија није имала овакву мобилизацију свих народних потенцијала

Да то треба да ради Европска унија, па онда политичари из Европске уније, поготово Французи, изјављују да ни они сами неће ако Американци не учествују итд. Американци су своје урадили, истресли су товари бомби, испразнили своје залихе, подстичу сада рад војне индустрије, довели су своје трупе на Балкан, не у неком нарочито великом броју, али све остале трупе су инструментализовали, па што би се њихови војници излагали ризику када неко други може за њих да обавља посао. Они су део својих циљева већ реализовали.

Што се тиче стабилизације режима који су наклоњени Западу, њихове економске стабилизације, они би хтели да цех плати Европска унија а Европска унија на то није спремна. Мада непрекидно Влада Македоније, Влада Бугарске, Румуније, Мађарске, Босне и Херцеговине, Хрватске дрљаче за новцем, траже да им се исплати ово њихово учешће у злочину над српским народом, западне силе остају глуве и не реагују. Од тога вероватно ништа неће бити.

Јавно мњење Запада "сном мртвијем спава"

Водитељ: Господине Шешел, инсистирам на том термину геноцид 11 недеља, мислите ли да се и америчка јавност, која са закашњењем сазнаје обим тих акција, односно да је то био геноцид, мислите ли да се она буди?

Др Шешел: Не верујем у то. Доста наша штампа подгрева неко буђење јавног мњења на Западу својим извештајима, али нема ништа од тога. Има запад-

них политичара, има промишљених људи који се томе супротстављају, има конгресмена, има чак и сенатора.

Чули смо шта говори Ноам Чомски. Ноам Чомски један од највећих живих америчких интелектуалаца сигурно.

Водитељ: Најцитиранији живи интелектуалац света.

Др Шешел: Да. Интелектуалац пар екселанс. Онда чулим да шта мисли Џеси Џексон црначки лидер, човек огромног моралног угледа.

Водитељ: То је већ категорија, много степеница испод...

Др Шешел: Добро, не може се Џеси Џексон поредити са Мартином Лутером Кингом.

Водитељ: Јесте.

Др Шешел: Али данас у Америци значи много. Није занемарљиво ни то што говори Весли Кларк итд.

Водитељ: Господине Шешел, ја се надам да ћете се сложити да је највећи...

Др Шешел: Чак и Хенри Кисинџер.

Водитељ: ... успех господина Џесија Џексона што је одвео ону тројицу војника у Америку.

Др Шешел: Немојте га баш потцењивати. Он је веома значајна личност у Америци и ја мислим да ни председник Републике не би пристао да преда ту тројицу америчких војника да је дошао неко други, неко безначајнији. Немојте потцењивати значај Џесија Џексона у Америци.

Мислим да је он неоспорни црначки лидер данас у Америци, човек кога огромна већина белаца такође поштује. И човек са великим моралним кредитетом. Не бих његову улогу ника-

ко подцењивао. Значајан је и став Хенрија Кисинџера.

Геноцид над српским народом

Водитељ: Јако значајан.

Др Шешел: Он се непрекидно супротставља овој агресији, бомбардовању Србије и он и даље има веома критички наступ према Клинтновој администрацији и њеним потезима.

У праву сте да је реч о геноциду над српским народом, али ја не бих тај геноцид ограничавао на 11 недеља. Тај геноцид у континуитету траје више од пола века. Тај геноцид није престајао од 6. априла 1941. године.

Геноцид је провођен у току Другог светског рата, проводиле су га западне силе али помало и западни савезници бомбардујући Србију и онда када је није требало бомбардовати. Бомбардујући цивилне циљеве. Никада Загреб нису бомбардовали. Никада ниједан хрватски град.

Водитељ: Загреб је аплаудирао док је Београд бомбардован.

Др Шешел: Јесте. Затим, српски народ је био изложен геноциду и после Другог светског рата. Титова диктатура је проводила тај геноцид.

Водитељ: Са 84%.

Др Шешел: Подељене су српске земље, измишљене су нове нације како би Срба било што мање по званичним статистикама, измишљане су покрајине, Срби су прогонени са Косова и Метохије систематски. Систематски су насељавани Албанци из Албаније итд.

И геноцид су проводиле западне силе од 1990. године на овамо, када је почео пројекат распада Југославије, систематски се проводи геноцид против српског народа. И ово је само једна фаза, најекстремнија фаза тог геноцида.

Али, престанком бомбардовања геноцидна политика против српског народа није заустављена. Ту не треба имати никаквих илузија.

Ми треба да размишљамо које даље потезе да повлачимо и како да се заштитимо, како да се одбранимо од даљих наметања Американаца и њихових савезника.

Стварање Југославије – катастрофална грешка

Водитељ: Господине Шешељ, дали сте ми шлагворт да вас питам, наш извршни стручњак за геополитику, мој пријатељ Дејан Лучић, у својој најновијој књизи каже хришћани, католици мисле унапред 100 година, муслимани 1000 година, а један од његових јунака каже Америка ће пропасти због тога што мисли 4 године унапред.

Од избора до избора. Колико ми унапред мислимо?

Др Шешељ: Прво, не знам, сада сам чуо име неког човека за кога кажете да је велики стручњак за геополитику, његово име баш не фигурише међу истакнутим геополитичарима.

Друго, ја га само по једној ствари познајем што је пре неколико година на сав глас најављивао да ће оздравити Дафимент банку, појављивао се и у неким телевизијским спотовима, давао обећање

Зелено светло Мила Букановића: ако се Црна Гора отцепи престаје да постоји СР Југославија, а онда престају да важе гаранције из Резолуције Савета безбедности и Уједињених нација

па је одједном то замрло. Ништа од тога није било.

Али, што се тиче српског народа и његових политичара историја је пока-

зала у протеклих 100 година да Срби углавном нису имали политичаре који мисле на дугу стазу. И који повлаче потезе у складу са неком историјском визијом, сагледавајући неку перспективу историјског развоја, историјских токова итд.

Имала је у прошлом веку Србија и такве политичаре а ја мислим са Николом Пашићем да је та плејада нестала. У извесном смислу, позитиван изузетак је био случај Милана Стојадиновића, али он једноставно није имао шансу. Њега је режим Павла Карађорђевића на противустанован начин елиминисао.

Он је схватао куда се креће историја Европе средином овог века и покушавао да повлачи потезе који би значили спас за Србију и који би српски народ спасили од могућег разарања, трагедије и слично.

Погрешан потез је направљен 1918. године стварањем Југославије. То је највећа, катастрофална грешка. И тај потез је повукао краљ Александар иако су му се супротстављали и Пашић и војвода Мишић и многи други паметни људи онога времена.

Затим, 1929. године када је и краљ Александар већ размишљао да се изврши ампутација Хрватске одратили су га неки српски политичари, међу којима је најмрачнију, најпрљавију улогу одиграо Светозар Прибићевић.

После се, као емигрант, обрушавао на краља Александра итд. 1929. године је спречио ампутацију Хрватске говорећи краљу да би он био први владар који је сам смањено своју државу.

Загрљај Гелбарда и Радоче: у Њивицама код Херцег Новог, у државној вили Владе Црне Горе, Гелбард се овако мазио са квислиншким "генералима без војске" који су му из Србије дошли на поклоњење

Комунистичка револуција трагедија српства

Водитељ: А данас, каква је ова актуелна постава у коју и ви спадате?

Др Шешељ: Трагедија је велика комунистичка револуција. И грађански рат у Србији од 1941-1945. године.

Што се тиче данашњих политичара не бих сада могао да дајем такве судове. Актери историјских догађаја углавном

Можда у приватном животу и не бих показивао толико ту дозу, у политичкој сфери морам. А са друге стране не бих хтео да хвалим конкуренцију.

Водитељ: Јасно.

Др Шешељ: Иако мислим да и међу конкурентима има људи који зрелије размишљају али што бих хвалио конкуренцију. Је ли тако? Било би бесмислено.

Водитељ: А да ли се љутите када вам

Водитељ: Тако је.

Др Шешељ: Ништа нема природније.

Политичари служе да их народ псује

Водитељ: Тако је. Значи дозвољено је о томе причати.

Др Шешељ: Зашто не би било дозвољено.

Водитељ: Одлично.

Др Шешељ: Увек сам се залагао да народ критикује политичаре, поготово политичаре на власти. То сам изјављивао и у вашим ранијим емисијама када сам гостовао. И треба народ и да нас псује, и да нас напада итд. Јер, ми политичари зато служимо.

Али, што се тиче Српске радикалне странке, ми смо веома успешно предвиђали намере западних сила, ту никада нисмо имали никаквих илузија у њихове потезе. Ако се сећате, непрекидно смо упозоравали да се Београд брани у Книну.

Док су неки други из Београда тражили унапред хрватску заставу на Книнској тврђави. Ти исти су сада тражили што пре да дође НАТО на Косово и Метохију. То су Српски покрет обнове и Драшковић, нема никаквих тајни. Дакле, увек су били на позицијама супротним српском националном интересу и увек служили непријатељима српског народа. Стављали се у њихову службу некада више отворено некада прикривено, али то и данас чине.

Упозоравали смо да се мора бранити свим средствима Република Српска да се одбраном Републике Српске брани Србија и Београд.

Најављивали смо да после Републике Српске Крајине и Републике Српске долази на ред Косово и Метохија. Да није окупирана Република Српска Крајина не би дошло до бомбардовања Републике Српске и отимања једне трећине њене територије.

Када су то урадили, када је постигнут Дејтонски споразум, Американци су кренули у ревизију тог споразума. Није се ни осушило перо које га је потписало. Да би постигли ту ревизију претходно су изазвали сукоб у српском руководству Републике Српске.

Елиминисали Радована Караџића, прогласили га за ратног злочинца, и не-га и Ратка Младића, спречили њихову кандидатуру на изборима. Тај рецепт и сада можемо да препознамо и можемо и о њему да говоримо. Елиминисавши Караџића натерали су српско руководство да кандидује неког другог за председника Републике Српске.

Караџићева грешка је што је избор пао на Биљану Плавшић. Ја морам да поновим да сам га упозоравао на састанку на Палама да то не чини, износећи читав низ аргумената које сам објашњавао и у вашој емисији зашто она није погодан кандидат.

Међутим, она је кандидована, ми радикали смо је подржали, јер смо сматрали да сви српски патриотски гласови морају да се концентришу. Она је иза-

И после Другог светског рата,
у време Титове диктатуре, српски народ је био изложен геноциду

нису свесни своје улоге у тим догађајима.

Водитељ: Јасно.

Др Шешељ: Ни суштине тих догађаја. Свест о догађајима долази тек након што се ти догађаји одвију, након што се десе.

Водитељ: А да вас питам...

Др Шешељ: И, са друге стране, не могу да говорим ни о себи ни о другим политичарима. Прво не бих говорио о себи јер као политичар морам да водим рачуна о дози скромности.

неко, обичан грађанин, какав сам ја, каже да не делујете, комплетна постава, не делујете као неко ко мисли много унапред.

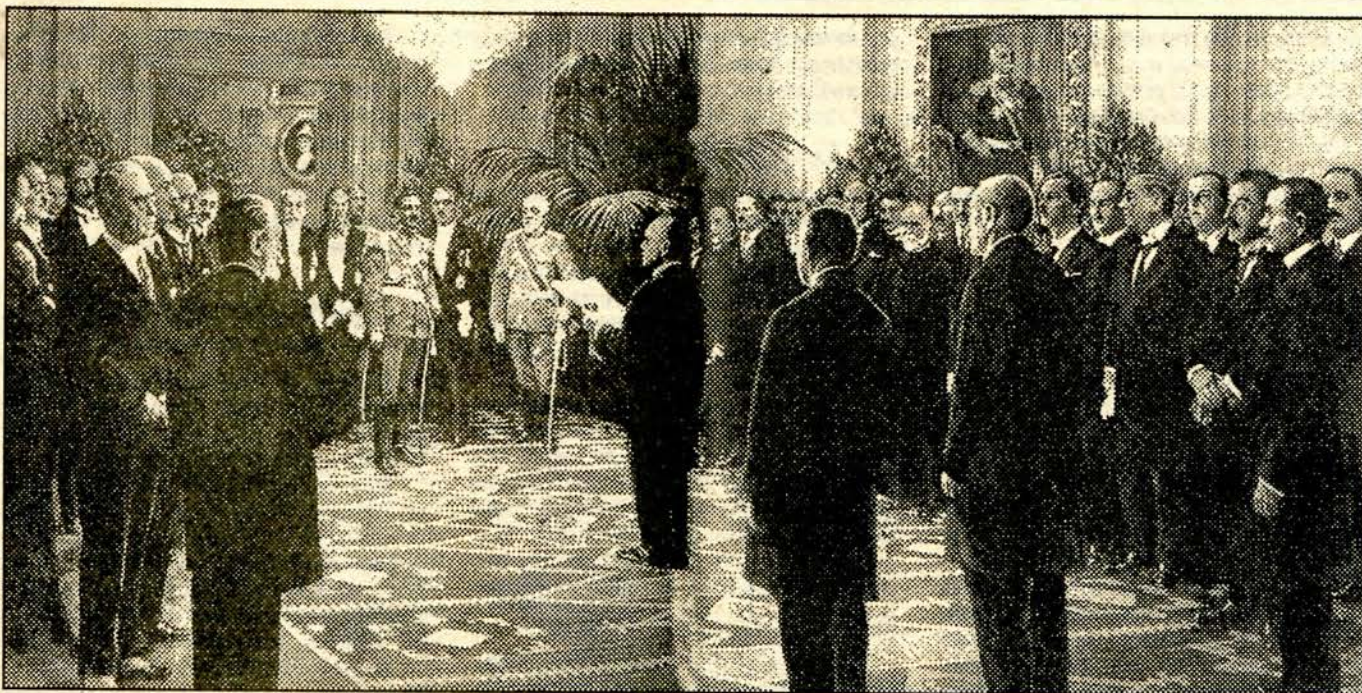
Др Шешељ: Ко то?

Водитељ: Политичари.

Др Шешељ: Неки мисле више неки мисле мање. Немојте доносити генерални суд.

Водитељ: Само питам да ли се љутите.

Др Шешељ: Не љутим се уопште. Прво, нема ништа природније од тога да народ критикује политичаре.

Катастрофална грешка Краља Александра: стварањем Краљевине СХС (Југославије) повучен је погрешан потез коме су се супротставили Пашић, војвода Мишић и многи паметни људи онога времена

брана и после шет месеци је издала. И тада је дошло до прве озбиљне кризе у Републици Српској.

Она је омогућила потпуну окупацију Републике Српске.

Када је тај посао завршен кренули су на Косово и Метохију. Сада су НАТО трупе ушле, окупирале Косово и Метохију и сада Американци иду даље. Већ сам вам разложио у ком правцу.

Дакле, ми смо имали пред собом визију тих историјских токова, намера западних сила, намера Американца. Ту за нас нема никаквих изненађења. И грчевито смо настојали да скренемо пажњу комплетном народу на то што се дешава и куда ти процеси воде. Неко је раније постајао свестан, неко касније. Ја мислим да сада нема Србина који није свестан тога.

Извршна власт Русије на потезу

Водитељ: Вечерас сте рекли, сасвим јасно, да ви видите једини спас од даљег растурања српског корпуса у Савезу са Белорусијом и Русијом. Колико је он реалан господине Шешељ?

Др Шешељ: Не бих рекао једини спас.

Водитељ: Један важан...

Др Шешељ: То нам је сада једна озбиљна шанса да сачувамо Косово и Метохију. Ја мислим да је то прилично реално. Можда смо ми закаснили са неким иницијативама, са неким потезима, могли смо раније ићи на статус сталног посматрача.

Усталасати мало јавно мњење у тим земљама. Можда ни сада није касно. У сваком случају, наша Савезна скупштина је изгласала Одлуку...

Водитељ: А они ништа...

Др Шешељ: Све што смо ми урадили, урадили смо. Изгласала је Скупштина Белорусије. Изгласао је парламент Ру-

сије. Извршна власт Белорусије се слаже, преостала је још извршна власт у Русији.

Ја мислим да сада ми морамо извесним политичким активностима, па чак и регуларним политичким притисцима, легалним да наведемо извршну власт у Русији да то прихвати у предвечерје предизборне кампање.

Они руски политичари који то прихвате и спроведу имаће велике поене у својим рукама пред предстојеће изборе. И са тим рачунамо. Чак и они који би можда у нормалнијим приликама нерадо то прихватили. Да сада не идемо у неку спецификацију.

Оно о чему смо мало пре почели да разговарамо, сценарио из Републике Српске понавља се сада и у Савезној Републици Југославији. Сада проглашавају и Милошевића и још неке политичаре за ратне злочинце, и ићи ће притисак у том правцу да их политичке онемогуће, да их политички изолују итд. Ићи ће директно на мешање у наше унутрашње послове.

Шта сада раде на Косову и Метохији? Сада воде праву кампању у свим западним медијима која се базира на инсистирању да су открили масовне гробнице и да су Срби вршили геноцид против Албанаца, односно Шиптара на Косову и Метохији.

Гледам те информације, те извештаје, а пориказују појединачне гробове. И једноставно нађу један већи број гробова, 20, 30, 70, 100 уопште ту број није битан.

Водитељ: Навикли смо да они...

Др Шешељ: И инсистирају да је реч о злочинима. Нити су вршили есхумацију, нити су испитивали нити су истраживали, унапред оптужују и на том правцу ће највише пропагандно да наспрху наредних месеци.

Маршалова каса пресушила

Водитељ: Још једно важно питање, то је обнова. Још у току геноцида над овим народом и овом државом некакви лидери, лидери су излазили са предлогом Маршаловог плана за обнову и реконструкцију. Да ли је то реално, очекујете ли то?

Др Шешељ: Нема ништа од тога. То су празна обећања, то су лажи, то је начин да се заварава јавност.

Водитељ: Значи, у се и у своје кљусе.

Др Шешељ: Ко ме год су обећавали у источној Европи слагали су га. Сетите се оне 24 милијарде долара које су обећали Русији, сетите се шта су све обећали Бугарима, Румунима...

Водитељ: Па Пољацима...

Др Шешељ: Чесима, Словацима, Мађарима, нема ништа од тога. Шта се само десило - да су Немци куповали у Чешкој све што се могло купити за ситне паре.

Водитељ: И у Мађарској.

Др Шешељ: Да су покуповали у Мађарској, да су мађарске фабрике престале да раде како би се проширило тржиште за, пре свега, немачку робу, али и робу других западних земаља. Ништа се битно није променило, економска ситуација се погоршала.

Нико неће да даје новац. Нико неће да улази у несигурне инвестиције. Ако се уђе у инвестиције ићи ће се само у високопрофитабилне, тамо где се може одрати додатно кожа народу и држави и ништа више. Не треба имати никаквих илузија. Нема никаквих маршалових планова. Маршалов план је био за Немачку да би се Немачка обновила и служила као предастража, да би се зауставио Совјетски Савез и Стаљин. И ништа више.

Овде немају разлога да улазе са таквим улагањима и неће улазити. То су празна обећања. Нешто ће мало да улажу на Косову и Метохији, како би стабилизовали шиптарску сепаратистичку власт и како би им она представљала основу за дуготрајније задржавање на том простору. И ништа више.

На лепом бомбардованом Дунаву

Што се тиче Србије, она ће бити изложен овим ударима. Ми треба да се уздмо искључиво у сопствене снаге. Шта то значи? Треба да концентришемо сва расположива средства у инфраструктурне инвестиције. Пре свега у поправку путева, железничких пруга и електроенергетских капацитета. То је приоритет над свим приоритетима.

Мислим да не треба да поправљамо мостове на Дунаву и да подижемо нове мостове. Један треба одмах поправити, то је овај код Бешке који је можда и најлакше поправити, јер није много оштећен и на најважнијој је саобраћајници.

А за све остале мостове треба рећи да их нећемо уклањати док Европска унија, Немачка или било ко други не изгради нове. Дунав је веома важна саобраћајница пре свега за Немачку али и за целу Европску унију. Око 30 милијарди марака Немци су уложили у систем канала Рајна-Мајна-Дунав.

Пред овај рат, годишње је Дунавом пролазило око 50 милиона тона робе. Пре кризе у бившој Југославији, пре слома комунизма у источној Европи, око 100 милиона тона робе је ишло Дунавом. Дунав је толико важна саобраћајница да ће кад - тад Немци морати да нам подижу те мостове.

Ми не смемо сада да ту улажемо новац, треба да улажемо у друге мостове, у мостове на Морави и на неким другим рекама које су виталне и важне за Србију и за Црну Гору, а да ово оставимо да подижу они којима је Дунав најважнија саобраћајница.

Дакле, подићи овај мост код Бешке, а остало нека чека док они сами одлуче да крену у крчење пута Дунавом. Њима је тај Дунав најпотребнији.

Треба да поправимо што пре енергетске потенцијале. Тежак ударац смо задобили у нафтној индустрији. Ту се још испитује укусна штета и шта би могло да се опорави. Направљена је једна грешка, каснили смо у том процесу приватизације.

Да смо на време приватизовали нафтну индустрију, индустрију дувана у Нишу, итд. другачије би изгледао овај рат ако би уопште до њега и дошло. Јер у сваком рату западне силе воде рачуна да не ударе по својим интересима.

Видите, телефонија у нашој земљи је најмање страдала и системе веза нису у тој мери нападани. Нешто су на Косову радили са централом у Приштини и мислим да неких значајнијих оштећења није било. Зашто?

Зато што су Италијани и Грци власници 49% телефонске компаније. И

једноставно нису могли да бомбардују оно што је власништво италијанских и грчких фирми.

Телеком извози малине

Водитељ: Има могућности да ово што вреди уведемо у такве аранжмане, па макар на тај начин...

Др Шешељ: Ту треба паметно, озбиљно и брзо деловати. Оно што је уништено сада не можете продати, не можете приватизовати. Али морамо сада нешто друго урадити.

Морамо ићи на либерализацију привредних токова. Морамо прво видети шта ћемо са прерадом домаће нафте. Морамо, дакле, под хитно изградити неки рафинеријски капацитет који је у стању да преради бар домаћу производњу. Нафта има скоро 2000 разних деривата, разних производа цела хемијска индустрија углавном на њој почива.

Водитељ: Јесте.

Др Шешељ: То морамо урадити. Морамо либерализовати увоз нафте. Морамо укидати монополе. Ти монополи су нам наносили страшну штету у економској сфери. Те монополе морамо елиминисати и у другим гранама привреде.

Ево, из новина сам прочитао, као потпредседник Владе Србије, нисам имао појма да је формирана нека фирма "Југо-воће" која има монопол у извозу малина. Ко је у тој фирми нафтна индустрија, чак телеком. Телеком се бави извозом малина код нас.

Па то је страшно. Уместо да се ослободи извоз, да се појави конкуренција међу онима који откупљују и извозе, са основним циљем да сељаци одмах добију паре, да добију што више пара, а онај ко извози после нека се сналази.

Водитељ: Господионе Шешељ, и раније смо читали новине и раније је било, када смо то дозвољавали, лоповлука, да Словенци долазе и купују скупље наше...

Др Шешељ: Чекајте, па нама је интерес да дође неко ко ће скупље купити и нека носи.

Водитељ: Хоће ли та логика превладати?

Др Шешељ: Ја не знам. Ево, видите, изненађује ме, као потпредседника Владе ме је изненадио чланак у новинама. Тада још нисам био ни у оставци, изненадио ме је чланак у новинама да постоји фирма "Југо-воће" која се тиме бави у којој је чак и телеком један од акционара.

Па то је страшно. Морамо те монополе укидати. Савезна влада још није одредила откупну цену пшенице. Ту се касни. Ја не памтим ниједну годину да се овако каснило са одређивањем откупне цене.

Обично Савезна влада одреди заштитну цену пшенице, а онда републичка влада Србије томе дода неки износ, неки динар и иде се у откуп. Ја мислим, пошто је година родна, пшенице ће бити више него довољно, да треба либерализовати и откуп и извоз. Зашто?

Да се неколико фирми које немају везе са пољопривредом појављују као главни извозници пшенице, и после и кукуруза и свих других индустријских биљки. То треба либерализовати. И да сељаку онда онај ко откупљује одмах исплаћује новац. Да се такмиче међусобно откупљивачи ко ће већу цену понудити сељаку.

Контингенти и квоте извор криминала

Водитељ: Господине Шешељ, ово доживљавам као вашу отвореност, не подривате ли сада неке већ устаљене колотечине привредног живота.

Др Шешељ: Мислим да ћемо ми морати убрзано нешто што је устаљено, нешто што је колотечина да разбијемо и реформишемо. Нема без тога изласка из економске кризе. Поготово сада када су нам неки варло значајни индустријски потенцијали уништени.

Водитељ: Сигурно ви ово не говорите први пут на Палми, вероватно први пут, али какав је став ваших коалиционих партнера.

Др Шешељ: Са овим програмом смо ишли на изборе. Само једну ствар да вам кажем, за ових 15 месеци Владе националног јединства ипак смо, углавном, били преокупирани одбраном Косова и Метохије.

Водитељ: Али какав је став...

Др Шешељ: Нисмо стигли многе ствари да расчистимо ни да усагласимо ни да кренемо са њима.

Водитељ: Али какав је став, јесте ли успели да ваши досадашњи...

Др Шешељ: Ово ће бити тек предмет расправа. Само вам сада износим своје мишљење и мишљење политичке партије којој припадам. Сада морамо ићи одлучније, брже у разбијање неких предрасуда.

Водитељ: Ови контингенти, то сте нам у предизборним ...

Др Шешељ: Увек сам био против тога. Контингенти и квоте су главни извор криминала у нашој земљи, без сумње.

Морамо укидати монополе. Морамо стварати конкуренцију. Јер кад год имамо монопол гушимо паметне и способности, а форсирамо паразите.

Поруке са Запада пуке претње

Водитељ: Крајње време је да пређемо и на питања гледалаца. Срећко Матић из Београда, сећам се Палмине емисије од пре годину дана када сте били гост и причали да НАТО само прети. Ако покажемо зубе они ће одустати, тада сте рекли.

Шта сада кажете господине Шешељ, зар вам се не чини да је плаћена превелика цена за погрешну процену?

Др Шешељ: Нисам тако рекао. Рекао сам, не могу дословно то да цитирам, али сам непрекидно упозоравао да заиста постоји опасност од бомбардовања.

Већина порука са Запада су биле пуке претње и испитивање пулса.

Али ја нисам ни у последњој емисији, у којој сам био код вас, искључио могућност бомбардовања и рекао сам да је претња реална. Да та опасност постоји. Али да ми не смемо да се уплашимо и да морамо да издржимо и да одолимо. Ја и данас мислим да смо морали да издржимо до краја, да смо морали да одолимо.

Оно што мене мучи је размишљање да ли су на Западу заправо исправно проценили. Надали су се да ћемо капитулирати за три дана. Ту су погрешили. Били су потпуно убеђени, сада отворено изјављују да су то очекивали.

Да ли је неко у њиховим додатним анализама предвидео после 10, 11 или после 12 недеља да ће се ипак десити ово што се десило. Да ли је то оно што је нама нанело оволику трагедију. Да су имали анализе да нећемо никада попустити, много раније би одустали или можда не би ни почињали. Е, то је оно око чега морамо да се преиспитујемо.

Захвалност Русима што нас нису бомбардовали

Водитељ: Младен из Шапца, ето, видимо се, на сву срећу, још и у Шапцу, да ли господин Шешел мисли да су нас Руси продали?

Др Шешел: Не мислим да су нас Руси продали. Али мислим да нам Руси нису помогли онолико колико су могли и онолико колико смо ми очекивали. Ту сам у извесној мери разочаран. Али, изјављивао сам већ на конференцији за штампу, треба да будемо захвални Русима што нас њихова авијација није бомбардовала. То је оно почетно.

Водитељ: Па нису дали оне две милијарде, чули сте вероватно.

Др Шешел: Бомбардовало нас је 19 земаља НАТО-а у агресији су поред њих учествовали још и Албанија, и Хрватска, и Босна и Херцеговина, и Румунија, и Бугарска, и Македонија, а онај ко се на нас није бацио каменом пријатељ нам је.

Када нас туче руља на улици, па се нађе један посматрач који не реагује, ћути и посматра, ако ништа друго, није нам непријатељ и представља нам извесно олакшање.

Русија нам је у извесној мери помагала дипломатски, али то није произвело неке посебно значајне ефекте.

Уједињене нације инструмент америчке политике

Водитељ: Гледалац из Лазаревца, шта би било да смо ми позвали Уједињене нације пре Рамбуџеа?

Др Шешел: Не би било ништа. Прво, да смо ми позвали Уједињене нације оне се не би појавиле. Уједињене нације долазе тамо где се договоре велике силе, сталне чланице Савета безбедности, а не тамо где их неке државе позову. Сетите се колико је било наших иницијатива да се састане Савет безбедности, па уопште није долазило до тих седница.

Уједињене нације су, пре свега, инструмент америчке спољне политике и ствар извесног компромиса међу пет великих сила, сталних чланица Савета безбедности и ништа више.

Не треба имати никаквих илузија да је то универзална организација или као што то неки идиоти на српској политичкој сцени саопштавају да је Савет безбедности светска влада, да су Уједињене нације међународна организација која изражава и наш суверенитет итд. То су будалаштине.

Како је усвојен план Г-8

Водитељ: Гледатељка из Београда, да ли је Влада Србије и да ли је парламент Србије био упознат са документом од 10 тачка Европске уније, и документом резолуције групе Г-8 у 20 тачка.

Др Шешел: Ја не знам о којих је 20 тачака сада реч.

Када је реч о том плану Г-8, који су донели Черномирдин и Ахтисари, Влада Србије уопште није била упозната. Истог дана када су завршени преговори са Ахтисаријем и Черномирдином, председник Савезне Републике Југославије је позвао у Бели двор представнике свих парламентарних политичких странака и ту нам је саопштио резултате и ту нам је дао написмено тај план.

А одмах сутрадан, у 10 часова, заказана је седница Народне скупштине тако да се у међувремену Влада уопште није састајала. Ми смо имали унутарстраначке консултације, свака странка за себе. Тако су министри били упознати, министри Српске радикалне странке као и, претпостављам, министри Социјалистичке партије и Југословенске левице.

Али, сви посланици су били упознати и добили су на сто, пре отварања расправе, план Ахтисари-Черномирдин и предлог скупштинске одлуке. Сви посланици, који су учествовали у раду Народне скупштине, знали су о чему расправљају и за шта гласају.

Србија ће кад тад вратити Косово и Метохију

Водитељ: Гледатељка Лидија из Печина, да ли могу да се вратим да поново живим у свом прелепом граду?

Др Шешел: То је за мене веома тешко питање. Ја мислим да ће ваша гледатељка моћи да се врати, ја не знам када. Ја бих био најсрећнији да није дошло уопште до тог егзодуса српског народа. Био бих најсрећнији када би се створили услови да се Срби што пре врате.

Не могу појединачно било ког Србина да убеђујем да остане, или ако је већ избегао да се врати. Не могу на своја плећа да преузем одговорност за његову судбину, а немоћан сам да било шта урадим да га заштитим.

Тамо је сада окупаторска војска. Али, мислим тамо где је већа концентрација Срба, они би морали да се самоорганизују и тако заштите. И мислим, тамо где буде руска војска, ако се распореди руска војска на Косову и Метохији, да ће

Србима бити сигурније, да ће бити безбедније.

Српски национални интерес је да што више Срба остане да живи на Косову и Метохији, а ја сам лично убеђен да ћемо, кад тад, Косово и Метохију повратити под пуни државни суверенитет Србије.

Америка у спољној политици не бира средства

Водитељ: Гледатељка Тања из Бановаца вас пита да ли има будућности за нашу децу у овој земљи?

Али гледатељка Јела у име мајки Београда каже, после свега у овој држави, шта треба да се уради да би мајке безбедно гајиле децу, јер очигледно је да власт не уме да се бави политиком.

Др Шешел: Ако власт не уме да се бави политиком онда је најлакше тај проблем решити. Ако је ова власт узрок проблема у нашој земљи онда је народ на изборима може променити. Али, није власт узрок.

Узрок је спољашни, спољашни фактори нас угрожавају и не дају нам да живимо мирно и безбедно. И да из ове коже искочимо ми те спољашне факторе не бисмо одвратили од њихових намера. На глави да дубимо не бисмо их умилостивили. Они иду за својим плановима разбијања Србије и уништења српског народа. А ми морамо томе одолевати.

Да ли имамо перспективу, зависи од тога шта се подразумева под перспективом. Ја лично нисам неки велики оптимиста у историјском смислу, неки говоре о том XXI веку као веку среће, благостања.

Ја сам лично убеђен, судећи према садашњој ситуацији у свету, да ће XXI век бити век великих ломова, великих универзалних криза, сукоба и тешко је предвидети конкретне догађаје који следе. Али од Римског царства није се десило да једна једина сила доминира целим светом. И то никада не може да изађе на добро. Неће ни овога пута.

Неограничена сила неограничено је и покварена, и подла, и подмукла. И то се показује на примеру Американаца. Нема тог метода коме нису спремни да прибегну у спољној политици да би реализовали своје интересе. А цела та америчка грађевина, та моћна империја не почива на сопственој индустрији, на сопственој привреди.

Она почива на експлоатацији целог света кроз светски монетарни систем, односно кроз долар који је светска монета. Цикличним подизањем и обарањем вредности долара Американци експлоатишу цели свет. Замислите сада да највећи број земаља своје богатство и своје резерве држе у доларима.

Сетите се оних арапских шеика којима су пацови прогризли читаве ходнике, канале кроз гомиле долара, Американци наштампају безвредни папир, за тај папир покупују све што им је потребно, а неко те њихове папире онда складишти. То је та привилегована позиција на којој почива Америка. У једном тре-

нутку, када јој се дирне у тај монопол, она ће се срушити као кула од карата.

Али, што наш народ каже, не липши магарче док трава озелени, не знамо ми када ће се то десити. Очигледно је да једном мора доћи до сурвавања тог једног вештачког система, али када, нико не може да процени.

Прљави циљеви Запада

Водитељ: Верни радикал из Батајнице пита шта ће се десити са Србима у Метохији? Колико се може веровати генералу Цексону? Не чини ли вам се да је на другим медијима већ почела медијска блокада? И да ли се Немањићи преврћу у гробовима?

Др Шешел: Не бих ја са таквом идеализацијом прилазио Немањићима. Немањићи су наша најславнија династија, родоначелници српске државе у правом смислу речи, велике српске државе.

Међутим, и они су правили неке грешке. Цар Душан, на пример, имао је велике освајачке претензије и тиме је посебно нанео велику штету српском народу. Оптао је византијске територије и оне на којима нису живели Срби и тиме слабио Византију и омогућио да буде лакши плен Турцима.

Претходно су, много више, Византију ослабили европски крсташи, чак једном и освајали, окупирали и слично. Затим, цар Душан је ширио своје царство и на бугарску територију што није било потребно. А није ништа урадио да Босну врати у састав српске државе, иако је првобитно Босна представљала Србију.

Дакле, и ту је било неких грешака и те грешке су биле фаталне. Цар Душан није оставио за собом јаког наследника итд. Не можемо дакле, да идеализујемо нашу прошлост.

Што се тиче садашње ситуације на Косову и Метохији, мислим да се западним генералима, западним официрима, ништа не може веровати. Они су ту дошли као наши непријатељи, а не као наши пријатељи. Није њихов циљ да нас заштите него да нас униште или подјарме. Али они морају да глуме. Они морају да глуме непристрасност и ту је нека српска шанса.

Одговорио сам већ на то питање шта прижељкујем. Дакле, да се бар Срби концентришу у тим већим местима и желим што пре да се разреши тај дипломатсковојни раскорак НАТО-а и Руси а да Руси обезбеде неку зону под својом контролом. Мислим да би тамо Србима било најсигурније.

Подсетите ме на ово треће питање.

Реприза медијске блокаде

Водитељ: Имате ли утисак да је већ почела медијска блокада на другим...

Др Шешел: Српске радикалне странке?

Водитељ: Да.

Др Шешел: Видите, вечерас је на државној телевизији потпуно фалсификован извештај са конференције за штампу Српске радикалне странке, потпуно. Саопштили су нешто што ја на конференцији нисам рекао. И док је трајао овај рат, једном смо најурили екипу држав-

не телевизије са наше конференције за штампу и у неколико наврата раније.

Нисмо хтели по том питању да заоштравамо односе са коалиционим партнерима, неке друге ствари су биле прече и не кајемо се због тога, али ми ћемо сада много отвореније постављати питање и нашег присуства на државној телевизији и објективности информација које се тамо лансирају.

Водитељ: Добро, ван државне телевизије...

Др Шешел: Да, десила се још једна ствар, била ми је данас заказана емисија на ТВ "Палма плус" у Јагодини и онда се јавио директор телевизије, звао га је Горан Матић, савезни министар задужен за ресор информисања пошто не постоји савезни министар за информисање, и забранио моје гостовање.

То сам сазнао, ето то се десило и то је нешто што ће даље да ремети наше међупартијске односе и са ЈУЛ-ом и са Социјалистичком партијом, ми о тим ствари нећемо ћутати.

Боном на негативне појаве

Водитељ: Мени је драго што сте то рекли да схватим да сам ипак срећан, мене још увек зову да наступају у емисији а не да је забране.

Др Шешел: Видите, ја бих волео да се испостави да је ово лични став Горана Матића и да је он то на своју руку урадио. Али могу сада да размишљам о свему и свачему и да претпостављам и да сумњам.

Патријарх Алексеј II благословио Савез: једна од шанси за заустављање даљег растурања српског корпуса је Савез са Русијом и Белорусијом

Водитељ: Али, принцип је у питању, хоћемо ли те дечије болести избећи?

Др Шешел: Ми ћемо сада много оштрије да се поставимо према неким другим негативним појавама у друштву. И према неким стварима у које се нисмо много петљали сматрајући их мање битним, мање важним према ономе у чему смо, пре свега, учествовали и чијим смо ефектима ми ипак задовољни.

Мислим да је ова Влада за 15 месеци врло добро функционисала. Да смо се одлично спремили и за овај рат и за сва ова искушења. Ми нисмо могли претпоставити да ће доћи до овакве одлуке Народне скупштине, ја у тој одлуци нисам учествовао, супротстављао сам се. Српска радикална странка се супротставила, то је сада нека утеха за нашу савест.

упуштали. Неке ствари смо намерно оставили за касније јер смо сматрали да ни су ургентне.

Сада већ и оне постају ургентне и ми ћемо се њима максимално позабавити док смо, сада технички, у саставу Владе до скупштинског разрешења, па и када будемо деловали као опозициона странка. Дакле, у сваком случају ћемо отворено да говоримо о свему томе.

Србија би издржала

Водитељ: Гледалац Миладин из Београда каже, ви сте гласали против прихватања мировног плана, он каже да би и он тако гласао. Али вас пита како сте замислили, или како мислите да би текла даља борба са НАТО-ом?

Др Шешел: Ми смо морали издржа-

супротстављамо, супротстављамо, супротстављамо па на крају попустимо.

Тако је било по питању Крајине. Тако је било по питању Републике Српске. Тако је сада по питању Косова и Метохије. Где ћемо до краја издржати? Хоће ли то бити по питању Санџака, Црне Горе, Војводине, где ћемо пружити ту одлучну битку? Сваки пут је та битка све тежа и тежа, а негде морамо да их зауставимо или ће нас потпуно уништити.

Радикали се не плаше избора

Водитељ: Гледалац из Београда вас пита да ли ћете се у скупштини Србије залагати за превремене изборе?

Др Шешел: Што се тиче Српске радикалне странке ми смо непрекидно били спремни на те превремене изборе и пре

Дунав неопходан Европи: не треба уклањати и поправљати срушене мостове на Дунаву док Европска унија, Немачка или било ко други не плати изградњу нових

Ако уопште може бити речи о било каквој утехи после свега овога што се десило. Али Влада је солидно функционисала и мислим, и у ратним условима су многе државне службе функционисале боље него у мирнодопским. Ова Влада је урадила много позитивних ствари, курс динара је био релативно стабилан, затим није било промена цена струје, чак смо и зимску тарифу преполовили, није повећана за 50% као што закон прописује него за 25%. Цене горива су остале исте.

И читав низ других позитивних ствари смо урадили у крајње тешким условима. Немамо ту, дакле, разлога да се стидимо. Неке ствари нисмо ни стигли да решавамо, а у неке ствари се нисмо ни

ти. У једном тренутку би агресија морала да се прекине. Видели сте да се наша војна сила готово неокрњена враћа са Косова и Метохије.

Ми смо имали три пута више губитака у цивилном становништву него у војсци. Свака жртва тешко пада.

Водитељ: Да ли би онда издржали?
Др Шешел: Ја сам убеђен да бисмо издржали.

Водитељ: Биле су оне претње...

Др Шешел: Негде смо морали служити ту одлучну борбу. Ако нисмо издржали по питању Косова и Метохије да ли ћемо сутра издржати по питању Црне Горе. Можда нам то исто прети. Можда смо навикли западне силе да се прво

уласка у Владу и након уласка у Владу. Чак смо се залагали, пре овог рата, да се иде на превремене локалне, па на превремене савезне, па онда и републичке изборе. И после овога ми смо спремни за те изборе, ми ћемо подржати њихово расписивање.

Водитељ: Гледалац Зоран Јокић из Панчева вас пита, сматрате ли издајницима оне који тврде да се постојаност и легитимност српства на Косову могло одржати темељном дугорочном и некорупционашком политиком или пак оне који подривају економију државе?

Др Шешел: Ја баш нисам сигуран да сам разумео то питање. Прво, на Косову се каснило. На Косову је било корупције, било је много разних негативних

појава и криминала. Криминала који је обухватао и структуре власти итд.

Све је то познато у нашој јавности поготово је познато косовским Србима. Многи функционери локалне власти са Косова и Метохије на време су себе обезбеђивали, у остатку Србије подизали куће, сада они имају где да се склоне и пожурили су први да се склоне, а остала је та сиротиња која сада иде у избегличким колонама и који немају кул.

Све то треба имати у виду, о свим тим стварима биће времена да се расправља. Али то није нека утеха за ове проблеме у којим смо се нашли за ову несрећу коју смо доживели.

Кукавичије јаје председника републике

Водитељ: Даворка из Београда вас пита шта бисте урадили да сте били на месту председника Милошевића када је понуђен споразум о миру Черномирдин-Ахтисари.

Др Шешељ: Председник Милошевић је повукао један потез с којим је са себе скинуо одговорност. Он је препустио Народној скупштини Републике Србије да одлучи.

И његова партија је одлучила да то прихвати. И њему то лично не може да се припише. Али његова партија сноси део одговорности са осталим партијама које су тако нешто прихватиле. И оне треба да објашњавају зашто су прихватиле.

И нама су покушали да објасне, покушали су и на нас да утичу да то прихватимо. Имали смо једну дугу расправу у Белом двору која је трајала, мислим, нека два и по сата. Када сам видео да том разговору нема краја рекао сам да ћу то саопштити највишим органима Српске радикалне странке па како они одлуче и тако сам тај разговор некако и прекинуо.

Можда би много дуже трајао. Ми смо имали седницу, прво смо имали један састанак исте ноћи, најужег руководства, за ујутру смо заказали седницу председничког колегијума а онда седницу Посланичког клуба Српске радикалне странке и свуда је став био једногласан и јединствен. Ја лично не бих прихватио овај план.

Против белих застава

Водитељ: Да, али гледалац Александар из Београда вас пита, два питања вам поставља.

Прво је, да ли би сте се стварно борили до последњег, не до краја него до последњег?

Др Шешељ: Прво то није била борба до последњег, али борио бих се до последњег. Не бих попустио ни у ком случају.

Водитељ: Добро.

Др Шешељ: Али ја сада размишљам о нечем другом. Да су знали на Западу да нећемо ни у једној варијанти попустити да ли би уопште кренули у агресију, у бомбардовање, да ли би бомбар-

довање било толико интензивно и жестоко, да ли би толико дуго трајало? Бојим се да су они нас проценили боље него ми сами себе.

Градски функционери кради нафту

Водитељ: Друго питање које је поставио Александар, не чини ли вам се да је Вук Драшковић зарадио највише политичких поена?

Др Шешељ: Јадни би му били ти политички поени. Знате, као последња мизерија се понашао за све време овога рата, јадно, бедно, додворавао се западним силама, глумио патриоту итд.

Колико сутра, ми, радикали, инсистираћемо да Министарство унутрашњих послова обелодани једну велику аферу која се десила у току рата. Ухапшени су и привођени неки функционери градске власти Београда јер су кради нафту, веће количине нафте су покрали.

О томе јавност још није обавештена ми ћемо инсистирати да се и јавност обавести и да сазнамо докле је стигао судски поступак. И ту више пардона нећемо имати.

Студио Б подривао ратне напоре земље

Водитељ: Марко Стефановић из Новог Београда вас пита зашто не одговарате на свакодневне оптужбе Вука Драшковића на Студију Б против вас и Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Ми ту Драшковићу нећемо да одговарамо, али ћемо поставити питање нашим дојучерашњим коалиционим партнерима, јер за све оно што се дешава на Студију Б они су пре свега одговорни.

Шта ме мотивише да будем овако оштар и отворен? Ово што се јуче десило. Гледао сам јуче на телевизији како генерал мајор Александар Бакочевић у свечаној генералској униформи предаје признање, захвалницу Студију Б за допринос ратним пропагандним напорима земље.

Лично сам био очевидац и учесник у покушајима да се реше бројни проблеми, свакодневни проблеми са понашањем Студија Б у току овога рата, чак је послат један капетан фрегате, дакле официр у статусу потпуковника, да контролише неке ствари у Студију Б јер су се измакле контроли, јер је Студио Б подривао наше ратне напоре.

Студио Б је за све време овог рата водио кампању против Српске радикалне странке и данас то чини. Бесомучно лажу и клеветају и сада добију захвалницу. Сада то треба да нам објасне. Да видимо шта то значи, да ли је то било њиховом вољом, и уз њихову подршку.

Вук поткрада Београд

Са друге стране, ми ниједног тренутка нисмо заборављали, а сада је време и да се то питање актуелизује. Вук Дра-

шковић не би могао да Влада Београдом и да толико краде, да толико пљачка Београд, цели град зна колике су пљачке у питању. Да нема подршку Социјалистичке партије Србије та власт би давно пала.

На свим гласањима у Градској скупштини имали су ту подршку. Е па не може то више тако. Знате, онда и Социјалистичка партија дели одговорност за све што се дешава у граду под влашћу Српског покрета обнове. Треба, на крају, да се изјасне. На све начине се труде да задрже српске радикале у Влади Србије, а одржавају Драшковићеву власт.

Па што са Драшковићем сада не склопе коалицију? Што су га избацивали из Савезне владе? Морали су, био је неподношљив. Прво, човек коме не могу ништа да верују. Човек који ујутру каже једно, у подне друго, навече треће. Који слаже а да не трепне. Који краде, који је склон свим криминалним радњама и, пре свега, склон издаји.

Најједноставније је било, ако смо ми поднели оставку да склопе коалицију са Српским покретом обнове. Да Драшковића приме у Владу и да мирно владају. Он једва чека.

Он је полудео јуче када је чуо за ову уредбу Миљана Милутиновића, председника Србије, којом се практично до даљег не прихватају наше оставке, налаже се да Влада ради у пуном саставу. Видели сте како је говорио у Крагујевцу на неком скупу својих активиста, не знам да ли сте гледали, преносио је Студио Б детаљно.

Прекинути агонију главног града

Водитељ: Деловаће чудно, али избегавам да га гледам.

Др Шешељ: А што онда с њим не склопе коалицију или да видимо то, да решимо то питање градске власти Београда који труне, већ две године је у хаосу цели град. Да видимо да се осветле све те криминалне афере које су се дешавале.

Да видимо шта се све дешавало. Па идемо онда на ванредне изборе у Београду. Не тражим ја да ми преуземо ту власт. Не тражим ни принудну управу. Не захтевам чак ни социјалисти да уђу формално у ту власт. Али они се боје неће ни у формалну коалицију са Драшковићем на градском нивоу, знају да би се ту до краја испрљали.

Могли су да склопе коалицију па да владају заједно са Драшковићем и имају већину гласова. Него су се прибојавали да Драшковић у овим кризним моментима, у ратним условима, не изазове неки дар мар на улици, да не изазове неке немире или нешто слично.

Јер знају да је и томе склон, знамо сви ми, он је једини изазивао крвопролиће у политичким обрачунима у Србији и то у неколико наврата. Па да га одборовоље жртвују му Београд, ево власт, дај ради шта хоћеш само буди миран, немој изазивати нереде, немој изазивати гужву.

Неограничена сила, неограничено је покварена, подла и подмукла: Вилијем Џеферсон Клинтон, реинкарнација Хитлера

Сада више нема разлога за то. Зашто му више све то дозвољавати, зашто му све то толерисати. Или да идемо чистих рачуна: хоћете ли га подржавати овако да мањински влада Београдом и даље Београд завија у црно или нећете. Да се разјаснимо ту до краја. Морамо по тим питањима да се разјаснимо.

Сукобљавања политичара суштина демократије

Водитељ: Мајка троје деце из Банована, гледатељка која се тако представила, тражи разјашњење па вам каже. Када ћете сви ви политичари престати да се међусобно свађате и оптужујете ради сопствених интереса.

Зашто се сви ви сада не окренете народу који сте провели кроз пакао и сада довели у неизвесност. Уместо што бежите од политичких грешака за које сте сви ви на власти подједнако криви, зашто се не окренете исправљању тих грешака.

А то значи да Србија не може сама против целог света. Зар се нисмо у то довољно уверили, господине Шешел? Сада се више него за време бомбардовања бојим за будућност моје земље, мог народа и будућност одрастања деце.

Др Шешел: Да, ту су заправо три питања. Одговор на прво питање, нема ништа природније у демократском политичком процесу него да се политичари међусобно свађају и сукобљавају. То је суштина демократије. Не дај боже да икада више живимо у друштву где се политичари међусобно не сукобљавају.

Друго, ми политичари смо непрекидно окренути народу. Све што радимо радимо у жељи да се народу допаднемо и на следећим изборима поново заслужимо његово поверење и да повећамо број гласова. Сваки политичар се тако понаша.

И треће, ми, радикали, свесни смо дела своје одговорности. Ми смо поднели оставке. Мислите да је нама драго што смо поднели оставке - није. Ми волимо да смо на власти. Свако ко се бави политиком жели да дође на власт.

И када дође на власт жели што дуже да остане на власти. Није нама то било једноставно, а сада налуштамо власт. Знате, то је нешто што се тешко подноси, што свако жив тешко подноси. Можда ми радикали подносимо нешто лакше него остали, али нема тог политичара који то лако и једноставно подноси.

Избори су ту зато да нам народ пресуди. И нека народ гласа за оне у које има поверења.

И одговор на треће питање, да се ми Срби у со претворимо не би западњацима ручак досолили, не бисмо их приволили да промене став према Србији и српском народу. Они имају циљ да нас униште, у њиховим очима ми смо традиционални и потенцијални савезник Русије на Балкану.

Србију треба уништити да Русија више не би имала никакво упориште на Балкану. У том трагичном сиплету околности, наша судбина је везана за судбину Русије. Русија је сада слаба на коленима, Американци се журе да нас униште док се Русија неопорави. То је суштина.

Српска и руска историја спојени судови

Водитељ: Значи ли то, господине Шешел, да ви апсолутно не прихватате мишљење неких људи, који су се сада и на политичкој сцени појавили али у стручној литератури и раније, који сматрају да ми немамо претерано разлога да будемо традиционална испостава Руса на Балкану и да због тога стално добијамо пацке од Запада, што такође, када би престали да будемо њихова испостава или заштита њихових интереса, никако не би значило да престанемо да их волимо.

Др Шешел: Наше историјско биће не зависи од наше тренутне историјске свести. У кризним моментима, када је Русија слаба, може се код нас појавити свест о потреби да се одвајамо од Русије, али то није довољно да се заиста одвојимо.

Водитељ: А када смо се припојили господине Шешел, сем духовно?

Др Шешел: Одувек. Молим вас, од када је српски народ почео да води борбу против Турака почетком XIX века, непрекидно смо под руском заштитом, под руским старатељством, примамо руску помоћ. Некада већу некада слабију али то је непрекиднобила наша судбина.

Па хиљаде и хиљаде Руса је гинуло на тлу Србије борећи се за нашу слободу. Не само Србије него и Црне Горе и Херцеговине, у херцеговачком устанку су учествовали Руси. И када су се повукли и српски и црногорски добровољци руски су остали до краја. Чак и тај податак да вам наведем. Српска Влада је у једном тренутку наредила да се повуку

србијански добровољци, црногорска Влада је наредила да се повуку црногорски а углавном нису хтели да се повуку, а руски су остали.

Када је Русија била снажна кренуо је полет Првог српског устанка 1804. године. Када је Наполеон кренуо на Русију, угушен је Први српски устанак. Када је Наполеон побеђен, успео је Други српски устанак. Када је Русија била обузета и поражена у Кримском рату, Турци су опет закупили Србију, 50-тих година

прошлог века. Када је Русија била снажна, и Србија се успешније ослобађала. Да није било Русије не би се на Берлинском конгресу ни признала независност Србије и Црне Горе. Додуше ту су...

Водитељ: Тамница народа, како Цвијић каже.

Др Шешел: Ту су и неке друге државе одиграле извесну улогу, додуше, ту је Србија добила проширење. Некада смо имали разлоге да се љутимо на Русију што је у једном тенутку заиграла на бу-

гарску карту а не на српску, па дала Бугарској, Санстефанским уговором, много веће проширење на српску штету итд. Али смо судбински везани.

Руски цар је жртвовао и државу и круну и свој живот и живот целе своје породице јер је 1914. године, када Русија још није била спремна за рат, ушао у рат да би бранио Србију.

Америка нема ништа против комунизма

Водитељ: Све је то тачно, међутим, хајде да причамо, тежак је тренутак, ви сами сте најавили могућност наставка трајања тих тешких тренутака, чемера и јада за овај народ и ову државу. Опет да вас питам, зашто све то искључује да покушамо да будемо добри, као св. Сава и са једнима и са другима.

Др Шешел: Хтели смо да будемо добри. Чекајте, ја сам био дугогодишњи антикомунистички дисидент.

Ми, антикомунистички дисиденти, били смо преокупирани том западњачком демократијом. И сањали смо о њеној рецепцији у Србији, поновној рецепцији. Трудиле се да имамо што боље одnose. Када сам ја био ухапшен у Сарајеву, 1984. године, огроман број западних интелектуалаца и политичара устало је у моју одбрану.

Многи амерички конгресмени и сенатори, имам и данас њихов списак, њихове потписе објавио сам у неким књигама, чак и овај Том Лантош, који се сада појавио као један од најекстремнијих ангисрпских политичара у америчком конгресу, био је међу првима који су потписивали петиције и за мене и ону познату београдску шесторицу.

Значи, прво смо хтели промену система, хтели смо демократију. Хтели смо западни начин живота. Ма хоћемо то и даље, али видите није њима циљ био да се уништи комунизам, да се сруши комунизам. Њима је циљ био да нам се уништи држава.

Па и на примеру Русије се то види. У Русији је комунизам пропао, антикомунистички режим је на власти, али желе и даље да униште Русију. Чак постоји могућност да се врати комунизам баш због таквих односа Русије и Америке и таквог америчког понашања. Па ни то Американцима није довољан разлог да помогну овај режим који је у основи био проамерички.

Који је био за сарадњу са Америком. Који је доста уступака направио, огроман број уступака итд. Значи, ту није ствар идеологије, није ствар система вредности. Нико озбиљан на српској политичкој сцени не негира неки систем европских традиционалних идеолошких вредности. Ми радикали смо за парламентарну демократију, за вишепартијски систем, европски концепт грађанских слобода и права.

Никада од тога нисмо одустајали. Никада одступали. У економској сфери смо изразито за либерални концепт и никада ни од тога нисмо одступали. Међутим, овде је ствар егзистенције др-

Карактерне особине Вука Драшковића: то је човек који ујутру каже једно, у подне друго, увече треће, који не трепнувши слаже, који краде, који је склон криминалним радњама а, пре свега, издаји

жаве, егзистенције народа, желе да нас униште.

Не желе да се развијемо, да се демократизујемо, да доживимо просперитет, социјалну правду итд. Све што раде ради да би нас упропастили.

Самоубиство Србије – интерес Америке

Водитељ: Прва варијанта је уништавају нас зато што смо руска испостава, односно заштитник руских интереса на Балкану. Хтели смо да будемо добри и са једнима и са другима, они не дају јер нас уништавају. И остаје само трећа, последња, и морам да вас питам за ваше мишљење о њој. Шта губимо, да ли је могуће, да ли нешто добијамо ако би ми били испостава западних интереса на Балкану?

Др Шешел: Како? Враћамо се на оно што сам вам малопре рекао.

Водитељ: Тако што ћемо остваривати њихове интересе уместо руских.

Др Шешел: Али њихов је интерес да ми извршимо самоубиство. Хоћемо ли да извршимо самоубиство? Ја мислим да не треба да се убијамо. Треба да се борити даље. Све док се боримо имамо неку шансу.

Када престанемо да се боримо немамо више никаквих шанси, више не постојимо.

Водитељ: Око те борбе и због вашег предвиђања ја вас молим, време је већ при крају, да нам објасните када се каже борба, сада смо сви мало под утиском...

Др Шешел: Не рат. Има разних видова борбе.

Водитељ: Е то, ваше предвиђање...
Др Шешел: Овде мислим на политичку борбу.

Предстоји тешка политичка и дипломатска борба

Водитељ: Борба која нам предстоји да се сачувамо и да повратимо суверенитет, односно неке територије.

Др Шешел: Предстоји нам тешка политичка борба и дипломатска борба. Али није немогуће да нам опет запрети рат. Знате, сутра могу да кажу или дајте специјални статус Санџаку, или ћемо вас бомбардовати.

Могу да кажу или дозволите да се одвоји Војводина или ћемо вас бомбардовати. Ко ће то сада предвидети. Ко је у стању да то предвиди. Све су то могућности које стоје пред нама. Коју ћемо варијанту доживети не знамо унапред.

То зависи и од опште консолидације снага великих сила. Видећемо како ће се ту ствари развијати. Али, у сваком случају, мора јасно народу да се каже шта нас чека, да ће бити читав низ проблема. Они ће нас, као дивље звери, у неким фазама и морамо томе да одолимо. Морамо то да издржимо. Сада ће ићи са субверзивним активностима.

Сада ће покушати неке социјалне немире да нам изазову, унутрашњу затегнутост. Инструментализоваће до краја ове издајничке политичке партије.

Покушаће куповином људи, куповином институција да нешто постигну. У предвечерје овога рата ми смо им доста сузбили могућности новим Законом о универзитету и Законом о информисању, добро смо се припремили за тај обрачун.

Куда ће да крену, у ком правцу ће да буду усмерени ти њихови следећи субверзивни политички напори, видећемо. Али да интензивно раде, то показује и овај састанак у Херцег Новом. Гелбарда су лично послали да координира те почетне активности.

Не могу се политичари терати у тор

Водитељ: Господине Шешел тешка су времена са ког год аспекта да их посматрамо. Под утиском само оног лепог излагања академика Љубомира Тадића о владаоцу и оним закључком да је у политици све дозвољено осим неодговорности.

Сматрате ли, пошто смо ипак живели у једно време и политичког јединства, сматрате ли да ћете ви, политички лидери, политичке странке бити неодговорне ако у наредном периоду не седнете за сто и не постигнете апсолутно или чврсто или барем чврсто јединство око програма за заштиту националних интереса?

Др Шешел: То је покушавано у више наврата у протеклих 10 година и увек се показивало као јалов посао. Не можете политичаре терати у неки тор. Они или се споразумеју или се не споразумеју. Не могу ја да се споразумем са неким ко призива окупацију моје земље.

Ко сматра да су му највећи пријатељи они који су нас до јуче бомбардовали. Који су убијали децу по нашој земљи. Не могу да их сматрам пријатељима и нећу да их сматрам пријатељима. Нова демократија је до јуче као свој основни страначки амблем имала заставу Европске Уније, како онда са њима, о чему са њима разговарати.

О чему разговарати са Драшковићем који је изјавио, пре неколико дана, да ће ићи одмах на Косово да се рукује са америчким војницима, да се рукује са окупатором. Да им пожели добродошлицу на српској земљи. На најсветијој српској земљи. Па како онда о чему да разговарамо? Немамо о чему да разговарамо.

Можемо да разговарамо у парламентарним дебатама, у расправама, чак и на округлим столовима, чак и у телевизијским дуелима али да смо ми нешто могли да се договоримо договорили би се давно, не би се 1990. године ни разилазили.

Вера у Бога и Русију не сме нас напустити

Водитељ: На крају морам да вас питам за неку поруку, по могућству барем мало оптимистичку за гледалиште телевизије Палма.

Др Шешел: Ја не знам шта ви од мене очекујете и какав оптимизам. Ја сам оптимиста само у погледу крајњег исхода. Ја мислим да ћемо ми Срби издржати, одолети, одбранити се и ослободити се. И да ћемо повратити све отете српске територије.

Нажалост, повећао се број тих отетих територија, али у крајњем исходу сам убеђен да ћемо све повратити.

Ова борба ће потрајати, још ће бити много мука, много јада, много чемера, много тешких тренутака. Много кризних ситуација. Али ми морамо све то издржати, морамо своју државу сачувати. А оно што су наши стари одвајкада говорили, вера у Бога и Русију нас не сме напустити. Бог је, наравно, сувише високо, а Русија сувише далеко.

Али, и то што је Бог сувише високо и Русија далеко није недостижно. И ја верујем, мене та вера и даље испуњава. Вера у Бога јер се боримо за праведне идеале. Боримо се за своју земљу, за своју отаџбину и за свој народ. И никада нисмо угњетавали туђе народе. И то могу да посведоче и Мађари, и Словаци, и Румуни, и Бугари који живе на територији наше земље и врло су се лојално понашали док је овај рат трајао. Без обзира што су се непријатељски понашали и Мађарска, и Румунија, и Бугарска као државе.

И вера у Русију која не само што нам је блиска, што нам је сродна него што има јаке, опипљиве стратешке интересе на Балкану, што не може без Балкана. И што се на Балкан мора вратити кад тад. Дакле, није у питању само чиста вера без неког реалног упоришта, постоји то неко реално упориште.

Иако је атеистима они не верују у Бога, па им морал ништа не значи. Бог је пре свега морал, морални закон. И морални закон у нама и то звездано небо изнад нас, што би рекао Кант.

Бог је поред свега морал.

Водитељ: Господине Шешел, хвала вам што сте нашли времена да будете гост у овој емисији и наравно, оно традиционално, надам се да ћете нам доћи опет.

Др Шешел: Ја вам долазим кад год ме позовете.

Водитељ: Хвала вам.

Др Шешел: Хвала вама.

Водитељ: Поштовани гледаоци, био је ово Дијалог у коме је гост био др Војислав Шешел, потпредседник Владе Републике Србије.

Чули сте. Изгледа да сви ми, обични грађани, морамо бити жестоко одговорни да би и ове разлике на политичкој сцени и политичке странке учинили одговорним и јединственим у овим временима која су заиста тешка.

До следећег Дијалога желим вам laku ноћ са чврстом жељом да ћу ускоро бити у прилици да вам пожелим и пријатно.

ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ, ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ,
ГОСТ ТВ ВАЉЕВО, 18. ЈУНА 1999. ГОДИНЕ

ЧИСТОГ ОБРАЗА ИЗ ВЛАДЕ

Српски радикали ништа нису опљачкали, ништа нису украли, ништа проневерили, никога нису преварили. Радили су најсавесније, најпоштеније, најчасније, како су знали и умели и могу сваком да погледају у очи

Водитељ: Добро вече поштовани гледаоци, гледате емисију ВТВ-а у којој говоримо о актуелностима на домаће теме. Вечерашњи гост је потпредседник Републичке владе, господин Војислав Шешељ. Господине Шешељ добро дошли у студио ВТВ-а, надамо се да ћемо вечерас у једном интересантном разговору нашим гледаоцима и нашим суграђанима, превасходно Ваљевцима, бити у прилици да дамо пуно одговора који их у овом моменту интересују, а у питању су протекли рат, протекла ратна дејства, протекла ратна разарања и догађаји који су уследили непосредно после тога.

Ваш излазак из Владе Србије. Кажем "излазак" због тога што се и ви као и сви ваши министри, како сте рекли уоста-

лом и јуче на конференцији за штампу коју сте тим поводом одржали у Београду, и даље налазите у Влади.

Можда би то био један интересантан сегмент да почнемо овај наш разговор, да нам појасните каква је сада тренутно ситуација, с обзиром да је у међувремену стигла једна директива или наредба, или не знам како је то сада већ формулисано, од председника Републике Србије Милана Милутиновића, да Влада мора да функционише до даљег.

Радикали у Влади до избора нове

Др Шешељ: Да, та уредба је изазвала мало забуне у јавности и зато заслужује да се објасни.

Сви министри из Српске радикалне странке, сви чланови Владе из Српске радикалне странке, поднели су оставке писмено Народној скупштини. И те оставке су поднесене из принципијелних разлога. Ми смо образлагали свој улазак у Владу Републике Србије и марту прошле године потребом, жељом, намером да се бране Косово и Метохија по сваку цену.

Косово и Метохија су данас окупирани, тамо је војска НАТО-а и тиме је обесмишлен наш даљиостанак у Влади Србије.

Када смо поднели оставке, председник Републике Србије Милан Милутиновић је, у условима ратног стања, донео уредбу са законском снагом да Влада до даљег наставља да функционише

Косово и Метохија су окупирани, тамо је војска НАТО-а, па је тиме обесмишљен наш даљиостанак у Влади Србије

у истом саставу у коме је до сада радила. У условима ратног стања, како то Устав прописује, када Скупштина не може да се састане, председник Републике има право да доноси уредбе са законском снагом.

Међутим, оваква уредба није била неопходна јер по Уставу и кад цела Влада поднесе оставку она мора да функционише, да ради, док не буде изабрана нова. Наши министри су били у обавези, и они од тога нису бежали, да обављају своје текуће послове и дужности док не предају дужност новом министру. Ми смо, када смо подносили оставку, имали у виду све правне и политичке последице тог чина. Мислим да смо на тај начин одржали обећање својим бирачима.

Након нашег подношења оставке, пред Социјалистичком партијом Србије су биле две могућности. Да склопи коалицију са Српским покретом обнове, дакле да се реконструише Влада. Тада би опет имали комотну парламентарну већину. Или да се распишу нови избори. Лично мислим да ће доћи до превремених избора. Не могу сада да прогнозирам када али вероватно ће ти избори бити на свим нивоима.

Српска радикална странка се и пре овог рата залагала за превремене локалне изборе, за превремене савезне изборе и на крају за републичке изборе. Да ли ће ти превремени избори да буду појединачно на свим нивоима или истог дана, то је већ друго питање. Сада је већа вероватноћа да ће избори на свим нивоима да се одрже истог дана. Када, видећемо још. Ја очекујем и велике притиске са Запада у том правцу, чак можда и преко Уједињених нација. Али, западне силе, пре свега НАТО који је окупирао Косово и Метохију, још нису спремне на тако нешто.

Они прво чекају да организују квислиншку шиптарску власт на Косову и Метохији па да онда учешћем тих квислинга на изборима обезбеде унапред једну квоту посланичких мандата и у републичкој и у савезној скупштини, коју би припојили квислиншким политичким партијама на српској политичкој сцени и тако покушали да формирају колаборантску Владу, као што су то учинили у Македонији, у Бугарској, у Словачкој и неким другим државама.

Водитељ: Какве су им шансе, по вама, да тако нешто успеју?

Др Шешел: Ја мислим да су им слабе шансе, јер народ једноставно неће да гласа за издајнике. Неће да гласа за стране слуге. Убеђен сам у то.

"Прелазна Влада" прелаз СПО-а

Водитељ: Помиње се прелазна Влада, поготово Српски покрет обнове, Нова демократија, то су партије које инсистирају да се направи једна прелазна Влада која би припремила нове изборе и можда у неком догледном периоду практично обављала функцију садашње владе.

Др Шешел: Шта ради та прелазна Влада, шта ће она, кога ће да прелази? Где ће да прелази? Шта то значи прелазна Влада? То су глупости, бесмислице. Српски покрет обнове је очекивао да му се обрати Социјалистичка партија са понудом за формирање коалиције и већ су се спремали за те преговоре. Међутим, запрепашћени су, изненађени да до тога није дошло. Драшковић је потпуно изгубио главу. Видели сте га како испамећено говори на неком скупу своје странке у Крагујевцу.

Мислим да је то преносио Студио Б, а чујем да се и Студио Б може видети у Ваљево. Социјалисти једноставно нису смели у то да се упуштају. Имали су то искуство са Драшковићем на савезном ниоу. Он је избачен из Савезне владе. Имају искуство са градском влашћу у Београду, која је огрезла у криминалу и корупцији. И избегавајући да праве коалицију са Драшковићем они су нашли неку варијанту практично да нас на силу, до даљег, задрже у Влади Србије.

Наравно, не може се нико на силу задржати у Влади. Српска радикална странка као странка легалистичког карактера која поштује Устав, пре свега, и законе, обављаће те техничке послове у Влади док се не изаберу нови министри на наша места.

Што се тиче Нове демократије та странка не заслужује било какав коментар. То је једна банда криминалаца која може стати у две полицијске марице. Заиста је бесмислено да о њима разговарамо.

Брука и срамота Ваљево

Водитељ: Морам да вас вратим на онај заокон који је донет...

Др Шешел: Ја стојим иза својих речи, а ово је програм уживо, то вас не интересује. Ви одговарате само ако ви режирате и креирате програм па га емитујете.

Водитељ: Добро.

Др Шешел: Не морате мене да упозораваате, ја сам спреман и на суду да доказујем колики су то криминалци и лопови. Уосталом, Ваљевцима то не треба доказивати, они најбоље знају Душана Михајловића у време када је био председник општине Ваљево и у време када је радио у служби Државне безбедности. Знају га из времена када је био потпредседник последње комунистичке Владе у Србији. Чак и као потпредседник последње комунистичке Владе водио је преговоре са неким опозиционим странкама о изборним условима 1990. године.

Стратешки циљ СР Југославије Савез са Русијом и Белорусијом

Водитељ: Волео бих да се вратимо на оно што је прошло, на оних готово три месеца ратних дана. Ви сте, на почетку вечерашњег разговора, рекли и поменули да се одбрани Косово и Метохија по сваку цену. По мишљењу Српске радикалне странке и најужег руководства странке, која је то цена. Колико је Срби-

ја требала да плати од несумњиво надмоћнијег непријатеља кога је заиста, да не улазимо у карактер њихове агресије, тешко победити, да би успела да се обрани?

Др Шешел: Питање је погрешно постављено колико је Србија требала да плати? Као да је неко унапред говорио та ће цена бити толика и толика. Ја мислим да је реч о питању да ли је Србија могла да преда Косово и Метохију без борбе? И убеђен сам да Србија то није могла. Јер није било тог озбиљног политичког фактора у Србији који би пристао на предају Косова и Метохије.

Одмах се намеће и друго питање, да ли се раније неким потезом могао одбрани сваки део Србије, па и Косово и Метохија? Српска радикална странка је непрекидно инсистирала да се Београд брани у Книну. Непрекидно смо говорили тих година да је агресија на Републику Српску Крајину, гушење Републике Српске Крајине њена окупација, уништење итд. само једна фаза. И да се западни непријатељи на томе неће зауставити. И били смо у праву, нажалост.

Следећа фаза је била Република Српска чија је једна трећина, после бомбардовања, окупирана, отета, одвојена а после Дејтонског споразума тихо је окупиран и остатак. Наравно, тако што је претходно изазвана велика издаја у српском руководству, што је поткупљена Биљана Плавшић, што је пронађена читава једна гарнитура која ће служити непријатељима српског народа противно српским националним интересима.

Трећа фаза је Косово и Метохија. Та трећа фаза још није завршена, тамо се сада распоређују окупаторске НАТО трупе са основним циљем да се формира квислиншка шиптарска власт и да се протерају косовскометохијски Срби. НАТО неће одмах ићи на отцепљење Косова и Метохије јер су му Косово и Метохија потребни за оно што сам поменуо на почетку ове емисије, да покуша уз помоћ те територије, односно њеног учешћа у савезним и републичким органима власти, а онда уз помоћ режима у Црној Гори и квислиншких политичких формација у Србији да овлада целом Савезном Републиком Југославијом. Ако то не буде могуће, НАТО планира да иде на потпуно отцепљење Косова и Метохије ако му неко не помирска рачуне. Ко му може помрсити рачуне - то је Русија пре свега.

И наша једина шанса да сачувамо Косово и Метохију је да што пре уђемо у Савез, у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије. У том случају, по истеку рока од годину дана или по истеку неког следећег рока од годину дана, НАТО трупе би морале да се повуку са Косова и Метохије. Оно што нама пружа наду је та резолуција Савета безбедности Уједињених нација која је орочена на годину дана. Утолико је ово сада повољније у односу на Рамбује.

Водитељ: Да, орочена, али се може продужити у недоглед.

Др Шешел: Може се продужити али довољан је један вето неке сталне чланице Савета безбедности и да је продужење немогуће. А вето би онда могла да уложи Русија ако будемо пуноправни члан Савеза. Наш је стратешки спољнополитички циљ да што пре постанемо пуноправни члан Савеза.

Русија неће вечито бити на коленима

Водитељ: У току дана имали смо доста информација о преговорима које воде Руси у Хелсинкију са америчком делегацијом. Ништа глатко не иде, рекао бих чак и лоше иде по Русе.

Др Шешел: Не иде, па знају и Американци о чему се ради и Американци би по сваку цену да спрече успостављање руске зоне на Косову и Метохији.

Водитељ: У последњи моменат је стигла вест да је договорено неких 3000 руских војника који неће бити распоређени у једну зону. Додуше непоуздано још увек.

Др Шешел: Да, не можемо ми сада да рачунамо да ће руска дипломатија много да постигне. Русија је заиста у тешком стању, али могла је много више да нам помогне за све време трајања овог рата и могла је пред овај рат да нам помогне и оружјем, савременим системима противваздушне одбране.

Ми смо незадовољни укупним приликама у којима се налази Русија, а Русија није била у стању ни да чува своју територију, па нисмо могли очекивати да ће чувати нашу. Али, нашу наду поткрепљује чињеница да Русија не може вечито остати у таквој ситуацији. Американцима се жури да униште Србију док је Русија на коленима, док је Русија слаба и готово беспомоћна. Они знају када Русија опет буде моћна велика сила да неће моћи на Балкану да се поигравају ни са српском судбином онако како то сада чине.

Висока цена слободе и националног поноса

Водитељ: Очигледно је да се Американци, из овога што сте ви рекли, ипак мало поигравају са великом и моћном Русијом. Колико се могу поигравати са једном поносном али малом Србијом?

Др Шешел: Поигравају се очигледно, али Србија истрајава. А сада питање које сте мало пре поставили која је то цена коју је требало платити? Ми нисмо могли унапред говорити о тој цени. Али, Србија је већ претрпела велика разарања, огромна разарања. Прво велике људске жртве, око 2000 људи је погинуло у овој агресији НАТО-а, око 1200 цивила, око 600 војника и полицајаца, још се сви ти подаци сређују и мислим да ће бити појединачно објављени у најскорије време. То је за Србију велика цена. Уништени су многи инфраструктурни објекти, многи мостови широм Србије на кључним саобраћајницама, разорене су велике фабрике.

Пре свега нафтна индустрија, што је за нас најтежи ударац, затим неки електроенергетски капацитети, фабрика дувана у Нишу, која је била једна од најпрофитабилнијих фабрика у нашој земљи, фабрика "Слобода" у Чачку, која је такође била врло профитабилна, затим уништена је фабрика "Крушик" скоро у потпуности, уништена је "Црвена застава", уништен је читав низ других веома значајних привредних објеката. "Прва искра" у Баричу, да не набрајам сада све, заиста смо претрпели велика разарања.

Оно што мене мучи је нека процена, неко размишљање, да ли је требало још издржати, па би се ово све могло повољније завршити по српски народ. Ми, српски радикали, сматрамо да је требало издржати, да се није смело попуштати и да се није смео прихватити план Ахтисари-Черномирдин јер је крајње неповољан за српски народ. Ако смо већ

цивилни део становништва. Руси су споро реаговали, нису готово два месеца успели да направе прави контакт и ово је била једна од првих иницијатива која је дала какав такав резултат.

Др Шешел: Видите, наши непријатељи су бирали за нас најнепогоднији моменат да уђу у рат. Да нас бомбардују, да нас нападну, да изврше агресију. Нису они бирали за нас неки погодан моменат.

Водитељ: Разумљиво.

Др Шешел: Међутим, ја ту имам доста замјерки руској дипломатији. Претходни Черномирдинов план с којим је дошао у Београд за нас је био готово у потпуности прихватљив, ми смо били спремни да о њему отворено разговарамо, конструктивно и да га евентуално прихватимо. Он је подразумевао такође улазак неких страних трупа. Ми смо били спремни на уступак, нека дођу неке стране трупе, али да не буду из агре-

Душан Михајловић (лево) лидер Нове демократије: његова странка је банда криминалаца која може да стане у две полицијске марице

ушли у овај рат, онда смо морали истрајати до краја и сачувати оно што је наше. Ово је сада најгора варијанта. Претрпели смо разарања, претрпели смо велике жртве а нисмо сачували оно што смо бранили.

Раскорак у структури власти Русије

Водитељ: Очигледно је да је светска дипломатија за све време рата споро реаговала, споро деловала, чланице НАТО-а једноставно нигде нису журиле, док нису, рекао бих, довеле Србију у једну ситуацију када је озбиљно угрожен

сорских земаља. Нека то буду руске, белоруске, украјинске па и кинеске, индијске било које државе која није учествовала у агресији на нашу земљу.

И с тим се Черномирдин вратио из Београда. Међутим, онда је почела да ради америчка машина којој руска дипломатија није издржала. Ви сте видели велики раскорак између руске дипломатије и руске војске. Руски генерали су се супротставили овом понашању дипломата. Чак се један руски генерал на састанку код Милошевића, у Београду, успротивио Черномирдиновим намерама.

А када је руски Генералштаб, изгледа по налогу самог председника Јељцина, донео одлуку да руске трупе прве уђу на Косово и Метохију и преузму приштински војни аеродром, тада је реаговао Игор Иванов и рекао да је то грешка. Можда није био ни обавештен да иза тога стоји лично Јељцин. То је тај раскорак у структури власти у Русији који такође нама наноси велику штету, али највећу штету наноси самој Русији.

Незајажљиви апетити НАТО алијансе

Оно што је овде један посебно изражен проблем, који нарочито погађа нас српске радикале и ствара нам велику горчину и у срцу и у мозгу, то је што НАТО неће на овоме стати. Што је очигледно које су му наредне намере. Ићи ће на отцепљење Црне Горе, ићи ће на одвајање Санџака и Војводине. Већ је Тони Блер, пре два три дана, изјавио да сле-

ди демократизација Санџака и Војводине.

Ми видимо шта западне силе сматрају под демократизацијом, бомбардовање, уништење, отимање. Знате, ми ћемо једном морати неку одсудну битку да водимо, да кажемо не можемо више да попуштамо ни по коју цену, па шта год да буде. Да ли ће то бити на питању Црне Горе, да ли ће то бити на питању Санџака, Војводине или саме Шумадије, то је ствар процене.

Ми, радикали, сматрали смо да то треба урадити већ на питању Српске Крајине, Книна и Вуковара, или на питању Републике Српске када је већ пала Република Српска Крајина, када је окупирана. Нисмо били владајућа партија, нисмо имали толико моћи да делујемо, да утичемо, али смо се јавно за то залагали, вероватно се тога сећате. Сада је дошао ред на Косово и Метохију, требало је ту до краја издржати.

Мучи ме још једна ствар, да ли су НАТО агресори можда процењивали да ћемо ми у једном тренутку попустити па је зато бомбардовање било и жешће, интензивније итд. Прва им је процена била погрешна.

Прва им је процена била да ће Србија посустати већ после трећег дана бомбардовања и да ће капитулирати. Ту су се прешли у процени. Следећа процена им је била очигледно много озбиљнија да ће под тим и тим условима ипак доћи до попуштања и до прихватања оваквог неповољног решења.

Сада је потребно да упоредимо ово решење са оним из Рамбујеа. Ово садашње решење је мање лоше од онога из Рамбујеа. Опет се може постављати питање да ли је та нека мала поволност надокнада за жртве и разарања које смо претрпели. Наравно да није, свака жртва нас тешко боли. Свако разарање за нас представља сада готово нерешив губитак.

Нисмо ми у стању сада да обновимо све те фабрике. Морамо прво да обновљамо оно што је најпрече, енергетске потенцијале, па путеве и мостове, па људима да обновимо куће, да им помогнемо да имају кров над главом. Па да онда идемо даље да видимо које се фабрике могу раније обновити, које нешто касније, да видимо шта је сачувано од тих погона, где се шта може урадити како би људи имали шансу да сами себи привређују за живот, да обезбеде хлеб за себе и своју породицу.

Распродаја квислинга за мале паре

Водитељ: Моје следеће питање требало би да се надовеже на ово што сте ви говорили. Ми се на некога у обнови морамо ослонити. Ви сте на почетку овог нашег разговора рекли да је Русија нама, да кажемо, нека мајчица спаса, бар је била непосредно пред рат.

Међутим, видели сте, и сами сте на крају крајева констатовали, да није стигла та материјално-техничка помоћ која је за нашу армију, у датом моменту за

Свеће за убијене у згради РТС-а: западне силе под демократизацијом подразумевају бомбардовање, уништење, отимање

борбу са НАТО авијацијом једноставно била нужна и крајње неопходна. На кога сада да се ослонимо?

Др Шешељ: Мораћемо се ослонити, пре свега, на сопствене снаге. Заблуде су то да неко напољу чека са милијардама долара које ће улагати по Србији. Нема ништа од тога. То су глупости. Видели смо на примеру Републике Српске да од тога нема ништа.

На примеру целе Босне и Херцеговине, па чак и на примеру Хрватске. И њима су обежавали куле и градове па им ништа нису урадили. Обежавали су Македонцима па су их преварили, чак су их навукли да признају Тајван, да изазову страшну политичку штету по македонске међународне правне и политичке позиције, а ништа од те обежане милијарде долара. Са Запада стално лажу. Помоћи неће бити. Помоћи неће бити ни коме, нешто ће новца да уложи како би се што више Шингтара вратило на Косово и Метохију, јер на њима темеље своју окупацију, и ништа више.

Чак и том несрећном Ђукановићу, који слепо следи америчку логику и америчку политику, не дају оно што тражи од њих.

Не дају му неку опишљиву материјалну помоћ. Американи више воле да подмињују политичаре појединачно, јер то захтева много мање новца, него да дају веће суме да помогну држави и народу. Ево, сада су девет милиона долара обећали овим издајничким политичким партијама чије је челнике Гелбард окупио у Херцег Новом.

Лакше им је да дају девет милиона долара да поделе Ђинђић, Вук Обрадовић, Владан Батић и слични издајници, прискочиће томе и Вук Драшковић када буде расподела, као што је и раније радио. То је за Американце ситан новац, а за ове издајнике крупан. Када сваки од њих добије 100.000, 200.000, 300.000 долара то за њега много значи. Из ранијег искуства знамо када су Американци давали новац за финансирање субверзивних активности да је тај новац највише одлазио у приватне џепове, па су се и они чудили што није урађено онолико колико су очекивали са тим парама. Али овако им је лакше.

Купе човека да не би морали да финансирају народ или државу. Да не би морали неку озбиљну економску помоћ да пруже. Они су тај систем усавршили још у Јужној Америци. Јужна Америка грца у беду и немаштини, па Американци одржавају на власти сопствене гарнитуре тако што им дају неку ситну црканицу. У глобалу ситну, за њих појединачно наравно, крупну.

Флоскула "Ово је Европа" не значи ништа

Водитељ: Мислите ли да ту малу игру, која по вама прилично провидна, ипак Америка може да игра у Европи, с обзиром да Европа ипак није Јужна Америка, да Европа није ни неразвијена и необразована Азија.

Ми овде имамо културне корене и имамо једну јасну комуникацију претходних година са светом. Мислим да је веома дискутабилно, ја лично мислим, да они могу да одиграју такву покер партију са пар људи на уштрб читаве заједнице.

Др Шешељ: Немојте имати никаквих илузија. Шта значи то ово је Европа? Ово је Европа па нас неће бомбардовати. Па ево бомбардовали су нас. Ово је Европа па неће гађати цивилне циљеве, па гађали су цивилне циљеве. Гађали су болнице, гађали су путничке аутобусе, гађали су путничке возове, гађали су електроенергетска постројења.

Гађали су топлану на Новом Београду која апсолутно нема никакав војни утицај. Хтели су да напакосте, уништавали су народ. И та флоскула ово је Европа једноставно ништа не значи.

Уздати се у сопствене снаге

Водитељ: Добро, али...

Др Шешељ: Американцима то ништа не значи. Даље, што се тиче економског склопа унутар овог проблема, гледајте искуство источне Европе. Јесу ли Русима обежавали 24 милијарде пре неколико година, је ли Русија нешто добила од тога - није.

Знате шта се десило, инсталисане су прозападне гарнитуре у Русији па је дошло до огромног одлива капитала, стотине милијарди долара из Русије се прелило на Запад. Па и за тог несрећног Черномирдина причају по Русији да његово лично богатство износи 24 милијарде долара. Где је то стечено.

Може ли то бити стечено на поштен начин тако брзо? Не може, наравно, да не може.

Сада да се вратимо овим нашим проблемима. Не можемо се уздати ни у кога с поља, морамо се уздати у сопствене снаге. Русија ће нешто да помогне, очигледно, ево Рушков је обећао да ће комплетан један мост у Новом Саду да изгради, то је тај тзв. Жежељев мост, који је добио име по пројектанту који га је, негде 60-тих година, пројектовао.

То је за нас веома важан мост. Преко њега иде и друмски и железнички саобраћај. Ако добијемо тај мост, то ће бити значајан допринос Русије. Ми ћемо имати снаге да сами обновимо мост код Бешке, јер он није значајније оштећен. За све ове друге мостове, Српска радикална странка инсистира да ми уопште не улазимо у њихову оправку. Мислим на мостове на Дунаву. Него да онемогућимо саобраћај Дунавом, да не рашишћавамо рушевине док неко коме је значајан тај саобраћај сам не уложи паре и оправи мостове, а то је пре свега Немачка.

Немачка која је пре неколико година завршила изградњу свог система Рајна-Мајна-Дунав, уложивши у њега 35 милијарди марака. Пре овог рата, 50 милиона долара је био годишњи промет робе Дунавом, 50 милиона тона робе је ишло Дунавом. Није у питању вредност него количина, 50 милиона тона. Да би

се наставио тај промет Дунавом треба да нам изграде мостове и ту не смемо попуштати.

Треба да кажемо, ево подигните мостове па ћете имати слободан пролаз Дунавом као што сте раније имали. А ми морамо наше паре, та ограничена средства, да концентришемо на изградњу мостова на Морави, на изградњу мостова на Ибру, који су такође порушени. На изградњу читавог низа других инфраструктурних објеката.

Лични интерес нишког ротаријанца

Водитељ: Може ли наша привреда без средстава која смо имали вани, с обзиром да су, као што знате, тим мерама економске заједнице нова средства замрзнута у земљама Европске заједнице?

Др Шешељ: Која средства?

Водитељ: Они кажу да постоје нека средства наше државе

Др Шешељ: Која?

Водитељ: Ја не знам о којим се сумара ради, и без евентуално свежих средстава да се подигне ипак бар оно најосновније у Југославији у инфраструктури и у привреди, да би ипак људи могли да почну да привређују и раде.

Др Шешељ: То нису финансијска средства, то су средства углавном наших фирми у државном и друштвеном сектору које су услуживале са иностранством. И када се дигне та блокада та средства неће нешто нарочито много значити.

Ми морамо неке озбиљније реформе провести у нашој привреди и усмерити нашу привреду на интензивнију економску сарадњу са источним земљама. Ми имамо у Русији тржиште где можемо пласирати буквално све наше производе. Ми тамо можемо набавити сировине по најповољнијим ценама. Јер наш је проблем што нисмо на време обавили приватизацију. У условима друштвене и државне својине огроман број наших директора је усмерен на сарадњу са Западом, која је и неповољна за наше фирме, али њима доноси опишљиву личну корист.

Ево вам један конкретан случај сарадње, на пример, фабрике Електронске индустрије из Ниша са одговарајућом формом из Белорусије. Фабрика из Ниша остала је дужна неколико стотина хиљада долара, то у глобалу и није неки нарочито велики износ, али она избегава да испоручује катодне цеви. Зашто, налази неку другу варијанту која је економски неповољна за саму фабрику, али директор, као ротаријанац, чак је шеф Ротари клуба за Србију или за Савезну Републику Југославију, лепо налази лични интерес. Узима паре у својој приватној цени а фабрика пропада.

Директори кочнице приватизације

Водитељ: Ви сте били дуго у Влади, причало се о приватизацији. Зашто није спроведена?

Др Шешел: Е, то је сада један други проблем. Прво, ја сматрам да има много слабости у закону о приватизацији, јер тај концепт закона подразумева тзв. аутономну приватизацију.

Да свако предузеће само одлучује хоће ли да уђе у приватизацију. Као када бисте ви имали једног коња и тај коњ сам одлучује хоћете ли ви да га изведете на пијачу и продате или нећете. Е то вам је тако. И онда многи директори коче ту приватизацију. Кочио је директор дуванске индустрије из Ниша, кочили су директори цемента, кочили су директори многих других фабрика јер они полазе од овакве логике.

Ако се фирма приватизује и ако власник буде из иностранства, каква ће бити њихова будућа улога. Никаква. Ако одговарају власнику остаће на том месту, ако му не одговарају одлазе, а сами неће имати никаквих могућности да нешто посебно за себе стекну.

Водитељ: Зашто ви нисте могли нешто да учините да се тај ланац, ако већ постоји, прекине?

Др Шешел: Хтели смо да се мења овај закон о приватизацији али нисмо могли да постигнемо консензус. Имали смо један пројекат који смо изнели, али...

Влада боље функционисала у ратним условима

Водитељ: Зар то није довољно да изађете из Владе ако већ нешто што је битно за...

Др Шешел: Не, ништа није било довољно да се излази из Владе док је Влада одлучно заступала став да треба бранити Косово и Метохију. А то је био наш основни мотив уласка у Владу.

И да би се концентрисале све наше снаге за одбрану Косова и Метохије ми смо били спремни да прогутамо многе друге горке пилуле у осталим сегментима друштвеног, економског и социјалног живота. И једна ствар се ипак мора признати, ова Влада је добро функционисала, имала значајне резултате и ова Влада је боље функционисала у ратним условима него у мирнодопским.

Све државне службе су у ратним условима боље функционисале него у мирнодопским. И можда ме сада можете посматрати и са подсмехом или неверицом итд. Али ја ћу вам дати одмах неколико конкретних доказа. За 15 месеци колико је постојала ова Влада уопште није било покушљања струје.

Имали смо поскупљење од 9,5% у мају и после тога га више није било. То је истина. А када је требало да се крене на зимску тарифу, која је 50% скупља, ми смо рекли не 50% него само 25%. Па после нећемо враћати на јефтину, али даље удима буде олакшано то плаћање. Знате, то је огроман успех у тако тешким економским условима и у ситуацији када смо морали интензивно да се припремамо за одбрану земље и на то да концентришемо снаге.

Онда гориво уопште није поскупљивало после оне девалвације коју је про-

гласила Савезна влада крајем марта прошле године. Ми нисмо имали ниједно поскупљење горива. Цена бензина непрекидно је била 7 динара.

Водитељ: Да, остала је иста.

Др Шешел: Зашто нисмо поскупљивали? Могли смо.

Водитељ: Инфлација је постојала, то је евидентно.

Др Шешел: Постојала је инфлација, она се није могла спречити. Како ћете је спречити у оваквом стању економије? Инфлација се кретала негде до 50%. Ево 6 динара је била марка крајем марта прошле године, сада је негде око 10 - 10, 5.

Водитељ: Једанаест.

Др Шешел: Једанаест када ви купите, када желите да продате 10 - 10, 5, је ли тако?

Водитељ: Да, ту је.

Др Шешел: Рецимо, да је то онда оно реално што можете постићи за марку 10 динара. То је значи за 15 месеци, колико би то било процената?

Водитељ: 70-80%.

Др Шешел: Седамдесет посто за 15 месеци. То је такође успех у најтежим могућим околностима под блокадом, под санкцијама, под притисцима, итд. Све се завестило против нас, али ми смо издржали.

Водитељ: Али, реално је...

Др Шешел: Било је доста критика што смо увели таксе за мобилне телефоне, што смо увели за регистрацију итд. Показало се да је то исправно.

Боље је то учинити јер не делује инфлаторно него дигнути цену бензина за 1 динар. Јер та се цена онда распростире кроз читав систем цена. Онда сви производи поскупљују. А овако смо ми деловали антиинфлаторно и са доста успеха.

Работе државних монополских фирми

Водитељ: Ја бих поставио још само једно питање, па да дамо реч нашим гледаоцима. Чујем да телефон непрестано звони. Наши гледаоци знају број, то је 230-000, па не треба много ни да их подсећамо.

Постигнут је евидентни успех сузбијањем инфлације. Међутим, положај запослених је у међувремену ипак много више пао него што су то показивали статистички подаци, инфлаторни подаци, много се мање зарађивало, а цене су ипак расле.

Др Шешел: Цене су расле због недостатка робе и због нерегулисаног стања у увозно извозним пословима, због постојања извозно-увозних контингентата односно квота, због монопола у увозно-извозним пословима итд. Али, ми ту нисмо могли директно да делујемо.

Водитељ: То опет доноси Влада.

Др Шешел: Али Савезна, а у Савезној влади ми нисмо учествовали. У Савезној влади учествовали су неки други, ви знате добро који. Не треба сада можда о томе много детаљно ни да распредамо.

Али, неопходно је што пре тај систем увозно извозних послова елиминисати.

Ево вам конкретан пример. Био сам ван себе од муке, од револта када сам видео неки дан да је формирана фирма "Југо воће".

На Влади никада није било говора о томе. У њу су ушли Југопетрол, Телеком Србије, железница и још неке фирме. Државне монополске фирме формиране су "Југо воће" са задатком да откупује малине, да има монопол у откупу малина. Страшно. Само они могу да купују малине и само они могу да извезу малине. И још по неки сателит уз њих. Нека фирма Душана Михајловића, и сличних.

Водитељ: То се управо овде оформило на овом нашем подручју.

Др Шешел: Знате, али то је страшно. Малине треба да откупује ко год жели. Да буде потпуно слободан откуп.

Водитељ: Ја мислим да нема стеге, малина је пробила цену, да "Југо воће" тренутно плаћа најмање. Има и оних који плаћају 12 - 13 динара и они могу мирно да откупе малину и нико их неће казнити.

Др Шешел: Могу ли баш мирно?

Водитељ: Ми смо то покушали да проверимо и проверићемо, ја ћу покушати.

Др Шешел: Могу ли баш мирно?

Водитељ: Ја мислим да могу.

Др Шешел: Прво, ако они могу мирно онда би ова фирма давно пропала. А ви ћете видети да има читав низ запрека да заиста они мирно откупе малину и да извезу малину. А нама треба конкуренција код откупа малина.

Нама треба да малине откупује ко год пожели, и да се одмах сељаку исплати.

Водитељ: Ми смо овде имали расправу на сличну тему.

Др Шешел: Е тако треба код читавог низа других производа. Зашто мора бити монопол на извоз пшенице. Када држава има пшенице, а и ове године ћемо имати више од милион тона пшенице за извоз, зашто мора да се бира нека државна фирма која ће да извози ту пшеницу.

Чак фирма која нема никакве везе са пољопривредом. Нека извезе директно пшеницу ко има. Нека пољопривредна газдинства извезе, нека се удруже сељаци па нека извезу, или нека дођу накупци али нека им одмах плате ту пшеницу. На држави је да одреди најнижу заштитну цену.

Влада чувала цене основних намирница

Водитељ: Слажем се.

Др Шешел: Друго, што се тиче цена, видите није баш таква ситуација код техничке робе, било је великих поскупљења. Ми смо одржавали цене основних намирница и то доста успешно, уља на пример или шећера.

Чак шећера нисмо имали довољно, увозили смо га, али смо му чували цену. Вештачки су нам покушавали створити nestaшице уља, више пута су интервенисали, кажњавали, отимали из складишта друштвених и државних фи-

рми где смо налазили велике количине уља.

Чак код нафтне индустрије, код Југопетрола неког њиховог сегмента нашла смо једном велико складиште. И ту је Министарство трговине добро радило. Знате, на монополски начин се нека државна или друштвена фирма дочепа велике количине уља, ускладишти је и онда спекулише, чека раст цена или пушта на црно тржиште.

Тако је било и са цигаретама. Ми смо чували цену цигарета. Али нам онда вештачки изазову несташнице, откупе већ у фабричком кругу огромне количине, и пуштају на црно тржиште, а у киосцима их нема.

Водитељ: Нема сточног фонда.

Др Шешел: Велика је понуда. А има га, има сточног фонда, али је сада велика понуда. Огромна је понуда и ми се бојимо да не угрозимо сточни фонд тако ниском ценом и гледамо да заштитимо пољопривредне произвођаче тако што ћемо ми по заштитној цени откупити што већу количину.

Радикали часно служили отаџбини

Водитељ: Петрија Матић пита колико је радикала учествовало у одбрани Косова и има ли жртава из редова ваше странке?

Српске радикалне странке у разним јединицама Војске Југославије.

Водитељ: Мирослав вас пита да ли можете да наведете једну земљу из које су Американци отишли када су једном ушли?

Др Шешел: Има доста земаља из којих су Американци отишли. Сетите се како су отишли из Сомалије, наврта нанос. Како су бежали из Либана. Отићи ће Американци са Косова и Метохије.

Дневнице солидарности иницијатива радикала

Водитељ: Милена Вуковић пита, можете да је инфлација последње године

Топлана у Новом Београду, 3. априла 1999. године: прво морамо да обнављамо оно што је најпрече, енергетске потенцијале, путеве, мостове, куће...

Водитељ: Да ли се о томе расправљало на Влади?

Др Шешел: Расправљало се и непрекидно смо предузимали мере и гонили такве који су деловали на такав начин. Што се тиче цена хране, оне су углавном стабилне, чак имамо ситуацију да смо забринуте због сувише ниских цена меса.

Држава је откупила недавно огромне количине меса да бисмо некако сачували цену и попуњавали наше државне резерве. Цена меса је толико пала да се бојимо да не угрози пољопривредну производњу.

Др Шешел: Сви радикали који су војни обвезници, који су добили позив, одазвали су се, мобилисани су и учествовали су у најжешћим борбама. Има и жртава, међу погинулима је и један народни посланик Српске радикалне странке, Драган Милуновић из Куршумлије, резервни капетан I класе. Јуначки је погинуо за одбрану српства.

Има још доста жртава, не бих сада могао да кажем тачан број. Знам из Београда, из Панчева и других неких места. Ни један радикал није одбио позив на мобилизацију. Било је доста добровољаца из

инпла отприлике 70% годишње, да ли би ви са вашом петочланом породицом могли да живите са 20 марака месечно, колико примамо ми, радници Крушика?

Др Шешел: Не, не може од тога да се живи то је сигурно. Апсолутно је немогуће. На иницијативу Српске радикалне странке Влада је донела уредбу да се из плата свих запослених издвајају дневнице.

Они са нижим платама издвајају по једну дневницу они са вишим чак по 5-6 дневница и тиме се месечно ствара 130 милиона динара, којима ми покушавамо, колико је то могуће, да заштитимо

раднике који су остали без посла јер су им фабрике разорене у овим бомбардовањима.

За сада успевамо да обезбедимо негде око 270 динара у новцу и по један пакет у животним намирницама. Један део новца, који се прикупи на овај начин, иде за разна друга финансирања, за финансирање оних радника који желе да се поспе пољопривредној производњи, дакле они добијају извесну отпремнину, враћају се на своја имања како би се смањило основни број радника о којима држава мора да води бригу.

Ово је једна врста помоћи, ово није плата и то не сме да буде основни извор за живот. Ми се довијамо како знамо и умемо да олакшамо положај радницима који су остали без посла. Један део машина из Крушика је спашен. Мислим да ће у најскорије време један део производње да се обнови, не може у целости фабрика да се обнови и не може за тако кратко време.

Али бар један део да ради и отприлике од укупно 7000 радника Крушика око 3000 радника немају никакве додатне изворе прихода, немају земљу, немају шта да обрађују. Дакле, потпуно су зависни од те плате. Па бар у прво време њима да се обезбеди на неки начин да заиста живе од своје плате, па да се види после да се помогне и осталима.

Душан Михајловић опљачкао Ваљево

Водитељ Војкан из Ваљева, који очигледно сматра да сте ви имали превише ружних речи за председника Нове демократије Душана Михајловића, иначе Ваљевца, пита вас шта сте ви учинили за Ваљево да бисте га нападали и пита је ли неко из ваше фамилије стигао на Косово?

Др Шешељ: Да. Из моје породице је било људи који су се борили на Косову. Мојих рођака.

Шарене лажи барона Минхаузена: заблуда је да неко напољу чека са милијардама долара које ће улагати у Србију

А што се тиче мене и Душана Михајловића не може се рећи да сам нешто учинио за Ваљево, али Душан Михајловић је учинио толико што је опљачкао Ваљево. Ја бар нисам плљачкао Ваљево.

Рат против "целог света" војнички нисмо изгубили

Водитељ: Надежда Јездић каже, који смо то рат добили, односно изгубили војнички, политички, пропагандни и зашто борба није настављена?

Др Шешељ: Ми овај рат нисмо војнички изгубили. Наша војска се готово неокрњена повлачи са Косова и Метохије. Ми смо тамо имали велику војну силу, велику војну моћ.

Међутим, политички фактор је у овом случају пресудио. Политички фактор се поколебао за прихватањем плана Черномирдин-Ахтисари који је довео НАТО окупаторе на Косово и Метохију. Српска радикална странка није за то гласала. Гласале су две левичарске странке и Српски покрет обнове.

Водитељ: Александар Кенин вас пита, зашто Влада није потписала споразум из Рамбујеа а сада су прихватили много горе услове?

Др Шешељ: Почели смо о томе да говоримо у првом делу емисије. Споразум из Рамбујеа је био потпуно неприхватљив, није ни овај садашњи прихватљив, бар што се тиче Српске радикалне странке. Али овај садашњи је бар ограничен само на Косово и Метохију, а споразум уз Рамбујеа је предвиђао да се НАТО групе сасвим слободно крећу кроз целу Савезну Републику Југославију, кроз целу Србију и Црну Гору.

Дакле, практично цела би држава истог тренутка отишла под окупацију. И оно што је сада мање зло у овом плану Черномирдин-Ахтисари, што су окупаторске групе под окриљем Уједињених нација.

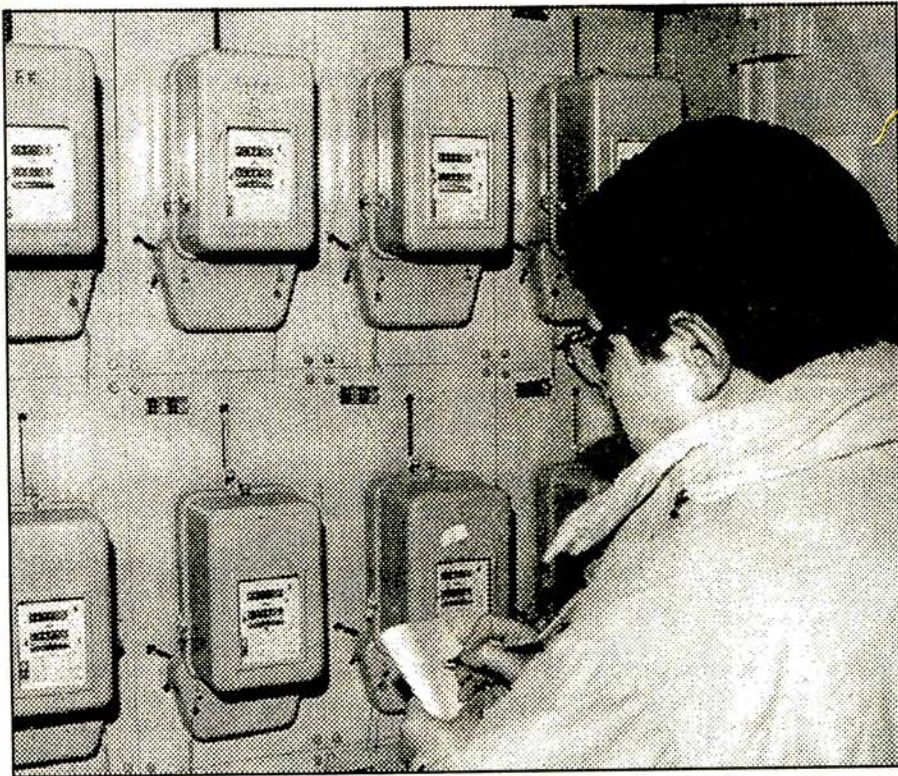
А по плану из Рамбујеа не би биле под окриљем Уједињених нација него директно НАТО-а и не би његово присуство било временски ограничено. То су разлике, ако је то нека утеха у свему овоме што нам се десило.

Без војске и полиције нема државног суверенитета

Водитељ: И једна гледаатељка пита, причате о богатству Черномирдина, а не причате о богатству људи у Југославији.

Др Шешељ: Може и о томе да се прича. Ево ја сам спреман да све што лично поседујем прострем пред целу јавност па нека се људи увере. Ја сам и по доласку на власт наставио да живим у Батајници у пола породичне куће, и моја имовина се апсолутно није повећала од када сам ушао у Владу.

А што се тиче привилегија које сам имао као потпредседник Владе, то су службени аутомобил и мобилни телефон.

Без "електрошокова": за 15 месеци, колико је постојала ова Влада, није било поскупљења струје

Начелне гаранције за територијални интегритет

Водитељ: Ратко Бијелић вас пита, зашто господин Шешељ, мисли на вас, његови министри и Влада Србије не потврде српском народу у Србији на Косову, суверенитет и интегритет Југославије својим присуством на Косову?

Др Шешељ: Нећемо да идемо тамо где су окупатори. Прво, мислим да су ти окупатори угрозили наш суверенитет. Ја не мислим да је сачуван наш суверенитет. Ми смо суверени као држава само тамо где су наша војска и наша полиција.

Тамо где нема наше војске и наше полиције нема суверенитета. Наш суверенитет је овим ограничен. Територијални интегритет се начелно гарантује резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација али само начелно. Ко нам сада гарантује да неће доћи до неке нове резолуције којом ће се то оповргнути, до неког анекса плану Черномирдин-Ахтисари.

Са друге стране, постоји једна подмукла подвала у тој резолуцији Савета безбедности Уједињених нација јер се гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије, а сада се Американци концентришу на отцепљење Црне Горе. Ако се Црна Гора заиста отцепи онда отпада ова гаранција јер се у резолуцији Савета безбедности нигде не помиње Србија.

Па се може на крају рећи, ова гаранција је постојала док је постојала Југославија, сада не постоји Југославија, издвојила се Црна Гора, издваја се Србија, Косово и Метохија остаје.

Водитељ: Један гледалац пита смете ли да одете на Косово?

Др Шешељ: Ја много тога смем о чему ваш гледалац не може ни да сања. Али ја сам вам рекао принципијелни разлог, док не отерамо окупаторе нико од функционера Српске радикалне странке тамо неће ићи.

Знате, ја сам ишао и у Републику Српску ако је реч о тим НАТО трупама. Оне су и тамо распоређене, два пута су ме протеривали из Републике Српске, буквално протеривали, а једанпут ми спречавали улазак. Можда би се то поновило и тамо где год је окупатор. Јер ја нећу једноставно та понижења да доживљавам.

Не бих себе никада могао да доведем у позицију у коју је министар Ивковић довео себе јуче, да се појави са мајором окупаторских снага и да му служи као преводилац. То је страшно. Ја сам то данас рекао и на Влади Србије.

Слуга Мило развија Југославију

Водитељ: Један анонимни гледалац пита шта мислите о Милу Ђукановићу?

Др Шешељ: Мислим да је амерички протеже, да извршава америчке налоге, да развија Југославију, да служи западним силама против српског народа.

Водитељ: Зоран Марковић вас пита докле мислите да овако вођеном политиком уништавате српски народ?

Др Шешељ: Српски народ није уништавала политика Српске радикалне странке. Српски народ се уништава намерама западних сила да разоре српске земље, да униште Србију, да униште тај српски народ у целости и они то раде систематски.

Водитељ: Зашто мислите да западне земље имају толико против српског народа, а не против осталих народа који се налазе на овом подручју?

Др Шешељ: Зато што смо у очима Американца традиционални, потенцијални савезник Русије на Балкану. Сада када је Русија слаба Американци се журе да нас униште.

То је очигледно. То је и сада очигледно. Русија нас јако млигаво покушава заштитити, ми смо незадовољни како она то млигаво чини, али ипак покушава.

Хашки суд пародија на правосуђе

Водитељ: Још једно питање, ја не знам шта је данас било, мада сам читао вести, кажу да је госпођа Луиз Арбур у Бриселу нешто помињала на конференцији за штампу о изручењу људи за Хаг и пита да ли размишљате о вашем одласку у Хаг. Ви сте се пре тога сами нудили.

Др Шешељ: Ја сам се нудио више пута, нису ме хтели. Тражио сам визу да сам о свом трошку путујем у Холандију, нису ми дали визу. Али сам против тога да се било који Србин испоручује Хашком трибуналу. Хашки трибунал је једна политичка институција основана ради додатног понижавања српског народа и једноставно морамо је у потпуности игнорисати.

А завидим овим који су сада проглашени за ратне злочинце, што нисам и ја на том списку.

Политичаре треба беспошtedно критиковати

Водитељ: Гледалац Зоран Јефтић констатује, све што сте понудили српском народу до сада била је лаж. Да ли ћу и ја у складу са ратним законом одговорати за ове моје констатације?

Др Шешељ: Требало би да каже шта је то била лаж.

Знате, мислим да ниједан грађанин не сме да одговара зато што напада политичаре, што их критикује, што их осује на крају крајева. Ја мислим да политичари треба све то да претрпе.

Ја нисам спреман да претрпим неки физички напад, онда сам спреман да одговорим, да одаламим итд. Али то што ће ми неки грађанин било шта изрећи, мене уопште не погађа. Ја мислим да грађани имају право на тако нешто.

Чак је позната једна анегдота која се тиче Николе Пашића. Негде на неком скупу у унутрашњости Србије, док је држао говор на митингу, неки грађани су га гађали парадајзом и један га парадајз погоди. И на то, мртав хладан, Никола Пашић одговара, само ви мене гађајте ја сам се целог живота борио за ваше право да тако поступате са председником Владе.

Водитељ: И ја се слажем потпуно са вама.

Др Шешељ: Значи, не треба баш политичаре гађати, не треба на њих ни пуцати, не треба их физички нападати, али политичаре треба...

Водитељ: Критиковати.

Др Шешељ: Критиковати, беспопштедно критиковати. И чак користити и те јаче изразе. Позивам опет тог нашег гледаоца који каже да сам лагао да се изјасни до краја шта сам то лагао. А мислим да није у стању.

Закон о информисању не тиче се грађана

Водитељ: Надовезао бих се на ово, постоји тај Закон о информисању који је...

Др Шешељ: Друго је Закон о информисању, он се не тиче грађана. Грађани треба да критикују власт, да нападају власт, да псују власт. А ви новинари када информисате треба да информисате само истину.

Водитељ: Да су грађани псовали и грдили власт.

Др Шешељ: Мени то не смета објавити шта год желите.

Водитељ: Али ми ћемо за то одговарати.

Др Шешељ: Немојте да објављујете као што су нека хубрад у Београду објављивала у новинама, "Дневни телеграф", "Недељни телеграф", да сам заклао жену Слободана Јовића. Значи то је клевета, то је лаж.

Водитељ: Слажем се.

Др Шешељ: Ако не можете да докажете не смете то ни да објавите. Или што је Глас јавности објавио да је Маја Гојковић била љубавница врха шпигтарске терористичке мафије. То се десило када смо поднели пријаву против Гласа јавности.

Водитељ: Да, ту постоји један...

Др Шешељ: А то што можете да кажете да сам лажов и да сам глуп, и да сам ружан, и да сам будала, и да сам ово, и да сам оно, можете до миле воље.

Водитељ: Ми нећемо то причати ми ћемо то рећи само ако је неко рекао.

Др Шешељ: Пазите, можете до миле воље и ви да кажете

Водитељ: Нема разлога.

Др Шешељ: Али ако слажете да сам заклао нечију жену или ако слажете да сам негде нешто украо, е онда се чувајте. Значи, то удара на мој образ ако слажете да сам нешто урадио што нисам радио.

А што ћете ме окарактерисати овако или онако, то ме уопште не интересује. Можете да радите шта год хоћете.

Водитељ: Код нас је присутна сива економија, Жарко Вуковић пита...

Др Шешељ: Али мислим да смо се разумели шта је кажњиво, а шта можете да радите до миле воље.

Водитељ: Да, али није само логично да новинаре кажњавају судије за прекршаје, а друге кажњавају редовни судови.

Др Шешељ: Чекајте, ово код судије за прекршаје то је блаже.

Водитељ: Па када вас деру по цепу онако благо ја бих одлежао колико сте и ви провели у Падинској Скели, мењао бих се ја са вама одмах.

Др Шешељ: Јесте, али не идете у затвор. Ако не можете да платите можете максимално до шест месеци у затвор.

Водитељ: Није море, лепше је у затвору шест месеци него 500.000 динара.

Др Шешељ: Ако не можете да платите.

Водитељ: Знате како бих радо отишао тих шест месеци да се одморим после ових бура.

Жарко Вуковић пита, шта да радим са сивом економијом која пуни џепове наших политичара каже, то је једна констатација, а ви сте рекли да тога има.

Др Шешељ: Има сигурно, али да видимо којих политичара.

Водитељ: Ко ће то да разграничи?

Др Шешељ: Има ли неки из Српске радикалне странке, нека грађани одмах упру прстом који је. Ја вам гарантујем да нема.

На пиво у Карлобаг

Водитељ: Славен Баточанин вас пита, да ли би ви попили пиво са мноштем на линији Карлобаг - Вировитица - Огулин, каже он части.

Др Шешељ: Да, једног дана ће то бити могуће, сигурно.

Водитељ: Шта треба да се промени у свету да би Србија дошла у позицију да обједини српске земље?

Др Шешељ: Мора да се промени однос снага међу великим силама. Русија мора да се врати на светску позорницу у пуној снази.

Водитељ: Да нисмо погрешан тренутак проценили да уђемо у нешто у што смо ушли пре десетак година?

Др Шешељ: Нисмо ми улазили то нам је наметнуто. Срби нису хтели распад Југославије, Срби су чували Југославију. Чак исувише дуго чували. Непромишљено су и ушли у Југославију.

Наметнут нам је рат и распад Југославије у тренутку који је био за нас најнеповољнији, када је Русија била слаба и беспомоћна. Када се распао Совјетски Савез.

У српском парламентаризму нешто ново

Водитељ: Један наш анонимни гледалац сматра да сте се ви вечерас појавили на нашој телевизији због тога што следе избори. Да креху политичке и из-

Правна слика Запада: Хашки суд је политичка институција основана ради додатног понижавања српског народа и треба га у потпуности игнорисати

Континуитет извршне власти: док се не изабере нова, претходна Влада не прекида са радом

борне игре, да у томе учествују и друге странке, и сада је моменат, да се скупљају поени, а не подажу рачуни српском народу.

Др Шешељ: Ја сам и раније више пута гостовао на вашој телевизији. Ја само у време рата нисам гостовао на локалним телевизијама кроз Србију, имао сам много обавеза у Влади Србије.

Чак скоро сваке друге ноћи сам био и дежурни потпредседник Владе, некада друге некада треће ноћи како ме то западало.

Мислио сам да док траје тај рат не треба ни да гостујем по локалним телевизијама. А једном сам имао емисију на централној државној телевизији онда када је процењено да је то потребно.

Када је у Влади Србије таква процена донешена. То што сада почињем да гостујем на локалним телевизијама није најважна изјава избора, мада бих ја те изборе желео. Српска радикална странка је за њих спремна што пре. Не мислим да ће они тако брзо да се десе, али у некој ближој перспективи их ипак треба очекивати.

Друго, ми, српски радикали, показали смо да смо спремни да носимо одговорност за све. У историји Србије, у новој историји Србије, у последњих 200 година се није десило да нека владајућа

странка сама поднесе оставку. Да сви њени министри поднесу оставку.

Имате ли један сличан пример у историји српског парламентаризма. Раније, када су падале владе, владар је наређивао или одређивао када ће пасти. Или их је скупштина обарала. А да сами министри једне странке поднесу оставку тога још није било.

Теслино оружје – шпекулација жуте штампе

Водитељ: Једно питање Љиље из Граца, сећа се шта сте претходно говорили, па пита, шта је било у овом последњем рату са Теслиним оружјем са којим бисте наводно сређивали НАТО, шта је са бомбама на земље које су послале авионе на нас.

Др Шешељ: Прво, када сам ја помињао Теслино оружје. У животу га нисам помињао. Побркала ме вероватно са неким лудаком који говори о Теслином оружју.

Ја не знам ни за какво Теслино оружје. То пише нека жута штампа, са тим шпекулише, али ја те новине не читам. Пише нешто у Аргументу, ваљда је престао и да излази, ко је још писао, то су глупости.

Влада народног јединства без нових кола

Водитељ: Јанко Јанковић пита да ли сте ви морали да останете у Влади, ако нисте, кога се бојите да једноставно изађете?

Др Шешељ: Ми смо поднели оставке и ми чекамо да нас Народна скупштина разреши и да предамо дужност онима који долазе после нас. Тако је по Уставу. Ми смо изашли из Владе.

Водитељ: Тома Јакић, када ви хоћете у савез са Русијом и Белорусијом зашто се возите у аудију или мерцедесу, а не у лади?

Др Шешељ: Не возим се у своје ауто, возим се у владиној аудију док не будем разрешен. У аудију кога сам затекао у Влади. Од када смо ми ушли у Владу Србије ниједно ново возило није купљено.

Изостале молитве за победу српске војске

Водитељ: Славољуб Ђокић вас пита, јуче сте пре подне изјавили да верујете у Бога. А опет увече сте на Палми рекли да је патријарх отишао туристички на Косово.

Др Шешељ: Не мислите ваљда да је патријарх Бог. Или тај ваш гледалац мисли можда, неки новокомпоновани верник да је патријарх Бог.

Водитељ: Како коментаришете посету патријарха Косову?

Др Шешељ: Ја уопште не коментаришем ту његову посету. Патријарх има права да путује где год хоће, али ја мислим да патријарх у време овога рата није био на висини своје улоге и на висини традиције српских патријарха.

Он ниједном није благословио српско оружје и није се јавно помолио, бар не јавно Богу за победу српске војске. Ниједном то није урадио. То су раније српски патријарси редовно чинили. Чак су се некада и сами лаћали оружја и борили са својим народом.

Синод СПЦ "заборавио" изборе

Водитељ: А како коментаришете одлуку синода?

Др Шешељ: Што се тиче одлуке синода његовог захтева да Савезна влада и савезни председник поднесу оставку. Ја сада очекујем да савезни председник и Савезна влада поднесу захтев да свети ахијерејски синод и патријарх поднесу оставке. Па да једни другима траже тако оставке.

Знате шта, сваки грађанин ове земље има право да тражи оставку сваког носиоца јавне функције. Сваки грађанин па био он учитељ, радник, сељак, свештеник, адвокат итд.

Ту нема ништа спорно. Може и синод да тражи оставку. Али могу онда и други да траже оставку синода. Међутим, није то битно. Битно је нешто друго у свему томе. Синод тражи оставку савезног председника и Савезне владе и уједно тражи да се формира нека нова влада али не каже изборима. Него да се фор-

мира влада од најавторитативнијих људи, најугледнијих.

У чијим очима најугледнијих? У очима, како они кажу, међународне заједнице. А ко ће да постави ту Владу? Ко је тај ко је у стању да процени најсавесније људе, најугледније људе, најспособније људе итд.

Водитељ: Мислите ли они имају списак.

Др Шешел: Можда имају неки списак откуд ја знам. Што се тиче Српске радикалне странке, ми сматрамо, и на томе инсистирамо и на томе ћемо се залагати до краја, да само народ на изборима може да процени ко је најсавеснији, ко је најпапетнији, ко је најспособнији, ко је најуспешнији, ко је најпоштенији и њему ће поверити да влада.

Унутрашње ствари Русије

Водитељ: Милојко Марковић вас пита, како то да ваш велики руски пријатељ Жириновски и његова партија нису изгласали у Думи предлог о уједињавању нас са Русима и Белорусима?

Мислим да су они гласали за тај предлог.

Др Шешел: Гласали су, изгласали су, само је једна партија у државној Думи Русије гласала против, то је Јаблоков.

Водитељ: Десило се нешто у Думи што је доста интересантно када се поста-

вило питање одговорности Јељцина што не помаже Србији онда је Жириновски рекао ја сам уз Јељцина.

Др Шешел: Не, није се поставило питање одговорности Јељцина што не помаже Србију. Било је неколико тачака оптужнице против Јељцина у Думи, али се ни у једној није помињала Србија. Помињао се распад Совјетског Савеза, помињао се рат у Чеченији.

Пошто су у питању унутрашњи односи Русије, Јељцин се поставио на онај начин на који се поставио, што би се ми мешали у мотиве његове партије. Знате, ја сам се затекао 1996. године, у време председничких избора у Русији, био сам чак и међународни посматрач, Томислав Николић и ја смо били званични међународни посматрачи.

Ја сам се тада чудио што Јељцин у другом кругу није подржао Зјуганова и чак му саветовао да га подржи, он није хтео, није се ни изјашњавао.

Очекивао сам да га Жириновски подржи, али онда опет, пост фестум, размишљао а што бих се ја у тој мери и толико мешао у унутрашње ствари Русије, он боље познаје ситуацију, други политичари боље познају ситуацију у својој земљи, а и мени би сметало да ми неко с поља сугерише како да се понашам на српској политичкој сцени. Ни-

сам спреман да прихватам такве савете, а што бих иј онда давао другим људима.

Вук Драшковић у наручју кокаина

Водитељ: Једно интересантно питање, Слободан Јанковић пита, да ли ћете се ви и ваш кум једном удружити и променити власт?

Др Шешел: Никада се то неће десити, убеђен сам.

Водитељ: Ко је крив?

Др Шешел: Ја мислим да је крив Вук Драшковић. Ми смо били некада заједно и да је било могуће да останемо заједно остали би заједно. Питајте вашег гледаоца да ли је данашњи Вук Драшковић онај исти Вук Драшковић који је, крајем 80-тих година, често држао трибине у Ваљеву, да ли је то онај Вук Драшковић великосрпски националиста, патриота, који је писао роман "Нож", роман "Молитва", значајна дела српске књижевности.

Није, онај Вук Драшковић који је својевремено држао трибине по Ваљеву и будио српску националну свест није се залагао да НАТО окупира Србију, да нам отме Косово и Метохију, није се залагао за српске непријатеље као што то чини овај данашњи Вук Драшковић.

У међувремену се појавио један фактор који је разорио Драшковићеву свест. Тај фактор је веома опасан и зове се кокаин. Чувајте се кокаина. Врло гадна ствар.

Министарству трговине висока оцена

Водитељ: Само наставак на ово питање, Злаја пита, с обзиром да сте похвалили Министарство трговине и с обзиром да је савезни министар трговине из редова СПО-а, да ли је то похвала за њега?

Др Шешел: Не, не. Ја сам похвалио Републичко министарство трговине, мада и ту има неких слабости. Знате, понеки инспектор себи сувише да заправо, има ту понекад и неких злоупотреба итд.

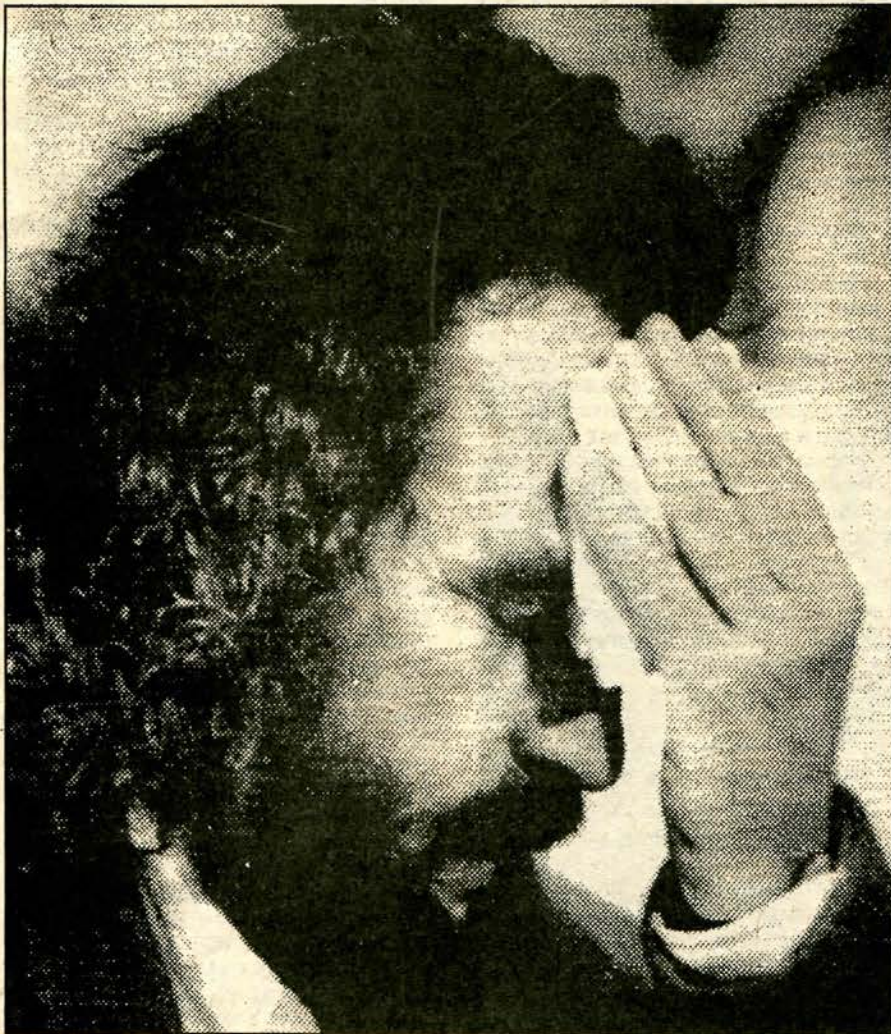
То није ан блок похвала свих оних који раде у Министарству, али, у глобалним цртама, Министарство трговине је вукло добре и паметне потезе. И доста је заслужно што ми ипак нисмо имали неких већих несташица основних животнох намирница.

Четврт милиона српских радикала

Водитељ: Весна вас пита, да ли је ваша странка поносна што има 10% интелектуалаца у вашим редовима?

Др Шешел: А где је то та Весна проучавала? Ми имамо преко 220.000 регистрованих чланова и само Српска радикална странка има централизовану евиденцију чланства и само наши чланови редовно плаћају чланарину.

И ако је то интересује колико имамо интелектуалаца у странци може да дође у Београд и добије те податке, за час их компјутер избаци.

Вук би радо ушао у Владу, али га нико неће

Водитељ: Један ваш радикал вас пита докле ће примати пола пензије, у предизборној кампањи обећали сте целу.

Др Шешељ: Ја мислим да се пензије исплаћују у целости али из два дела. И није то проблем, основни је проблем што је дошло до додатног закашњења од неких 15-20 дана у исплати пензија у односу на оно стање од пре годину дана. Једноставно, држава новца није имала.

Ми, радикали, сада имамо идеју да се заостале пензије, дакле не оне које следе него заостале, да се исплате кроз нешто друго што не би потенцијало инфлацију. Нисмо ми за доштампавање новца јер би то изазвало катастрофалне последице.

Али се део заосталих пензија може исплатити боновима за плаћање електричне енергије или неким другим вредносним папирима које би људи паметно искористили.

Водитељ: То ће...

Др Шешељ: Газите, ми већ имамо ситуацију у којој постоје огромни неплаћени рачуни, огромна потраживања. А са друге стране, с правом неки грађани кажу како да платимо када нисмо примили плату или нисмо примили пензију.

Па хајде део тих примања, који је иначе држава дужна да им обезбеди, да се плати у тим боновима, да се не би деловало инфлаторно. Чак би се могао велики део заосталих деценијских додатака, материнских додатака, породичних додатака исплатити у тим боновима за плаћање електричне енергије.

Да држава ликвидира своје дугове а и овако су некада та потраживања електродистрибуције ненаплатива, нама је иначе та сфера коришћења и продаје електричне енергије примарна социјална категорија. Јер наша цена струје је испод сваког европског и светског нивоа.

После оставке поносно пред народ

Водитељ: Ближи нам се крај емисије па бих вас замолио да одговоримо на још два питања. Једна Александар малу злурадо пита да ли су западне силе опљачкале српски народ, девизну штедњу, приватне банке, зајам за Србију, мисли на Дафину, аутомобиле и остало.

Др Шешељ: Нису то западне силе, то су наши унутрашњи проблеми, неки од њих су расветљени, неки још нису расветљени. Али, од када је ова влада у којој су учествовали српски радикали такве се појаве једноставно нису дешавале. Ми можемо поносно, и када смо поднели оставке, изаћи пред народ.

Ништа нисмо опљачкали, ништа нисмо украли, ништа нисмо проневерили, никога нисмо преварили. Радили смо најсавесније, најпоштеније, најчасније како смо знали и умели и можемо сваком живом отворено погледати у очи.

Са Ћосићем и Панићем под принудну управу

Водитељ: Један наш гледалац тражи ваше мишљење, шта би било да су на власти остали Ћосић и Панић да ли би

до свега овога дошло, да ли би уопште била бомбардована Југославија, да ли би из Југославије отишло Косово, да ли би Југославија ушла у Европску заједницу?

Др Шешељ: Југославија сигурно не би ушла у Европску заједницу. Није ушла ни Хрватска, ни Словенија, није ушла Бугарска, није ушла Румунија, није још ушла ни Мађарска мада ће Мађарска ући јер она припада том кругу земаља.

Друго, можда не би било бомбардовања, али уопште не би било Републике Српске, Црна Гора би се давно отцепила, остали бисмо без Косова и Метохије, без Војводине, Санџака, а имали бисмо принудну квислиншку управу над тим осакаћеним остатком Србије.

Чува се континуитет извршне власти и у случају оставке Владе

Водитељ: Ви сте рекли, на почетку емисије, да се залажете за изборе. Мислите ли и да се ратно стање укине, да постану релативно нормални услови за политичко деловање, да ли је нормално да једна држава непосредно по завршетку рата остане без владе, изађе онаква каква је са релативно нападеним па рекао бих и доста фрустрираним народом који у овом тренутку ипак, чини ми се, мора да води више рачуна о својој егзистенцији него о једној политичкој борби која би несумњиво после тога уследила?

Др Шешељ: Ви ме можда нисте добро разумели. Ми смо спремни за изборе, ми би прихватили изборе, ми се чак и залажемо за то, али не инсистирамо на изборима.

Водитељ: Али како када сте изашли из Владе, Владе нема...

Др Шешељ: Владе има. Владе увек има у једној држави осим у случају да сви министри одједном погину, можда у некој авионској несрећи. То се још није ни у једној земљи на свету десило и води се рачуна да сви министри никада не улазе у исти авион. Владе увек има.

И када део министара или цела влада поднесе оставку чува се континуитет извршне власти. Ту нема прекида. Док се нова влада не изабере претходна обавља свој посао. Ако се сећате, када смо оборили у Савезној скупштини Милана Панића и његову владу, та влада је наставила да обавља своје дужности док није изабрана нова. Влада Радоја Контића, је ли тако.

Најжешћи политички противници цене радикале

Водитељ: Да.

Др Шешељ: Дакле, нема ту никаквог вакуума.

Водитељ: Управо јуче, на митингу у Крагујевцу, Вук Драшковић је то потенцирао и тако је отприлике стигла једна информација да је направљена једна шпекулација, рекао бих, у којој су радикали изашли из владе али остали у њој.

Др Шешељ: Вук Драшковић би радо ушао у владу али нико га неће.

Водитељ: Можда не може од радикала.

Др Шешељ: А радикали би да изађу из Владе, али не дају им. Зашто другачије не поставите ту ствар и зашто не поставите питање: зашто је стало и социјалистима и ЈУ/ЈУ-у да радикали остану у Влади. И зашто, као од куте, беже од Драшковића с којим су такође били, донедавно, у Савезној влади.

Водитељ: Имате одговор?

Др Шешељ: Имам одговор

Водитељ: Да га чујемо.

Др Шешељ: Зато што и најтежи политички противници цене и поштују српске радикале. Због тога што смо људи од речи. Што не лажемо. Што нисмо преваранти. Што нисмо превртљиви. Зато што не крадемо.

Нисмо криминалци. Не плачимо. Не отимамо итд. Живимо скромно. Предано радимо оно што радимо. Пожртвовано на крају крајева.

Радикали као политички противници су пожељни сарадници за нашу конкуренцију. А са Драшковићем више никада нико неће, и Ђинђић бежи од њега као од куте. Неће ни Весна Пешкић. Ни они који су раније били с њим у различитим коалицијама. Ту је суштинска разлика. Нас нападају конкуренти, али нас цене због доследности. Због отворености.

Пред Србијом су и даље велика искушења

Водитељ: Ево, чули смо ја мислим гро одговора на сва питања. Ја сам понеко питање прескочио јер једноставно било је пуно питања која се понављају. Ја вам захваљујем што сте били већерас гост Вујић телевизије.

Наравно, када уследи кампања бићете вероватно поново гост, бићете чешћи гост него што је то уобичајено и ви и ваши људи. Међутим, о том потом.

Надам се да смо нашим гледаоцима успели да одговоримо на питања која их у сваком случају муче. Има ли нека порука за све ове људе, с обзиром да је рат завршен, али ратно стање није.

Др Шешељ: Ја не бих сада ову емисију завршавао неком поруком. Можда бих дао једну завршну констатацију.

Пред Србијом су и даље тешка искушења. Србију ће и даље да притишћу западне силе. Уцењиваће нас. Покушаће да нам отму територије. А ми морамо да се боримо да сачувамо оно што је наше.

Разни облици борбе су у питању, имали смо и оружану борбу скоро 80 дана. Имаћемо разне видове политичке, дипломатске борбе, и економске борбе, и социјалне борбе. Ми се боримо за глобално преживљавање, јер је циљ западних непријатеља да нас униште.

Водитељ: Хвала вам господине Шешељ на разговору. Поштовани гледаоци, чули сте овај разговор који је трајао око 90 минута, вечерашњи гост Вујић телевизије био је господин Војислав Шешељ, потпредседник Републичке владе.

Др Шешељ: У оставци.

Водитељ: У оставци. Хвала вам на пањњи.

ХЛЕБ И СО ЗА РУСЕ

Излаз СР Југославије из косовскометохијске кризе је у Савезу са Русијом и Белорусијом. Уласком у пуноправно чланство СР Југославија би успела да сачува своју јужну покрајину. Тамо су већ руске трупе, сада у симболичном броју, али још неколико хиљада руских падобранаца треба да буде распоређено у местима где је највећа концентрација српског становништва. Њихово присуство је веома важан психолошки и безбедносни моменат за преостале Србе

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Гледате отворени студио телевизије Галаксија 32. Наш гост је др Војислав Шешељ потпредседник Владе Републике Србије. Ваша питања можете постављати путем телефона 24-788. Ова емисија траје 60 минута. Уколико будемо проценили продужићемо ову емисију ако ваших питања буде више него што је то уобичајено. Господине Шешељ добро вече и добро нам дошли.

Др Шешељ: Добро вече, боље вас нашао.

Водитељ: Емисију ћу започети питањем које се односи на вашу одлуку, односно одлуку врха Српске радикалне странке, да иступи из Владе Републике Србије. Да ли је та одлука била мотивисана неслагањем са Војно-техничким споразумом о Косову и Метохији?

Др Шешељ: Није то само неслагање са Војно-техничким споразумом, него неслагање у потпуности са прихватањем плана Черномирдин Ахтисари, са одлуком Народне скупштине, већином одлуком Народне скупштине. Ми смо обећали народу ако и један војник НАТО-а, односно иједна јединица НАТО-а, дође на Косово и Метохију да ћемо ми нагустити Владу и наш улазак у Владу мотивисали смо одбраном Косова и Метохије.

И све смо учинили што је било у нашој моћи да се Косово и Метохија одбране. Читав низ добрих и успешних потеза смо имали. Међутим, негде после два и по месеца Народна скупштина је прекинула све то и одлучила да се прихвати захтеви агресорских сила и да се прихвати стационирање НАТО трупа на Косову и Метохији под окриљем Уједињених нација.

То отежава наш положај. Мора се признати свакоме је у Србији много лакше сада када нема бомбардовања. То олакшање се једноставно осећа. Али, Србија не може да буде радосна због прекида агресије и бомбардовања када смо свесни да је страна војска на Косову и Метохији, да је непријатељска војска на Косову и Метохији. И да је сада, до краја, угроженостанак Косова и Метохије у саставу Србије.

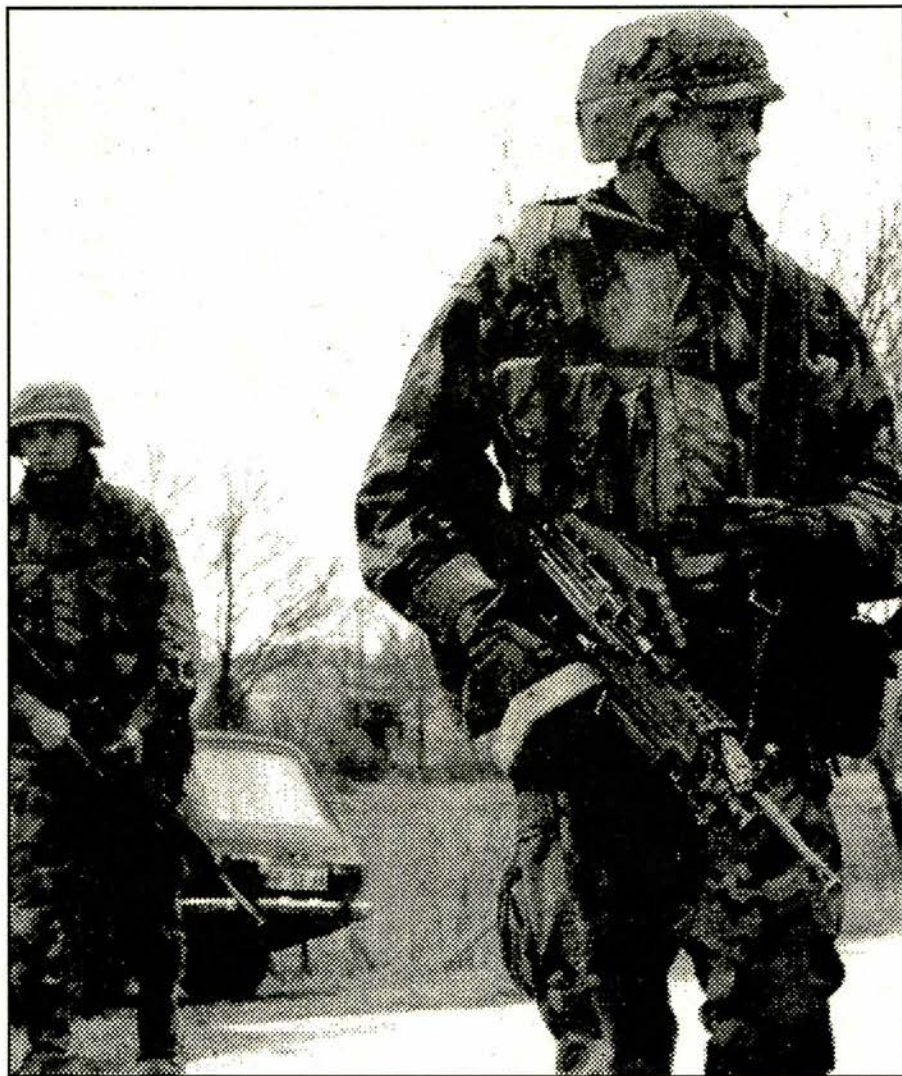
Овај план Черномирдин-Ахтисари нешто је повољнији од онога плана ко-

ји је Запад покушао да нам наметне у Рамбујеу. У овом случају реч је о резолуцији Савета безбедности чији је рок важења ограничен на годину дана и о резолуцији која гарантује да Косово и Метохија остају у саставу Југославије, и не помиње се никакав референдум. Али, које су ту пратеће опасности? У резолуцији се помиње само Југославија, а не и Србија. И Запад ће сада водити акцију ве-

роватно на плану отцепљења Црне Горе.

Уздамо се у се и у браћу Русе

Ако би заиста дошло до отцепљења Црне Горе постоји опасност да се констатује да Југославија више не постоји и да се Косово, једноставно, нашло ван гра-

Срби на Косову и Метохији не могу се уздати у добронамерност окупатора, јер они су ту да би им уништили државу

ниша дотадашње државе. А да се Србије практично бори за међународно правно признање и да више нико не поставља питање да ли је Косово њен саставни део или није. Фактички оно не би било. То је оно што је за нас сада велика опасност. Ми морамо све да учинимо, по било коју цену, да Црна Гора остане у саставу Савезне Републике Југославије.

Друго, ми из искуства знамо, поготово из искуства Републике Српске и Дејтонског споразума, да западне силе нак-

лану, Косову Пољу, Зубином Потоку, Звечану, Лепосавићу итд. Показало се да је живот Србима под шиптарском влашћу практично немогућ, међутим, тамо где су веће српске концентрације они имају много веће могућности самоодбране. Не могу се, наравно, уздати у добронамерност западних окупатора, официра НАТО-а, јер они нису ту да помогну Србима него да нападну Србима и да униште Србију.

Овим планом и његовим прихвата-

дбини воде ван граница наше државе. Међутим, очигледно је наш политички интерес био да се учествује у разговорима па да се покуша, пред међународном јавношћу, раскринкати шта је њихова позадина.

И ту смо, у извесној мери, успели да постигнемо политичке и дипломатске резултате, али нисмо успели да избегнемо бомбардовање. Бомбардовање је било спремно и пре разговора у Рамбујеу, само се чекао конкретан повод. Дакле, није било разлога за излазак из Владе зато што се разговара, чак се у једном тренутку појавио трачак наде и били смо спремни на компромис приликом претходног Черномирдиновог доласка. Черномирдин је дошао са тзв. руским планом који је био прилично повољан за Србе. У извесном смислу компромис. Морали смо и ми неке уступке направити, али је био повољан на дужу стазу.

Шта је Черномирдин тада предлагао? Предлагао је да уђу стране трупе али да у њима нема војника из агресорских земаља. И да руске трупе чине главнину и да руски командант буде постављен за све војне снаге које буду учествовале под заставом Уједињених нација. То је оно што смо ми, на одређен начин, били спремни да прихватимо. Јер, као политичари, ми смо прагматични, еластични, руководимо се интересима свога народа и државе и спремни смо на извесне компромисе како бисмо те интересе што боље заштитили.

Међутим, после неких десетак дана, Черномирдин се вратио са Ахтисаријем и од његовог плана није остало ништа, дошао је потпуно са планом западних сила.

Делегација Србије у дворцу Рамбује: да је прихваћено политичко решење из Рамбујеа цела Србија би била окупирана

надно, на силу, врше ревизију свих потписаних докумената ако је то у њиховом интересу. Тако су већ увелико ревидирали Дејтонски споразум у Босни и Херцеговини. Босну и Херцеговину практично довели под окупацију. Они ће вероватно смишљати нове анексе.

Сада ће успостављати цивилну управу на Косову и Метохији. У тој цивилној управи ће бити распоређени главни шиптарски сепаратисти. Србе ће обезбављивати на сваком кораку. Трудиће се да укину сваки траг југословенске и српске власти на подручју Косова и Метохије.

Како ми томе можемо парирати? У чему је наша нада и где је наша шанса? У стварању Савеза са Русијом и Белорусијом. Уласком у пуноправно чланство Савеза, Савезна Република Југославија би успела да сачува Косово и Метохију. Тамо су већ руске трупе, сада у симболичном броју, треба још неколико хиљада да се распореди. То присуство је веома важно, Руси су заузели главну стратешку тачку аеродром Приштина. То је, са војно-техничког аспекта, највреднија локација на подручју Косова и Метохије.

Са друге стране, очекујемо да ће неколико хиљада руских војника да буде распоређено управо тамо где је највећа концентрација српског становништва: у Косовској Митровици, Приштини, Гњи-

њем ми нисмо увели Србију у неке мирније воде. Западне силе ће се и даље трудити да нас униште, да нам државу упропасте, да нам отму територије. Само што сада прелазе у неку нову фазу и користе другачије методе. Престало је бомбардовање, али ће сада ићи политичким средствима, економским притисцима, субверзивним делатностима и слично.

Бомбе биле спремне, чекао се повод

Водитељ: Господине Шешел, да ли су постојали разлози за ваш излазак из Владе и пре потписивања поменутог споразума, будући да је јавност била упозната да се разговори воде?

Др Шешел: Не можемо ми изаћи из Владе зато што се воде разговори. Ми смо увек били за то да се разговара. Ту је било извесних неслагања да ли ићи у Рамбује или не ићи итд. Али, ту смо се усагласили и закључили да делегација иде, али да не буде српских радикала у њеном саставу.

Наши коалициони партнери су инсистирали да иде и неко из Српске радикалне странке и конкретна имена су помињана. Ми смо рекли да морамо принципијелно остати при ставу да смо против страног мешања у наше унутрашње послове и да не можемо прихватити да се разговори о нашој земљи и њеној су-

Споразум из Рамбујеа горе решење

Водитељ: Да ли би Србија добила више потписивањем споразума у Рамбујеу, да ли би се тиме избегла ваздушна НАТО кампања?

Др Шешел: Можда би за извесно време било избегнуто бомбардовање, али је споразум из Рамбујеа био много гори и цела би се Србија нашла под окупацијом. Јер је тај споразум, његов војни део, предвиђао да трупе НАТО-а слободно крстаре кроз целу Србију, кроз целу Савезну Републику Југославију.

И то не би биле трупе под заставом Уједињених нација. Не верујем ја много Уједињеним нацијама, и Уједињене нације су под доминацијом Америке. Али, ипак, постоји извесан маневарски простор, бар теоријска шанса, да једног дана Русија и Кина зауставе реализацију ваш сваке намере Америке кроз Савет безбедности Уједињених нација, јер имају право вета.

А онда, као што сам рекао на почетку емисије, временски се орожава дејство резолуције Савета безбедности и стационарање трупа под окриљем Уједињених нација на годину дана. А онако би се НАТО угњездио и практично

окупирао целу Србију. Осетна је разлика између једног и другог.

Српски радикали поштују Устав и законе

Водитељ: Господине Шешељ, ја бих се за тренутак, пре него што наставимо разговор о Косову, вратила на ваш статус у Влади Републике Србије. Председник Србије, Милан Милутиновић, донео је уредбу која вас обавезује да останете у Влади. Какву снажност има тај правни акт, да тако кажемо, у односу на вашу намеру да из Владе изађете. И колико овакво стање може трајати, односно када и како ће се изабрати, по вашем мишљењу, нова Влада?

Др Шешељ: Тај правни акт има законску снагу у условима ратног стања. Ја лично мислим да није био неопходан јер бисмо ми обављали своје редовне дневне дужности док нас Народна скупштина не разреши, док не именује нова лица на наша места. И таква је пракса свуда у свету. И када се смени министар он обавља своје дужности док их не преда свом наследнику, и када поднесе оставку итд.

И у нашем Уставу пише, чак и цела Влада када поднесе оставку она наставља да обавља своје редовне дужности док се не изабере нова Влада. У извршној власти не сме бити вакуума, не сме бити празног простора. Извршна власт мора непрекидно задржавати свој континуитет. Уредба коју је донео Милан Ми-

лутиниовић само је појачала ту димензију.

Међутим, ми смо сада у једној фази преиспитивања и унутар наше партије, и видећемо како ће се окончати та фаза. Прво, ја лично сам био у великој дилеми и размишљао сам да ли уопште даље да се бавим активно политиком. Да ли да се повучем из свега. Моји најближи сарадници такође тако размишљају. Ми смо ово схватили као један велики, лични ударац. Не желимо да пренаглимо ништа ниједном одлуком, али тај процес преиспитивања унутар странке ће се заиста одвијати извесно време и не бих унапред могао да кажем какве ће све реперкусије имати.

Од Вука сви беже као од куге

Са друге стране, поставља се питање последица. Очигледно је да левицарске партије, Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица, инсистирају и желе наш останак у Влади. Оне су нама конкурентске странке, не желе да ми успемо да ми напредујемо итд. Желе да оне буду ту што успешније, као што се и ми понашамо на крају крајева. Али, са друге стране, немају алтернативу.

Од Драшковића и Српског покрета обнове сви беже као од куге. Не верујем да ће икада више ико пристати с њим да прави коалиционе аранжмане и да сарађује озбиљно. Ко год је с њим имао посла, после се горко кајао.

Друго, тешко је очекивати и на следећим изборима да ће нека партија сама освојити апсолутну већину. Не можемо

ми, радикали, сада да инсистирамо идемо одмах на изборе, сада је, ипак, најпреча нека консолидација, сређивање стања у држави, лечење рана, оспособљавање виталних инфраструктурних објеката, поправка кућа људима, станова итд. Али, избори предстоје.

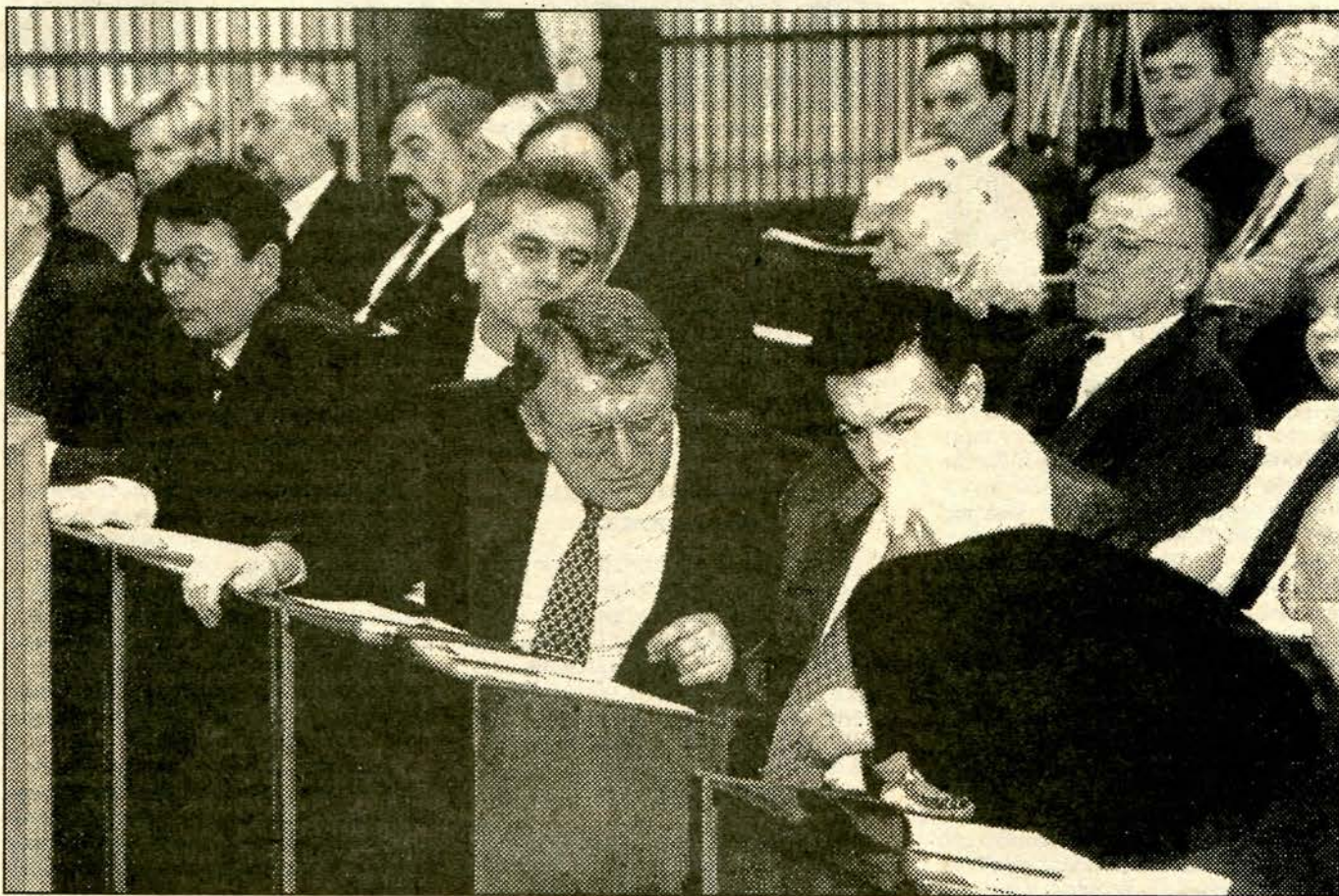
Можда ћемо имати превремене изборе биће великих притисака са Запада. Нема их још увек, јер Запад није спреман.

Пулени Запада нису спремни за изборе

Водитељ: Није спреман због Косова.

Др Шешељ: Није спреман ни због Косова и Метохије није спреман зато што његови пулени још нису консолидовани, још нису добро организовани, још нису спремни да иду на изборно надметање. Видели сте, Гелбард их је неки дан окупио у Херцег Новом. То је само један у серији сусрета са високим америчким дипломатским представницима где те издајничке странке добијају инструкције како да делују против свога народа и своје државе.

Са друге стране, Американци би да среде ствари на Косову и Метохији по свом образцу, да конституишу шиптарске органе власти, које ће до краја инструментализовати, и да се онда припреме за изборно надметање. Јер, Американци сматрају да ће уз помоћ 20-30 албанских посланика у Републичкој скупштини, и око 15 у Савезној скупштини, моћи да представљају језичак на ваги након следећих избора када дође до проце-

Радикали и леви блок: та коалиција има један успешан период иза себе

са консултација око формирања нових влада.

Видите, сада у Србији постоје четири основне политичке снаге: Српска радикална странка, ове левичарске партије, Српски покрет обнове и овај Савез за промене који су потпуно инструментализовали Американци. Ниједна партија не може сама да освоји апсолутну већину, ми, радикали, највише би то желели. И треба бити реалан, бар за извесно време не сматрамо да је то могуће. Онда се поставља питање ко с ким може да прави неке комбинације.

Са Српским покретом обнове не можемо никако, бар док је Драшковић на челу те партије. То је немогуће. Том се човеку ништа не може веровати. Он ујутру каже једно, у подне друго, наваче треће итд.

Превртљив је до крајности. Наркоман, на крају крајева. Шта има с њим да тражимо. Са овима које Американци инструментализују, којима Американци дају налоге како да делују директно против своје државе и које финансирају, шта са њима можемо да тражимо.

Коалиција са левим блоком добро функционисала

Поставља се онда питање можемо ли и како можемо са левичарским странкама. Шта је то што нам је заједничко. Неки дугорочни циљеви су нам заједнички. Дакле, одбрана Србије и очување Савезне Републике Југославије. То је, без сумње, заједничко и нама, радикалима, и Социјалистичкој партији, и ЈУЛ-у.

Разликујемо се поприлично у методу и политичкој тактици. Имамо доста разлика у економској и социјалној сфери. Неке од тих разлика смо успели да преваладамо у Влади народног јединства и наша компромисна решења су била лепо саздана и у пракси делотворна.

Ми се заиста можемо похвалити да је та Влада у најтежим околностима била успешна. Било је ту и тамо трзавица, унутрашњих противречности итд. Али, у суштини, ми смо обезбедили висок степен политичке стабилности у Србији за тих 15 месеци, и поприличну економску и социјалну стабилност.

Када погледате, за више од годину дана, није било ниједног поскупљења електричне енергије, чак смо зимску тарифу оборили за 25%, односно преполовили је. Па није било ни поскупљења горива. Од марта прошле године нема поскупљења ни бензина ни нафте.

Видите, релативно редовна била је и исплата пензија, било је неко додатно закашњење од 15-20 дана, али и у најтежим околностима то је било успешно. На тржишту је било довољно животних намирница, иако је било вештачких несташица, али ми смо то сузбијали итд. Има ту доста елемената који говоре о нашем успеху, чак смо почели процес консолидације "Заставе". "Застава" је почела да ради, да производи.

Имали смо читав низ мера којима смо то подстакли. Нажалост, после овог бомбардовања морамо да кренемо у многим

стварима од почетка. Та Влада има, дакле, један успешан период иза себе.

Раздвојити изборни процес

Сада је кључно питање шта и како даље. Треба ли форсирати по сваку цену хитне изборе, тако рећи већ сутра, што је радио Српски покрет обнове и Драшковић заказујући тај митинг у Нишу. Па када је видео да је на митинг дошао веома мали број људи, митинг је био заказан на отвореном простору, онда је те своје најватреније присталице повео у позориште и тамо им држао говор.

Ваљда је извукао извесну поуку да му ствари у народу не стоје тако добро и да му баш ти брзи избори не би одговарали. Када Американци процене да су њихови пулени спремни они ће вршити жестоке притиске да се иде на превремене изборе на свим нивоима.

Поставља се питање како ту да парирамо.

Идеја Српске радикалне странке је да раздвојимо изборни процес по нивоима. Да идемо прво са локалним изборима, па са савезним и на крају са републичким. Редовни рокови за локалне и савезне изборе су 2000. године. Ми бисмо то онда можда могли да организујемо тако да на јесен буду локални, на пролеће савезни, а пошто је редовни рок за републичке изборе 2001. године, могли бисмо негде пред крај 2000. године одржати и републичке изборе.

Дакле, да сви они буду пре времена неких шест месеци до годину дана, да се на тај начин евентуално политичке тензије предупреде. Јер, морамо се сви држати основног принципа да се власт може мењати искључиво изборима, ни на који други начин. Морамо у старту сузбити све оне који би хтели вануставним, ванинституционалним средствима да мењају власт у Србији и Савезној Републици Југославији. Такви једноставно не смеју проћи.

Американци ће својим субверзивним активностима покушавати да изазову грађански рат, ултиматне немире, социјалне протесте, ко зна шта ће им све пасти на памет. Они имају огроман број стручњака који се тиме баве. И ми треба да очекујемо ускоро да интензивно почну да делују против Србије и Савезне Републике Југославије.

Актуелизовати питање Савезне владе

По питању Републичке владе биће још размишљања, премишљања, договора, преговора. Али се мора актуелизовати питање Савезне владе. Савезна влада је мањинска, она је била мањинска и када је у њој учествовао Српски покрет обнове, Драшковићеве министри су још увек у тој влади, само је Драшковић смењен. Ми, радикали, нисмо спремни да даље подржавамо ту мањинску Савезну владу.

Ми смо имали договор са Булатовићем, још у мају прошле године, да се Савезна влада реконструише и да све пар-

ламентарне странке, које то желе, уђу у ту владу пропорционално својој парламентарној снази. Да се тражи средња вредност снаге у Већу грађана и Већу република. После избора у Црној Гори, некако то није био најпречи задатак и није било интереса да се тај процес убрза.

Пред крај прошле године, ми смо се супротставили уласку Вука Драшковића у Савезну владу, после неких његових потеза, посебно супротстављања Савезу са Русијом и Белорусијом. Наши коалициони партнери у Републичкој влади су сматрали да ипак са Драшковићем треба правити комбинацију, и ту смо се разишли. Зато нисмо хтели да уђемо у Савезну владу. Сада, када је Драшковић одстранен, то питање се мора актуелизовати и да се види како и шта треба да се уради.

Што се тиче Републичке владе, могућа је њена реконструкција, могућ је избор нове владе, могућ је нови период консултација, а могућа су и нека компромисна решења која би сачувала њен садашњи састав. Сва питања су, дакле, отворена. Наше оставке су поднешене, ми те оставке нисмо повлачили. Ми нико ме не сметам да уђу у Владу.

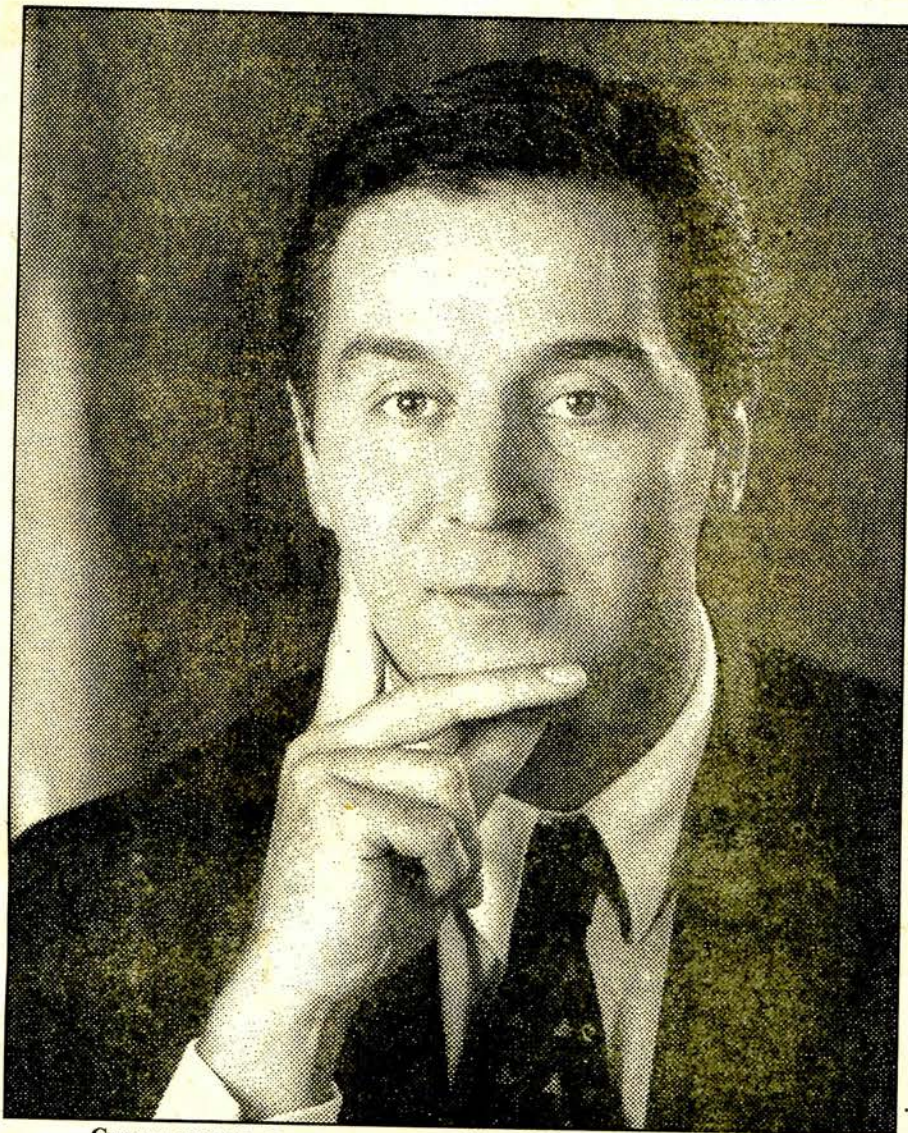
Ми нико ме не сметам да преузме наша места. То сада зависи од левичарских странака ако хоће да уђу са Српским покретом обнове то могу одмах да ураде, аутоматски, и док траје ратно стање својом уредбом то може провести Милан Милутиновић на функцији председника Републике. Дакле, ту нема никаквог спорења нити би ми ометали тај процес. Дакле, није нама циљ да по сваку цену останемо у Влади, али као политичка партија постојимо да бисмо освајали власт и да бисмо владали.

То је смисао постојања политичких партија. С тог аспекта ми не бежимо из власти, ми нисмо никакве побегуље како нас неке маргиналне политичке странке називају. Ми смо спремни и даље да се суочавамо са разним изазовима, видећемо да ли ће бити кадровских промена у Српској радикалној странци. Можда ће се мењати председник, можда ће се мењати још неко у руководству. Све су то сада отворени процеси и сваки исход је могућ.

Власт у Црној Гори сепаратистичка

Водитељ Господине Шешел, када сте већ поменули Савезну владу, ту се отвара питање односа са Црном Гором. Владајућа коалиција у Црној Гори, откако је преузела власт, захтева одређени број посланика у Већу република и места у Савезној влади и до сада није признавала одлуке Савезне владе. Како мислите да помирите и направите компромис, ако вам је у интересу да Црна Гора остане у саставу Југославије?

Др Шешел: Актуелна власт у Црној Гори је сепаратистичка и она је служила западним силама и у време ове агресије против Савезне Републике Југославије. То је политичка димензија проблема.

Споља гладак: актуелна власт у Црној Гори је сепаратистичка и служила је западним силама у време агресије против СР Југославије

Правна димензија проблема, актуелна власт у Црној Гори, покушава да монополизује право на свих 20 посланичких мандата у доњем дому Савезне скупштине. То не може. И Савезни Уставни суд је пресудио да то не може. Прогласио је неуставним републички закон Црне Горе о избору посланика у Веће република и преузео је на себе да отвори поступак преиспитивања републичког закона Србије по истом том питању. Закони су слични и мислим и један и други ће бити проглашени неуставним.

Међутим, у Србији имамо заступљен принцип пропорционалности у фактичком провођењу избора за Веће република. Састав делегације Србије у Већу република је пропорционалан саставу Народне скупштине Републике Србије уз онај један изузетак што смо се ми, српски радикали, одрекли једног мандата да би и странка мађарске националне мањине била заступљена.

Ми смо то показали један виши степен великодушности. Можда смо и погрешили, можда није требало тако, јер се та странка у неким ситуацијама није добро понашала. У овом рату није чинила ништа што би слабило наше одбрам-

бене напоре, чак јавно иступала против агресије, а с тог аспекта можда и нисмо погрешили. Али, шта је ту је, ми смо то урадили и они су ту.

Из Црне Горе настоје да једна партија све преузме, односно владајућа коалиција. У тој коалицији су две вештачке странке које немају реално упориште у народу, да су саме наступиле на изборима не би освојиле вероватно ниједан мандат. Народна странка и Социјалдемократска партија Црне Горе.

Ја мислим да треба отворити процес преговарања. Треба отпочети разговоре. Који би то орган могао да води? На пример Уставна комисија Савезне скупштине. То је један врло репрезентативан орган и свака политичка партија је настојала у тај орган да изабере своје најистакнутије посланике из савезног парламента. Да видимо шта тражи режим из Црне Горе и да видимо како то могу аргументовати, а каквим ми противаргументима располажемо.

Мене нико не може убедити да само једна странка треба да има, или да само власт из једне федералне јединице треба да има посланике у Већу република. Ми смо за то да посланички састав буде

до краја пропорционалан. Чак смо за то да посланике у Доњи дом Савезне скупштине не бирају републичке скупштине, као што је сада пракса, него да се иде на непосредне изборе и за тај дом, па да народ бира.

Да Србија буде једна изборна јединица, а Црна Гора друга изборна јединица. У обе се бира по 20 посланика на општим изборима уз 5% цензуса и нека народ одлучи ко ће бити посланик. То би било најпоштеније. То би било најдемократскије.

Са друге стране, црногорска власт инсистира на неким новим елементима конфедерализма у Савезној скупштини, односно у савезној власти, а ми, српски радикали, би били за ревизију садашњег Устава који би Савезну Републику Југославију претворио у модерну федерацију и избацио све конфедералне елементе.

Црна Гора у СР Југославији чува Косово и Метохију

Водитељ: Да се вратимо поново Косову. Да ли ви, господине Шешељ, сматрате да је Косово данас саставни део Србије?

Др Шешељ: Косово је саставни део Србије, али се српски државни суверенитет ограничава на Косову, не протеже се на Косово. Наша држава је суверена само тамо где су наша војска и наша полиција. Тамо где неко други има своју војску, своју полицију и контролише власт он је преузео елементе суверености.

Међутим, постоји та тачка у резолуцији Савета безбедности где се каже да су Косово и Метохија саставни део Југославије и да се гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије, поводом Косова и Метохије. То је оно што нама може представљати упориште, и због чега се ми грчевито морамо супротставити сваком покушају отцепљења Црне Горе, јер ако се отцепи Црна Гора, престаје та гаранција. Сада нам је опстанак Црне Горе у заједничкој држави бити или не бити.

Трајни непријатељи српског народа

Водитељ: На почетку овог разговора сте поменули да су НАТО трупе, које су на Косову под покровитељством Уједињених нација, ако сам ја то добро запамтила, непријатељске у односу на овај српски народ. Да ли онда ви подржавате исељавање Срба са Косова?

Др Шешељ: Не. НАТО трупе су сигурно непријатељске према целом српском народу. Не би нас НАТО бомбардовао 80 дана да је пријатељски расположен према нама. То су нам непријатељи, они нам трајно остају непријатељи. И њихов је циљ да нам униште државу и иду постепено. Следећи су на реду не само Црна Гора, него Санџак, Војводина итд.

То је отворено изјавио, пре неки дан, Тони Блер. Рекао је да је сада на реду демократизација Санџака и Војводине.

Они су нам бомбардовањем показали шта подразумевају под појмом демократизација. Наш је интерес да што више Срба остане на Косову и Метохији. Ја не могу сада једног конкретног Србина, који је избегао са Косова и Метохије, повео породицу, да убеђујем да се врати или да му кажем ти мораш да се вратиш. Не могу толико бреме одговорности на себе да преузем, јер знам каквом се ризику излаже.

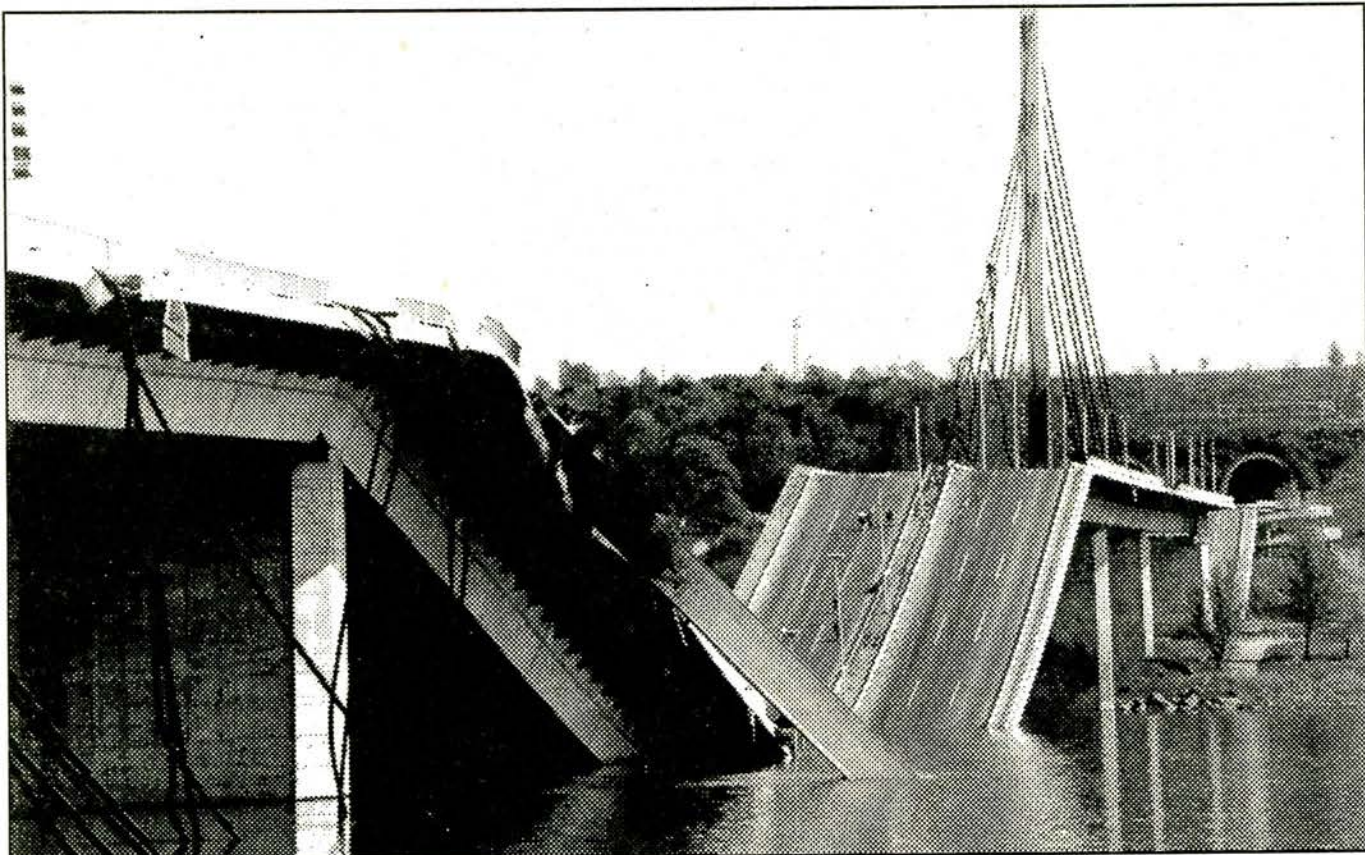
Међутим, наш је општи национални интерес да што више Срба остане тамо. Ми морамо да тражимо начина како да им се помогне да остану. Дакле, да се концентришу у већа насеља, да их је повећи

Иако сада тај референдум не постоји ни у једном правном акту, ни у једном правном документу, потписаном документу, он увек виси изнад наше главе као Дамоклов мач, јер се показало да Американци својим насиљем, својим оружјем, намећу и међународним институцијама безкрупулозно своју вољу онда када је то у њиховом интересу. Све што је сада урађено и сви ови правни акти који су донешени, донешени су под принудом, под претњом силом, под директном употребом силе.

Они са аспекта основних принципа међународног права не би могли ни да постоје, када вас неко бомбардује и каже

за тамошње Србе и то већи степен самопоуздана за све нас остале Србе да ћемо успети да сачувамо Косово и Метохију у саставу Србије и Савезне Републике Југославије. Јер Руси су нам традиционални пријатељи и савезници.

И, са друге стране, не поставља се сада то питање ни традиционалног пријатељства ни савезништва, колико је реални интерес Русије да сачува своје позиције на Балкану. А кроз овај рат и агресију на Савезну Републику Југославију Русија је, напосокон, схватила да јој Запад не мисли ништа добро, и да Запад у крајњем случају има намеру да уништи Русију као државу.

Порука Европској унији и Немачкој: или ће направити нове мостове или нема саобраћаја на Дунаву

број, како би имали могућност самозаштите и организације итд. Један или два Србина, или две-три српске породице, у чисто шиптарском граду или селу, једноставно не могу да опстану. Али се српске енклаве могу сачувати и у Гњилану, и у Косовској Митровици, у Косову Пољу, поготово у Зубином потоку или Лепосавићу итд.

Зашто је то потребно? То је потребно за онај моменат када ми будемо поднели захтев да се трупе под окриљем Уједињених нација повуку са Косова и Метохије. То је потребно за ону прилику када ће нека велика сила евентуално уложити вето на продужетак мандата тим снагама. Потребно је тада да имамо један чврст српски ослонац на Косову и Метохији који би спречио покушај Американца и њихових савезника да намећу неки референдум и изјашњавање о отцепљењу Косова и Метохије.

бомбардовању вас док не потпишете. То је и морално и правно неисправно. Свака последица је ништавна. Међутим, треба дочекати, доживети тај моменат када ће оно што је правно ништавно моћи у пракси да се поништи.

Чување позиција на Балкану интерес Русије

Водитељ: У једном од својих интервјуа поручили сте свима да верују у Бога и у Русе. Да ли би се Срби осећали безбедније уколико би на Косову било стационарно више руских војника и да ли то можемо очекивати, с обзиром да из Русије стижу информације да је проблем око стационарања више хиљада војника?

Др Шешел: Русија је у великим унутрашњим мукама, и економским и политичким, али што више Руса на Косову и Метохији, то већи степен сигурности

Запад не даје паре ни савезницима

Водитељ: Господине Шешел, на који начин мислите да се порушено у Србији изгради?

Др Шешел: Ми морамо оспособити основне инфраструктурне објекте. Морамо поправити мостове и путеве. Морамо поправити електроенергетске капацитете. Пре свега преносну и трансформаторску мрежу и морамо људима помоћи да поправе, а негде поправити или изградити нове куће и станове.

То је основно. Затим, морамо радницима из порушених фабрика, који су успели да сачувају нешто машина, омогућити да на тим машинама рационално производе и сами себи хлеб зараде. А радницима чији су погони неповратно уништени и који ће извесно време бити реално без посла, омогућити извесан степен материјалне сигурности и заш-

тите и убрзано их запошљавати на неким другим местима.

Ми у Влади, прикупљајући новац опет из ових дневница солидарности, а то је негде око 130 милиона динара месечно, део новца усмеравамо на поделу и то није неки озбиљан износ. То је неких 270 динара по раднику који је остао без посла и уз то се даје и неки пакет животних намирница.

Један део новца усмеравамо према оним радницима који су спремни да се одрекну радног односа, да се врате на своје имање како би се рационално бавили пољопривредном производњом, поставили материјално независни, а и на тај начин допринели обнови неких општедруштвених економских ресурса.

И један део новца усмеравамо за развој погона мале привреде, мада у принципу тај назив не би био одговарајући ономе што се у суштини подразумева под тим, како би један део тих радника нашао запослење. Видећемо колико ћемо у томе бити успешни. У сваком случају, ја народу не бих давао никаква пражна обећања.

Очекују нас велике муке и патње. Биће нам још теже. Са Запада неће бити никакве материјалне помоћи, никаквих кредита. Они паре не дају ни онима које воле. Они нису дали ни Румунима, ни Бугарима, нису дали ни Хрватима, ни босанским муслиманима, осим неких мрвица. Видећете да они неће много дати ни Албанцима на Косову и Метохији. А поготово неће дати Србији и остатку Југославије.

Они сада уцењују, ако падне Милошевић даће помоћ, ако не падне неће. Неће они дати ни у једном ни у другом случају. И ту не треба имати никаквих илудија. Ми се, пре свега, морамо уздати у сопствене снаге.

Обнова дунавских мостова о трошку Немачке

Што се тиче дунавских мостова, морамо да их ученимо. Морамо их натерати да они направе дунавске мостове. Ми ћемо сада поправити мост код Бешке и за то имамо новца и ту не треба много улагања да би се мост поправио. Русија је обећала да ће изградити тзв. Жежељев мост у Новом Саду.

То је друмски и железнички мост. Та два моста би нама била довољна за извесно време, за крајњу нужду. За све остале мостове на Дунаву ми морамо учинити Европску унију, пре свега Немачку. Или ћете нам направити нове мостове или нема саобраћаја Дунавом. Многе аустријске и немачке фирме кукају, многе железаре су пред затварањем јер не могу опстати уколико се руда не допрема Дунавом као најјефтинијим обликом превоза. Немачка је 30 милијарди марака уложила у изградњу система канала Рајна - Мајна - Дунав. Тај систем је сада битно окрњен док Дунав није у функцији.

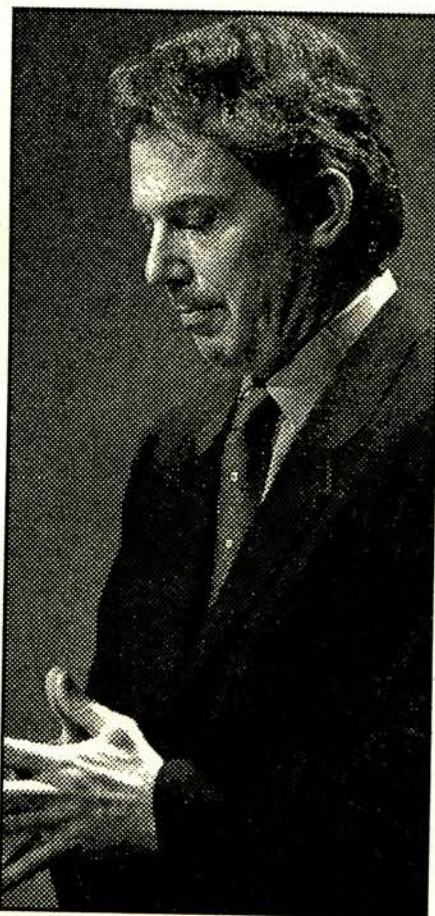
А има да нам направе мост код Смедерева, између Ковина и Смедерева, па још два моста у Новом Саду, па мост

код Илока, па мост код Борова итд. Ја мислим да ту морамо бити упорни до краја.

Са друге стране, да их ученимо да нећемо дозволити да се Сава претвори у међународну реку док нам се не направе оба моста на Сави, код Остружнице, и друмски тек готов, тек завршен, само што није пуштен у саобраћај па су нам га порушили, и железнички мост код Остружнице.

Што се тиче мостова на Морави, мораћемо их, највероватније, сами правити јер ту би нам слабо вредела уцена овакве врсте. Војска је сада направила понтонски мост, али он није за неку дугорочну употребу. Ми ћемо ту морати да правимо прави мост.

И мораћемо да поправимо комуникације јужно од Лесковца јер смо, што се тога тиче, тамо најугроженији. Мора-

Тони Блер нам је бомбардовањем показао шта подразумева под појмом демократизације

ћемо да поправимо комуникације и железничке и друмске према Црној Гори. Ја не могу сада да дајем крупна обећања обновићемо, изградићемо нове фабрике итд.

За то новца нема, неће га бити у догледно време и морамо на најпаметнији начин оно мало новца што имамо искористити да се људима помоћу, пре свега, да се сами некако снађу и оспособе за нормалан живот. И ту очекујем највише проблема.

Св. архијерејски Синод "заборавио" изборе

Водитељ: Господине Шешел, моје последње читање, и после ћемо крећући са питањима наших гледалаца. Ви сте врло оштро реаговали и на недавно саопштење синода Српске православне цркве и захтеве које су они поставили у том саопштењу. У међувремену је стигла информација да је то саопштење подржало и братство манастира Хиландар. Како сада видите то саопштење?

Др Шешел: Ја нисам чуо да је братство манастира Хиландар подржало то саопштење, а и ако јесте, шта то значи не разумем. Не разумем како би се братство манастира Хиландар сада могло мешати у наше унутрашње политичке односе у Србији. У националном смислу манастир Хиландар је српски манастир, али не припада Српској православној цркви.

Он је српски по томе што је задужбина српских средњовековних владара, Немањића, пре свега Стевана Немање и св. Саве и српски је по томе што су тамо калуђери Срби, што је чувао српску националну културну традицију, српску духовност и све остало. Али, формално и правно, са аспекта црквеног права, он припада Васељенској патријаршији, није у саставу Српске православне цркве.

Са друге стране, сваки грађанин наше земље има право и тражи одговорност и смену власти. И сваки захтев за оставкама челника државе је умесан. Сваки грађанин Чачка може тржити било чију смену и може се залагати за ту смену. И може инсистирати да до смене дође. А тако и црквена лица, свештеници су грађани наше земље, свештеници са свих нивоа црквене хијерархије и они иду на изборе и они гласају.

Не би било паметно да се укључују у политичке партије. Треба да се држе по страни од политичких странака, партија, јер свештеник губи ауторитет ако се учлани у политичку партију и у цркву уноси међустраничке раздоре што није паметно ни за саму цркву. Наноси штету и народу и држави у целини. Дакле, немам ништа против тога да и свештеници кажу свој став, сваки појединачно итд.

Међутим, од Француске револуције наоვაмо, у модерним парламентарним демократијама се развија секуларистичко начело, начело стриктне одвојености цркве и државе. И црква као институција не би смела на тај начин да се меша у питање власти. Овде црква тражи смену Савезне владе и савезног председника. А замислите како би изгледало да Савезна влада и савезни председник сада траже смену или оставку патријарха и Св. архијерејског синода. Ако они могу да траже смену власти, зашто власт не би могла да тражи смену кључних личности у цркви.

Зашто би неко од њих био сада имун на захтев те врсте. А смешно би делова-

ло да Савезна влада или савезни председник затраже такву смену.

Дакле, ту треба принципијелно поставити та питања нико не сме бити изнад критике, свако мора бити подложен критичком суду јавности, народа, грађана. Свако мора бити смењив. Свако мора сносити и политичку, и правну, и

жу, међународне заједнице. А како да се конституише таква власт? Синод не тражи расписивање избора.

Ни по муке да су тражили идемо на изборе, идемо на превремене изборе, идемо непрекидно на изборе кад год се укаже потреба. Кад год треба проверити да ли народ цени, поштује, прихвата

свака извршна власт мора да почива на реалном односу снага политичких партија које су заступљене у Скупштини. Све остало је погрешно, све остало је недемократски, све остало може водити успостављању диктатуре или грађанском рату.

Ја сам једноставно направио једну логичку правно-политичку анализу сопштена синода. И неке консеквенце из тога извукао. Похватио основне нити, похватио конце што би се рекло, и није на то било никаквог одговора.

Београд се бранио у Книну

Водитељ: Господине Шешел, хвала што сте одговорили на моје питање, а сада да чујемо како гласи питање гледалца. Зашто помињући српски народ не споменете народ из Пећи, Дечана итд.

Др Шешел: Помињем српски народ у целини. Српски народ у целисти је данас веома угрожен и не само српски народ са Косова и Метохије него претходно српски народ из Републике Српске Крајине, српски народ из Републике Српске, ускоро наши непријатељи куцају на врата Рашке области, Војводине, Црне Горе.

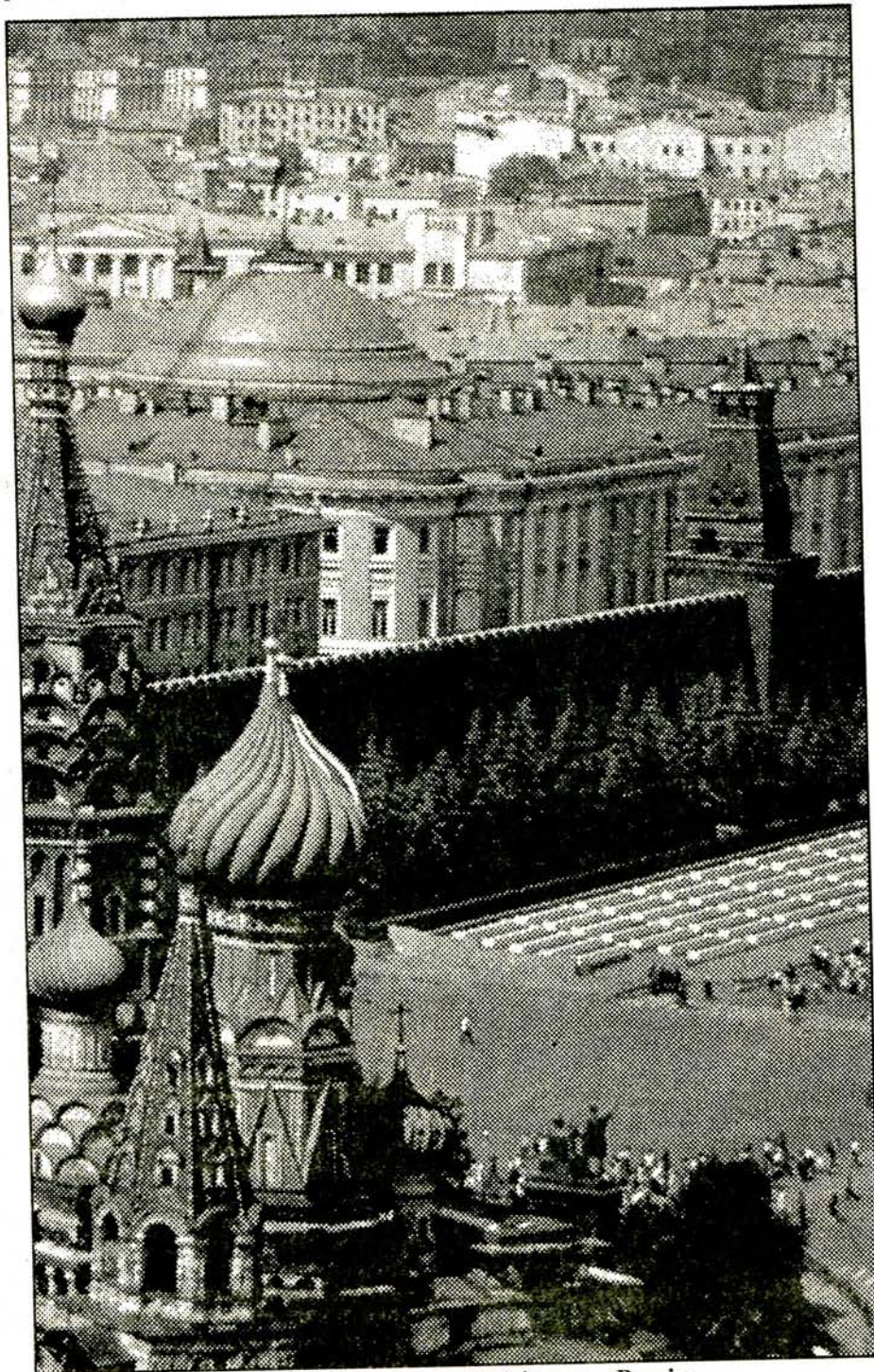
То су њихове намере. Намере су им да нас униште, а ми морамо да се бранимо. Ако се сећате, ми, српски радикали, упозоравали смо својевремено да се у Книну брани Београд. Да морамо да бранимо по сваку цену Републику Српску Крајину, јер се наши непријатељи неће на томе зауставити. Онда је на реду Република Српска, па Косово и Метохија, па иду даље.

За ратно стање задужена Савезна скупштина

Водитељ: Зашто се сада очекује да Савезна влада укине ратно стање када га она није ни прогласила?

Др Шешел: Савезна влада је прогласила ратно стање, ваш гледалац није упућен. А Савезна скупштина би требало да га укине. По нашем Уставу, Савезна скупштина, пре свега, проглашава и ратно стање, и стање непосредне ратне опасности, и ванредно стање. И тај поступак је после разрађен и у Закону о народној одбрани. А Устав каже, када Скупштина не може да се састане онда то може и Влада. Код нас је Влада прогласила ратно стање.

Међутим, Влада је у условима ратног стања у могућности да доноси уредбе са законском снагом, све то мора бити подложно верификацији Скупштине када се укине ратно стање и када се Скупштина састане. И сада ће Скупштина да се изјасни и о ратном стању, претпостављам да ће бити укинута, и да се изјасни о уредбама Владе ако их Влада претходно сама не повуче. А ја очекујем да ће један део садржаја тих ратних уредби Савезне владе бити преточен у конкретне законске текстове и нацрте пред Савезном скупштином.

Москва: оријентација Србије према Русији и Белорусији није само емотивне, већ политичке и економске природе

моралну одговорност за своје поступке. То је мањи проблем у свему овоме. Много се крупнији проблем поставља када анализирамо други део саопштења Св. архијерејског синода. Синод тражи да се конституише нова власт од компетентних, савесних, способних људи који уживају углед у свету, како они ка-

власт или сматра да треба да се промени. Синод уопште не тражи изборе, него тражи да се власт мења без избора. Е, то је оно што је страшно опасно. Не дај Боже да се икада без избора мења власт у нашој земљи.

И свака извршна власт мора да почиње на парламенту, на скупштинама. И

Могуће је одбрани се од НАТО-а

Водитељ: Да ли ће се проблем Косова и Метохије пренети на Санџак и Војводину, пита гледалац из Краљева.

Др Шешел: Већ сам рекао, то су следеће фазе и треба очекивати, у најскорије време, када се НАТО консолидује на Косову и Метохији да крене даље.

Водитељ: Која би била алтернатива да није потписан споразум Черномирдин-Ахтисари? Да ли верјете да би Југославија војно победила западну алијансу?

Др Шешел: Поставља се прво питање шта би за нас значила победа. Не бисмо ми победили у том смислу да би НАТО капитулирао, да бисмо уништили НАТО итд. То није могуће. Али се показало да се можемо одбрани, имали смо врло успешну одбрану.

НАТО уместо плавих шлемова

Водитељ: Да ли би требало сви да изгинемо како не би ушле трупе Уједињених нација, а како би сачували Косово, пита Наташа из Чачка.

Др Шешел: Прво, нису трупе Уједињених нација, статус им је нешто другачији. Можда за лаика, за човека који се тиме не бави и не разуме много, то не представља неки велики значај. Али за људе који су стручни, који се разумеју у правно-политичке проблеме ове врсте, пре свега у међународно јавно право, значајна је разлика између трупа Уједињених нација и трупа под окриљем Уједињених нација.

На Косово не улазе трупе Уједињених нација тзв. плави шлемови. То је Драшковић лагао народ у неким својим наступима како је наш суверенитет

ненадокнадив губитак. Свака погибија је ненадокнадив губитак.

Друго питање мене ту мучи. Да ли је наш непријатељ заправо проценио где може доћи до попуштања унапред. Да је наш непријатељ у старту мислио да ми ни по коју цену нећемо попустити и да ћемо се борити до последњег, да ли би уопште било агресије.

Или, да је наш непријатељ то помислио у току агресије, да ли би можда агресија и раније престала. Човек од крви и меса не може да има прави одговор на ово питање. Али, ево ја признајем, мене то питање мучи све ове дане.

Ко то тамо плаћа таксе и порезе

Водитељ: С обзиром да сте у Влади, шта мислите до када ће народ издржати да живи са овим примањима, а истовремено плаћајући порезе и таксе?

Др Шешел: Народ који има ниска примања не плаћа порезе, а и врло ретко плаћа таксе. Таксе су симболичне за људе са ниским примањима. Порезе плаћају они који имају висока примања или правна лица. Ја, на пример, не плаћам никакав порез, а плата ми је 5.500 динара месечно, спада у веће плате, у боље плате.

Никакав порез не плаћам, испод самог оног годишњег нивоа, мислим испод 60.000 или 70.000 годишњег прихода се не плаћа порез. Таксу плаћам на електрично бројило и ово што иде уз комуналије, комунална такса и то је све. Међутим, није сада код нас питање пореза и такси примарно.

Ја не бих могао да имам мобилни телефон да нисам потпредседник Владе Србије, сада потпредседник у оставци, али још увек нисам раздужио тај мобилни телефон. Не бих могао од своје плате да га плаћам. И зато ме не тангира та такса на мобилни телефон. Мислим да ниједан грађанин који живи од просечне плате не може себи да то приушти. Мобилни телефон је још увек луксуз код нас.

Што се тиче пореза на земљу, тај порез није висок. Други су проблеми који муче сељаке. Ја мислим да њих више мучи проблем обавезног пензијског осигурања. Јер, ако се сећате, својевремено смо се ми, српски радикали, супротстављали увођењу обавезног пензијског осигурања, а и овако им сада касне пензије по 7-8 месеци.

Није то требало да се уводи сељацима, него да им се остави могућност да слободно изаберу да ли желе или не желе. Фирме плаћају порезе. И ту треба ићи на неке пореске олакшице и смањења, ми то већ радимо. Ми већ одгађамо пореске обавезе фирмама које су непосредно учествовале у ратним напорима земље, дакле фирмама које су производиле за војне потребе или учествовале у ратним напорима тако што су војсци успутале превозна средства или нека друга средства.

Влада на свакој седници једном броју тих фирми, отприлике око 15, одгађа

Весли Кларк: на Косово и Метохију не долазе трупе Уједињених нација, тзв. плави шлемови, већ НАТО трупе

Показало се, пре свега, да смо као народ национално свесни, да су Срби народ патриота. Имали смо једну веома добру мобилизацију, имали смо национално јединство у најтежим моментима. Имали смо добру војску и добру полицију. Имали смо храбре борце и успели смо да одолевамо толико времена најснажнијој сили света а да нам војска остане готово неодржана. Било је извесних проблема наравно, било је неких елемената који сада тек треба да буду подложни преиспитивању.

Сваки војни старешина мора сада да се сагледа како је деловао у ратним условима итд. Али, у целини, ми имамо великих разлога да будемо задовољни и поносни на своју војску и своју полицију. И српски народ је заиста поносан на своју војску и своју полицију. Они нису поражени у овом рату.

укључен у Уједињене нације и како ту долазе плави шлемови и како је то заправо наша војска. То су глупости. Прво, не долазе плави шлемови, долазе НАТО трупе под окриљем Уједињених нација. Шта им је то окриље, то им је резолуција Савета безбедности. У свему другом они су самостални.

Та резолуција Савета безбедности је за њих општи правни оквир, унутар тог оквира они делују самостално. И то је оно што је за нас крајње неоповољно у свему овоме.

То је сад велика дилема, и шта значи питање да ли смо требали сви да изгинемо? Свака жртва и свака погибија је огромна трагедија. И не можемо никада жртвама овог рата прилазити са квантитативног аспекта, колики је њихов број. Огроман је то губитак, око 2000 људи је погинуло, што војника, што цивила. Два пута више цивила него војника. Око 1200 цивила и око 600 војника и полицајана. То је за нас огроман губитак и

плаћање обавеза према држави за три месеца. И за тај период одгађања не урачунава им се камата.

Затим, многим фирмама које су у посебно значајним гранама, пре свега у металском сектору, затим у пољопривреди, прехранбеној индустрији уопште, у индустрији текстила и коже, по посебној законској могућности преполовили смо плаћање доприноса за здравствено и пензијско осигурање.

Ова Влада је први пут, можда је то први пут у историји Србије, одмах по свом формирању смањила стопу пореза и доприноса на просечну плату са 124% на 98%. Ми и даље мислимо да идемо у том правцу и даље се за то залажемо, а ако будемо партија власти провешћемо то у пракси. Не можемо сада неке ствари пресецати и преко ноћи их исправљати, али постепено овако, сукцесивно што би се рекло.

Нема ниједне државе на свету без пореза и без такси. Али, ми смо ниво пореза смањивали како би привреду ослобађали и како би правна лица у привреди могла да повећавају плате запосленим. Када смо им ослободили доприносе, смањили доприносе и порезе на плате, ми смо свакој фирми омогућили да сама одлучи шта ће с тим уштеђеним парама.

Да ли ће повећати плате или ће то уложити у даље инвестиције итд. Ми им се у то не мешамо. Али, оно што је наш основни проблем, то је закаснела приватизација. Да смо на време обавили приватизацију и да смо привукли стране

инвеститоре неким повољним понудама, да смо приватизовали, на пример, 49% нафтне индустрије као што смо телефонску компанију, а могли смо, да смо приватизовали фабрику дувана из Ниша, а могли смо, ту се руководећи менаџмент у фабрици супротстављао, вероватно не би биле бомбардоване.

Наш је проблем садржан у закону који смо критиковали када је доношен, али сада га проводимо јер другог немамо и не постоји концезус да се закон мења. Тај наш закон прописује тзв. аутономну приватизацију. Да сама фабрика, да само предузеће одлучује хоће ли ући у приватизацију или неће, власништво само одлучује да ли ће променити титулара. То вам је као када имате коња па ваш коњ одлучује да ли ће бити продат на пијаци или неће, а не ви као власник. То је наш проблем.

Да смо на време приватизовали фабрику дувана она не би била порушена. Могли смо приватизовати фабрику "Слобода" из Чачка, није се никоме журило да се она приватизује јер је заиста успешно пословала, мислим да је била једна од најуспешнијих фабрика у Србији, али знали су то и наши непријатељи. Да је била приватизована била би на изврстан начин заштићена. Зашто објекти телефонске компаније Телекома нису бомбардовани?

Имали смо само један случај да је бомбардована поштанска централа у Приштини и то је све.

Држава без система веза не функционише

Водитељ: Ужице.

Др Шешел: У Ужицу без неких значајнијих општења, бар такве су информације мени стигле. Углавном није. А иначе, ако су имали мотива да нам бомбардују мостове, саобраћајнице, ако су имали мотива да нам бомбардују електроенергетске потенцијале, и рафинерију имали су и те како мотив да нам униште систем веза. Јер без система веза не може ништа да функционише у држави.

Немамо ми толико радио станица да би могли да их распоредимо по свим фирмама, по свим институцијама државне власти, локалне власти итд. То би нас можда још теже погодило. Али су водили рачуна, јер је ту италијански капитал, јер је ту грчки капитал. Е, то је сада једна грешка. Не вреди кукати, али треба размишљати како сада да то убрзамо. Нисмо у стању да својим парама подигнемо нову фабрику "Слобода", треба да тражимо стране инвеститоре.

Можда можемо сада да оспособимо неки рафинеријски погон и делимично прерађујемо нешто домаће нафте, али нама дугорочно треба једна велика рафинерија. Ми морамо да прерађујемо и своју нафту и увозну нафту. Није паметно да скупљамо своје паре па да их улажемо, сада тражимо неког инвеститора некога ко ће имати интерес. Шта значи тај интерес? Могућност да оствари профит.

Отворена питања: могућа је реконструкција Републичке владе, период консултација, избор нове Владе, а могућа су и нека компромисна решења која би сачувала њен садашњи састав

Без тога нико неће да дође. Морамо прилагођавати наше законе, морамо створити услове морамо им пружити приамљивије услове него што то раде суседне државе ако желимо да их привучемо.

Радикали традиционално руски оријентисани

Водитељ: Шта бисте ви урадили да сте били на месту председника државе? Где је био излаз?

Др Шешел: Ми, српски радикали, не бисмо прихватили план Черномирдин-Ахтисари. Ми бисмо се борили до краја. Ја сам лично убеђен да би непријатељ у једном тренутку одустао од даље агресије. Што значи да би било још разарања и још жртава, али када би непријатељ схватио да нас не може поколебати, да нас не може натерати да одустанемо од одбране он би се зауставио.

Е, сада нема тог човека који може овде да вам каже у ком би се то моменту десило. Можда не би ни дошло до агресије да је непријатељ рачунао на такво наше понашање. Можда би се агресија много брже окончала него што је иначе. А можда би још дуже време потрајала. Не знам како дати одговор на то питање.

Водитељ: Да ли верујете Русима?

Др Шешел: Русима као народу да. Ја сам лично велики русофил. И радикали су у Србији традиционално били про-руски оријентисани. Али, што се тиче руске власти неком из те власти верујем, неком не верујем, неком верујем много неком мало, неком нимало итд. Када је реч о политичким личностима такође.

НАТО у "дилу" са примитивцима

Водитељ: Овде имате пуно поздрава, а питање, да ли очекујете проблеме западних земаља са ОВК?

Др Шешел: Неких проблема ће бити. Зашто? Зато што НАТО има посла са једним врло примитивним народом. Са народом који живи застарелим начином живота, на неком предивизијском нивоу организован у родове, братства, племена, фисове како они то називају. Ја мислим да ће у најскорије време доћи до разних видова међушиптарских обрачуна.

Да се уставност и законитост на Косову не може тако лако успоставити, да се не може успоставити нешто што личи на модеран правни поредак. Могло је у извесној мери док је постојала наша власт, наша војска и полиција. Сада неће моћи и мислим да ће Косовом вршљати банде, да ће се на мафијашки начин организовати и друштвени живот, и економија и све остало. Сада је наше да се види колико се могу заштити српске енклаве. Срби ће живети изолованим животом у односу на Шиптаре.

Неће ту бити интеграције, на то не треба рачунати, убеђен сам у то. Може да се љути колико год ко хоће, али тако ће се десити. И мислим да ће то много мука задати НАТО-у, окупаторима. Као

што много мука имају и у Албанији, тешко ће они и Албанију консолидовати као модерну државу. У догледно време мислим да је то немогуће.

Спектакуларна акција руских падобранаца

Водитељ: На који начин су, пита гледалац, Руси ушли пре других земаља на Косово?

Др Шешел: Руси су послали једну своју јединицу из састава СФОР-а из Семберије. То је била једна у светским размерама спектакуларна акција која је нама добродошла. Која је за нас прилично значајна. А за Русе је и те како значајна јер су главну стратешку тачку заузеле и највреднији војни објекат на Косову и Метохији.

Приштински аеродром је остао готово неоштећен после толико узастопних бомбардовања од стране НАТО авијације. Његови подземни делови су у потпуности сачувани, Видели сте, и западне телевизије су јавиле како је 11 мигова 29 узлетело са приштинског аеродрома и одлетело на север Србије. А раније су саопштавали на тим својим конференцијама за штампу, брифинзима како они то називају, да су нам уништили скоро све авионе миг 29. Показало се да то није истина.

После признају да их има још 11. Знате ли колико их је било укупно - 14. Један је уништен, мислим прве ноћи бомбардовања, на аеродрому јер је био покварен, био је на ремонту у хангару, а 2 су оборена у борбама, 11 је сачувано. Њихови ефекти, кажем, били су минимални са аспекта огромне силе коју су употребили. То сваког Србина треба да чини поносним. Али оно због чега нас обузима туга је чињеница да је НАТО заузео Косово и Метохију.

Оријентација на Русију економски интерес

Водитељ: Још једно питање, чини ми се кључно за грађане Србије данас. Како обезбедити новац за изградњу земље када смо видели да су нам Руси окренули леђа и да нема ко да нам помогне?

Др Шешел: Ја не бих рекао да су нам Руси окренули леђа, али нам нису помогли онолико колико смо ми желели, или онолико колико смо ми очекивали. Али су нам у извесној мери ипак помагали. И обавезали се даље да нам помогну. И обавезали се, бар у тим интерним разговорима, да ће нам много више економски помоћи. Е сада да видимо колико ће се од тога реализовати.

Али, ми морамо имати оријентацију на Русију из много разлога. Прво, ми немамо где да продамо своју робу него у Русији. Ми западној Европи можемо да извозимо само сировине под врло лошим условима. Можемо да им извозимо малине и неке друге врсте воћа, то је све. Веома смо ограничени, нема много могућности.

А Русија може да купи буквално сву нашу робу. Русија је огромно тржиште, незасито тржиште и Русија може да нам испоручи све оно што нам је потребно. Пре свега енергенте, нафту и гас. Због тога смо оријентисани на Русију и да није ових политичких момената.

Са друге стране, ако уђемо у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије ми ћемо бити веома интересантни за западне инвеститоре. Јер, западни инвеститори, капиталисти који би инвестирали у Србији, имали би пред собом отворено руско тржиште. Овај Савез подразумева и царинску унију, бесцаринску зону Русије, Белорусије и Југославије. Међусобно никакве царине за своју робу не бисмо наплаћивали.

Сва руска, белоруска роба би без царине долазила у Југославију и сва наша роба би ишла тамо без царине. Дакле, оно што се код нас произведе. И страни инвеститори би имали интерес да инвестирају у Србији, Савезној Републици Југославији да овде подижу фабрике, да то буде значајна наша домаћа производња њиховим уложеним капиталом, јер би онда без царинских баријера та роба могла да иде на исток.

Слични по менталитету

И због тога нам је то велика шанса. Дакле, наша оријентација према Русији и Белорусији није чисто емотивне природе. Има ту и емоција, нема правог Србина да није русофил, али емоције ми остављамо по страни. Људи који се озбиљно баве политиком никада не смеју да подлегну емоцијама. Имамо ту чист интерес, политички интерес. Традиционално нам је Русије била заштитница, па и сада иако нам није била довољна заштита.

Затим, економски интерес смо објаснили. Нека дугорочна перспектива такође нас упућује на сарадњу са Русима. Сличан менталитет, карактер, сродство, могућност бољег споразумевања исто тако.

Са друге стране, Русија има дугорочне стратешке интересе на Балкану. У Русији се власт може мењати, а тај интерес остаје. Од Петра Великог наовамо тај интерес постоји и Русија га никада није до краја задовољила. Сада јој је прилика. И на то морамо рачунати.

Видите, ове јесени су парламентарни избори, то сам вам већ поменуо на почетку емисије, следеће године су председнички избори. Видећете и на једним и на другим изборима Србија и став према Србији и српском народу, став према Југославији биће главна окосница свих предизборних дебата на тему спољне политике у Русији.

Водитељ: Господине Шешел, хвала вам на овом разговору.

Др Шешел: Хвала вама.

Водитељ: Поштовани гледаоци вама хвала на пажњи и стрпљењу. Искрено ми је жао што нисмо били у прилици да прочитамо сва ваша питања. Пријатно вече.

СВИ ПУТЕВИ ВОДЕ У МОСКВУ

Императив – превладати кризу Републичке и Савезне владе. Ултиматуми се настављају: окупатор тражи или своје намеснике или распад савезне државе. У будућем Савезу са Русијом и Белорусијом, Југославија нема намеру да буде паразит на телу Русије, већ пуноправна чланица, на обострану корист

Др Шешел: Канал 6 је национална телевизија. Да ли то значи да је Березовски националан? Он је на изборима имао 1% гласова, је ли тако?

Канал 6: Након престанка бомбардовања много се прича о кризи режима. Каква су ваша гледишта о том проблему и како видите будућност и разрешавање те кризе?

Рецепт за кризу Владе

Др Шешел: Очигледно постоји криза Владе, и Републичке владе Србије и Савезне владе. Криза Републичке владе изазвана је оставкама министара Српске радикалне странке, јер у Републичкој влади од укупно тридесет и шест чланова петнаест је радикала, петнаест социјалиста, пет из ЈУЛ-а и један ванс-

траначки министар. Криза Владе у Србији може се пребродити на два начина: склапањем коалиције левичарских странака са Српским покретом обнове или новим изборима. Зато ја то не бих назвао кризом режима у правом смислу речи, ако под режимом подразумевамо политички систем. Систем није у кризи. У кризи је конкретна Влада и конкретан однос снага у Парламенту.

На савезном ниову имамо мањинску Владу. Још у мају прошле године постигнут је политички договор да у најскорије време дође до њене реконструкције, како би све озбиљне парламентарне странке у њој учествовале. Тај договор је покварен почетком ове године уласком Српског покрета обнове у Владу, а у међувремену је Вук Драшковић избачен из Савезне владе. Како је Вла-

да мањинска, она нема могућности да доноси законе у Горњем дому. Без подршке Српске радикалне странке ниједан закон се не може изгласати.

Међутим, ми више нисмо спремни да гласамо за законе у Горњем дому док се не изврши реконструкција Владе.

Канал 6: Још од самог почетка бомбардовања, нарочито након престанка бомбардовања, западне земље инсистирају на одржавању привремених избора. На неки начин сте и ви, својим оставкама, такође иницирали те привремене изборе. Шта мислите, колико је умесно, на неки начин, подржавати те западњачке претензије и захтеве?

Др Шешел: Ми никада не подржавамо никакве притиске са Запада и никаква западњачка настојања. Наша странка има доследни антиамерички курс од

Председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешел: није систем у кризи, већ Републичка и Савезна Влада

свог оснивања до данас. Ми смо странка изразито проруске оријентације. Када кажем проруске, не мислим на конкретну власт у Русији, него мислим на Русију као државу, на руски народ, који сматрамо блиским и с којим желимо да имамо заједничку судбину.

Наша странка је била покретач иницијативе за склапање Савеза Русије, Белорусије и Југославије, за укључење Југославије као пуноправног члана у већ постојећи Савез. Ми смо морали да напустимо Владу јер никако нисмо могли

Канал 6: Сами сте јуче рекли да сте за решавање свих проблема искључиво у Парламенту, а то значи да бисте утицали на решење тих проблема морате победити на изборима. Уколико се то, ипак, не деси, како мислите да утичете на политичке промене и дешавања?

Др Шешељ: Тешко је очекивати да једна странка сама победи на изборима, да освоји апсолутну већину посланичких мандата, тако да је наш преваходни циљ да будемо први по снази и склапању неке будуће, евентуалне коа-

Американаца и других западних сила. Све је очигледније да је његов циљ отцепљење Црне Горе.

Канал 6: Мислите да је његов једини циљ да се Црна Гора отцепи, или се можда иза тога крије његов главни и основни циљ, а то је да постане нови југословенски лидер, председник?

Будућност Југославије на амерички начин

Др Шешељ: Та друга амбиција се почела будити у последње време. Мило Ђукановић процењује да је могућа брза промена режима у Савезној Републици Југославији, и на томе раде Американци, на обарању Слободана Милошевића. Ђукановић ће се понашати у складу с инструкцијама које добије од Америке.

Ако Американци истрају у свом покушају да се промени власт у целој Савезној Републици Југославији и да се доведе њихова квислиншка гарнитура, онда они неће инсистирати на отцепљењу Црне Горе. Оног тренутка када Американци схвате да је немогуће да на чело Југославије доведу своју гарнитуру, активираће механизам отцепљења Црне Горе.

Канал 6: По вашем Уставу требало би следећи председник Савезне Републике Југославије да буде из Црне Горе, па би било занимљиво ваше мишљење о евентуалним и могућим директним договорима између Милошевића и Ђукановића о будућој шеми владавине?

Др Шешељ: Све је мање шанси да дође до таквог договора. Не бих у потпуности искључио ту могућност. Међутим, по нашем Уставу није неопходно да следећи председник буде из Црне Горе. Наш Устав каже, по правилу, ако је председник из једне федералне јединице, премијер је из друге федералне јединице. Међутим, ни то правило не мора стриктно да се поштује.

Имамо случај 1992. године, када је Ђосић, из Србије, био председник Савезне Републике, а Милан Панић, из Србије, премијер. Дакле, то није неопходно. Сада имамо председника из Србије, а премијера из Црне Горе, али и председник који је из Србије, заправо је Црногорац. Слободан Милошевић је Црногорац, не знам да ли вам је то познато?

Црногорци су Срби. Црногорци су део српског народа, као што су Козаци и Руси, на пример, и ту никакве принципелне разлике нема. И моји преци су, такође, из Црне Горе. Пола данашње централне Србије је пореклом из Црне Горе, цела Шумадија. Под турском окупацијом српски народ је био у сталним покретима, а Црна Гора и Србија су у прошлом веку постојале као самосталне државе само због тога што је устанак против Турака почео на два различита краја бивше средњоевропске државе, па није било директне копнене везе између та два ослобођена подручја и због тога су се ту формирале две посебне династије. Разлике између црногорске и србијанске државе из прошлог ве-

Потпредседник Владе Србије у разговору са руским новинарима: предстоји политичка борба за очување Федерације

да се помиримо са уласком трупа НАТО-а на Косово и Метохију, у Србију. То је једини и искључиви разлог нашег напуштања Владе.

Канал 6: Многи политичари сада виде неке своје шансе, интересе и, да их тако назовемо, политичке перспективе у превременим изборима. Како ви видите ситуацију после избора, ко има највише шанси и како ће се, уопште да ли ће се нешто евентуалним превременим изборима променити?

Др Шешељ: Морате ми веровати да то није наша основна преокупација. Ми још нисмо психички у стању да превладамо ово што нам се десило. Српска радикална странка је била категорички против прихватања споразума Ахтисари-Черномирдин и капитулације по питању Косова и Метохије. Нема цене коју ми нисмо спремни да платимо како бисмо сачували Косово и Метохију у саставу Србије. Сада је то неупоредиво теже. Сад је део Србије окупиран. Питање је колико ће трајати та окупација и какве су шансе да повратимо своју територију, тако да изборни резултати на неким следећим изборима нису данас наша основна преокупација!

Мада, крећући се кроз Београд и Србију, можете да видите да су позиције Српске радикалне странке веома снажне у народу.

лице, да будемо главни партнер у тој коалицији. Наш излазак из Владе није мотивисан изнуђивањем превремених избора и нашом победом на тим изборима. Наш излазак из Владе искључиво је мотивисан нашим ставом да не можемо да се помиримо с уласком НАТО трупа.

Сепаратистичке амбиције Мила Ђукановића

Канал 6: Стиче се утисак да се с Црном Гором понавља ситуација која је већ позната, која је већ постојала у односима с неким другим, бившим републикама у Југославији. Како видите будућност и да ли је неопходно постићи такву равноправност двеју Република, на којој инсистира Црна Гора, та конфедерација, или можда има и неког другог начина за стабилизацију политичке ситуације на овим територијама?

Др Шешељ: Не само да постоји равноправност федералних јединица, него бих на један шaljив начин рекао да је Црна Гора равноправнија од Србије у савезној држави. Црна Гора и у материјалном и у политичком смислу добија много више од савезне државе него што јој доприноси. Међутим, Мило Ђукановић је изразито прозападно оријентисан. Он је инструментализован од стране

ка биле су, пре свега, династичке при-
роде и ништа више.

Канал 6: Да ли вам се можда не чини да су по среди неки лични сукоби између Милошевића и Ђукановића?

Одмеравање воље за моћ

Др Шешељ: Не. Мислим да ту нема личних конфликта. Конфликти су по својој природи изразито политички, реч је о различитим политичким концепцијама и, наравно, у питању је воља за моћ.

Сам сам био у жестоком сукобу са Милошевићем 1993, 1994, 1995. и 1996. године, али у једном тренутку, када је то био интерес и Српске радикалне странке и Социјалистичке партије Србије, тај ранији жестоки политички конфликт нам није сметао да формирамо коалициону владу.

не можемо да се помиримо са његовом одлуком, односно одлуком његове партије, да се прихвати план Черномирдин-Ахтисари и да се дозволи НАТО трупама да уђу на нашу територију.

Канал 6: Ово што се десило је де факто окупација. Ако не постоји политички начин да се то реши, како ви онда видите друго решење?

Мир као орочена окупација

Др Шешељ: То је окупација која је орочена на годину дана резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација. После годину дана Савет безбедности би требало да продужи ту окупацију, или да је обустави. Србија има још једну велику шансу, ако Савезна Република Југославија постане пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије, после годину дана на Савету безбедности Уједиње-

наша власт над Косовом и Метохијом. Наша војска и полиција се морају тамо вратити, а после ћемо решавати друге проблеме. И Чечени су протерали Русе.

Русија нема фактичку контролу над Чеченијом, али, правно, чврсто држи Чеченију у саставу Руске Федерације, што је већ нешто. Видећемо шта нам историја доноси и како ће се неки проблеми решавати.

Канал 6: Да ли сте ових дана комуницирали с неким из Русије по тим питањима?

Др Шешељ: Углавном не!

Канал 6: Какво је расположење у војсци, јер је очигледно да је овај рат изгубљен, мада се неки медији не држе стварности, и то не представљају на тај начин, већ се о томе говори како је војска задовољна и слично. Било би занимљиво да нам кажете да ли војска може да утиче на неке будуће догађаје?

Др Шешељ: Цео наш народ је тужан, па и војска. Свесни смо шта се десило, али основна улога војске је да брани отаџбину. Ми, српски радикали, против смо мешања војске у политичке процесе, без обзира какво је расположење официра.

Ми нећемо подстицати њихово учешће у политичком животу док су активни официри. Ако случајно неки од њих то и покушају, ми ћемо све учинити да се то спречи. Ми, значи, остајемо приврженици парламентарне демократије.

Канал 6: У Русији се много прича о томе да ће Запад, вероватно, покушати да продужиостанак на Косову и Метохији. Шта мислите о томе?

Свим средствима против комадања земље

Др Шешељ: Ми смо изгубили једно снажно упориште. Утолико је реализација западних сила олакшана. Крајњи циљ Американца је да нам отму и Црну Гору, Санџак и Војводину, да Србију сведу на једну малу и ограничену територију, и да у тој осакаћеној Србији доведу квислиншку власт. Ми се томе морамо супротстављати.

Канал 6: Како то мислите супротстављати?

Др Шешељ: Свим политичким и војним средствима.

Канал 6: Да ли то може да се тумачи тако што ће се војска, која се повлачи с Косова и Метохије, разместити на граници с Црном Гором?

Др Шешељ: То уопште не би било потребно. Југословенска војска је већ у Црној Гори. Састав Југословенске војске у Црној Гори чине Црногорци. То су људи мобилисани у Црној Гори. Веома су ретки они који су мобилисани у Србији, а налазе се у Црној Гори.

Огромна већина народа у Црној Гори је против отцепљења Црне Горе од Србије. Овај рат је, такође, показао колико је народ Црне Горе против режима Мила Ђукановића. По свим градовима Црне Горе су се одвијале велике демонстрације. Међутим, и тамо је проблем у

Решење на дуге стазе:
пријем Југославије у Савез са Русијом и Белорусијом

Та коалициона влада је била веома чврста и стабилна до прихватања плана Черномирдин-Ахтисари. На томе је пала наша влада, дакле, на спољном фактору који се није тангирао у њене основне функције. Мислим да су српски политичари у глобалу превазишли те деције болести парламентаризма и да се у политичком раду не оријентишу према личним афинитетима или анимозитетима, праве политичке оријентације политичких интереса.

Американци Ђукановића жестоко подржавају, а Милошевића оптужују да је ратни злочинац, ми бисмо у том сукобу здушно подржали Милошевића. Ко је год против Американца, у старту има шансу да буде наш савезник, али

них нација Русија се може супротставити продужетку окупације! Онда НАТО трупе морају да се повуку с наше територије. Дакле, правно је то до краја чисто.

Канал 6: Ипак, ту постоји један проблем. За тих годину дана дешаваће се оно што се и данас већ дешава. То је да Срби одлазе с Косова и Метохије, а да на њихова места долазе Албанци, што значи да ће за годину дана на Косову и Метохији опет бити више Албанаца.

Др Шешељ: Ми треба постепено дешавамо те проблеме. Свесни смо да се они даље компликују, да се нагомилавају, али је основни проблем војне окупације НАТО-а. Ми прво тај проблем морамо да решимо. Мора се повратити

томе што је патриотски настројен део народа, што је већина народа, претрпела болан ударац због окупације Косова и Метохије. Иако немају бројчану надмоћ, идеолошку надмоћ, заступници прозападних идеологија, заступници сепаратистичких тежњи, тренутно су у извесној моралној предности.

Канал 6: Судећи према мишљењима која долазе са Запада, свет би имао сасвим другачији однос према Србији да се на њеном челу не налази Милошевић. Има ли шансе да на изборима поново победи Милошевић?

Власт бира и мења народ

Др Шешељ: По садашњем Уставу Милошевић се више не може кандидовати за председника Савезне Републике Југославије. Наш савезни Устав прописује да председника Републике бира Парламент на четири године, и ни под којим условима не може му се доделити нови мандат. Милошевић је изабран 1997. године, значи, његов мандат траје до 2001. године. Ако се Устав не промени, он даље не може да буде биран. За избор савезног председника, или за његов опозив, потребна је апсолутна већина гласова посланика у Горњем и Доњем дому Савезне скупштине.

Канал 6: Остало је две и по године до краја његовог мандата, много тога се може догодити, може доћи и до претвремених избора. Шта мислите, ко има реалних шанси да дође на његово место?

Др Шешељ: Тешко је о томе сада говорити. Прво, никада не бих хвалио конкуренцију, то би било бесмислено, а друго, не бих хтео да будем ни претензиозан. Оно што је најважније, наш став ће увек бити да се власт у Србији и Савезној Републици Југославији мења искључиво изборима, ни на који други начин. Ко на други начин покуша да мења власт, биће нац жестоки противник. Увек ћемо поштовати вољу народа искану на демократским изборима.

Канал 6: Како вам се чини перспектива развоја између Русије и Србије?

Савез у обостраном интересу

Др Шешељ: Врло се споро и тешко у Русији будила свест да оно што Американци раде Србима, представља само увежбавање сценарија који је у перспективи намењен Русима, али мислим да су сви озбиљни политичари у Русији и цео руски народ, данас тога и те како свесни.

Друго, Русија има огромне амбиције геополитичког карактера на Балкану, Русија се, једноставно, не сме одрећи Балкана. Треће, Русија вековима има на Балкану једног изузетно верног савезника какав је Србија. Русија не сме дозволити да њен верни савезник Србија буде уништена. Четврто, наша је стратешка оријентација Савез са Русијом и Белорусијом. Значи, то није само питање наше садашње борбе и супротстављања Западу, то је наша оријентација у политичком, економском и војном смис-

лу. У економском смислу наша привреда је потпуно комплементарна руској привреди.

Русија је за нас огромно тржиште, а ми имамо шта да пласирамо на том тржишту. Наша роба је квалитетна, а јефтинија него на Западу.

Уосталом, ми можемо бити велики извозник хране у Русију. Ми ћемо и ове године имати тржишни вишак од милион тона пшенице и вероватно три милиона тона кукуруза, и читав низ друге робе. Такође, имамо огромне потенцијале у производњи меса, воћа, поврћа, свега онога што Русији недостаје. Русија располаже огромним потенцијалом робе која је нама потребна. Значи, ми не тражимо економску помоћ, не тражимо милостињу. Ми тражимо конкретан савез, који подразумева и бесцаринску унију, слободно економско пословање по свим тржишним законитостима. Ми немамо намеру да будемо паразит на телу Русије, нити је потребно да будемо паразит. Имамо добре економске потенцијале који би били корисни за Русију.

Канал 6: Формално посматрано, где је проблем у оживљавању тог Савеза?

Југославија – проба за Русију

Др Шешељ: Савез још није потписан. Потписан је статус сталног посматрача за Савезну Републику Југославију у Савезу Русије и Белорусије. Што се тиче пуноправног чланства у Савезу, сви надлежни државни органи Савезне Републике Југославије донели су одлуку. Такву одлуку су донели и надлежни државни органи Белорусије. Такву одлуку је донео и Руски парламент, остало је још да одлучи извршна власт у Русији. Оног тренутка кад извршна власт Русије пристане на тај Савез, Савез се дефинитивно може склопити. Ми тај тренутак жељно ишчекујемо.

Канал 6: Како би то требало да се оствари, и шта је од тога реално?

Др Шешељ: Све је могуће, укључујући и јединствену војску. Русији ће кад-тад требати базе и на Јадранском мору, и уопште на Балкану. Русија у војном смислу то не сме изгубити. Русија је на покон схватила да циљ Американца није био да униште светски комунизам. Циљ Американца је да униште Руску државу.

Словенски свет постоји док постоји Русија. Уколико би Русија била уништена, од словенства не би ништа остало. Друго, Американци су свесни да је Русија данас слаба и на коленима, али потенцијално, Русија је и даље огромна сила. Сила која има веће потенцијале него Америка.

Уосталом, данашњи амерички потенцијали се не заснивају на америчкој индустријској снази, него на чињеници да је долар светска валута и да Американци типичним дизањем и обарањем курса долара, које врше на вештачки начин, експлоатишу цели свет. Једног тренутка та кула од карата мора да се сруши. Не знам када ће се то десити, али очигледно је да се једном мора десити.

Американцима смета Русија због својих огромних потенцијала, а хтели би да се дочепају Сибира. Пре неколико година отворено су наступали у јавности с идејама да би Русија требало да прода Сибир за две хиљаде милијарди долара. Американци су већ планирали да четири своје нове савезне државе формирају на подручју Сибира. Американци, такође, желе да униште и Кину, која је у великој економској експанзији, и у правом смислу речи прети да постане супер сила 21. века. Американцима смета и Индија. То су очигледне чињенице данашње геополитике. Није нимало случајно што данас долази до убрзаног економског приближавања Русије, Кине и Индије. И једна и друга, и трећа сила, схватају које су праве мере Америке.

Перспективе радикалског програма за изборе

Канал 6: Како би политички лидер, поготову вашег политичког нивоа, који је имао времена, могућности и знања да научи много тога на грешкама других политичара, па и председника државе, води земљу?

Др Шешељ: Ја сам већ био кандидат за председника Србије. У једном турниру сам и победио, али недостајало је пола процента бирача да изађу на изборе, да би моја победа по Уставу била дефинитивна. На председничке изборе сам изашао с Програмом Српске радикалне странке. У том Програму ништа се није променило. У националној компоненти тог Програма, ми се залажемо за јединство целокупног српског народа и свих српских земаља. У политичком смислу се залажемо за парламентарну демократију, вишепартијски систем, грађанске слободе и права. У спољној политици, пре свега, за Савез са Русијом и Белорусијом, а у перспективи, са Украјином, Јерменијом, Казахстаном, и када се промени режим с Румунијом и Бугарском. Кад се промени режим у те две земље.

Ми смо за добре односе са Кином, Индијом, Јапаном, афричким, азијским и јужноамеричким земљама. У економској сфери заступамо либерални тржишни процес. У социјалној сфери се залажемо за свеобухватну заштиту угрожених категорија становништва.

У културној сфери за потпуну слободу стваралаштва, али и за принцип да се резултати стваралаштва, пре свега на тржишту, верификују. То би било неколико основних принципа на којима почива Програм Српске радикалне странке.

Канал 6: С обзиром на искуство које имате и на константне промене које се дешавају, сматрате ли да би нешто у Програму ваше странке требало променити?

Др Шешељ: Програм се не мења, он је дугорочног карактера, али је отежана његова реализација. Нагомилавају се проблеми који га спутавају.

Канал 6: Хвала вам.т

НЕМА НИШТА ПРЕЧЕ ОД ОДБРАНЕ ДРЖАВЕ

СПС, ЈУЛ и СПО поништили референдум грађана Србије и у Народној Скупштини Републике Србије, 3. јуна 1999. године, упалили зелено светло за предлоге које су донели изасланици Марти Ахтисари и Виктор Черномирдин, и, у суштини, дигли руке од Косова и Метохије. Остаје за сумњу, остаје за историју, за људе који ће имати увид у документацију да се утврди зашто су се предали и ко се то превише уплашио и одлучио да Србија више не треба да се брани

Водитељ: Добро вече, лако је водити емисију после победе, треће победе презентације Југославије на првенству Европе, победили смо једног од припадника НАТО-а, Француску, са 61:52. Наш вечерашњи гост у емисији "Сведочење" је Томислав Николић, потпредседник Владе Републике Србије, ако могу да кажем, или потпредседник у оставци, или Владе у оставци. Добро вече господине Николићу.

Томислав Николић: Добро вече - ја сам потпредседник Владе Србије у оставци.

Водитељ: То је прави термин?

Николић: Да.

Сувишан потез председника Србије

Водитељ: Зли језици кажу да сте ви потпредседник по Уредби председника Србије, господина Милутиновића.

Николић: Мислим да је господин Милутиновић начинио један потез више, или један сувишан потез. Наиме, с обзиром на то да се ми радикали озбиљно бавимо политиком и да смо решили да се дуго у овој земљи бавимо политиком, подразумева се да ћемо да поштујемо Устав и законе ове земље, а Устав ове земље каже да министар и по подношењу оставке остаје да обавља своје функције, све док га Народна скупштина не разреши министарског положаја. Дакле, ми бисмо остали да обављамо послове у Влади Републике Србије, до разрешења, и није нам требала никаква уредба. Тим пре није требало да се ствара утисак у народу како нама неко може да нареди да останемо, уколико то није наша воља.

Наша воља више није била да останемо у Влади, а наша обавеза је била да у Влади обављамо послове све док се не пронађе начин да неко други конституише Владу, или да се распишу нови избори.

Мост уздисаја код Мијатовца

Водитељ: Да се сада мало вратимо на другу тему, па да онда озбиљније крене-

мо, између рата и мира. Како сте допутовали из Београда?

Николић: Ја сам допутовао трасом којом се путује од како је срушен мост код Мијатовца и вероватно алудирате на понтонски мост преко Мораве, он још увек није способан за саобраћај.

Пораз једне политике

Водитељ: Па, видим да се широм Србије сваки дан отварају нова градилишта, помпензно је најављено да је отворен

мост преко Мијатовца, а то је већ 5 дана прошло. Да ли ви имате обавештење кад ће тај мост заиста да буде у функцији?

Николић: Не бих баш тако једнострано гледао на ствари. Нашем народу је потребно да крене обнова земље, то је сасвим извесно, после политичког слома који смо доживели, а не верујем да се ико усуђује да каже - војног, зато што војни пораз нисмо доживели. То се види по војсци која се извукла са Косова и Метохије, и то говор и анализе које се сада обављају на Западу, и које су досту-

Томислав Николић: када би се поново заратило
рекао бих свом сину да поново иде и брани државу

пне јавности - и амерички и немачки генерали помно, брижљиво анализирају снимке извлачења наше војске и одају признање војсци која за 77 дана бомбардовања није практично претрпела никакав ударца.

Један амерички генерал каже на CNN-у да су они очекивали десетине оклопних возила, десетине тенкова, а да са Косова и Метохије излазе на стотине. Немачки генерал, кога сам гледао на Sky News-у каже да је очигледно да је НАТО узалуд бацно све бомбе на Косово и Метохију. То је знак да је овде поражена једна политика, а да војска није поражена.

Дакле, после тог политичког пораза, потребно је вратити народ у нормалне

јима су фабрике затворене и пре овог рата, да нам треба много новца и за жетву и откуп пшенице, и за увоз нафтних деривата, пошто наше рафинерије не раде. Ми више не можемо да увозимо сирову нафту, па да добијемо јефтино дизел гориво и бензин.

Уз та ограничена средства, намеће се потреба обнове инфраструктуре, посебно саобраћајне, али је очигледно да средстава за све оно што се најављује на телевизији нема и да ће то све ићи јако споро, спорије него што се најављује, па тако и ови наши фамозни мостови. Ја се залажем за то да мостове на саобраћајницама што пре подигнемо, али сам против тога да подижемо мостове на Дунаву. Дунав је река којом протиче ог-

Николић: Да, нама се поновило оно што се десило у Републици Српској Крајини и оно што се десило у Републици Српској. Очигледно је да су нас ови са Запада, који томе прилазе научно и који имају могућности да нас све у детаље испитају, довољно добро проценили, и да неке од нас они боље познају, него што ми знамо.

Водитељ: У јавности се створила фама око тога - има избеглица, нема избеглица, зову се привремено расељена лица, више не знам који се термини употребљавају у државним медијима, међутим, чињеница је била да је ауто-пут био једног момента полегао од Срба који су бежали са својом војском. Шта се то догодило да се одједном сада промени,

Трећи егзодус Срба у овој деценији: на Косову и Метохији поновило се оно што се десило у Републици Српској Крајини и Републици Српској

токове, тим пре што смо ми радикали упозоравали да ће после почетног олакшања, које је наступило престанком бомбардовања, почети да нас пече савет - зашто смо предали Косово и Метохију. Очигледно да у народу нема весеља, и зато се неко од оних који стално праве некакве кампање досетио да би требало направити предимензионисану кампању обнове земље.

Држава празних џепова

Ова земља није у стању да се предимензионисано обнавља, у стању је да се обнавља, и то има неки свој природни пут зато што имамо ограничена средства. Ви знате да много средстава треба издвојити за раднике чије су фабрике срушене, за раднике који никада нису успели да се запосле или раднике ко-

роман транспорт за који је везана Немачка. Немачку је више од 12 милијарди долара коштао систем Рајна-Мајна, који зависи само од Дунава, и треба натерати Немце, уколико желе да имају Дунав као саобраћајницу, да нам подигну мостове које су и срушили.

Зато нисам за то да мостове на Дунаву тако лако, од ових својих скромних средстава, сами подижемо, и нисам за то да ослободимо тај пловни пут све док не дођу зликовци из НАТО-а да нам мостове подигну поново.

Реприза српских голгота

Водитељ: Ви кажете да војска није претрпела пораз на Косову, ви сте рекли да је то пораз једне политике. Да ли имате утисак да је то по трећи пут исто?

да се ти Срби који су бежали са Косова, враћају на Косово? Зашто се то крије од народа?

Николић: Када је одлучено да Савезна Република Југославија престане да се брани, кад је одлучено да се прихвати ултиматум НАТО-а, сазвана је седница Народне скупштине Републике Србије, иако би, строго формално гледано, требала да се сазове Савезна скупштина, пошто Србија није учесник у рату, Србија је тај део свог суверенитета унела у СРЈ и не одлучује о рату и миру, о томе одлучују Савезна скупштина и Савезна влада, која је и увела ратно стање.

Међутим, процењујући однос снага у Савезној скупштини, у којој у Већу република све зависи од српских радикала, а ми смо, као што знате, опозициона странка у Савезној скупштини, неко је

Допринос вишестраначју у Србији: од октобра 1998. године није одржана ниједна седница Управног одбора РТС-а

закључио да је довољно да сазове седницу Скупштине Србије, и вече уочи седнице Скупштине Србије, негде у 10 сати увече, био је састанак свих најјачих парламентарних политичких странака у Скупштини Србије.

Тада смо ми, српски радикали, чули из уста председника Југославије какав је то план и чули смо то истовремено када и председник СПО-а, Вук Драшковић, иако смо ми коалициони партнер у Влади Републике Србије. Наравно, истог часа смо рекли да ми такав план не можемо да прихватимо и да нећемо гласати за такву једну одлуку сутра, на седници Скупштине.

Међутим, социјалисти су то мирно прихватили, већ су себи били осигурали већину преко СПО-а, чак су и ту седницу Народне скупштине затворили за јавност. То највише боли, то што се у последње време Савезна скупштина уопште не преноси директно, а ми смо се били договорили у Републичкој скупштини, после последњих избора, 1997. године, да ћемо све седнице отво-

рити за јавност. Е, на тој седници, на којој је само по један представник сваке политичке странке говорио о Споразуму који нам је понуђен, ми смо предвидели управо ово што ви, као веома болну тему, начинете вечерас, а то је да ће Срби са Косова и Метохије поћи за својом војском и полицијом.

Српске избеглице непожељне на РТС

Иако је државни интерес да Срби остану на Косову и Метохији, иако је незамисиво да на билби који начин сачувамо Косово и Метохију ако тамо не буде Срба, ипак се ниједан од нас српских радикала не усуђује ниједном Србину да каже - остани на Косову и Метохији.

Сваки човек има своју породицу, има децу, о којима мора да брине. Ситуација је тако тешка да он сам мора да одлучи - да ли може да остане, или не. После те одлуке, које ће се посланици који су за њу гласали, стидети док су живи,

дошло је до тога да за војском и полицијом крене и српски живаљ.

Сетите се, негде у првих 15 дана рата, појавило се стотинак Шиптара на Београдској железничкој станици, који су избегли са Косова и Метохије због тога што је НАТО интензивно бомбардовао Косово и Метохију. Државна телевизија их је три, четири, дана снимала, узимала од њих изјаве. За разлику од тога, оног часа кад су Срби кренули са Косова и Метохије, они су нестали за државну телевизију.

Невидљиви Управни одбор РТС

Водитељ: Извините, јесте ли ви у Управи РТС-а?

Николић: Да, ја сам у Управном одбору РТС-а од октобра прошле године и од тада није одржана ниједна седница Управног одбора. Двадесет пута су ме звали са државне телевизије, да им јавим број текућег рачуна, на који ће да ми уплаћују приходе по основу чланства у Управном одбору. Наравно да им никада нисам јавио број, нити бих могао да примим било какав новац, пошто у државној телевизији Српска радикална странка, иако има министра за информације, нема никаквог утицаја.

Државна телевизија се сетила Срба на Косову и Метохији оног часа када је кренула организована акција да се они на Косово и Метохију врате. Услови за повратак Срба на Косово и Метохију још увек не постоје и нису такви да би могли да гарантују безбедност. Државна телевизија крије колики је утицај тзв. ОВК-а и сада на Косову и Метохији. Спорадично тек, ваљда морају, објаве да је негде убијен један или више Срба, али се не говори о томе да се пале и пљачкају српски станова, да су терористи ушли у све фабрике, у све општине, да су потпуно преузели Косово и Метохију у своје руке...

Медијске ратне машинерије

Водитељ: Господине Николићу, видите, сада постоји један апсурд - CNN, Sky, и не знам које све телевизије, BBC, више поклањају пажњу избеглим Србима, него наша телевизија.

Николић: То су ратне машинерије, само се не боре оружјем, него медијском снагом, утицајем који имају. Они су свој посао, који се састојао у томе да припреме свет да прихвати бомбардовање Савезне Рпублике Југославије, обавили приказивањем десетина хиљада Албанаца, чак и Албанаца у Албанији, који су за новац глумили да су избеглице, говорили о хуманитарној катастрофи, изазвали свет да опрости НАТО бомбардовање, посебно чланицама НАТО-а, у којима се јавно мњење првих дана страховито ломило у нашу корист, све док није речено и доказано, да кажем под знаком навода "доказано", на CNN-у да смо ми зликовци, да силујемо, палимо, протерујемо, убијамо, и тај део посла они су обавили.

Сада треба доказати да је НАТО имао право да дође на Косово и Метохију. Уосталом, политичком вољом Народне скупштине Републике Србије, Република Србија је НАТО-у опростила сва зверства која је начинио.

НАТО на мала врата ушао на Косово и Метохију

Водитељ: Ко је, у ствари, дошао на Косово, да објасните гледаоцима, НАТО или УН?

Николић: На Косово и Метохију дошао је НАТО и појавиће се руски војници, који сада у овој трговини извлаче нешто за Русију. Ја не знам, док не почне саобраћај између нас и Русије, док не будем сазнао тачно о чему се ради, не знам каква је трговина у питању, али је очигледно да је трговина. На Косову и Метохији је НАТО. Сви они који су мислили да ућу под оружјем, под борбом, на Косово и Метохију, кад су видели да под борбом никада неће моћи да ућу, пронашли су лакши начин. Тај лакши начин је политичка одлука Народне скупштине Републике Србије.

Водитељ: Видите, ту се појавила, наводна, реченица господина Ахтисарија, да је, наводно, рапчистио сто и рекао господину Милошевићу да ће оваква да буде Србија. То је обелоданио Вук Драшковић управо пре неки дан у Нишу, чак је обелоданио да сте ви, радикали, наводно желели да се некако извучете. Ви сте читали шта је господин Драшковић рекао у Нишу.

Николић: Ја не читам шта говори Вук Драшковић.

Вукове лажи у Скупштини Србије

Водитељ: Мислим да је у врло негативном контексту извукао понашање радикала на том припремном састанку.

Николић: Е, то ме баш "чуди". Видите, у том убеђивању, које је трајало једно два и по сата, у Белом двору, а још увек није ни био завршен састанак са руском делегацијом, руска делегација је одлазила, на том састанку прво је ту тезу лансирала СПС, да овај Споразум мора да се потпише, иначе ће Србија бити равна као сто, и као да је тобоже то рекао Ахтисари, и да ту више нема никаквих дилема и да ми морамо Споразум да прихватимо.

Онда су сви дискутовали о томе и Војислав Шешељ је рекао дословце да ми више апетите НАТО не можемо да задовољимо, и рекао је да, ако сада прихватимо овај Споразум, то је само основа за неке нове, будуће споразуме, и јасно је издвојио теме којима ће се НАТО у будућности бавити, а које ће проводити на тај начин што ће само да надлеће територију Србије. Сада, када то потпишемо, више не морају да нас бомбардују, надлеће, рећи ће да ће да бомбардују, и ми ћемо морати поново да потпишемо нешто, и рекао је да ће то бити и судбина Рашке области, и судбина Војводине, и судбина оптужених за ратне

злочине, и рекао је дословце овако: "Чак и да прихватимо да ампутирамо Косово и Метохију, на томе се неће зауставити, они ће наставити и даље".

Сутрадан, у Скупштини Србије, Вук Драшковић је први пут слагао пред посланицима, пред свима нама, али није било ТВ преноса, и рекао да је Војислав Шешељ рекао да ми треба да ампутирамо Косово и Метохију, да то одсечемо. Када је Војислав Шешељ изашао за говорницу и рекао му да лаже и да су ту присутни они који су на састанку учествовали, прозвао по имену државне руковођице, представнике других странака који су учествовали, Вук Драшковић није изашао на реплику. Користи се лажима, новине пишу да му је то основна теза за напад на радикале, да смо ми ти који су били спремни, који су тражили од Слободана Милошевића, да се ампутира Косово и Метохија, а Косово и Метохија су ампутирани прихватањем Споразума.

Ми смо тражили да се боримо, и ево у чему смо налазили упориште за борбу - најпре, ја верујем изјавама Врховне команде војске и очекујем да то буде и доказано, ми смо оборили велики број њихових авиона, а сами смо изгубили један МИГ 29 изнад Бајине Баште, један је погођен испод надвожњака на новосадском путу, један је био у квару и пре рата, и један отприлике још да је срушен, зато што сада имамо четири мање. Једнаест МИГ-ова 29 је, по престанку дејства, са аеродрома Слатина узлетело и вратило се у базе изван Косова и Метохије.

За њима су изашли и мали авиони, наши "Галебови", "Јастребови", којих се НАТО највише бојао, пошто су изванредни у одбрани од "Апача" и копненог напада. Дакле, судећи по томе у каквом је стању била војска која је излазила са Косова и Метохије, нама војска није била погођена, нама војска није уопште била, ни на који начин, доведена у ситуацију да треба да се преда, и војска је имала страховит војни елемент да се бори до краја. Једва су чекали да тог непријатеља виде на земљи.

Вето на отпор – анализа одлуке политичког врха

Међутим, десило се нешто друго, било је бомбардовања фабрика и градова, саобраћајница, рафинерија. Мислим да је највећи губитак бомбардовање ових двеју рафинерија, рафинерије у Новом Саду и рафинерије у Панчеву, с тим што ће рафинерија у Панчеву можда моћи релативно брзо да буде оспособљена, пошто су са ње витални делови били скинути кад је почео рат.

Изгледа као да је неко прорачунао да ми треба да се бранимо док не сруше двадесету фабрику, док четрдесети мост не сруше, док не нестане струје на Дедињу. Отприлике тако. Јер, видите, ако нас сада убеђују, а понешто је и тачно, да ћемо до краја месеца сви имати струју и ако кажу да ћемо за четрдесет дана имати све

мостове, ако је војска нетакнута, зашто смо се онда предали?

Ја сам прекјуче, на једном састанку на највишем нивоу, чуо да су у последња три дана на Косову и Метохији дејствовали бомбардери Б1, Б52, да су расипали на стотине тона бомби и да је само један војник повређен, иако су стране телевизије, срушајући брифинге НАТО, јављале да смо изгубили од 200 до 700 војника, да су два батаљона погођена на ливади. Само је један војник повређен.

Ми смо изгубили око 7 тенкова у овом рату, уз толико бомбардовање и уз толико налета НАТО авијације. Остаје за сумњу, остаје за историју, за људе који ће имати увида у документацију, да се утврди зашто смо се предали и ко се то превише углашало и одлучило да Србија више не треба да се брани. Тај би требало да одговори, уколико је то иста личност која је рекла да можемо да се бранимо, тај би требало да одговори на питање - зашто се нисмо предали одмах?

Србија никада није била агресор

Водитељ: Морам да вам поставим једно подпитање - рецимо, очито се испоставило да ми немамо пријатеља у свету.

Николић: То је зато што размислите о државама и народима као пријатељима и непријатељима. Ради се о интересима, ми немамо државу којој је тренутно интерес да нас одбрани. Ми имамо пријатеља, ни једној светској држави се никада нисмо замерили, нисмо се замерили никада ни Француској, ни Енглеској, Немачкој јесмо, али шта су тражили Немци у нашој земљи у сваком светском рату?

Јесмо Турској. Ја сам чак убеђен да су ова зверства која су поједини пилоти чинили, да су то само могли турски пилоти да чине. Какав је то нација? Њима смо се замерили тиме што нисмо хтели да будемо њихови робови, али као народ, никада никога нисмо напали и никада ни са једном државом, ни са једним народом нисмо дошли у такво непријатељство, да нам то неко некада враћа кроз историју.

Русија пропустила прилику да се супротстави НАТО фашизму

Русија није схватила шта јој је био интерес овога часа. Не знам, да је неко други водио Русију можда и би, требало би да размислила на неки други начин, али може да се деси да је у Русији дошло до обмане, до какве је дошло и у СРЈ, може да се деси да је неко обмануо Јељцина, или људе који одлучују о томе, да нису способни да нас бране, као што је можда неко обмануо у СРЈ поједине људе, да ми нисмо способни да се бранимо.

Русија је имала идеалну прилику сада да се супротстави НАТО-у. Зашто

- зато што Русија има оружје из 1990. године. НАТО је све своје оружје из 1990. године потрошио на СРЈ, испразнио арсенале, отворио посао за десетине, стотине хиљада својих радника, и створио услове за остваривање многих научних пројеката, који нису могли да се остваре ју зато што је, једноставно, било превише оружја. Нису могли да га тек тако униште, само да би производили ново.

НАТО ће сада производити оружје за 21. век, а Русија не зна шта ће са нагомиланим оружјем, које дрема, много кошта, много троши, а спречава да се војна индустрија, од које многе државе у свету живе, и могла би Русија да живи, да се она развија. С друге стране, у Русији се јако тешко живи, у Русији је много сиротиње. Борис Јељцин нема шта да обећа руском народу. Могао је да заштити Србе и да на тај начин Русима покаже да је спреман да заштити и Русе.

С ким и како у будућност

Улога Кине је нешто другачија. Кина није директно заинтересована, не само на Балкану, ја мислим и у Европи, а, с друге стране, Кини треба још можда две-три деценије да стане раме уз раме са Америком. Кина је претрпела тежак ударац тиме што је бомбардована њена амбасада у Београду, али ту су Американци свесно ишли да покажу и Кинезима и осталима да се они још увек питају, да су они још увек царевци. И сада се намеће питање - ако већ нисмо имали пријатеља у овом рату, кад кажем пријатеља мислим на владе држава, мислим да је јавно мњење у многим државама било на нашој страни, али да ће то владе њихове "испеглати" до неких избора, намеће се питање шта ће мо даље у будућности и са ким ћемо, и како ћемо. Ја не кажем да једино решење, али по мом мишљењу једино решење је, нисам способан да пронађем нешто боље, да што пре једном великом кампањом, коју бисмо ми радикали поново били спремни да изведемо у Русији, да убедимо Руску Федерацију да нас прими у Савез Русије и Белорусије.

Онда мислим да бисмо могли да разменимо војску, и да идуће године, када истекне мандат ових снага по Резолуцији УН, да Русија може да стави вето и да каже - на територији наше федерације није потребно да се мешају УН, ми ћемо то сами да обезбедимо, и мислим да би онда за НАТО-ом отишли и Шиптари.

Савез са Русијом и Белорусијом појас за спасавање

Водитељ: Да ли ви мислите, пошто је Скупштина усвојила наш Споразум о уједињењу, да кажем практично, Русије, Белорусије и Србије, да ли се сада нешто у јавном мњењу није променило у Србији, после овога?

Николић: Ми смо закаснили са тим савезом. Српска радикална странка већ скоро две године покушава да убеди

власт, јер тада нисмо ни имали коалиционе партнере, били смо у опозицији у Србији, покушава да убеди власт у Србији да нам је једини спас Савез Русије и Белорусије и Републике Југославије, и све док није постало "густо", док се није видело да ћемо имати рат и да би нам у том рату требао један моћни савезник, неко ко може да нас одбрани, није било разумевања за те наше идеје.

Онда одједном, после толико наших одлазака на њихове скупштине, после извештаја које смо подносили и Војислав Шешељ и ја, Савезној скупштини, о томе да постоје индиције да можемо да уђемо у тај савез, одједном, кад је рат био пред нашим вратима, досетили су се да ми можемо да уђемо у тај савез.

На брзину је сазвана Савезна скупштина, на брзину је донета одлука, и то је ставило Русију пред свршени чин. Е, онда је требало неко у Русији да загризе, да одлучи да уђе у рат, само зато што је два дана пре тога Савезна Република Југославија ушла у Савез Русије и Белорусије. Мислим да то тада није било у интересу Русије да тада, тог часа, прими Савезну Републику Југославију у Савез.

Време за мудру дипломатску акцију

Ми сада имамо времена, сада треба водити мудру дипломатску акцију, али не са овом дипломатијом коју ми имамо, не са овим услуженим политичарима, који оду у пензију у иностранство, и тамо гледају да зараде новац, да негде викендицу стекну, или да имају за бању кад се врате. Нама требају продорни Срби, који ће заступати нашу дипломатију и који неће одустајати, који неће стати ни пред једним вратима.

Може вашим гледаоцима да изгледа чудно, али ја сам на таквог амбасадора наишао у Москви, то је Бора Милошевић. Јесте он брат председника Савезне Републике Југославије, Слободана Милошевића, али колико пута сам био у Москви, видео сам да је то човек који заиста заступа нашу ствар, нашу државу, нашу идеју.

То је човек коме у Министарству спољних послова у Русији знају где качи капут и шешир, на који чивилук. Е, такве нам дипломате требају, а ови који овде нешто зреше, па неће нико да их скине него их шаљу широм света по амбасадама, они изгледа да нису способни да нашу политику објасне свету.

Продужење ратног стања била би лакрдија

Водитељ: Кад поменусте Савезну скупштину, а ова емисија је још увек у ратном стању, може да се деси, пошто је сутра заказана седница, да дође неки капетан и забрани емисију, али хоћу да вам кажем ово - да ли ви очекујете сутра укидање ратног стања?

Николић: Да. Ја ту немам шта да очекујем, ја знам, како ми српски радикали

будемо гласали, тако ће бити. Ми ћемо гласати да се укине ратно стање, с тим што морам да вам признам да ја нисам видео дневни ред, а ТВ Политика је већ објавила у пет сати шта ће све бити и који ће закони бити сутра у Скупштини. Ја, као посланик у Већу републике, добио сам само један телеграм, у коме је речено да ће се расправљати о укидању ратног стања и неким законима који би требало сутра да се донесу. Ја сам за то да се укине ратно стање, зато што сам свестан чињенице да би продужавање ратног стања била лакрдија.

На делу територије СРЈ, на Косову и Метохији, ми сада имамо десетине хиљада страних војника. Ми смо их прихватили преко Народне скупштине Републике Србије, војску и полицију смо извукли, дакле, сукоба неће бити између нас и њих, зато што смо ми тако желели. Зашто бисмо одржавали ратно стање? У ратном стању нема демократије, и то је једино стање које морате да прихватите, зато што се пуца. Мислим да треба да укинемо ратно стање, да пред обе скупштине изнесемо све уредбе које су доносила овлашћена лица за време рата, да их скупштине верификују, да их прихвате или не.

Лично волим да се ратно стање укине што пре, да би се решила судбина наших оставки, да не испадне да су се радикали само играли, као што шире поједини политичари, који не могу да поднесу овакву снагу Српске радикалне странке, и кажу - то социјалисти и радикали играју игру, глуме. А зашто би СПС признала да српски радикали тобоже подносе оставке у Влади Републике Србије, а социјалисти их задржавају на силу. Зашто би социјалисти признали да ми толико вредимо, да они нас не желе да пусте да изађемо из Владе својом вољом. Дакле, очигледно је да ту постоје неке друге ствари, а то су прегруписивања на српској политичкој сцени.

Очигледна престојавања на политичкој сцени Србије

Водитељ: Имам једно питање које је директно - Шешељ је изјавио да радикали неће да подрже мањинску Владу, то је изјавио и СПО. Шта се догађа онда у Скупштини?

Николић: Видите, то све зависи од седнице Народне скупштине. Ако СПС нема кворум да одржи седницу Народне скупштине, ако нема већину, законску већину, уставну већину за изгласавање појединих закона, онда значи да држава не функционише, онда ни влада не може да функционише.

Ако обезбеде кворум за одржавање седнице Народне скупштине, ако обезбеде ко ће гласати за законе који буду тамо предлагани, то ће бити знак да неко подржава мањинску Владу. Знате, једино је шта људи говоре, а друго је шта раде.

Ја увек људе ценим по томе шта раде, а прегруписивања на политичкој сцени су очигледна.

Ово време осликало све политичаре

Водитељ: Да ли мислите да ће СПО да уђе уместо радикала у Владу Србије?

Николић: Ја се тиме не бавим уопште. То је сада ствар договора социјалиста и СПО. Нисмо им се мешали у договора и пре конституисања Владе, нисмо им се мешали ни у договоре када су конституисали Савезну Владу, па изабацили Драшковића из Савезне Владе, а његове министре још увек нису разрешили. Дакле, то је ствар политике, ствар интереса страначких, свако мисли на то да мора да излази пред бираче, свако нека размишља о томе да ли ће бирачи правилно оценити неки његов поступак, или не.

Ја само знам да је ово време одсликало све политичаре. Мислим да више не требају ни кампања, ни наступи на телевизији, ни интервјуи, да сада грађани Србије све нас познају, знају шта од нас могу да очекују, и мислим да нико не може сам да победи, највероватније више нико сам у Србији не може да победи, питање је да ли и две странке могу да направе већину. То значи да ће у Србији политичке странке између себе морати да сарађују. Е, сада, ко са ким може, ко са ким не може, то се ваљда види из тога како смо се понашали.

Што пре закопати "ратне секире"

Водитељ: Господине Николићу, статус Савезне скупштине је такође недефинисан. Званична Црна Гора, да кажем

власт у Црној Гори, ову скупштину не признаје, не признају Момира Булатовића. Да ли ће ту нешто да се мења?

Николић: Нажалост, не постоји довољно политичке одлучности да се реши овај чвор. Проблеми су настали и изборима у Црној Гори, када је најпре Мило Ђукановић победио на изборима за председника, а онда и када је успео да обезбеди већину да формира Владу у Црној Гори. Е сада, не може ни Мило Ђукановић да тражи да сви посланици у Већу република буду из његове коалиције.

Ту његов изборни закон није у складу са Уставом СРЈ. Није ни наш Закон о избору посланика у Већу република. Пре пет месеци Уставни суд се обратио Влади Републике Србије и тражио мишљење, то је процедура, да Влада Републике Србије да изјаву - да ли је тај њен закон у складу са Уставом, или не. То онда одређује процедуру у Уставном суду. Ми нисмо могли да кажемо да је закон у складу са Уставом, кад није.

Међутим, посланици из Скупштине Србије у Већу република изабрани су на пропорционалном принципу. Када будемо променили овај закон, исти однос снага биће у Већу република. То је негде отприлике та наша снага, снага политичких странака у Скупштини Србије. Одговара садашњи састав у Већу република и изборним резултатима из Црне Горе, али не одговара жељама Мила Ђукановића, који би желео да са 20 посланика из Црне Горе и са бар једним (а увек ће имати једнога из Србије) потпуно влада и да доминира, тако да без ње-

га не може више ни једна одлука да се донесе. Али, он ту пада у једну просту политичку замку, изјављује да онај ко победи у Црној Гори, мора да буде на власти и у СРЈ. То није тачно. Устав СРЈ каже да по правилу, ако је председник Југославије из Србије, председник Владе је из Црне Горе. Чак смо и то правило једном прекршили, када смо Добрицу Ђосића изабрали за председника државе, иако је Милан Панић био председник Савезне Владе. Међутим, ми радикали нисмо гласали за Панића, а он је Американец, није из Србије.

Дакле тада можда и није био прекршен тај принцип. Ми сада имамо испуњен тај услов, Момир Булатовић је из Црне Горе, Слободан Милошевић из Србије, и то се, наравно, не допада Милу Ђукановићу. Не би се ни мени допало, али политичка воља грађана Црне Горе била је таква, с тим што ја мислим да "секире" морају што пре да се закопају, да се пронађе начин да сарађују Србија и Црна Гора, или да се статус регулише тако што се више нећемо свађати, него ћемо лепо да се разиђемо. Е сада, како то мисли Мило Ђукановић да се Црна Гора одвоји из Србије без рата, о томе нека он мисли.

Укључење РТВ Црне Горе

Водитељ: Ја очекујем укључење из Подгорице. Званично, Црна Гора је понудила неки папир за нову, четврту Југославију. Кога имамо на вези? Господин Милодрага Вуковића, претседника Извршног одбора ДПС-а Црне Горе. Хало, добро вече, господине Вуковићу, како сте? Ево, кренули смо са емисијом "Сведочење".

Вуковић: Нека је срећно.

Водитељ: Хвала Вам. Мој гост је Томислав Николић, потпреседник Владе Србије.

Вуковић: Поздрав господину потпреседнику и мом колеги.

"Патриотски" монолог Вуковића "Жабљачког"

Водитељ: И колеге сте били у првом сазиву, па сам малопре баш помињао нешто Црну Гору, па бих желео да чујем, код нас је обелодањено да је Црна Гора понудила неки документ Мирку Марјановићу и Влади Србије, о правима формирања четврте Југославије.

Вуковић: Па, није то четврта Југославија, то је, једноставно, изнуђена ствар, овако више не иде. Функционише нека патриотска Југославија, из које је избачена легитимна Црна Гора. Ми већ две године нисмо у оној држави коју смо договорили са Србијом 1992. године. Устав из 1992. године је згажен.

Уместо легитимних представника Црне Горе, који хоће и одређени су да представљају Црну Гору у Југославији, који хоће Југославију, неко други је бирао неке који апсолутно немају никакав легитимитет, да Црну Гору горе представљају. Две године постоји и траје

Заједнички интерес: Борис Јељцин је морао да заштити Србе и да на тај начин покаже Русима да је спреман да заштити и њих

"Демократска" РТВ Црне Горе: медиј отворен за Мила Ђукановића, његове чауше, петоколонаше из Србије и остали белосветски башибозлук

политичко насиље над уставном позицијом Црне Горе.

Црна Гора је била приморана да се од тога брани, бранила се и одбранила се, и Црна Гора је после свих ових искустава, несрећних, које је стекла после свега овога што јој се дешавало, када је рушена договорена Југославија, одлучила да Србији четврти пут у овом веку понуди да заједно направе конкретну и коректну државну заједницу, у којој неће нико одлучивати у име другог, већ ће бити пуна толеранција и пуно уважавање.

Нажалост, ја морам подсетити и Ваше слушаоце да је у претходна три пута Србија то одбијала, 1903, 1904. и чини ми се 1913. Овога пута Црна Гора не нуди ништа необично, нуди само да се елиминшу из њихових међусобних државних веза сви они формални и фактички елементи и чињенице које се могу злоупотребити на штету једне од држава, у овом случају то се показало да је могуће на жесток начин да се деси на штету Црне Горе.

Дакле, понудили смо, респектујући многе чињенице, историјске везе Црне Горе и Србије, већинско расположење Црне Горе за демократску Југославију и демократски савез са Србијом, па ако хоћете и став међународне заједнице, или, пре свега, став међународне заједнице, која инсистира на интегритету СРЈ, али као демократске заједнице, понудили смо да то и учинимо. Дакле, ми смо за сада само то пријавили Влади Републике Србије.

"Демократска" понула вредна ћутања

Водитељ: Да ли сте добили, господине Вуковићу, одговор из Београда?

Вуковић: Не. Ја мислим од ове власти у Србији и од ове патриотске власти у Југославији, ми ћемо пре дочекати ћутање, или одбијање једне такве понуде, јер, једноставно, у структурама те власти не седе људи који су склони федералним односима у Југославији, дакле, коректним државним односима држава Србије и Црне Горе. Ту седе унитаристи. То је легитиман захтев, али у Црној Гори такав пројекат има само два посто, по последњим истраживањима, подршке, те према томе, као рационални политичари, морамо водити рачуна и о томе.

Дакле, ми можемо у најбољем случају од ове власти очекивати ћутање, што је фактички одбијање. Али, ми се надамо демократизацији, што очекује читав свет, саме Србије, па да са демократском Србијом покушамо направити онај демократски договор о државним везама које ће учинити наш државни савез демократским савезом, државним савезом, а на који рачуна свет и који свет очекује, да би помогао Србији да се усправи после ових силних разарања.

Дефиниција демократије

Николић: Вуковићу, дали сте завршили?

Вуковић: Извините, са ким разговарам?

Николић: са Томиславом Николићем, па по чему је то Црна Гора демократска, а Србија није?

Вуковић: Томиславе, по томе што, не знам да ли вам се допада та чињеница.

Николић: Па не, волим да научим и ја нешто.

Вуковић: Реците ми само једног пријатеља ове званичне политике, не говорим о српском народу и држави, него званичне политике у којој сте ви - ко вам је пријатељ?

Николић: Какве то везе има са демократијом?

Вуковић: Како нема везе са демократијом? Читав свет се удружује, само је Србија изолована.

Николић: Вуковићу, ви сте правник и политичар - шта је одлика демократије?

Вуковић: Сарадња, а не изолација, а не свађа.

Николић: Одлика демократије је легално и легитимно изабрано руководство на вишестраначким изборима. Како сте ви изабрали вашу власт и председника?

Вуковић: Демократски, слободно, фер и поштено.

Николић: А ми?

Вуковић: По вољи српског народа.

Николић: Па, је ли то демократска власт?

Вуковић: Јесте.

РТС – медијска кућа за повлашћене

Николић: Какви су ваши медији?

Вуковић: Потпуно отворени, господине Николићу.

Николић: За кога?

Вуковић: Када сам ја био на РТС-у, господине Николићу?

Николић: А кад сам ја био на РТВ Црне Горе?

Вуковић: Не требате да дођете, имате своје људе овамо, који врло аутентично преносе ваше ставове.

Николић: Ако је то демократија, ако ви одређујете ко ће да износи ставове странке, па шта ћете нам онда ви, Вуковићу, кад ми овде имамо више Црногораца, него што вас има доле?

Вуковић: Знате шта то значи, господине Николићу - то је исто оно што треба да упозори, у ствари, куда иде Србија, што је изјавио једном приликом, чини ми се, неко од ваших коалиционих партнера, да би све Црногорце требало потрпати у аутобус и вратити у Црну Гору.

Николић: Ја то нисам рекао.

Вуковић: Рекао је један од ваших коалиционих партнера из Владе, коју ви називате демократском, али хоћу да вас нешто питам - ко је бирао Момира Булатовића за председника тзв. Савезне Владе?

Николић: Савезна скупштина, господине Вуковићу.

Вуковић: Ко чини делегацију Црне Горе у Савезној скупштини, господине Николићу?

Николић: Има вас из свих политичких странака.

Вуковић: Није тачно, постоје само из једне политичке странке, реците да ли је то поштено?

Николић: Ево, сада ћу да кажем, сада нас гледа цео Ниш - колико ви посланика имате у Већу република?

Вуковић: Ниједног јединог.

Николић: А где су?

Вуковић: Морате говорити чињенице - у Већу република постоји 7 приватних лица, која су горе бирања вољом човека који је порушио легитимне институције Савезне скупштине, а ви прстом нисте мрднули да оне које је бирао Скупштина Црне Горе, да им дозволите да представљају Црну Гору. Напротив, ставили сте (не говорим о вама лично, али о власти која одлучује ко кога горе може да представља ван воље народа) пред Уставни суд, да руши законе Црне Горе, исте оне законе које има Република Србија, па пошто би требало "да се Власи не сете", да се то "испегла", онда ће и закон Републике Србије у међувремену проверити да ли је у реду.

Легитимитет Савезног парламента

Водитељ: Господине Вуковићу, сутра је седница Савезне скупштине, да ли очекујете да се нешто битно промени?

Вуковић: Питам господина Николића, нека каже Нишлијама, да ли ће изаћи као доследан политичар, а ја га знам као таквог, из времена кад смо се познавали, за говорницу, да понови оне речи српских радикала, да је званична демократска власт Србије капитулирала на Косову и Метохији?

Водитељ: То је господин Николић малопре рекао. Господин Николић је у обраћању у студију овде рекао да је политика капитулирала, а војска није.

Вуковић: Ја му се захваљујем и честитам на томе, а што се нас Црногораца, као грађана Црне Горе, тиче, та Савезна скупштина, дакле, није Савезна скупштина. Та Савезна скупштина би требала, после капитулације о којој говори господин Николић, да смени председника Савезне државе, који је довео до капитулације.

Николић: То опет зависи од већине у Савезној скупштини.

Вуковић: Што нисте омогућили легитимној Црној Гори, да чини ту већину, него сте довели послушнике у Београд, који представљају Црну Гору мимо воље Црне Горе, избацили Црну Гору већ две године ван Југославије.

Николић: Господине Вуковићу, Ваши посланици не долазе на седнице Већа република. Где је Гајевић?

Вуковић: Који Гајевић?

Николић: Он је посланик у Већу република.

Вуковић: Чији је посланик у Већу република?

Николић: Демократске партије социјалиста, ваше странке.

Вуковић: Није тачно, господине Николићу. Видите да не знате уопште ко кога представља горе.

Николић: Знам ја то добро, када су ваши посланици долазили на седнице он вас је представљао, ви сада тврдите да он није савезни посланик, али он није разрешен у Савезној скупштини.

Вуковић: Слушајте, у тој Савезној скупштини се не зна ко кога разрешава и поставља. Реците господине Николићу када је Веће грађана ишло на изборе?

Николић: А колико посланика има Момир Булатовић сада у Већу република?

Вуковић: Појма немам, ја не знам да ли он има више и чланова?

Николић: Има, има процентуално толико колико има бирача.

Вуковић: Господине Николићу, да ли је Веће грађана било на изборима?

Николић: Јесте, 1996. године.

Вуковић: Да ли је после тога било избора у Србији и Црној Гори за Веће република?

Николић: Код нас јесте.

Вуковић: Хоћете ли да кажете да је ова структура Савезног парламента у пуном легитимитету?

Николић: А што није?

Вуковић: Па немојте, молим вас.

Николић: Не можете ви из ДПС-а да сами представљате целу Црну Гору.

Вуковић: Не ради се о томе.

Вуковић као Луј XIV

Николић: Па нисте ви Црна Гора. У томе је незгода код вас, што мислите да сте само ви Црна Гора.

Вуковић: Која је то федерација на свету где је мањина на власти?

Николић: Чућемо се други пут, одузимамо време гледаоцима.

Вуковић: Непријатни су разговори за вас.

Николић: Са вама јесу.

Вуковић: Па вероватно, зато нас нема горе у Југославији да вам кажемо пуно истину, да видите шта сте направили од Југославије.

Николић: Дођите на седницу Савезне скупштине да то расправимо. Али, слепом намигивати и глумом шапгати не вреди.

Вуковић: Нека Нишлије чују, где има федерације где је мањина? Из једне Републике власт на нивоу федерације? Па један Момир Булатовић је мањинска партија у Црногорском парламенту, а он је власт у Савезном парламенту, а званична већинска Црна Гора, вољом вас, господине Николићу, и ваших партијских истомисљеника из других партија и политичких сарадника, већинска Црна Гора треба да изиграва мањину Југославији, е па не може.

Николић: Такав нам је Устав.

Вуковић: Није тачно, ја сам га писао и тако не пише.

Николић: Е, добро сте га написали, умало да заратимо због тога.

Водитељ: Господине Вуковићу, очито је овде да ви морате да дођете...

Лет изнад кукавичијег гнезда

Вуковић: Са задовољством, само питавам господина Николића - када ће деблокирати институције Савезне државе од овог политичког насиља, па да профункционише демократска Србија, заједно са демократском Црном Гором, да би, једноставно, престали са производњом несрећа, капитулација, рушевина, погибија, и овако јуначких победа, као што је косовска победа.

Николић: Чим се појавите у Савезној скупштини можемо да разговарамо о свему. Знате како су, због понашања ваших власти, пилоти НАТО за време рата називали лет изнад Црне Горе - лет изнад кукавичијег гнезда.

Вуковић: Дабог да ви били кукавице, као што смо ми били, па би сада они мртви, што их сахрањујете по Крагујевцу и Краљеву и осталим градовима, ипак били живи, Србија без рушевина, а Косово у саставу Југославије. Господине Николићу, ви сте потпредседник Републичке владе, реците Нишлијама шта значи одлука Скупштине Србије да извучете Косово из састава Србије и дате га Југославији? Ни једном једином речју том одлуком нисте рекли да је сачуван територијални интегритет Србије, него територијални интегритет Југославије.

Николић: А што ви то мени причате, кад сам ја гласао против тога?

Вуковић: Срушили сте Устав из 1990. и то нећете да признате.

Водитељ: Господине Вуковићу, радикали су на Скупштини Србије гласали против овог споразума.

Вуковић: Али кад ја кажем - ви, говорим о већини, говорим о ономе ко је...

Николић: Али ја не могу да утичем на већину, шта ће да ради већина у Скупштини, и то је демократија.

Вуковић: Реците ми, господине Николићу, покажите ми прстом земљу где се не сме изаћи из Владе због виших патриотских интереса?

Водитељ: Господине Вуковићу, објаснио је господин Николић, врло прецизно, да су они изашли из Владе.

Вуковић: Нису изашли.

Водитељ: Устав каже - Влада функционише, као и министри, док не буде седнице Скупштине Србије.

Николић: Нама је требало осам година да уђемо у Владу, треба нам бар три месеца да изађемо.

Водитељ: Господин Николић је врло прецизно објаснио гледаоцима телевизије "Бел ами", да је он практично потпредседник Владе Србије у остаци. Ја вам се овог момента захваљујем и очекујем вас у Нишу.

Вуковић: Хвала вам господине Динићу, и још једном поздрављам господина Николића.

Николић: Нека ти је са срећом, мој Вуковићу.

Ратно стање и уредбе ад акта

Водитељ: Настављамо емисију "Сведочена". Да не бисте помислили да смо променили имиџ емисије, ово је контакт

емисија, од овог момента можете да разговарате директно са потпредседником Владе Србије, бар још данас, господином Николићем.

Водитељ: Значи, очекујете сутра укидање ратног стања, а шта је са бројним уредбама?

Николић: Очекујем да се сутра укине ратно стање и да се неке уредбе укину, а неке да се преточе у законе.

Водитељ: Да ли ту постоји опасност господине Николићу да многе уредбе које су добре за ратно стање остану као трајно решење.

Николић: Не, али постоји неколико уредби које смо доносили за време ратног стања које морају да остану још неко време. То су посебно уредбе које се тичу регулисања социјалног статуса радника којима су фабрике срушене, дневница солидарности, дакле, има неких уредби које је рат произвео а те последице још увек стоје, и ако буде проглашен престанак ратног стања.

Те уредбе, пошто не могу да остану на снази као уредбе, мораће да буду сутра предложене као предлози закона и претпостављам да ће бити прихваћене, бар оне које са становишта нас, српских радикала, буду прихватљиве за мирнодопско стање. И, постоје уредбе које се тичу командовања, одлучивања, суспензија многих демократских институција, које морају одмах сутра да престану да важе.

О Влади народног јединства све најбоље

Водитељ: На шта све конкретно мислите?

Николић: Па на то да председник државе мења Скупштину, да одлучује у њено име. На то да је у свакој фабрици могао један официр да командује за време рата, да је у сваку информативну кућу могао да уђе неко кога пошаше виша команда, на овлашћења која је имао официр у рангу команданта батаљона, команданта пука. Сва та овлашћења су регулисана Законом о војсци и одбрани. Дакле, има неких уредби које морају да престану да важе сутра.

Водитељ: Наравно, претпостављам да би то олакшало ствар. А шта ћемо да радимо са овим људима који су остали без посла и без фабрика?

Николић: То је заиста тешка ситуација. Има неких фабрика које су радиле скромно, са 10 до 15% капацитета и пре рата и за чије раднике је држава већ и пре рата, чак у дугом временском периоду, морала да обезбеђује извесна финансијска средства која нису била довољна да се до краја нормално живи, али су ипак помагала на неки начин кућни буџет.

Има предузећа која могу да се санирају и има предузећа која ће врло тешко моћи да се обнове, да обнове производњу комплетног производа који је излазио из тих фабрика. На пример, Фабрика аутомобила у Крагујевцу има неке погоне који ће моћи да се релативно брзо обнове. Треба неколико месеци да се доведу у стање које је било и пре бомбардовања. Али, објединити те погоне,

пустити траку да тече и на крају да изађе аутомобил, то ће бити јако тешко и то захтева дужи период.

Ми ћемо имати великих социјалних проблема и то треба одмах да буде јасно и то треба да се зна. И, велика дилема коју су показали српски радикали на седници Централне отаџбинске управе, жао ми је што нису присуствовали новинари, односно присуствовали су док је било уводно излагање председника странка а онда су изашли, велика је дилема била да ли да радикали изађу из Владе сада када нас очекује заиста један изузетно тежак период. Тачно је да смо ми у Владу ушли зато што смо се пре уласка у Владу, за само један дан, договорили са социјалистима да је примарни интерес ове Владе да се одбрани Косово и Метохија. Тачно је да је Влада одлично функционисала. И, то морам да признам, без обзира на то што смо ми поднели оставке. Функционисала је тако што смо нека питања остављали за боља времена, нека питања доводили до нивоа када би међу нама можда избили сукоби па их поново остављали, а нека решавали врло лако. И, тачно је то да нам је главни циљ, главна водиља била да очувамо Косово и Метохију. Ми смо и данас, у 17,30, имали седницу Владе Републике Србије, сви смо били тамо, мислим на нас српске радикале, и ми обављамо тај посао али више га не обављамо са жаром, са убеђењем да ми и коалициони партнери сада исто мислимо. Ми сада то технички обављамо као једну обавезу ...

Страначке промоције на срушеним објектима

Водитељ: Само га одрађујете...

Николић: Не могу да кажем да одрађујемо посао. Сви наши министри лужни су да потпуно савесно раде, извршавају све своје обавезе, али нема ту више оне воље, нема више онаквог идејног јединства какво смо бар имали што се нас српских радикала тиче. Било је приметно још од марта месеца прошле године, од конституисања Владе, да појединци непрекидно потискују српске радикале, да покушавају да нас представе као чиновнике у Влади. Не као људе који одлучују, који решавају, него као чиновнике - ето, морамо да их трпимо, нешто су процентуално освојили, па ... било је и таквих покушаја. Посебно се то трудила државна телевизија и државни медији.

Када је почео рат, појединци су убеђивали и себе и државу да ће то јако кратко да траје, неколико дана. И, онда су то почели да користе као предизборну кампању, па се растрчали политичари и власти и опозиције, где год нека ракета удари, граната, бомба експлодира, они одмах отрче да се тамо сликају.

Представљали су то као да су дошли зато што им је тешко што се то дешава, у ствари трче да их слика телевизија. Изађу увече у 8 сати на неке мостове, проведу тамо пет до десет или 15 минута, пола сата, све их ислика телевизија, они се после тога разиђу.

Било је, дакле, покушаја непрекидно да се ми склонимо у неки минимум владања државом. Рецимо, на телевизији се појави председник СРЈ са социјалистима и кажу - ово је највише државно руководство које нешто тамо решава, ту нема ниједног потпредседника Владе из Српске радикалне странке, значи ми нисмо битни. Али, све је то остало по страни. Ми смо изванредно функционисали.

Ми нисмо дали да се подигну цене горива од како смо у Влади. Ми смо затекли девалвацију динара оног часа када смо ушли у Владу, коју је Савезна влада донела. Очували смо цену струје тако да је зимско поскупљење било само 50% од онога што је закон дозвољавао. Криминала уопште није било у Србији, великог криминала чак ни за време рата. Сви криминалци су се били повукли у мишије рупе. Знали су да је Влада одлучна и да ће ригорозно да кажњава оне који су ратни профитери.

Криминалци излазе из мишијих рупа

Али, ево, прође рат и већ почињу да испливавају појединци. Ево, сада се припрема откуп малина. Удружују се неке велике друштвене-државне фирме, праве неко "Југо воће", неку асоцијацију која ће једина моћи да откупљује малине. Значи, поново се стварају неки лобији, поново се стварају неки системи који у овој држави одлучују како ће да се живи, шта ће да се произведе, шта ће да се прода, шта ће да се купи. Старе навике, а од старих навика људи не могу тако лако да се ослободе.

Ми смо непрекидно инсистирали на приватизацији. Па ето, избио је рат, нисмо инсистирали за време рата, али сада се показује - камо среће да смо приватизовали што више фабрика. Камо среће да су Италијани и Грци, Немци, Французи, купили не само део ПТТ-а, него да су купили цементаре и друге гиганте. Камо среће да је директор Дуванске индустрије у Нишу прихватио да иде у приватизацију. А, он је зауставио, није хтео да иде. Такав је закон.

Водитељ: Он је и смењен због тога.

Николић: Мислим да то није хтео ни овај нови директор. Такав је закон да директор каже - нећу у приватизацију и приватизације нема. Тако нам ствари цементаре зато што директори кажу да неће да иду у приватизацију. Изгубили би монопол над том фирмом, утицај, могућност да ураде оно што су многи урадили да ту фирму доведу до стечаја, до нуле, па да за јефтине новце улете чак и као власници у те фирме. Све смо то ми наравно потискивали да би Влада функционисала.

Закони о универзитету и информисању на мети петоколонаша

Влада је на време донела и Закон о универзитету и Закон о информисању, које сада највише нападају непријатељи Србије. Једва чекају да се то укине. А да

није било Закона о информисању ми бисмо имали хаос у медијима за време рата, посебно у време када су предајници па чак и репетитори државне телевизије били порушени, када се већ увлачио CNN, BBC, Sky News, Дојче веле, Слободна Европа, Глас Америке, у слободан фреквенцијски простор улетели су из Бугарске, Румуније, из Муслиманско-Хрватске Федерације, из Босне и Херцеговине, и да смо још тада имали закон који је дозвољавао локалној самоуправи да их ресмитује, па да је то почело у Нишу, Крагујевцу, Краљеву, Чачку, ми би смо овде имали хаос. Исто тако, да смо имали онакве центре издаје на универзитету, какве смо имали до доношења Закон о универзитету, имали бисмо још тежу ситуацију за време рата.

тнером, инсистирали бисмо на спровођењу програма Српске радикалне странке до краја.

Бој не бије свијетло оружје...

Водитељ: Имамо гледаоца на вези. Добро вече. Изволите.

Гледалац: Добро вече. Пошто већ неко време слушам разговор, односно причу господина Николића, поставио бих једну тезу а и једно питање ће се вероватно наћи у свему томе. Вечерас ми господин Николић изгледа изузетно миран, иако ми се то овог момента свиђа, за разлику од става и понашања господина Шешеља који и даље прича закрвављених очију. Е, сад, ја заиста не знам, колико сам чуо господина Николића он и даље размишља, а вероватно и сви у

него војни, међутим, господине Николићу ваш политички вођа је претио бомбардовањем Рима, Беча, Лондона. Да ли ви мислите да - ко се мача лати од мача и страда? На жалост вашу, а срећу Србије, ипак грађани Србије нису сви радикали.

И, још једно питање. Молим вас, да ли можете, ако будете у било којој формацији, ако не будете у Влади, да нам кажете тачан датум када ћете ратовати са Црном Гором и да пре тога бар на пет дана отворите границе ове слободне и демократске Југославије. Мени је заиста жао, али ја своја два сина и кћерку не желим да чувам и облачим за неки нови рат у Србији и Југославији, иако је питање како ћемо их и ових наредних година облачити.

Најпреча одбрана отаџбине

Водитељ: Колега ви сте поставили серију питања, дајте да одговоримо...

Гледалац: Мислим да режија може извући или ви, значи дотакните се овог питања - пре свега када ће бити...

Водитељ: Чули смо ваша питања, да чујемо господина Николића.

Николић: Само да вам кажем да и ја имам два сина и да сам једног послао 19. марта у војску, да је провео само четири ноћи у касарни, а ни до данашњег дана се још није вратио у касарну, и да сам синове рађао зато да бране ову земљу. И није ми било лако. Стрепео сам сваке ноћи, посебно зато што је био тамо где је сваке ноћи падала по једна ракета. Наравно да сам срећан што је остао жив, али да поново запрете ја бих му рекао поново да иде. Тако се једна држава брани.

Није тачно да смо претили Риму, Лондону, то се ви сећате приче из 1990. године када смо одвраћали агресоаре од напада на Републику Српску Крајину и Републику Српску. Овог пута били смо потпуно свесни техничке и технолошке надмоћи коју има НАТО. Али, ако бисмо се на то освртали, онда ви одавно не бисте били у СРЈ, пошто је НАТО имао аспирација да узме целу државу а ви бисте очигледно из те државе одавно побегли.

Нема ништа важније и ништа прече од одбране државе. И мали народи имају сталну дилему да ли треба да бране државу, када их нападају велики и јаки и моћни, или не. И по томе се познају народи и по томе се познају и власти. Ми у Србији нисмо могли да поступимо другачије него онако како су наши стари, уназад шест векова поступали, пошто пре тога постоји један део историје, нарочито под Немањићима, када смо били и освајачи. Али, од косовске битке наовамо, никада нисмо били освајачи. Стално смо се бранили и никада нисмо дозволили да неко ко је много јак дође у ову нашу земљу и да му не пружимо никакав отпор само зато што је јачи од нас.

То што ви причате, причају и неки политичари, али нису много утицајни у Србији, много је утицајнија Српска ра-

Зграда Владе Србије пре рушења: Влада је на време донела законе о универзитету и информисању које сада највише нападају непријатељи Србије, што доказује да су добри

Влада Републике Србије створила је услове да се у одбрану земље уђе и да се земље одбрани. Даље није зависило од нас. Даље је то зависило од политичке воље, од врховне команде, тако да ја не могу да кажем да сам незадовољан како је Влада Србије функционисала. И ту истичем да смо имали добру сарадњу и са председником Владе Мирком Марјановићем. Али сада, како неке тегобе нестају појављују се оне старе наше болке, старе навике и ту би сада требало дубоко заорати и ићи до краја. И, уколико би се десило да ми поново у некој влади учествујемо са неким коалиционим пар-

Српској радикалној странци, мисле да смо ми могли оружјем из 1965, 1967. и 75. да победимо једну највећу, најмоћнију електронско-ваздухопловну војну машинерију. Рекао бих да сам био припадник ПВО и посаветовао бих господина Николића да поразговара са људима који су носили униформу на Косову какво је деловање авијације којој буквално не можете ништа и која се тако понаша да је једноставно недодирљива. О обореним авионима - волео бих да видим доказ.

Друго, сложио бих се са господином Николићем да је пораз политике већи

дикална странка у народу од њих. Волео бих да видим како би изгледало када би у вашу кућу сада упала двојица много јача од вас, и када би тражили да им дате оно што вам је најдраже, када би покушали да вам силују некога у кући, а ви знате да су они од вас јачи, и да ће да вас претуку, да ли бисте ви устали са столице да браните своју породицу или бисте остали на столици а својима саветовали да трпе, пошто су ови од вас јачи. Е, по томе се распознају људи који своју државу воле и људи коју своју државу не воле. Ја ову нашу Србију изузетно волим и стављам је увек испред своје породице од које ми нема ничег дражег. Волео бих да сви ви који су тачије мислите једног дана признате да сте десетак пута до сада поражени на изборима у овој земљи.

Српска радикална странка нема чега да се стиди

Са таквим размишљањима, каква ви имате, не бих вас ни позивао у војску. У свим градовима у Србији врло добро се зна ко како политички мисли. Поједине припаднике, посебно овако загрижене, који не могу да се уздрже, појединих политичких странака, никада не бих позивао у војску да бране ову земљу. То вам је исто као да смо сада мобилисали Шиптаре, па да смо их слали у Војску Југославије. Толико се накотило тих који ову земљу не воле, да не могу ни да препознам којој политичкој групацији припадате, има једно четири или пет у које бих могао да вас сврстам. Препоручно бих вам да се сви уједините за следеће изборе и да то једном коначно завршимо. И, колико год да имам примедби на СПС, ако тако ви наставите да се борите против њих, чак ни ми радикали нећемо моћи лако да их победимо зато што народ када може да бира између њих и вас, а само ви и они имате медије, увек ће народ да се определи за њих.

Дакле, Српска радикална странка нема чега да се стиди у овом рату. Нити понашања пре рата, за време рата, нити сала када је, и ту морам да признам да је Вуковић у праву, када смо ми скоро остали без Косова и Метохије. Јесте у том споразуму пише да је Косово и Метохија саставни део СРЈ. Али, оног часа када неко буде раздвојио Србију и Црну Гору неће више ни Косово и Метохија бити у нашој заједничкој држави, пошто заједничке државе неће бити.

А, рата између Србије и Црне Горе никада неће бити, док има оvolико нас који сматрамо да је то једна држава. Може да се деси да буде рата у самој Црној Гори зато што су отприлике на пола супротстављени, с једне стране српска општина у Црној Гори, а с друге стране НАТО општина, промуслиманска, прошиптарска и либерали који су одувек сандали самосталну Црну Гору.

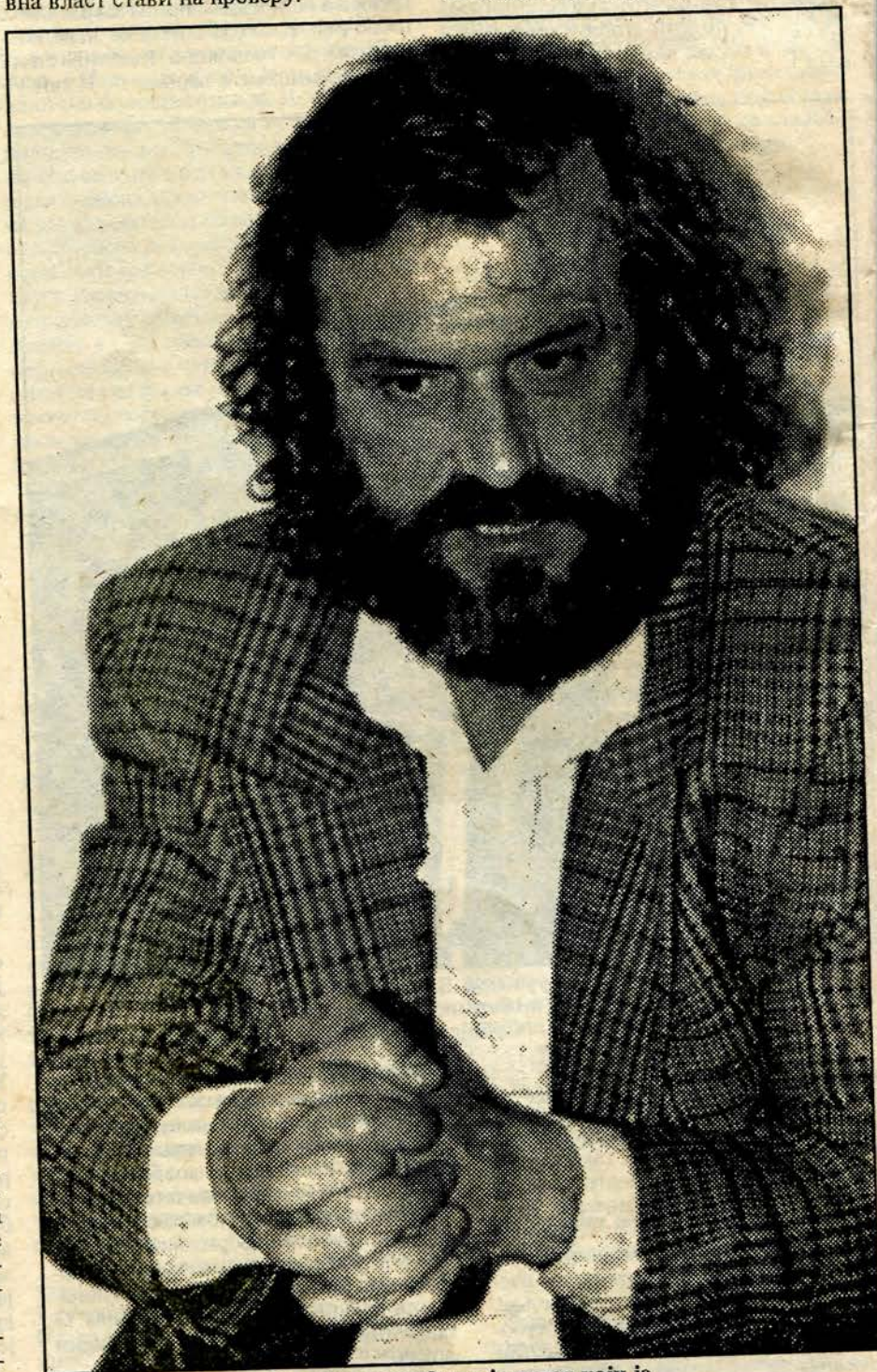
Све у свему, ми ћемо имати, претпостављам, до краја ове године бар једне изборе. Из сваког рата земља треба да изађе са неким изборима. Ти избори ће

бити највероватније избори за локалну власт и ево прилике да проверимо да ли ваше политичке странке уживају углед и на локалном нивоу.

Остарели коњ поред тркачке стазе

Водитељ: Када сте поменули изборе Вук Драшковић је такође у Нишу, овде на нишкој телевизији и међу грађанима захтевао и најавио изборе на свим нивоима. Да ли ви мислите да после оваквог рата заиста не треба да се врховна власт стави на проверу.

Николић: Вук Драшковић ми личи на неког остарелог коња који стоји поред тркачке стазе и гледа како тркачки коњи пролећу стазом и има нешто да им замери, како споро трче или нешто слично. Он је човек који је требало овај посао, политички, којим се тренутно бави, одавно да батали. Уосталом, како он то мисли да би он могао да захтева изборе и да му то неко испуни. Да би неко могао било шта да захтева мора да има већину у Републичкој скупштини, у Савезној скупштини. Са бројем посланика који има Драшковић, и без подршке у Скупштини, јер он ни од кога не може да добије подршку, ниједан свој по-

Вук Драшковић: он је човек који је одавно требало да батали посао којим се тренутно бави

литички циљ не може да оствари. Исто-
времено, над њим је хипотека да је ушао
у Савезну владу пре рата, да је та влада
увела земљу у рат и да је он негде на
пола рата почео да даје издајничке изја-
ве. Такве изјаве, да га избаци из Владе они
који су после месец и по дана нешто
слично ономе што је он говорио и ура-
дили.

Човек који уопште не може да прона-
ђе курс фокусирао је Српску радикалну
странку и то му је највећи минус. Онај
ко живи са мржњом не може трезвено
да размишља. Боље би му било да поку-
ша да крене страначки, тежак, мукотр-
пан рад. Ово што се иживљава на теле-
визијама, брзо ће да прође. Остаје исти-
на коју је Српска радикална странка из-
нела пред грађане Србије у својим нови-
нама о Вуку Драшковићу, и о њему лич-
но и о његовој политичкој странци, та-
ко да ту нема шта више да се додаје и ја
се не замарам превише оним што гово-
ри Вук Драшковић. Ако он има догово-
ре са социјалистима, па ако је он нека
птица која наговештава шта ће у Срби-
ји да буде, и ако буде избора, Српска ра-
дикална странка их једва чека.

СПС и ЈУЛ штаке СПО-а

Водитељ: Сада се у Београду дешава
једна чудна ствар, или један нонсенс.
Рецимо, радикали су напали локалну
власт у Београду доста аргументовано
или неаргументовано, није важно, да не
улазим у то, да тражите смену градске
власти са познатим оптужбама и аргу-
ментима које сте износили. На моје чу-
ђење одговорио је градоначелник Бео-
града тражећи од Мирка Марјановића
расписивање избора у Београду одмах.
Како сада то тумачите?

Николић: Видите, неморално је од со-
цијалиста да подржавају садашњу власт
у Београду. Власт у Београду је мањинс-
ка, држи је СПО, нема више подршку чак
ни Демократске странке, а све одлуке им
се изгласавају, буџет им се изгласава и
они функционишу. На свакој седници
имају кворум и увек потребну већину
за доношење одлука. У томе им помажу
СПС и ЈУЛ. Разумем да су подржавали
ту мањинску владу у време када су се
договарали са СПО-ом око уласка у Ре-
публичку владу. Разумем да су је подр-
жавали и када су увукли Драшковића у
Савезну владу. Оног момента када су га
избацили из Савезне владе и уверили се
коначно какав је, не разумем зашто га
остављају на власти у Београду. Ваљда
дугују неком објашњење зашто подржа-
вају мањинску владу СПО-а у Београду.

Не може више да се седи на сто сто-
лица. Српска радикална странка, и то
је једна од тема око којих смо се забав-
љали ми у странци, размишљајући хоће-
мо ли да останемо у тој власти или не,
не може да трпи да социјалисти на све
стране имају неке коалиционе партне-
ре. Не могу они сада на једном нивоу
да буду са СПО, на другом са Ђукано-
вићем, на трећем са радикалима, на чет-
вртм са Булатовићем, и да буду свуда

на власти и да им нико не може ниш-
та.

Ако хоће да праве коалицију са Срп-
ском радикалном странком, онда ће је
направити на свим нивоима, онда ће је
направити и у Савезној влади. Ја сам
против тога да заводимо привремене
мере у било којој локалној самоуправи,
али ако локална самоуправа не функци-
онише добро распишу се избори за лока-
лну самоуправу. Тај Војислав Михајло-
вић врло добро зна да социјалисти сада
подржавају власт СПО-а у Београду и
може му се да тражи изборе. А питању га
кад будемо инсистирали да се што пре
донесе Закон о локалној самоуправи, ко-
ји после тога као последицу вуче за со-
бом изборе за локалну самоуправу, пи-
таћу га шта ће онда да каже. И, наравно,
може сада да тражи изборе за Скупш-
тину у Београду кад се мандат те Скупш-
тине свео само на годину дана. Идуће
године су свакако редовни избори за ло-
калну самоуправу. Он зна да ове годи-
не, до краја године, уколико не реше
социјалисти, избора за локалну самоу-
праву неће бити.

Дакле, то су сада политичке игре,
трговина, блефирење, приказивање сна-
ге коју неко има или нема, али локална
власт у Београду је једна лоповска и
корумпирана власт, једна неспособна
власт. Власт која је многе функције у Бе-
ограду свела на нулу, па чак и приват-
ни сектор за који се ми здушно залаже-
мо покушава да искористи у Београду
да би оборила своја јавна предузећа и да
им сроза цену тако ниско да сва њихо-
ва имовина оде у беспцење.

Држава се не брани стомаком

Водитељ: Имамо гледаоца на вези.
Добро вече.

Гледалац: Добро вече. Живео мир.
Хтела бих господину Николићу да ка-
жем само једно, јер лидер његове стран-
ке, господин Шешел, када је гостовао
на телевизији, казао је овако - да би се
борио до последњег. Шта то значи? Да он
који се налазио можда стотинак метара
испод земље да би остао жив, и да би он
један једини био жив. А, ми смо били за
то да не слушамо више ову изјаву "ми-
рела", "шизела", да потпишемо мир ка-
кав такав, да обезбедимо нашем народу
да живимо мирно, јер ове ноћи већ спа-
вамо, престала је да свира узбуна, мир-
но. Па сад колики је мир рећи ће се то
некад. А да вам кажем господине Нико-
лићу, Вук Драшковић је био гост наше
градске телевизије и он ниједног трену-
тка, верујте, ниједног лидера ниједне
странке није хтео да повреди, без обзи-
ра што је новинар покушао ...

Николић: А за кога је рекао да је на-
каза?

Гледалац: Има обичај да каже штето-
чина. Реч штеточина, али није рекао ко,
за коју странку. Апсолутно није поме-
нуо странку. Верујте ми. Почео је но-
винар да га провоцира...

Николић: Што није поменуо? Како ја
лепо поменем.

Гледалац: Ви лепо поменете, то и ваш
лидер ради. Зато то и ви радите. Да ли ме
чујете добро?

Николић: Ивер не пада далеко од кла-
де.

Гледалац: То је истина. Молим вас да
ми одговорите још нешто. Много сте ру-
жне речи и сада рекли за Вука.

Николић: Ма није могуће.

Гледалац: Много лоше речи.

Николић: Да ли је заслужено?

Гледалац: Не, он то не заслужује. Не
заслужује.

Николић: Госпођо, могуће је да ви са-
да мирно спавате али ја, како смо изгу-
били Косово и Метохију, не спавам ви-
ше никако. И нико од нас није прово-
дио ноћи сто метара испод земље, што
ви причате. Могуће је да је то неко ра-
дио из врховне команде. Ми смо сви жи-
вели у својим кућама и у својим стано-
вима. Војислав Шешел је, не свих 77 но-
ћи, али 50 и нешто провео у Батајници
у својој кући, а у Батајници је само јед-
на ноћ била без бомбардовања. А, држа-
ва се брани на све начине и до краја,
зато се улази у рат.

Заборавајте госпођо да је Вук Драш-
ковић пред улазак у рат могао да каже да
неће да ратује за Косово и Метохију.
Нико га није био по ушима, када смо
одбили ултиматум НАТО-а било нас је
216 који смо гласали за одбијање ул-
тиматума. Заборавајте госпођо да смо
сви гласали у Скупштини да се распише
референдум, да народ Србије одлучи о
томе хоће ли да решава сам судбину
Косова и Метохије или ће да дозволи да
то раде странци. Да су грађани Србије у
огромној већини гласали за, да сами ре-
шавамо своју судбину, а да су сада соци-
јалисти, ЈУЛ и Вук Драшковић преко
својих посланика у Скупштини Србије
поништили одлуку референдума, одлу-
ку народа. Ви то све заборављате само
зато што су три месеца падале бомбе.
Госпођо, наши стари без четири године
нису рачунали да ратују.

Ово је најкраћи рат који је Србија во-
дила, и на сву срећу рат у коме смо нај-
мање жртава имали, и људских и мате-
ријалних. Не може да се ратује а да неко
не погине и тога смо ваљда сви свесни.
И ми мушкарци када се рађамо, рађамо
се између осталог и за пушку, да брани-
мо земљу. То што ви мислите да држа-
ва може да се брани стомаком, па чим
неком закрче црева да баци пушку, или
чим и у његовом граду нема струје да
баци пушку, то је јако лоше мишљење.

Ми смо изгледа, зато што се неко на
врху државе уплашио, изгубили део те-
риторије Србије. Ја не волим да будем
пророк, а посебно не волим да пророку-
јем лоше ствари, али сам убеђен да су нас
сада потпуно тестирали и да су сле-
деће територије које ће нам отети Рашка
област и Војводина. Следећа ствар по-
сле тога је да НАТО регулише саобраћај
на Теразијама у Београду. Ако ви са тим
можете да се помирите и да мирно спа-
вате ја не могу. А ваш Вук и ми ићи
ћемо на изборе после овога па ће народ
да пресуди ко од нас озбиљније мисли
о држави и ко је од нас више заслужан да

ову државу води. Ако ви победите на следећим изборима, а то би било као када би на врби родило грожђе, ја ћу први да вам честитам.

Млађи Николић бранио отаџбину у Лађевцима

Водитељ: Господине Николићу, имамо новог гледаоца. Добро вече.

Гледалац: Да ли ме чујете? Поставила бих вашем госту једно питање. Мало пре је споменуо да му је син у војсци, да је три дана само био у касарни и да је ван касарне. Није поменуо место и град.

Водитељ: То је војска и још је рат.

Гледалац: Јесте. И мој син је још у војсци, али се зна да је био на Косову, и да је мој син за три месеца више оседео него господин Николић. Зашто не каже место у коме је и граду. Није битно. Кажите.

Николић: Госпођо, мој син је отишао у војску четири дана пред почетак рата и није могао да оде на Косово, али је био у Краљеву, где су Лађевци, Рибница, Берановац, Обрва, Самаила, Цветке, ако вам то нешто значи.

Позната питања из познате кухиње

Водитељ: Добро вече, изволите.

Гледалац: Да ли сте уопште крочили на Косово док је све ово било, док је била ова гужва. Да ли сте видели Косово уопште изблиза? Или, ваш Шешељ, или тако неко од ваших?

Николић: Ми смо радили оно што је захтевала од нас Влада Републике Србије и кретали смо се ...

Гледалац: Оставите Владу. Питам вас лично.

Николић: Па видите да нећу да вам кажем.

Гледалац: Претпостављам због чега.

Николић: А што?

Гледалац: Онако, лично.

Николић: Ако вам кажем да сам био на Косову рећи ћете да могу да будем оптужен за ратни злочин, ако кажем да нисам ви ћете да кажете да сам се плашио.

Гледалац: У то сумњам.

Николић: У шта?

Гледалац: Ево можда супруга хоће нешто да вас пита. Господине доста је ваших лажи.

Николић: Јесте ли ви супруга?

Гледалац: Доста је ваших лажи. Хвала и пријатно.

Николић: Можда је мислио моја супруга да ме пита.

С ким си онакав си

Водитељ: Хало.

Гледалац: Господине Николићу, хтео бих да вам кажем овако - ја сам млад човек, ја не желим да ратујем са светом. Ја хоћу да живим заједно са светом. Потпуно сам свестан да припадам европској заједници народа, значи хоћу да живим заједно са Аустријанцима, Хрватима, Шиптарима, Немцима, Бугарима, Кине-

зима, с целим светом значи. У војсци сам био 1989, 90. Најбољи пријатељи су ми били један Хрват и један Шиптар.

Николић: То се види.

Гледалац: Па да, и поносан сам на то. Најбољи пријатељи су ми били Шиптар и Хрват и нема шансе да ме посвађате са њима, ни ви ни...

Николић: Мислим да се ви то шалите.

Гледалац: Апсолутно се не шалим.

Цела Србија простор за радикале

Водитељ: Хоћете ли да поставите питање.

Гледалац: Хтео бих само да кажем - уколико је вама до ратовања, ја бих вас оградио у неки простор, дао локалну телевизију и пустио ту ваше присталице да њима причате колико хоћете.

Николић: Знате ли ви колики је тај простор у који би морали да нас огради-те?

Гледалац: Није битно, негде у Србији, углавном хоћу да вам кажем да...

Николић: Цела Србија.

Гледалац: ... у целој Европи постоје такве сличне странке као што је ваша радикална, али су то три до пет посто.

Николић: А што код нас 33%?

Гледалац: Зато тако и пролазимо. Увек када сте ви у Влади увек губимо територије.

Николић: Не ваља нам народ је ли?

Гледалац: Не, не, народ је добар него РТС-ом га лажете, знате. Народ је увек паметан.

Николић: А ми смо, као на РТС, дан и ноћ.

Гледалац: Јесте, заједно са комунистима, Милошевићевим.

Николић: Да ли има још нешто за Шиптаре?

Киша бомби 19 највећих демократија

Гледалац: Углавном сам то хтео да кажем и желео бих да поручим српском народу да коначно схвати озбиљност ситуације у којој се налазимо и да је киша бомби којом смо били засипани од 19 највећих демократија у свету, да то није забадава. Значи, морамо се погледати у очи, да видимо да ли нешто са нама не ваља.

Водитељ: Хвала.

Николић: Каква реченица - киша бомби којом нас је засипало 19 највећих демократија. Алал вера. Колико има још оваквих?

Водитељ: Хало. Добро вече. Изволите.

Гледалац: Пре свега добро вече господину Николићу, а затим бих питао пар ствари. Поручио бих да самозвани војвода, како сам себе назива Шешељ, требао је да буде тамо где је место војводама пре свега. Онда да га подсетим да постоји изрека да ако хоћеш да имаш пријатеља мораш и ти да будеш неком пријатељ. Треба да погледамо сами себе, због чега ми онда ми немамо нијед-

ног пријатеља у свету, и на крају да поручим да он беспотребно, или било ко из његове странке, долази у Ниш јер у Нишу никада неће освојити од 2 - 3% гласова. Толико, пријатно.

Водитељ: Колико сте освојили прошлог пута у Нишу?

Николић: Где је Драгољуб Стаменковић, да ли је ту негде? Који смо проценат имали прошле године на републичким изборима? 33%. А када смо тукли Јлијића колико смо имали онда? 42 - 43%.

Водитељ: Колико проценује гледалац да ће те добити.

Николић: Добро, разумем, то се теше појединци.

Предизборне рачунице

Водитељ: Сад, шалу на страну, то су навијачке страсти узбуркане очито. Ако дођу избори ви сте малопре рекли једну мисао да очекујете да ипак буде раздвојено бирачко тело.

Николић: Ми у странци нисмо разговрали ни о каквим изборима, још увек. Треба преболети Косово и Метохију, треба наћи воље да се још нешто друго ради када није постојала воља да се одбрани оно што је мотивисало целу Србију, треба наћи воље да се ради нешто или да се свентуално прикупимо да бранимо нешто што више неће моћи овако да мобилише Србију. Али, посматрајући политичку сцену, очигледно да поједине политичке странке никада неће моћи заједно, иако се у политици та реч не користи, очигледно је да СПО и Српска радикална странка никада не могу заједно. Очигледно да Српска радикална странка никада неће нити моћи нити штети заједно ни са овим странцима које се зову Савез за промене, Демократска странка итд. Коалиције значи треба очекивати на другој страни.

СПО може са Социјалистима и са ЈУЛ-ом увек када му понуде онолико колико он мисли да вреди. То неће бити довољно да се формира Влада никада више у Србији и мислим да више никада у Србији без Српске радикалне странке неће моћи да се формира већина за једну владу. Једна политичка странка у свом програму, ваљда, ставља на прво место победу на изборима, и то значи да би Српска радикална странка, уколико жели победу на изборима, морала да победи или сама или да са неким прави коалицију.

Нисам склон томе да тврдим да можемо сами да победимо. Склонији сам да нико не може сам да победи а то онда упућује да бисмо ми у неком другом односу снага, и то сам чуо и на нашој Централној отаџбинској управи, у случају да смо ми јачи партнер, да бисмо могли да формирамо Владу у којој би били и Социјалисти и ЈУЛ.

Српски радикали испекли државнички занат

Али, мада је Српска радикална странка преживела много тога за ових 15

месеци, има једна ствар која је у свему томе била позитивна за ову странку. То је да смо научили државни посао који нисмо знали, објективно. Нисмо били упућени у изворе средстава, трошење средстава, склапање буџета, буџетске ставке, у то како се држава финансира а како се средства за одређене намене обезбеђују. Друга ствар, показали смо грађанима Србије да још неко може да буде на власти. Дакле, они који су увек говорили - радикали никада не могу да дођу на власт, радикале неће штети међународна заједница, радикале неће штети народ Србије, радикали су само за рат, они нису за мир, не умеју да воде државу, сви ти, показало се, нису били у праву и показало се да Српска радикална странка и у миру и у рату може да води државу.

И, када народ одлучи, као што је сада одлучио, да државу брани има радикале да је предводе када је бране. Ако народ одлучи да живи у миру, има радикале да га предводе у миру. То је највећи квалитет који је странка добила за ових 15 месеци, уз чињеницу да се нисмо обрुकали ниједним потезом, уз чињеницу да је наш коалициони партнер морао јавно да призна да вредимо, тиме што нас је Уредбом позвао да останемо у Влади све док траје ратно стање.

Знате, да Српска радикална странка није вредела, да су наши министри били лопови или да су били алкави људи, или неспособни, наши коалициони партнери би једва дочекали да ми поднесемо оставку.

Ко је "газда" у Скупштини Србије

Водитељ: Када очекујете заседање Скупштине Србије.

Николић: То већ спада у домен размислања шта се коме овог часа исплати. Скупштина се налази у ванредном заседању. То ванредно заседање траје до 1. октобра и сада може да га сазове само Влада Републике Србије. Требало би да је тако, међутим, прошлу Скупштину Србије на којој је одлучено да се прихвати Споразум није сазвала Влада Републике Србије. Чак, Влада Републике Србије уопште није имала тај споразум пред собом и о њему се уопште није изјашњавала. Први пут се десило да се у Скупштини Србије понуди један текст, о прихватању Споразума, који уопште није прошао процедуру кроз Владу Републике Србије.

Водитељ: Чији је то текст?

Николић: Текст су сачинили СПС и СПО. И то је текст којим се прихвата Споразум који су донели међународни представници, Ахтисари и Черномирдин, баш тако пише, а Влада Републике Србије нема став о том тексту нити га је ико од министара радикала видео пред седнице Скупштине. Могло је и требало је другачије, било би то заиста први пут од како постоји Влада народног јединства, али могло је да се деси да тај текст дође на седницу Владе, да ми гласамо против, да министри из СПС и

ЈУЛ-а гласају за и да они буду у већини и да онда иде као предлог Владе. Било би заиста први пут да различито гласамо по било ком материјалу. Још никада се није десило. Материјале око којих се не слажемо ми скинемо са седнице Владе. Не дозвољавамо да се покаже да имамо различите ставове, материјале око којих имамо различите ставове, а који су веома ургентни, усаглашавамо целу ноћ да би на седници Владе могли да их усвојимо.

Дакле, уопште не знам, Скупштином Србије не командује Влада као једна коалиција. Скупштином Србије командује председник Скупштине и очигледно политичка воља врха државе СРЈ и они одлучују хоће ли се сазвати, када ће се сазвати, шта ће бити на дневном реду. Само знам да на првој седници Републичке скупштине мора да буде нешто што је сада на Савезној скупштини, дакле да се све уредбе које је донео Милан Милутиновић, који је замењивао Скупштину, да се све ставе на дневни ред и да се о њима Скупштина изјасни. Да ли ће то бити појединачно или у пакету као све уредбе то не знам, али не могу да замислим да рецимо, пошто ћемо ми бити против Уредбе која је нас оставила на власти, не могу да замислим да сада СПО гласа за ту Уредбу да би ми и даље остали у Влади Републике Србије. То ми већ некако...

Солидарност српских радикала

Водитељ: Можда хоће намерно.

Николић: Мада ми то личи на њих али ми не личи на нешто политички мудро. Дакле, треба сачекати најпре да видимо како ће се расплести ствари у Савезној скупштини, у Савезној влади. Савезна влада је умањена за одређени број министара, за потпредседника. Да видимо како ће све то да се развија. То ће онда да упуту на понашање у Републичкој скупштини.

Водитељ: Да ли постоји могућност, вас има 13 у Влади Србије, да покушате да је сазовете сами ако вам је стварно стало да изађете из Владе.

Николић: Како можемо да је сазовемо сами кад то није већина Владе.

Водитељ: Тринаест није већина, али ту је Бојић, ту су...

Николић: Немојте гледати људе појединачно, политичка воља СПС-а и ЈУЛ-а је да се не сазива седница Скупштине и ниједан министар нема право да се другачије понаша нити бисмо ми, радикали, дозволили да неки наш министар гласа другачије од онога што је став странке. Ми смо имали такав случај када је забрањен излаз из земље, када нас је на том списку било 12, па 20, а сада нас има већ 300. Ми смо рекли свим својим активистима да, ако је већ забрањено Војиславу Шешељу и још неким од нас да излазимо из земље, да више ниједан радикал неће ићи у државу у које је забрањен улаз врху странке.

Десило се, грешком, да наш заменик министра за туризам добије налог од министра, договоре се око неких сајмова туризма, и он оде у Италију на сајам туризма, и ми га разрешимо дужности у Влади док је још био у Италији. Ми смо инсистирали код Мирка Марјановића да сазове седницу Владу и да одмах ставимо на дневни ред разрешење тог заменика министра, зато што је отишао у Италију, земљу која је забранила да ми радикали тамо идемо. Њему није забранила али он припада нашој породици. Ако забране мени неће ни моја жена ни деца ићи у иностранство. Тако вам је и у Српској радикалној странци.

Понижења на граници

Код наших коалиционих партнера десило се нешто потпуно другачије. Требало је да ја као председник Одбора за спољно - политичке и економске ондосе са иностранством предвођим једну делегацију Савезне скупштине на пут у Украјину. Наравно, пошто је ме-

Градска скупштина: локална власт у Београду је лоповска, корумпирана и неспособна

ни забрањено да идем у Мађарску, Бугарску, Румунију, ја из земље не могу да изађем. Забрањено је и другима, али се формирала делегација коју је требало да предводи Срђан Божовић, председник Вена република, да у њој буде Живко Шокловачки из ЈУЛ-а и Милутин Стојковић из СПС-а. Они су стигли на границу са Мађарском. Мађари су рекли Божовић не може, Шокловачки не може, Стојковић може, он је отишао. Ја то нисам могао да схватим. Да једна државна делегација дође на границу друге земље и да та земља одређује ко из те делегације може да иде а ко не може. Али, они то тако схватају. Немају неки осећај заједништва, него је битно да неко оде. Шта се тамо постиже, то сам Бог зна.

Значи, ако Мађарска одлучује ко од нас може а ко не може да уђе у Мађарску онда неће нико да иде. Све док Мађарска не укине такву одлуку. То су наши морални принципи од којих никада нећемо одустати, без обзира на то да ли смо на власти или у опозицији. Наш заменик министра Дудић, из Призрена, у Италији је чуо да је смењен, назвао је телефоном и рекао да заиста није знао да не сме да иде. После тога се вратио, мобилисан је, отишао је на фронт, а после 20 дана на седници Централне штабне управе Српске радикалне странке одлучено је да он поново буде заменик министра. Утврдили смо да он потпуно схвата грешку и зато што ниједним својим потезом није нешто урадио против странке, против интереса странке него је схватио какву је грешку направио. Он је сада поново заменик министра. Наши коалициони партнери се чуде и крсте. А ми бисмо овако радили и да смо сами на власти.

Позајмица Владе Србије Војсци Југославије

Гледалац: Питање за господина Николића - за ових три месеца да ли је примао плату као потпредседник Владе?

Николић: Јесам, нередовно, али јесам.

Гледалац: А, видите, ја сам учесник рата и примио сам 1.800,00 динара за ово време.

Николић: Влада Србије је успела да одвоји 50 милиона динара да позајми Војсци да исплати резервистима надокнаде.

Гледалац: А даље? Када ће то да буде?

Николић: Већ се врше те исплате. Чак је било случајева да Војска блокира пут, резервисти блокирају одређене путеве зато што нису примили ...

Гледалац: Господине Николићу, мој син, мој зет и ја смо учесници у рату.

Николић: Нисте ваљда због плате ишли у рат.

Гледалац: Нисам због плате, али сам оставио фирму. Расформирана ми је фирма. Послао сам молбу да ослободите мене или сина, да иде у снабдевање, пошто држим драгстор. Међутим, уопште, нико из Војске није се обазирао на то. Жалио сам се начелнику цивилне заш-

тите, Златићу, нико то није гледао. Значи, мени је уништена комплетна будућност и фирма. А ви имате државну службу, сад сте у Влади, у оставци....

Николић: Тако нешто.

Гледалац: Јесте, у оставци.

Николић: Ја сам се борио у животу да будем ово што сам сада.

Гледалац: И ја сам се борио. Остао сам без фирме. Остао сам без плате. Од чега да живим? Од чега да живи моја фамилија? Од чега је живела? Позајмљивао сам да бих могао да преживим. Све ове партије на политичкој сцени Југославије не вреде ни пишљивог боба. Знате шта, ...

Николић: Формирајте своју политичку странку.

Радикали не позивају народ на улице

Гледалац: Формирају једну партију на челу са генералом Павковићем, да дође да вам покаже како се ратује и како се води политика, јер је ово срамота, издајство ове земље. ...

Николић: Имате генерала Обрадовића.

Гледалац: Не, то је издајница. Да вам кажем - генерал Павковић је био једини светла тачка у целом овом рату и да су Србија и политичари мало слушали његов глас, никада се не би предали и никада не би доживели ову срамоту коју смо доживели. Ово је срамота. Србија никада није овако изгубила рат. Немојте, ни радикали нису много помо-

гли. Они су морали ако Слободан Милошевић потпише Споразум да позову народ, као што су га позвали на референдум. Тако су требали да позову народ кад је Милошевић потписивао Споразум.

Николић: Где да га позовемо?

Гледалац: Да позове народ.

Николић: Где?

Гледалац: На улице ако треба.

Николић: Е то ми не радимо.

Гледалац: Е на радиште, ако сте партија од ...

Николић: То вам није урадио ни генерал Павковић.

Гледалац: Генерал Павковић би то урадио да је имао ...

Николић: Није ни он то урадио него је прихватио споразум зато што генерали морају да слушају оне које је изабрао народ.

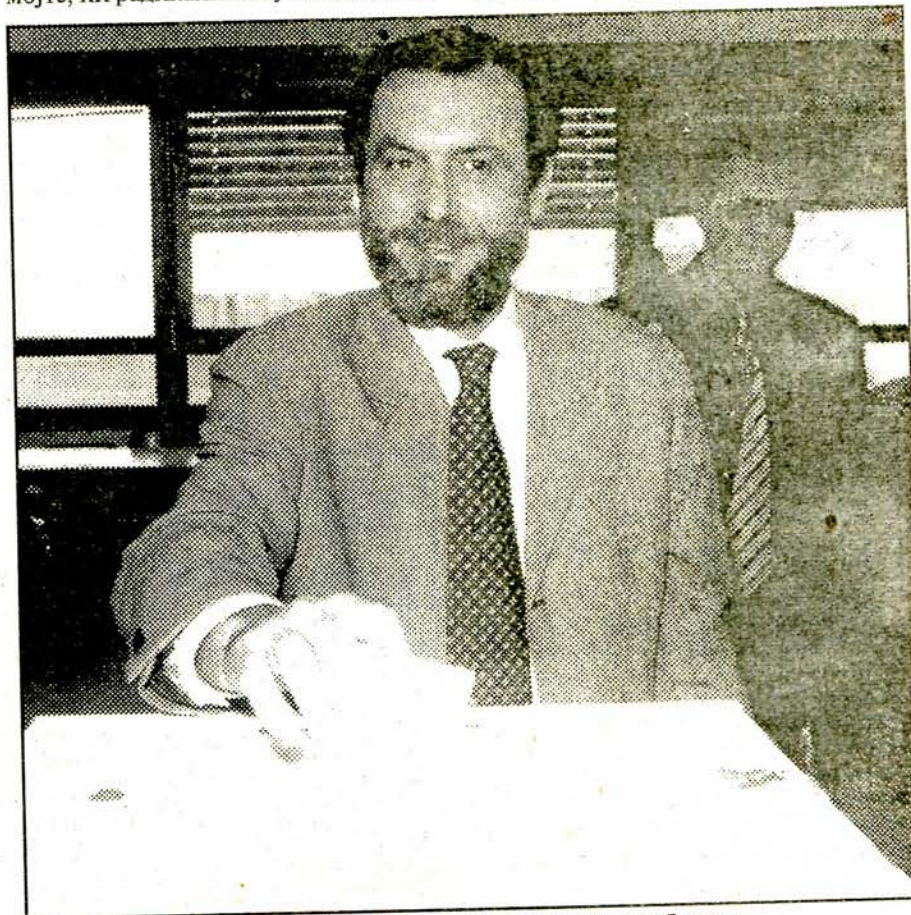
Гледалац: Трбало је то да уради. Нажалост, ...

Николић: Немојте тако - шта је требало, није требало. Таман посла да је неко извео народ на улице.

Гледалац: Моје српско срце говори да смо ми требали...

Николић: Па би онда изгинули као мрави.

Гледалац: Да смо ми требали ако икако другачије Србију да бранимо и на улици, да изађемо на улице и да смењимо ову издајничку владу. Хвала што сте ми ово омогућили да кажем. Али ово је срамота што смо изгубили...

Кад на врби роди грождје: апсолутни победник на предстојећим председничким изборима

Мотиви за истицање беле заставе

Водитељ: Господине Николићу представљам да знате да сада пола Ниша нема струје.

Николић: Знам да није било струје и када сам долазио овде, у једној половини, а питање је која половина сада нема. Пола земље сада нема струје. Али, она друга половина која има струју и која је имала за време рата, стално је била за то да престане бомбардовање да би њима остала струја. То је оно што је можда довело до једне лоше политичке одлуке. Могућност да неко изгуби део луксуза, а нису размишљали о томе да многи грађани Србије одавно не само да немају луксуз него да немају ни основне услове за живот.

Чуо сам изјаве које су тачне и понављам да ћемо ми највероватније до краја месеца имати потпуно стабилно снабдевање струјом, зато што нам нису уништени извори електричне енергије него преносни системи. И, два или три велика трансформатора ће стићи из Републике Српске. Премошћавањима смо велики део успели да обезбедимо, тако да струја неће бити проблем за летњи период, а мислим да до зиме има довољно времена да се организујемо, не у пуној мери, али уз редукције да имамо струје и зиму.

Дозвољен увоз нафтних деривата

Водитељ: Какво очекујете снабдевање бензином и нафтним дериватима?

Николић: Мораћемо да увозимо деривате. Већ сада смо једном Одлуком Владе Републике Србије омогућили да се увози. Имамо диспаритет цена деривата у односу на светску цену који покушавамо да одржимо. Цена од 80 пфенинга за литар бензина, по црном курсу, цена по којој се продаје државни бензин, би морала да буде дупло већа, дакле у слободној продаји би бензин требало да буде марка и 60 пфенинга. То ова држава, овај народ не може да издржи.

Водитељ: Две марке је на улици.

Николић: Ко има пара нека слободно купи на улици, али не може држава да призна да ће по марку и 60 пфенинга да продаје сиромашном становништву бензин.

Државни бензин неће мењати цену

Водитељ: Знам, ево сад је Црна Гора увела продају...

Николић: Ова ће држава продавати количине бензина које има по цени која је сада важећа. Било каква промена цене нафте и нафтних деривата, бензина, кренула би вртоглаво спиралу свих осталих цена. Ми смо сада смањили захватања државе на дериватима, акцизе смо смањили за 10% да бисмо омогућили увозницима да им се исплати да увезу деривате. Можда ћемо морати још мало

да смањујемо, можда ћемо у неколико наврата, као што смо електричну енергију дизали по 9,5% на свака три месеца, можда ћемо тако дизати цену бензина, ако останемо у Влади. Држим да будемо одлучивали. Предлажем да тако буде. Како ће бити кад нас разреше, ја не знам. Али, док смо у Влади, тако смо се и договорили, у Влади имамо за то јединствено мишљење, да одржимо цену и струје и нафте и бензина, само због тога што знамо шта би то повећање цена значило.

Очекујем да за неколико месеци поради и Рафинерија у Панчеву и да то олакша. Јефтиније је купити сирову нафту па онда уз нашу јефтину радну снагу и мале трошкове производити јефтине деривате, него куповати на страном тржишту готове деривате, зато што је тамо укалкулисана сва зарада и високе плате радника, и то би овој држави донело додатне приходе. Па већу цену била би већа и царина и акција и порези, али то би се врло мало продавало у овој земљи и онда опет не би било прихода.

Када би нам бензин био једина брига могли би мирне душе и да спавамо. Нама је брига дизел гориво за жетву, треба нам огромна количина. Ми смо данас усвојили Одлуку о жетви у Влади Републике Србије коју ће морати, док траје ратно стање, председник Србије да верификује Уредбом. Тачно смо прорачунали колико нам треба дизел горива. Морамо сељацима да обезбедимо дизел гориво и у јуну и у јулу, иначе неће ваљати. И онако нам временске прилике не иду на руку за роднишенице.

Понављам, када би нам бензин који служи искључиво за путничке аутомобиле био једина брига не бисмо имали брига, али ми имамо много других брига, ми имамо терет Косова и Метохије, једну територију на којој нема више ни војске ни полиције, ни царине, ни граничара, од уторка или среде више неће бити цивилне власти наше уопште на Косову и Метохији, а део народа је остао, део народа се враћа.

Ми више нећемо имати чак ни информације шта се са тим народом збива. Можемо само да се уздато у то да ће они бити безбедни, али све информације које и сада цуре са Косова и Метохије, говоре да о безбедности још увек нема ни говора. Ми имамо срушене фабрике и ваши гледаоци су у праву када питају како ћемо обезбедити плаће, посао за те људе. Ми имамо земљу која је потпуно изолована, блокирана, а која ће имати велике тржне вишкове пшенице и воћа. Мислим да нам и даље остаје тржиште Руске Федерације као основно тржиште, са којим не морамо да имамо робну размену плаћањем. Нама је довољно да нам испоручују гас и нафту, с тим што увек стоји Мађарска као земља кроз коју гас пролази и која увек може да га заустави. Дакле, имаћемо великих мука.

Одлазак наших министара из Владе није бекство од тих мука. Ми смо спремни да се ухватимо у коштан са мука-

ма које Србију чекају, зато што немамо на савести никакав жиг и терет, а нећемо ни бити политичка странка која ће некој другој власти да прави проблеме какве саветују ваши гледаоци. Дакле, нећемо изазивати немире...

Кад је СПО излазио на улицу, неки Србин је губио живот

Водитељ: Немојте, то су и ваши гледаоци.

Николић: Добро, наши гледаоци. Нећемо изазивати немире, нећемо изводити народ на улицу, нећемо покушавати да освојимо власт на било који начин осим изборима и то је став Српске радикалне странке од како смо је основали. Неке друге политичке странке, једног дана кажу да ће изаћи на улицу, другог дана кажу да неће изаћи на улицу, и са њима никада нисте начисто, а кад год су излазили на улицу неки Србин је губио живот.

Српска радикална странка се не поводи за жељама ОЕБС-а и НАТО-а

Водитељ: Једно питање за крај. Да ли мислите да можемо да се искобеламо из тешкоћа. Наравно, тешко је рећи шта нас све чека на јесен и током године, ако Европска заједница, Европска унија и ове моћније финансијске земље и даље условљавају, решимо, било какву финансијску помоћ, променом политичког система у Србији.

Николић: То је ултиматум и уцена коју Српска радикална странка никада не би прихватила. И мада се та уцена односи на другу политичку странку и другу политичку фигуру, нас само упућује на то да морамо да расписујемо изборе и да морамо да поштујемо изборну вољу и да морамо да поштујемо онога кога народ изабере. Ми се не поволимо за жељама Европске заједнице, жељама НАТО-а. Онај ко буде побеђивао у Србији, у Србији ће бити на власти. А уцењивати грађане Србије тиме да неће имати ничега уколико победи неко на изборима - то је таква демократија као она о којој је говорио наш гледалац када је рекао да нас је 19 најдемократскијих земаља бомбардовало.

Водитељ: Господине Николићу хвала вам пуно што сте били гост Ниша, гост Телевизије "Белами" и мој гост. Надам се да ћемо разговарати, пошто избори ипак не могу да измакну у Србији, када дође време о томе...

Николић: Први пут сам био код вас када смо ушли у Владу, други пут када смо изашли...

Водитељ: Добро, ја сам гледао мало да то тако и буде. Надам се да ће радикали и даље да гостују на овој телевизији и када нису власт...

Николић: Само нас позивајте.

Водитељ: Ово је била емисија "Сведочење". Наставили смо у ратном стању, надам се да ће следећа бити после укидања ратног стања. Дакле, следеће среде у исто време. Хвала вам и пријатно.

СРПСТВО УГРОЖЕНО И ВАН ГРАНИЦА

Бугарско-шпигарска влада у Македонији опасност за српски фактор. Српска радикална странка у овој бившој југословенској републици симбол патриотизма. Апел Срба из Македоније руководству српских радикала да не излазе из Владе народног јединства и не препуштају судбину народа и државе издајницима и страним плаћеницима

Четворочлану делегацију Срба из Македоније, која је од 23. јуна боравила у посети Београду, трећег дана посете примио је председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ са најближим сарадницима. У дужем пријатељском разговору, саговорници су размотрили сва актуелна политичка питања, судбоносна за решење српског националног интереса и на Косову и Метохији и у суседној Македонији. Драгиша Милетић, председник Демократске партије Срба, Небојша Томовић, члан Главног одбора ДПС и председник Српске заједнице Македоније, Милорад Шкиљевић, такође члан ГО ДПС, потпредседник Српске заједнице у Македонији и члан Међународног савета при Собранију Македоније испред Срба, и Ђорђе Полић, председник Извршног одбора ове српске партије, политичког стоже-

ра Срба у Македонији, једнодушно су изразили пуно поверење ставовима српских радикала и жељу да, у интересу Срба у Матици и дијаспори, осведочене патриоте и националисти из редова Српске радикалне странке, остану у Влади националног јединства и спрече нежељени сценарио коначног протеривања Срба са њихових преосталих вековних огњишта.

Доследно против окупације

Драгиша Милетић: Били смо у посети другим партијама, саслушали смо њихове ставове, уочили да има различитих погледа о свему што се овде дешава и дошли смо да чујемо и вас, јер знамо да имате сасвим другачије мишљење, а ред је да се саслушају све стране. Иако

живимо у Македонији, животно смо заинтересовани за све што нам се догађа.

Др Војислав Шешељ: Ја бих вам прво у име Српске радикалне странке изразио захвалност за све оно што сте учинили као партија Срба у Македонији, као удружење, као Срби у Македонији у целини, јер сматрам да је ваш допринос овој српској ослободилачкој борби од непроцењивог значаја, да сте заиста учинили много, објективно изнад својих могућности, упркос чињеници да сте и сами у тешком положају и да сте изложени разним притисцима, шиканирањима и егзистенцијалној угрожености.

Ваша акција је на изванредан начин подстакла и реаговање македонских грађана, Македонаца, и они су се овога пута показали заиста, мислим на народ, не на државно руководство, као српски пријатељи, поготово у западним дело-

Руководство Демократске партије Срба: по искрено мишљење и савет код лидера српских радикала

вима Македоније, иако је у целој Македонији било манифестација солидарности са Србијом. Сад, како се они изјашњавају, то је на крају крајева њихова ствар. Ја толико волим српски народ, да ми не пада ни на крај памети да онага ко не жели да се изјашњава као Србин, терам на тако нешто. Да ли су они Срби или не, то нека буде њихова лична ствар, ко год да су, они су нама Србима најближи, и етнички и културно и цивилизацијски, историјски што се и показало. Ако желе да су Македонци, нека буду Македонци, ако су Срби, нека буду Срби.

му ономе што се дешава у Македонији и ваше улоге у тим збивањима.

Ми смо три месеца одолевали нападима НАТО-а и за сво то време смо имали један висок ниво унутрашњег политичког јединства. Народ је био посвећен одбрани земље. Имали смо невероватно висок одзив позиву на мобилизацију. Све државне службе су добро функционисале и Влада Србије је била успешна, међутим, дошло је до прихватања плана Черномирдин - Ахтисари у Народној скупштини Србије и Савезној влади, једино су српски радикали гласали против тог плана. Социјалистичка пар-

термоцентралну, у Приштини систематски избањују Србе из станова, у Гњилану су Американци и они подстичу Шиптаре на прогон Срба. Дакле, остало је још да се Срби задрже у Косову Пољу, Косовској Митровици, Звечану, Зубином потоку и питање је да ли је и то могуће. Уз грозничаве напоре то покушавамо да урадимо.

Лепосавић је чисто српски, али не знамо докле ће тако бити. Мислим да у Пећи више нема Срба, ушли су шиптарски терористи, УЧК је узела све у своје руке. Има много убијених и отетих Срба, којима се ни траг не зна...

Косово трагичније и од Книна

Драгиша Милетић: Не знам шта су наши урадили, одржавао сам са њима везу преко радио-аматера, у српској енклави Средачка жупа, у којој се налази између 10 и 15 хиљада људи, а то је област коју чине Штрпце и околна села. На први њихов захтев да им се помогне, нити је било војске, нити снага НАТО. Био сам лично са секретаром штаба НАТО-а и захтевао да их заштити неких 100 њихових војника и то су одмах урадили.

Међутим, кроз пар дана, догодило се нешто чудно, стигао је редовни контингент, а упали су Шиптари и почели да чисте све редом и пале српска села, убијају људе, уништавају летину. Мештани су опет звали радио-везом и затражили помоћ. Иако смо поново обавестили штаб НАТО, на једвите јаде се интервенисало.

То је јака српска енклава и мислим да треба све да се уради да би се она сачувала. Чини ми се да су ти људи остали незаштитени, то добро знам, јер десет година радим на Косову, тако да је ово трагедија за српски народ, без обзира што смо као Срби у дијаспори дошли да подржимо званичну власт, јер не можемо другачије.

У том смислу смо и мировни план прогласили дипломатском победом Југославије. Ми не смо да другима приушtimo то задовољство да као Срби у дијаспори, у врло специфичној позицији, нападамо званичну политику матице. Осећања су нешто друго, а оно што морамо нешто сасвим различито.

За нас српско зло није изненађење, већ смо били у ситуацији да наши Срби желе да нам растуре партију око које смо окупљени. И као партија и као Српска заједница у Македонији пружили смо значајну материјалну помоћ. Међутим, она се претежно усмеравала према Врању и другим крајевима, а мале количине су одлазиле на Косову, иако су путеви били проходни и безбедни. Зашто је то тако рађено, ми ни сами не знамо.

Тачно је и да у животу појединца 10 или 15 година значи много, а да је тај исти период за историју кратак и безначајан, и да морамо да живимо у нади да ће се ствари на Косову и Метохији променити. Мора да се деси нешто крупно, јер не може се Србин помирити са тим да ова српска земља остане у туђим

Бугарско-шиптарска Влада Македоније спрема нови егзодус Срба

Данас је врло тешко бити Србин, па није нимало примамљиво - то питање данас постављати није улутно и донело би нам више штете него добра. У сваком случају, дугорочни нам је стратешки циљ да имамо што чвршће и што дубље везе са Македонијом. То је, пре свега, корисно Србима који живе у Македонији, а што се тиче Српске радикалне странке, наш је циљ и у програму изложен да се Македонија врати у заједничку државу, под условима који се договоре са озбиљним политичким факторима.

С друге стране, режим у Македонији је изразито непријатељски према Србији, према Савезној Републици Југославији, он је непријатељски и према свом народу, и то ће Македонци све више увиђати, потпуно се предао у руке Западу. Чим влада уз помоћ Шиптара, то Македонији не може донети ништа добро. Поготово овај катастрофални потез са признавањем Тајвана, који је сасвим затворио могућност комуникације са Кином, једном од најмоћнијих држава света, суперсилом 21. века. Толико непромишљен потез да немам речи! То је наш политички став као странке о све-

тија Србије, Југословенска левица и Српски покрет обнове су га изгласали, дошло је до реализације плана, а то је био разлог да ми, српски радикали, поднесемо оставке на своје положаје у Влади републике Србије.

На Централној отаџбинској управи, после седнице Председничког колегијума, одлучено је да се раскине коалиција са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом. Непосредно после тога Милан Милутиновић је лонео уредбу са законском снагом на основу уставних овлашћења у условима ратног стања и задржао нас у Влади.

Ми бисмо и остали да обављамо редовне текуће делатности док нас Скупштина не разреши, док се не изаберу нови министри. Јер, нигде у парламентарним демократијама не постоји пракса вакуума унутар извршне власти, док се не преда дужност следећем, и морамо редовне дневне дужности да обављамо.

То што се десило на Косову и Метохији је врло лоше, трагично, ту Србима очигледно нема опстанка, трудимо се да бар остану неке енклаве у Гњилану, Обилићу, Косову Пољу, косовско-митровачком округу. То иде све теже, знамо да су Шиптари у Обилићу заузели

рукама. Отета нам је душа, отето нам је срце, ако тако остане.

Ми смо имали објашњења за Републику Српску Крајину, Републику Српску и све оно што нам се десило. Правдла смо њихов губитак барем тиме што, ето, нису у административним границама земље. Самим тим, ово што се догађа на Косову и Метохији теже је објаснити, јер се оно налази у државним границама Савезне републике Југославије и Србије. Мора се нешто учинити, и ја бих вас замолио за одговор - да ли имате неку визију, може ли се Косово и Метохија повратити, јер оно припада нама?

Једина шанса у Савезу са Русима и Белорусима

Др Војислав Шешел: Ја мислим да ми имамо само једну шансу да сачувамо Косово и Метохију. Она произлази из чињенице да је ипак резолуција Савета безбедности регулисана његова окупација, а резолуција је ограничена на годину дана и евентуални вето Русије или Кине би могао да је прекине. И ако се прекине званична окупација Уједињених нација, како је НАТО ушао на нашу територију, то није гаранција да ће се повући. Тако је било у Македонији. Резолуцијом је био ограничен мандат УН-ПЕДЕП-а, како се то звало, кад је Кина уложила вето, УНПЕДЕП је остао, само је променио обележја, ништа више.

Наша једина шанса да сачувамо Косово и Метохију је улазак у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије и на томе морамо грозничаво да радимо у наредном периоду. Ако постанемо пуноправни члан Савеза, а руске трупе су већ тамо, макар симболично, у перспективи може доћи до одласка НАТО снага.

Ми смо са своје стране учинили много, све заправо. Можда смо закаснили, можда је требало раније. Белорусија је дала пуну сагласност, а и руски парламент. Све је сад остало на извршној власти Русије. У Русији су парламентарни избори ове године, мислим у октобру, а следеће године су председнички избори. Ситуација у Југославији ће бити једна од доминантних тема политичких расправа у предизборној кампањи. Премијер Степашин је у свом инаутурацијон од говор у Думи изјавио да је један од спољнополитичких приоритета његове Владе пријем Југославије у статус пуноправне чланице у Савез. Други членици извршне власти су изјављивали како чекају да се овај рат заврши, па да се онда то питање разреши. Шта ће се ту десити, прилично је неизвесно.

С друге стране, агресија на нашу земљу се наставља. Она није престала обустављањем бомбардовања, само се методе мењају. Оно што је за нас највећа опасност је чињеница да је резолуцијом Савета безбедности гарантован територијални интегритет Савезне републике Југославије по питању Косова и Метохије, Србија се не помиње.

Али, ако се распадне Југославија, та гаранција не важи и зато ће сви напори Американаца бити усмерени на отцепљење Црне Горе. С друге стране, вребају нам Санџак и Војводину. Тони Блер је пре неки дан отворено изјавио да следе демократизација Санџака и Војводине. Шта значи термин "демократизација" у њиховим устима, то смо сад добро научили.

Паралелно с тим, интензификоваће се субверзивне делатности у Србији, преко издајничких политичких странака. Главна улога је ту намењена Драшковићу у обарању режима и изазивању хаоса. Они ту не рачунају на њега на дуге стазе, али им је сада помогао, и рачунају да је најлакше изазвати уличне nerede, крвопролиће и хаос. Они покушавају да учврсте такозвани Савез за промене, са Ђинђићем, Вуком Обрадовићем и осталим издајницима, међутим, свесни су колико је то мала политичка снага. Улажу сад девет милиона долара у њихове активности, а планирано је за ову годину 35 милиона долара само од Американаца.

Знате како је тешка економска ситуација у Србији. Поменули сте помоћ Србији, не треба то да вас љути ако је она усмерена према Врању. У току рата Срби на Косову су имали све што им је потребно и у храни и у свим другим потрепштинама. Било је чак на претек, из ратног плена, шиптарских магацина, јер су се они спремили за вишегодишњи рат, тако да су затечена пуна складишта намирница.

Овде ће бити великих проблема, јер су нам уништили обе рафинерије деривата нафте, поприлично су нам оштетили саобраћајнице и две фабрике које су најбоље радиле, "Слободу" у Чачку и Фабрику дувана у Нишу. Уништили су и читав низ других фабрика, "Заставу", "Утву", "Крушик", Лучане и тако даље. Оно што нама прети су социјални немири, незапосленост, даљи пад животног стандарда, то се једноставно не може зауставити, механизма да се то заустави нема.

Апел српским радикалима да не излазе из Владе

Драгиша Милетић: Па, добро, господине председниче, иако апсолутно могу да разумем разлоге због којих иступате из Владе, јер је то интимно из ваших срца, верујем да могу да превагну неки други интереси. Зар не мислите да ћете, ако одете, препустити власт и оставити простор једној странци која је жељна хаоса и да ће га искористити? Знамо да имате једну чврсту и константну линију и то говори само позитивно и о карактеру човека и о карактеру странке. Ваши политички ставови су доследни, не мењате их као, да споменем иако није битно, Драшковић на пример - али, да им својим повлачењем не пружате шансу и маневарски простор да продуже ту жељену дестабилизацију, да ли сте се обезбедили у овом случају?

Др Војислав Шешел: Два су основна разлога због којих смо ми морали повући овај потез. Први је тај што смо непрекидно народу обећавали да ова влада не може надживети евентуални губитак Косова и Метохије. Наш основни мотив уласка у Владу била је одбрана Косова и Метохије, то смо непрекидно понављали. Друго, свако од нас се налази у некој кризи, моралној, политичкој, психолошкој, заиста ово тешко преживљавамо. Неко то боље крије, неко слабије. Имамо тренутно и процес унутрашњег преиспитивања партије. Ја сам негде некоме рекао како чак размишљао и о повлачењу из активне политике, онда су се тога дочекали новинари, мало наглашеније то интерпретирају него што је зрело у мојој свести и уопште у странци. Тај процес преиспитивања ће код нас и да потраје.

Ми смо имали један састанак на највишем нивоу са социјалистима и ЈУЛ-ом, којем су присуствовали и високи државни функционери и отворили смо процес разговора и преиспитивања. Ја не бих унапред искључивао ниједну солуцију, али неке се ствари једноставно морају поставити на неки други начин и другачије решавати у будућности. Бојим се да ово стварање другачије атмосфере у јавности не може имати негативне последице, не може то више да мења свест људи.

Друго, сама чињеница да ћемо се и након укидања ратног стања налазити под правом опсадом Запада, намеће нам потребу сарадње.

И треће, кад погледате политичку ситуацију у Србији, видите да има пет озбиљних политичких партија: Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Српски покрет обнове и Савез за промене. Остали не постоје. Ми са Вуком Драшковићем никад не можемо заједно - он је и лудак, преварант, наркоман, и нико, а не само ми, па да проблем буде у нама, не може с њим. Видели сте, ушао је у Савезну владу на мање од три месеца. Не може Ђинђић с њим, не може нико. Ко је год нешто с њим тврдио, тикве је садио, које су му се о главу разбијале.

Ми не можемо са америчким слугама и отвореним издајницима. И тако смо у перспективи опет усмерени на неке облике сарадње са левицом. У овом времену може се постављати само питање ко је патриота, ко издајник. То је сад основна линија поделе. Међутим, какви ће бити облици те сарадње, то ћемо тек да видимо. То и левичарске партије треба да процене, с киме оне могу. Ми не можемо више дозволити да оне буду и с једном и с другом страном, да они подупиру власт Српског покрета обнове у Београду, која је пљачкашка, криминална, а на републичком нивоу су већ у отвореној коалицији. Они не смеју да уђу у отворену коалицију и беже од отвореног учешћа у градској власти, али та градска власт би одавно пала да није било њихове подршке.

Ту се ствари морају рашчистити до краја следећих избора. Вероватно ће би-

ти притисака са Запада да се избори одрже пре времена. Запад још није спреман за те превремене изборе, јер они рачунају да ће до краја инструментализовати Шиптаре и њих ће формално задржати у Србији и Југославији како би помоћу њихових мандата владали Србијом и Југославијом. Можда чак и тридесет мандата у Републичкој скупштини и петнаестак у Савезној. Уз Ђукановићеве, Драшковићеве и још неке претпостављају да би то могло да однесе превагу. За тај број мандата остављени су социјалисти. Ми сад морамо видети како ћемо даље наступати.

Ми смо, док је све ово трајало, за ових петнаест месеци, многе ствари у себи гутали да не би изазвали неку кризу Владе, да не би изазвали неки проблем. Сад

стина да одбрани Косово била још увек јака, ово решење које је постигнуто, све нас доле је уздрмало, пре свега, оно расположење у Македонији које сте и ви приметили и код Срба и код доброг дела Македонаца, расположење подршке и одушевљење већ је спласнуло у одређеној мери. Ваш став и одговоран однос према важним националним питањима, потреба за патриотским јединством у одбрани земље, без обзира на идеолошко опредељење и оно што ми мислимо да је једини пут да би се одбранила Србија, а тиме и да се ми доле спасимо, показао нам је да без Србије нема ни нас. Ми подржавамо такав став и то смо рекли кад смо били у посети Социјалистичкој партији Србије. Слажемо се по питањима националне одбране земље

савет и захтев, као партије која је окупила већину Срба у Македонији, био би да још једном размислите и ипак останете у Влади.

Ми доле имамо једну специфичну ситуацију – шиптарско-бугарску владу. Јасна је и тенденција стварања националне државе Шиптара и Македонаца. Међутим, још увек је изузетно јак македонско - српски фактор. То се показало и овим протестима за време агресије, то се показало и сићош на митингу у Скопљу, који смо ми подржали, дајући тиме подршку партији Црвенковског, не зато што је она према нама била боља док је била владајућа, много боља од ове владе, него зато што је она, ипак, за нас Србе прихватљивија.

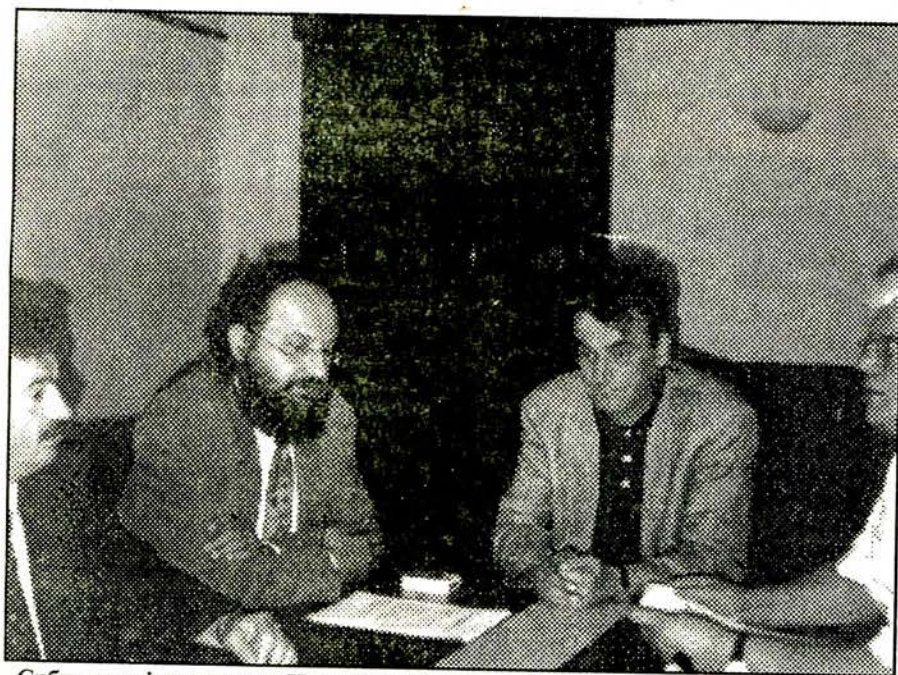
И ми смо сад у предизборној грозници, очекују нас председнички избори. У току ових протеста, ми смо створили један покрет који је у основи остао анти - НАТО, у чему нам се придружило неких осам партија различите оријентације.

Покушавамо да сачувамо тај покрет и да од њега створимо једну озбиљну групацију, која би могла битно да утиче на промене. Желели бисмо да из те коалиције буде наш председнички кандидат, а не одбацујемо ни могућност коалиције на овим основама са још неком македонском партијом. У овој ситуацији је за нас једино неприхватљиво да се вежемо за ВМРО и Демократску алтернативу, јер су они подржали НАТО, подржали агресију, подржали шиптарски тероризам. И Тачи је био доле и знате како га је примио Георгијевски, то су довољно убедљиви разлози да не можемо са њима. Евентуално се можемо везати за левицу, Социјалдемократски савез, али наш успех зависи од стабилности ситуације најпре у Србији, јер, ипак, македонски народ гледа према северу.

Пре него што моје колеге узму реч, користим прилику да вас још једном замолим - останите у Влади, спасите овај народ, молим вас ово не као председника, већ као војводу, ви сте витез, и морате да заштитите српски народ. Мислимо да највећи људски квалитет поседује Српска радикална странка и једним делом Социјалистичка партија Србија, од осталих нема неке вајде. Спречите да и ово мало државе што је остало оде. Тачно је и да је Санџак у процесу, као и Војводина, али се отвара и процес Димитровграда и Пирота, који је најавио помоћник бугарског амбасадора, под видом захтева за протекторатом. Ако ви сада одете из Владе, будућност ће нам бити сасвим неизвесна, биће страшно.

Сви Срби одговорни за своју и судбину отаџбине

Небојша Томовић: Циљ свих ових разговора које водимо са парламентарним политичким партијама у Југославији и Србији је да размислимо мишљења и заједнички тражимо решења. Јуче смо имали састанак са Српском народном странком Црне Горе Никчевића и Жи-

Срби у расејању одлуку Народне скупштине Србије о прихватању мировног плана оценили као "дипломатску победу Југославије"

кад смо изашли из Владе, ја никада нећу никога конкретно оптуживати, нећемо распредати ко је шта радио, шта грешио, јер би то било крајње некоректно.

Морам да вам кажем да смо, и када је било проблема, ми били тај фактор попустљивости, због општег јединства и зарад одбране Косова и Метохије. Због тога смо били спремни, дакле, због јединства, да прелазимо преко неких очигледних проблема, таложених годинама, можда и деценијама, који се морају ургентно решавати.

Дакле, ово је за нас период једног општег преиспитивања, тако ми видимо оно што предстоји. Ми ни једну опцију унапред не искључујемо, што се тиче ове патриотске оријентације. А надам се да нико од вас није ни очекивао могућност да ми будемо заједно са овим издајницима.

Сви смо уздрмани

Ђорђе Поповић: Сазбиром на неко наше сазнање да је вера српског народа и чвр-

и опстанка, а све се друго може решаваати лако и на други начин. Пробена и опција да једино уласком у Савез са Русијом и Белорусијом можемо гарантовати опстанак наше земље, сасвим је реална.

Са друге стране, опозиција мисли другачије. Због тога сматрамо да је ваш опстанак у Влади гаранција да ћете ове друге спречити у томе да реализују задатке које су добили. Мислимо да би вашим изласком из Владе брзо све кренуло наопако и да би дошло до великог хаоса и катастрофе. Ипак сте ви ту стабилizacionи фактор. Сада када је прихваћено десет тачака мировног плана, и када је то проглашено за победу, ми мислимо да је требало да издржимо у одбрани, јер бисмо можда издејствовали боље услове, да се нешто војске задржи на Косову, али, шта је ту је, мислимо да је ово само једна међуфаза и да све није тако црно и катастрофално.

Ту је ваш простор за опстанак, ви нисте ништа предали, мислим да сте ви као партија остали чистог образа и наш

жићем из Социјалистичке народне партије. Једноставно, ми од нашег оснивања негујемо принцип сарадње са влашћу у Србији и она је остваривана преко Министарства за везе са Србима изван Србије, уз максимално поштовање самосталности нашег става.

Ситуација у којој је наша Матица дала нам је за право да као мањина у дијаспори, политички организована већ девет година и посебно ангажована у последња три месеца, на неки начин прозвемо политичке партије које одлучују и о нашој судбини. Желим да изразим своје задовољство што смо код вас, српских радикала, примљени на највишем нивоу, у врху странке, и очекивања да ће наш разговор бити отворен, искрен и срдачан, за разлику од процедуралног, званичног пријема код неких владајућих партија, које су нам своје ставове изложиле као на конференцији за штампу.

Слажемо се са вама да смо сви ми морално, психички уздржани овим разво-

Какво је ваше виђење изласка из ове ситуације, из ове кризе, па кад саберемо све оне идеје које политичке партије имају и нуде, да и ми можемо да креирамо неке своје активности у даљем периоду? На крилима оног полета којим је био ношен народ док се бранио и ми смо изградиле пуно тога, после смо били принуђени да све то назовемо дипломатском победом Југославије, али не можемо рећи да се не осећамо као после Пирове победе. Као човека који је у Влади, питамо вас како и шта даље?

Авет нових сеоба

Милорад Шкиљевић: Господине председниче, желео бих да и ја кажем пар речи. После свих ових догађаја и онога што смо у Македонији организовали као протест против агресије, доживели смо и то да на македонској телевизији чујемо да су војници НАТО-а "ослободилици". Моја су предвиђања мрачна, верујем да се може десити да под утицајем овакве

мо занемарити да би добар потез био и покушај да се Немачка извуче из загрљаја НАТО-а. Срећом смо се са странкама које говоре о српству, оне, а не неке друге које су и даље забављене некаквим братством и јединством, треба да са нама траже излаз и решење.

Најбитније сачувати јединство Срба

Др Војислав Шешељ: Ја сам већ објаснио нашу општу политичку позицију и наше прогнозе будућих збивања. На крају бих само нагласио ваше питање - где видимо излаз?

Пред нама је сада један једини излаз, Савез са Русијом и Белорусијом. У свим другим варијантама поставља се само питање хоћемо ли дуже или краће време издржати. Намера је Американаца да нам униште и народ и државу, у то нема никакве сумње. Наша шанса је Савез са Русијом и Белорусијом и заустављање на овакав начин њихових настојања.

Свестан сам, наравно, и да вам нисам могао дати много разлога за оптимизам. Морамо ипак да се боримо. Како ћемо се борити, колико ћемо бити успешни, то ћемо да видимо.

Што се тиче овог вашег захтева да останемо у Влади Србије, не зависи то, на крају крајева, ни само од нас. Да видимо какав ће бити овај период преиспитивања и унутрашњих политичких односа и позиција свих политичких партија, а поготово наших коалиционих партнера из Владе народног јединства. Што се тиче наше партије, она ће и даље подржавати вашу странку и сва ваша настојања и све док министар Мирчић не преда своју дужност, ја мислим да у њему можете наћи не само сарадника, већ и пријатеља који срцем и душом помаже све оно што ви радите. Нисам чуо да сте досад имали примедби на његов рад.

Ми смо се трудили да и неким својим потезима, независно од ваших активности, допринесемо јачању просрпског расположења у Македонији. Не знам како вам је изгледало то што смо урадили са Панкијем и његовим пријатељима, мислим да је то учињено у правом тренутку и да је можда подстакло буђење српско-македонске блискости. Показало се да су то заиста добри људи, српски пријатељи, међу њима има и Срба и ми ћемо видети шта још може да се уради на том плану, можда им организујемо и неко гостовање у Србији. Оно је било планирано, па нас је рат прекинуо.

Настојаћемо да још неке контакте проширимо, о чему ћемо се консултовати и сада као још увек владајућа, и као опозициона партија. Наравно, имајући у виду вашу основну позицију и оријентацију која треба таква и да остане. Не смете никако дозволити да вас било ко дели. Нема вас много у Македонији, и то је разлог више да останете јединствени.

Жана Живаљевић

Делегација Срба сматра да је недопустиво да о судбини српства одлучују политички профитери попут Вука Драшковића

јем ситуације, и ми Срби у Македонији не знамо где смо. Свесни смо да није време да тражимо кривца, него да збијемо редове и тражимо за све нас најповољнија решења. Гледали смо вас јуче кад сте рекли да се агресија наставља, и тек нас очекују проблеми, како да изађемо из ове тешке ситуације, главно је питање.

Понављам апел својих претходника да не излазите из Владе и остављате Србију на милост и немилост онима који јој добро не желе.

Знате и ви, а знамо и ми, ко само чека да ускочи - ми смо јако незадовољни Драшковићевом изјавом да ће извести народ на улице. Сматрамо да је то крајње некоректно, егоистично, да злоупотребава невољу Србије и српског народа да у овој ситуацији приграби нешто што му реално не припада.

пропаганде српски фактор ослаби, и уз садејство америчких трупа и подршку бугарско - шиптарске владе, потражи спас у Србији.

Власт у Србији има све службе и ако има податке о томе који су следећи потези, да ли има начина да се они предупреду? Да ли наша држава има национални план за спас народа, да ли у њему треба да партиципирају све партије, без обзира да ли су на власти или не? Најважније је предупредити даље сепаратистичке тенденције, сукобе међу нама самима, јер би многи ликовали да се то деси. Није важно ко је председник ни ко су министри, важан је један овакав план, који мора важити за све.

И у вођењу спољне политике, мора се имати обзира према различитим политичким мишљењима, без обзира на то која је странка на власти. Добар је Савез са Русима и Белорусима, али не сме-

ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ, ДР ШЕШЕЉ, ПРИМИО ЈЕ 28. ЈУНА 1999. ГОДИНЕ
ОТПРАВНИКА ПОСЛОВА ИРАЧКЕ АМБАСАДЕ, САЛИХА АЛ АДАМИЈА

ЈУГОСЛАВИЈА И ИРАК СИМБОЛИ ОТПОРА

Савезна Република Југославија међу првима осудила америчку агресију на Ирак. Заједничка судбина двеју земаља трасирала правце будуће сарадње. Муслимани, као ни Срби, не пристају на мапу новог светског поретка

Др Војислав Шешељ: Добро дошли екселенцијо. Драго ми је да се указала прилика за наше упознавање и ја се надам да ово неће бити последњи пут.

Наше народе краси једна дуга традиција пријатељских односа и ми ту традицију треба даље да негујемо и развијамо, јер је то у интересу оба наша народа. Ја изражавам посебну захвалност Вашем народу и Влади, а посебно Вашем председнику, на подршци и солидарности коју сте указали у току агресије НАТО-а на нашу земљу.

Нама је познато кроз какве проблеме пролази Ваш народ и Ваша држава и ми смо у више наврата у прошлости оштро и енергично реаговали против политике ваших непријатеља, који желе да униште вашу земљу. А, оно што је највећа залогова пријатељства наших народ у будућности, то су заиста заједнички не-

пријатељи, и као што каже стара арапска пословица: "Непријатељ мога пријатеља је и мој непријатељ".

Добро дошли екселенцијо.

Пријатељи по судбини

Салих ал Адами: Хвала екселенцијо. Веома ми је драго што могу да се сретнем са Вама, и, као што је познато, ја сам стигао у Вашу земљу 20 дана пре почетка агресије. Чињеница је да се заправо суочавамо са истим непријатељем. Чињеница је да имамо исти циљ, који желимо да постигнемо. Желимо да зауставимо империјалистичке акције против наших земаља, боримо се, такође, за јединство наших народа.

Желимо да будемо независна држава. На основу Повеље Уједињених нација и на основу међународног права то је

заправо наше право да се боримо за те циљеве. Користим ову прилику да кажем да вам пружамо нашу подршку и желим да истакнем да сва ирачка средства информисања, исто тако и Социјалистичка бас партија, сада увелико говоре о томе како је ваш народ био веома храбар и како се храбро супротставио овом нападу.

Пре три-четири године био је састанак између представника наше партије и вашег представника, и наравно, било је речи о реакцији југословенског народа на ту агресију. Мислим да ће ставови, које су заузеле наше земље, наредних година отворити могућности за заједничку кооперацију. И наравно, не говорим само о могућности сарадње на политичком плану, већ и о сарадњи у домену привреде, спорта, пољопривреде, културе, дакле, о једној свеопштој сарадњи, а

Сусрет у кабинету потпредседника Владе Србије, др Војислава Шешеља: наставак пријатељских односа двеју земаља

исто тако о могућности сарадње између наше две партије.

Мислим да су циљеви Ваше Радикалне странке и наше Социјалистичке партије заправо исти, а то је да се народи земаља уједине. Ми се, заправо, боримо за тај племенити циљ и надам се да ће убудуће бити много сусрета између наша два народа.

Екселенцијо, хтео бих да се захвалим на ставовима које сте заузели у вези са нашим проблемима, заправо, у вези са непријатељем који нас напада. Ја сам убеђен да цео ваш народ, заједно са Владом, даје подршку овом питању. Наш народ у Ираку је дао подршку вашој борби, јер се ова питања заправо свode на питање правде.

Ви сте на вашој територији, а ми смо на нашој, а затим се појави непријатељ, који је дошао са више хиљада километара удаљености, да прети нашим народима.

Ја мислим да је наш посао сада да видимо како да изградимо и ојачамо ту сарадњу између наша два народа на свим плановима. Ми тражимо узајамну солидарност не само у смислу разговора и прича, већ нешто конкретно. Верујте ми да док седим у амбасади размишљам како може да се реши то питање, како може народ да се удружи у својим акцијама.

Ја сам убеђен да ћу и овде, у Југославији, наћи на исту тенденцију, заправо исту жељу људи који желе исто, који мисле исто. Исто тако, убеђен да, кад се ради о правди, да ћемо ми на крају ипак победити. Ви сте донели праве одлуке, независне одлуке, ми смо учинили то исто у Ираку, и као што видите, на међународном плану дошло је до реакције, до различитих мишљења, било је супротстављања овој бруталној политици САД и НАТО-а. Питање је једино - како сви људи и народи, који воле и цене мир, и који воле и цене правду, да устану и да се супротставе тој политици.

Као што Вам је познато, наш народ се већ девет година супротставља тој политици. Можда њима полази за руком да убијају људе и да разарају, међутим, њихови стратешки циљеви су оманули. Ја сам убеђен да ће чак и овде у Југославији солидарност, коју људи осећају и желе да успоставе, бити у стању да поништи сва настојања НАТО-а.

Ваша екселенцијо, ја сам убеђен да ми сада имамо добро искуство у вези са тим - како да поступамо у односу на такву агресију. Ви такође сада имате то искуство. То је добро, јер зато ћемо моћи да се нађемо, да седнемо, да разговарамо, да дискутујемо, како да се супротстављамо том искуству.

Ја се надам да ћете Ви, од сада па надаље, наћи прилику да посетите Ирак, да ће исто тако наша делегација доћи у Југославију, да ћемо се наћи и разговарати. Значајно је да се одржава ова солидарност између наша два народа, јер ето, ми се налазимо на истој тачки, приморани смо да се супротстављамо тој агресији.

Салих ал Адами: осудио агресију НАТО-а на СР Југославију

Хвала Вам што сте ме примили у ову посету данас, а веома ми је драго што могу да кажем да ми је мој претходник испричао да сте вас двојица имали веома добре односе и да су ти односи били лепо примљени и у Ираку и овде.

Чврсти темељи сарадње

Др Војислав Шешел: Ја сам уверен, екселенцијо, да сте се већ на првом кораку, на почетку Вашег боравка у Београду и у СРЈ могли уверити у искрено пријатељство српског народа према ирачком народу и ми заиста желимо сарадњу на свим нивоима, на политичком, економском, културном, спортском.

Ми смо протеклих деценија имали изузетно добре политичке, економске и културне везе. Наша земља је спремна да ту сарадњу даље развија, а посебно на економском плану имамо неслухене могућности да радимо у заједничком интересу. Ирачки и српски народ су имали сличну трагичну судбину у овој последњој деценији двадесетог века, али оно што је нас задесило, као да је почело да буди цели свет из дремежа.

Ја морам да признам, екселенцијо, када је 1991. године дошло до агресије на Ирак, од стране Американаца и њихових савезника, код нас је било много неразумевања и ми смо у то време знали да дамо и неке примерене изјаве, и у нашој јавности то није било приказано на исправан начин, али ја Вас уверавам да је то било искључиво из чистог непознавања чињеница, јер су западни медији били изузетно утицајни у нашој средини. То је било време пада комунизма, када су у нашем народу биле присутне велике заблуде о правој природи западњачке демократије и западне политике.

А што је најбитније, код нашег народа није постојала свест и сазнање да је Кувајт заправо саставни део Ирака и да је Кувајт отет Ираку у време стицања независности, само зато што је био најбогатији нафтом, а онда смо видели, на нашем примеру, како западне силе оти-

мају територије, цепају народе. Није прошло ни неколико месеци од агресије на Ирак, а кренула је кампања разбијања Југославије.

Претходна Југославија је, истина, била комунистичка држава, али је била ипак поприлично стабилна и покушавала је да води независну спољну политику, и оно што је било позитивно, ако је уопште нешто било, јер ја сам био опозиционар у време комунистичког режима, дисидент, позитивна је била сарадња са арапским народима, азијским, афричким, јужноамеричким, и тада смо стекли много пријатеља у свету.

Негде је пријатељство сачувано, у неким случајевима је поколебано, у неким случајевима је и раскинуто. Нама је веома драго што по питању Косова и Метохије није било великог неразумевања у арапском и исламском свету, као по питању Босне и Херцеговине. У време грађанског рата у Босни и Херцеговини, западни медији су тај рат покушали да прикажу као сукоб православних Срба са исламом, што заправо није била истина.

Показало се да су цео сукоб режирале западне силе, а босански муслимани, који су заправо српског порекла и говоре српски језик, напоскон су схватили да ни њима западне силе не желе добро. И муслимански део Босне се нашао под америчком окупацијом. На Косову и Метохији је инструментализована албанска национална мањина. Западу је требао један крвави сукоб, да би то био повод за улазак трупа НАТО на нашу територију.

Због тога су многи страдали и Срби и Албанци. Али, овога пута, скоро ниједна арапска и исламска земља овај рат није схватила као наш сукоб са исламом, а на Косову и Метохији, на страни српске и југословенске државе, били су муслимани српског језика и српског порекла, затим Турци, којих има око 50 хиљада, Роми или Цигани, којих има скоро 10 хиљада, Горанци, који су једна специфична етничка група муслиманске веро-

исповести, и Египћани, којих по званичној статистици тамо има око 7 хиљада.

Оно што је за нас Србе веома значајно, што веома, веома ценимо, и Исламска верска заједница у Србији се веома оштро супротставила агресији, посебно београдски муфтија Хамдија Јусуфспахић, што показује да је већ зрела свест и православна и муслимана да не смеју дозволити да их Запад заваља, а западне силе не желе ништа добро ни муслиманском, ни православном хришћанском свету.

Ова агресија на СРЈ додатно је допринела буђењу и руске, и кинеске, и индијске свести, да Американци ни њима не спремају ништа добро, и ми смо убеђени да сада следи успостављање новог центра поларизације и желимо од свих народа, држава, света, који не прихватају тај амерички диктат, да се повезују, организују и уједињују у свом наступу, мислим да би и Југославија и Ирак играли значајну улогу у том процесу.

Екселенцију, ја, као председник Српске радикалне странке, са великим задовољством прихватам предлог за успостављање међупартијских веза Социјалистичке бас партије и Српске радикалне странке. Са великим задовољством бих путовао у Ирак, јер се заиста искрено дивим ирачком народу и Вашем председнику Садаму Хусеину, због ваше херојске борбе за независност и слободу Ирака.

Желео бих да у што скорије време делегација Социјалистичке бас партије, на највишем нивоу, буде гост Српске радикалне странке. Вама је познато да су министри Српске радикалне странке недавно поднели оставку на чланство у Влади Републике Србије, јер ми једини нисмо прихватили план по коме НАТО улази на Косово и Метохију.

Ми смо сматрали да треба и даље да се боримо и супростављамо, а овакав копромис, какав је постигнут, за нас је био сувише тежак и неподношљив. Међутим, ми смо сада у једној фази преиспитивања међусобних односа са нашим дојучерашњим коалиционим партнерима. Председник Републике нас је својом Уредбом са законском снагом задржао у Влади до даљег, до редовног заседања Народне скупштине.

Наши досадашњи коалициони партнери желе и даље сарадњу са радикалима, не усуђују се да улазе у комбинације са прозападним странкама, а и ми, када зрелије размишљамо, немамо друге алтернативе, јер у Србији има свега пет озбиљних партија: Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Српски покрет обнове и Савез за промене, Ђинђића, Вука Обрадовића и осталих.

Реално је очекивати да у будућности ниједна партија сама неће моћи да освоји на изборима апсолутни број посланичких мандата.

Ми, српски радикали, никада нећемо са Драшковићем и Српским покретом обнове, са њим више буквално нико не може, јер он непрекидно призива америчке трупе, а не можемо ни са Савезом за промене, јер они су директно амерички плаћеници, тако да ће после овог пери-

ода преиспитивања међусобних односа вероватно нека нова варијанта коалиције бити најреалнија, али ту ниједно решење не бих могао сада да прејудуцирам. Наредни дан ће већ показати која је варијанта најприхватљивија и најприменија.

Молим Вас, екселенцију, да Вашем председнику, Садаму Хусеину, и ирачкој Влади и целом ирачком народу, пренесете моје искрене поздраве и изразе поштовања и дивљења, и у име Владе Републике Србије, и у име Српске радикалне странке.

Југославија и Ирак светионици будућности

Салих ал Адами: Наравно, ја ћу нашем председнику да пренесем ове поздраве, а користим прилику да кажем да су муслимани свесни тога што се дешава, да су свесни да Американци заправо убијају муслимане, у Судану, Сомалији, Авганистану такође. Да ли Ваша екселенција зна да су, заправо, на челу тог покрета у Америци припадници националистичког покрета, знате Ви да је Олбрајтова Јеврејка. Ја не верујем да они воле Албанце на Косову, једноставно желе да изврше окупацију, да наметну своју вољу. Сви они народи који желе да се супроставе њиховој политици, једноставно, изложени су њиховом уништењу.

Ирак је богата земља, као што Вам је познато, ми имамо највеће резерве нафте на свету. Они, једноставно, желе да се домогну наше нафте, нашега богатства. Било би нам, заправо, веома драго да нађемо неко решење за све то, као што многе земље и чине. Ми осећамо исто што и ваш народ, ми смо народ који потиче из давних времена. Како можемо да прихватимо да тим криминалним људима поклонимо нашу будућност? Шта ће наши синови рећи на то?

Сви ми у муслиманском свету, у арапском свету, знамо шта је заправо суштина пробелема овде код вас, да то није сукоб са исламом. Американци желе да држе све под својом контролом. Нажалост, земље Европе су у веома лошој позицији, а волели бисмо, и надамо се, да ће европске земље имати много већи степен независности од Америке, јер чињеница је да су људи, који су изгинули овде у Југославији, заправо саставни део свих европских народа.

Југославија је саставни део европског континента, то је реалност. Мислим да ће ова ваша борба против те политике натерати већину европских народа да размисле. Ви сте заправо овде као неки светионик, или пример за светлу будућност у Европи, исто као што ми верујемо да ми у Ираку заправо служимо као пример, или предводимо земље у будућности, јер је питање "бити, или не бити", да будемо оно што јесмо, један стари народ са историјом и цивилизацијом, или да не будемо, или да будемо робови Американцима, тим криминалцима, да прихватимо ту каубојску политику.

Хвала Вам екселенцију, извините што сам Вам узео толико времена. Надам се да ћемо се и убудуће сретати, и нарав-

но, пренећу Ваше поздраве председнику Садаму Хусеину. У исто време, користим прилику, да поздравим вашу солидарност са нашим народом и желим да кажем да заправо желимо да се и убудуће настави сарадња између наших два народа, на службеном нивоу, и наравно, надам се, да ће и сарадња између наше две странке убудуће да се развија.

Надам се да Вам је познато да је наш председник прошлог јануара предложио да се успостави сарадња између народа, који се супротстављају таквој политици Американца и да се та сарадња прошири на све области. Ја сада верујем да можемо направити први корак да се успостави одређена веза између Ирака и Југославије, а мислим да ће и све наше везе, вероватно, пронаћи могућност сарадње и са другим народима.

Мислим да је веома важно да се такве ствари успоставе. Хвала, Ваша екселенцију.

Запечаћено савезништво

Др Војислав Шешељ: Ја сам убеђен да ћемо ми успети, јер знамо зашта се боримо и зато што је наш циљ неупоредиво узвишенији у односу на америчке полности и њихово нечовештво.

Екселенцију, увек сте добро дошао гост и овде у Влади Србије, и надам се следећи пут у седишту Српске радикалне странке, и свуда тамо у државним органима, где српски радикали учествују у власти, а убеђен сам да и наши коалициони партнери деле наше мишљење, јер је наша званична, заједнички утврђена политика, такође пријатељска у односу на Ирак.

Иначе, ово је мој први радни дан овде, у згради Владе Србије, јер, када је зграда била бомбардована, ми смо били размештени по граду, на разним местима, а ово је кабинет потпредседника Владе, Томислава Николића, а мој кабинет и салон за пријем гостију су потпуно уништени.

Салих ал Адами: Да, то је један непријатељ који уништава историју, они једноставно не прихватају такве ствари. Ето, такви су Американци.

Др Војислав Шешељ: Американци су народ без историје и без културе, потомци разбојника, у правом смислу речи. И, оно што су урадили Индијанцима у Америци, они желе целом свету да ураде.

Салих ал Адами: Погледајте вијетнамски рат - поубијали су стотине хиљада људи тамо, разорним средствима, каубојска политика. Погледајте госпођу Олбрајт, да ли такав карактер треба да има министар спољних послова. Она је прави каубој. А верујте, неки кажу да је то рат госпође Олбрајт, оно што се десило на Косову, ова агресија. То је њихова политика.

Хвала екселенцију. Надам се да ћу, наравно, после посетити седиште Ваше странке и да ћемо имати добру сарадњу убудуће. Хвала Вам најлепше.

Др Војислав Шешељ: Хвала и Вама. До виђења.

НЕМАМО ПРАВО НА ПРЕДАЈУ

Српска радикална странка под вођством др Војислава Шешеља израсла је у снагу која заиста може преокренути ток догађаја у корист српског народа. У овом одсудном историјском тренутку, када су НАТО трупе и шиптарски терористи окупирали Косово и Метохију, српском народу у целини предстоји исцрпљујућа демократска борба за остварење националних интереса

Потпис којим се странним трупам дозвољава улазак на Косово и Метохију значи само једно, потписана је предаја. Овим чином почиње окупација територије Србије и Југославије. Не налазимо се пред вратима раја, не почиње мир него класична и до краја огољена окупација. Не чека нас блаженство због претрпљених мука, страдања, патњи и покоља. Још горе, шиптарски злочинци тек сада се иживљавају над незаштићеним Србима Косова и Метохије. Да ли то можемо мирно посматрати? Не, српски народ се налази пред одсудном битком у којој мора показати потребну зрелост да би се спасио и своју будућност обезбедио. У супротном, историја ће нас обрисати као што је то небројено пута до сада учинила и са далеко већим народи-

ма. Српска радикална странка је од почетка указивала шта су праве намере западних сила.

Исто тако, показивали смо пут и начин како се тим злим намерама одупрети. Зато смо и ушли у Владу народног јединства, да би мерама донесеним на наше инсистирање олакшали и уопште омогућили одбрану отаџбине. Нажалост и упркос нашем противљењу потписан је споразум којим се дозвољава војним снагама НАТО агресора да окупирају вековну колевку српства, Косово и Метохију.

Газети по најсветијем делу наше отаџбине нацисти новог светског поретка извршили су чин окупације не само Републике Србије него и целокупне Савезне Републике Југославије. Што је још

горе, силе Запада су на тај начин омогућиле шиптарским терористима да неометано доврше геноцид над преосталим српским народом. Зато, ценећи све што се десило за време агресије и нарочито оно што је уследило после одлуке Народне скупштине Републике Србије, чиме је верификован план којим се наша земља изручује на милост и немилост окупатору, Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке, на седници одржаној 5. јуна 1999. године, донела је одлуку да српски радикали напусте своја места у Влади Републике Србије.

Нашостанак у Влади значио би подршку странним силама у спровођењу њихових злочиначких намера. Ми, српски патриоти, никада се нећемо помирити

Српски радикали се никада неће помирити са окупацијом дела отаџбине

са окупацијом наше отаџбине али као следбеници демократских принципа принуђени смо да поштујемо већинску одлуку Народне скупштине, иако смо против ње гласали. У свему што смо радили и радимо, ми српски радикали увек смо слушали глас народа имајући безгранично поверење у његову снагу.

Веровали смо и верујемо у снагу српског народа која лежи у томе да види шта је истина а шта лаж, шта је добро а шта је зло, шта води националном интересу и просперитету а шта националној пропасти и самоубиству. Зато, ми српски радикали предвођени др Војиславом Шешељем позивамо целокупни

Предводник ове демократске борбе може бити само један човек који је не само својим радом него и животним путем, показао и доказао да му је добробит српског народа на првом месту. Под његовим руководством, руководством др Војислава Шешеља, Српска радикална странка је израсла у снагу која заиста може преокренути ток догађаја у корист српског народа. Сада, у овом одлучном тренутку, то је једина политичка странка око које могу да се окупе сви Срби којима је на срцу отворена рана не само Косово и Метохија, него и све оно што се дешава у Црној Гори и Републици Српској.

рају само са истинским српским родољубима. Прошло је време када смо као народ показивали максималну толеранцију према онима који су нашег рода и имена али су доказани послушници Западних сила.

Данас више немамо право да им опраштамо јер крајња попустљивост према њима је грешка према нама самима, грешка која издајницима само олакшава њихов разоран рад. Таквима је главно оружје прича о слободи и демократији. Њиховој накардној слободи и још горој демократији. Кажу да је читав свет слободан, да свуда влада демократија, свуда осим у Србији. Читав свет ће заиста и бити слободан тек када и Србија буде слободна, без окупационих снага на својој територији, без шиптарских банди за које су разарања Хуна само инцидент. До тада, не само да неће бити слободан, него у целом свету неће бити ни правде и демократије.

Свити домаћи поборници лажних западних вредности свесно уносе пометњу а наши спољни непријатељи све чине да је подрже и погоршају, знајући да ако нема чисте мисли, нема ни јасног пута, ни воље да се настави борба за целокупност наше отаџбине. Зато, не треба веровати типовима који се улизују историјским епизодистима оличеним у тренутним лидерима Запада.

У животу народа увек има ситуација када интерес отаџбине захтева да грађани поднесу највећу жртву за њен спас али само полагање живота за отаџбину не обезбеђује народни и државни опстанак. Такав је управо тренутак у којем живи данашња генерација Срба.

Бројни српски непријатељи спремни су на монструозна злодела како би нестало и нас и наше државе. И због тога и зато што јавност наших непријатеља одлично препознаје језик демократије као непогрешив барометар промашаја њихове спољне политике, морамо се држати ових метода борбе против окупације.

Победићемо

Обрачун са окупатором и његовим слугама неминовно долази. Он се не може избећи. Не могу га избећи они, не можемо га избећи ми. Али тај обрачун неће извести ни занесењаци, ни туђи агенти ни усијане главе које би биле задовољне да цео српски народ нестане, па да му одају признање на гробу. Не.

Обрачун ће извести верни и свесни синови српског народа који знају да је терет српских дужности тежи него икад и који су овом незахвалном бремену дорасли. То су српски радикали предвођени председником др Војиславом Шешељем.

**Србија је вечна
док су јој деца верна!**

Огњен Михајловић

Патриотизам по мери народа:
из времена општенородног отпора агресору

српски народ, све Србе и Српкиње, да не клону духом и да нам се придруже у нашој политичкој борби за спас српства и Србије.

Борба која нам предстоји је једини пут обезбеђења живота, опстанка и будућности српског народа. Сва национална енергија мора да стреми само ка једном циљу, да туђинска чизма заувек напусти нашу отаџбину, како би наша најјужнија покрајина заувек остала у загрљају Србије. Да они који пале српске куће, силују и убијају нашу нејач, жаљемо што су икада и помислили да преко Проклетија загазе на свету српску земљу.

У борбу са егзекуторима новог светског поретка морамо ући организовано, како не бисмо деловали као анархистичке банде шиптарског башибозлука, што изазива презир и гађење целог цивилизованог света. Морамо деловати као свестан народ који је повезан у целину националним интересом, где се зна свачије место и где сваки појединац до максимума доприноси снази целине.

Опомена сарадницима окупатора

Ма колико скупо коштали, сви досадашњи испити изгледа да нису били и коначни испити зрелости српског народа. Пресудни и одлучујући испит долази сад, у њему морамо да покажемо и како се треба односити према малолудним у сопственим редовима. Нико у Србији коју гази америчка чизма нема права да ради за странце, не важе никаква оправдања и извињења. Неопростиво је зарађивати доларе и марке на крви сопственог народа.

Ако читав народ иде путем отпора, путем демократске борбе за оно што му је неправедно одузето, нема места ни за какве изузетке. Ово није само морална обавеза, то је и конкретан начин да се страним силама покаже како у Србији нема послушних спроводилаца њихових нечасних наума.

Лишени таквих издајничких услуга, странци ће морати одустати од услуга оних који им се за овај посао снисходљиво нуде. Зато ће морати да прегова-

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

НЕОПХОДНЕ РАДИКАЛНЕ РЕФОРМЕ У АГРАРУ

22. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је актуелне мере које у економско-социјалној сфери морају предузети наши државни органи, како би се обезбедила елементарна економска стабилност и социјална сигурност, са посебним освртом на ситуацију у пољопривреди као најзначајнијој, стратешкој грани наше привреде.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да је неопходно кренути у брже реформе целокупног привредног система, успостављањем либералне тржишне привреде са приватном својином као основним полазиштем, чиме би се остварила већа економска ефикасност, ревитализација тржишног механизма, као и стварање услова за значајнија улагања страног капитала.

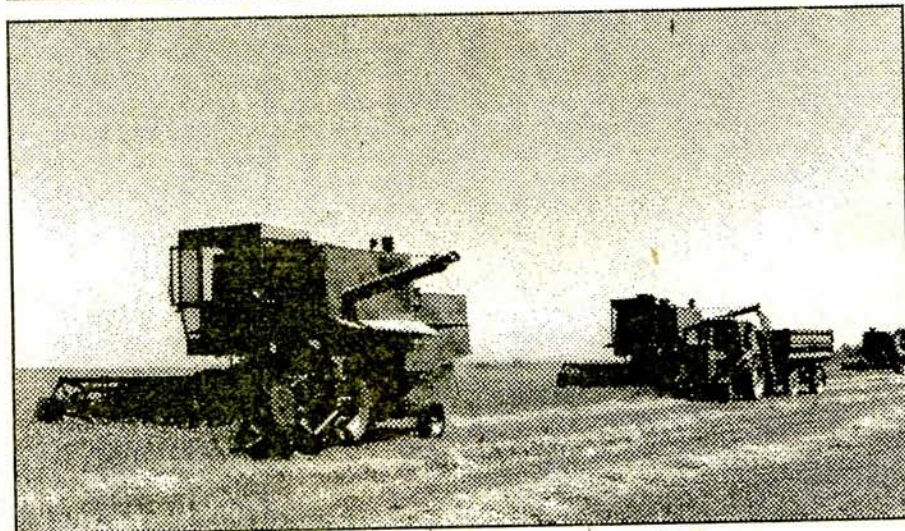
Кључна привредна грана, посебно у условима економске блокаде од стране агресорских земаља, јесте пољопривреда. Неопходно је приступити радикалним реформама у свим сегментима мера економске политике према аграру. Стратегију развоја пољопривреде и аграрног комплекса треба поставити тако да се остваре основни циљеви: задовољавање домаће тражње, обезбеђивање одговарајућих резерви основних пољопривредних производа, како би се обезбедила стабилност на домаћем тржишту и омогућио раст извоза, нарочито воћа и поврћа, јер наша земља има природне погодности да постане значајни извозник хране и пољопривредних производа. Те мере подразумевају неколико основних постулата који се морају реализовати што пре: приватизација агроиндустријског комплекса, увођење стимулативних мера које ће подстицати укрупњавање приватних посела и развој приватних пољопривредних газдинстава, обезбеђење заштитних цена за основне пољопривредне производе и увођење других облика развојних подстицаја.

Председнички колегијум српских радикала сматра да држава мора коначно да се обрачуна са свим монополистима у сфери трговине пољопривредним про-

изводима и гарантује слободан проток робе и отворену тржишну утакмицу у овој грани привреде. Они који су злоупотребили свој положај у државним органима и стеченим монополима на купопродају појединих пољопривредних производа у најхитнијем року морају би-

ти спречени да обављају те послове, а будући прекршаји антимонополских норми морају бити строго кажњени.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

СР Југославија има природне погодности да постане значајан извозник пољопривредних производа

АГРЕСИЈА НАТО-А СЕ НАСТАВЉА У ИЗМЕЊЕНОМ ОБЛИКУ

29. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке, на својој редовној седници, разматрао је актуелну безбедносну и политичку ситуацију у отаџбини, са посебним освртом на деловање српских радикала у предстојећем периоду.

Председнички колегијум Српске радикалне странке оцењује да се српски народ на Косову и Метохији налази у најтежој ситуацији од настанка српске државе, суочен са експанзијом терора албанских сепаратиста који, под окриљем међународних окупационих снага, врше стравичне злочине над српским цивилима.

Агресија НАТО злочинаца на Србију и Савезну Републику Југославију се наставља у измењеном облику. Они ко-

ји су до јуче немилосрдно бомбардовали српске градове и села, школе и болнице, цркве и манастире, данас би, по сваку цену, да нам на исти начин демократизују Рашку област, Војводину, желели би да мењају српске законе по сопственој вољи и нахођењу и боре се за успостављање послушничке и поданичке власти којом би они, коначно, били задовољни.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да српски народ никада неће опростити ни заборавити злочине које су над њим починили Американци и њихове слуге, а њихов покушај да у потпуности понизе Србе и да им у Паризу и Вашингтону бирају власт, наилази на презир огромне већине припадника српског народа. Срби неће и не могу прихватити власт оних људи који

су у време НАТО агресије на нашу земљу побегли од сопственог народа, улизујући се непријатељу и хвалећи разорно дејство његових бомби.

Срби, такође, неће подржати ни оне политичке странке и њихове лидере чији је једини програм одувек био капитулација по сваку цену и прихватање свих глупости и бесмислица које Запад налаже својим колонијама.

Председнички колегијум Српске радикалне странке обавезује све српске радикале да и у предстојећем периоду учине све како би се земља одбранила и одупрла покушајима Американца и њихових савезника да је у потпуности покоре и униште.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Срби неће странке и њихове лидере чији је једини програм капитулација и прихватање бесмислица које Запад намеће својим колонијама

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

УКИНУТО РАТНО СТАЊЕ

24. ЈУН 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Посланици Српске радикалне странке у оба дома Савезне скупштине гласаће данас за укидање ратног стања у Савезној Републици Југославији. Ми остајемо при свим својим политичким ставовима који се тичу узрока успостављања ратног стања, ситуације у току ратног стања и околности које су наступиле после ратног стања. Али сматрамо да наша држава има политички интерес да се тренутно ратно стање укине.

Међутим, упозорили смо и данас председника Савезне владе да је његова влада мањинска и да Српска радикална странка неће гласати за законе које та влада поднесе, да ће Српска радикална странка бити у правом смислу речи опозициона политичка партија у Савезној скупштини, и да ће се понашати у првом смислу речи као опозициона политичка партија. Упозорили смо, дакле, председника Савезне владе да води рачуна да обезбеди парламентарну већину у оба дома Савезне скупштине, јер, у супротном, нема ни смисла заказивати седнице ако та већина није обезбеђена и ако нема кворум да изгласа законе које предложи Савезна влада. Ми ћемо учествовати у расправи о свим законима, давати своје мишљење, али као опозициона политичка партија ми Савезну владу нећемо подржавати.

Ми смо имали један договор у мају прошле године са Момиром Булатовићем, приликом његовог избора за савезног премијера. Договор је био да се одмах после избора у Црној Гори приступи реконструкцији Савезне владе. Црногорски избори су имали помало неочекиване резултате и за нашу странку и за неке друге политичке партије у Савезној Републици Југославији, а онда су нас затекли интензификовани догађаји на Косову и Метохији, па нам се некако није ни журило да почнемо са пословима око реконструкције.

Крајем прошле године српски радикали су саопштили да немају намеру да улазе заједно са Вуком Драшковићем у

Савезну владу. Наши тадашњи коалициони партнери из Владе Републике Србије су закључили да им је Драшковић потребан. Драшковић је ушао у Савезну владу и тамо се задржао управо онолико колико смо ми прогнозирали, не дуже од три месеца. Прогнозирали смо то и на једној од конференција за новинаре, овде пред вама.

Ми смо били конструктивни према тој савезној влади, за све те месеце између Булатовићевог избора и ратног стања. Сада ћемо омогућити нашим гласовима да се ратно стање укине, а за све наредне одлуке, за све наредне законе Савезна влада ће морати да тражи парламентарну већину.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо спремни за разговоре који би водили прекомпозицији, и српске и уопште југословенске политичке сцене, институција државне власти, основних институција извршне власти, какве су владе. Неки разговори на том плану су већ вођени у Београду. Дакле, наш конструктивни став се састоји у отворености за разговоре, али се доследно понашамо као опозициона политичка партија.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Својевремено сте рекли у републичком парламенту да нећете подржати мањинску владу, али да ћете гласати за добре законе. Да ли ћете за добре законе гласати и у савезном парламенту, иако не подржавате мањинску владу?

Др Шешељ: Кад би се појавио неки изузетно добар закон, који би био у складу са програмом Српске радикалне странке, не искључујемо могућност да за њега гласамо. Али у принципу нећемо гласати. Што не значи да никад нећемо гласати ни за шта. То би био потпуно неразуман политички став.

За сутрашњи дневни ред је предвиђено неких седамнаест, осамнаест закона. Од тих седамнаест, осамнаест закона чак и сутра се може десити да гласамо за један или два закона, ако сматрамо да су нарочито важни. Не верујем да ће се то десити, али могуће је. Али за

огромну већину нећемо. У томе је суштина опозиционог деловања. Не можемо кад је некада нешто изузетно важно рећи - нећемо да гласамо. Као што је данас изузетно важно донети одлуку о укидању ратног стања. Кад бисмо рекли - нећемо никада ништа, онда не бисмо гласали ни за ту одлуку. Дакле, овакав принципијелан опозициони политички став не значи сад неразумност и крајњу тврдоглавост која нема елементарни политички смисао. Тако је исто што се тиче Републичке скупштине.

Новинар (аустралијска телевизија Ес Би Ес): Ако сте сада опозициона партија, да ли Слободан Милошевић треба да оде са места председника, и друго питање је ваш коментар и шта ћете учинити да се спречи егзодус Срба са Косова?

Др Шешељ: Нажалост, ми смо очекивали све ово што се дешава на Косову и Метохији, и то је био један од разлога, не најважнији, нашег гласања против прихватања плана Черномирдин - Ахтисари. Испред сваке политичке партије заступљене у Републичкој скупштини говорио је по један говорник. Ја сам говорио испред Српске радикалне странке. Скупштина је била затвореног карактера, говори вам углавном нису били доступни, али за оне који имају мало више стрпљења ми се трудимо да прибавимо извештај број примерака најновијег броја "Велике Србије", директно из штампарије, где је у целости објављен мој говор са затворене седнице Народне скупштине. Ми нисмо имали право да објављујемо туђе говоре, али мене нико не може спречити да објавим свој говор.

На Косову и Метохији се спроводи окупација НАТО-а. Та окупација је изразито антисрпског карактера. НАТО се само вербално залаже за националну равноправност. У пракси, дао је одрешене руке терористима из такозване ослободилачке војске Косова и они чине систематске злочине над српским народом. Србе прогоне и онемогућавају им живот на том делу српске територије.

Што се тиче Слободана Милошевића, он је председник Савезне Републике Југославије. Изабран је одлуком оба дома Савезне скупштине. Апсолутном већином гласова, како је то прописано нашим Уставом. Кад би он био смењен, таква иста апсолутна већина би се морала постићи и једном у другом дому. Она је мало вероватна. Пошто сте ви аустралијски новинар, вероватно још нисте добили подробне информације о структури наших парламентарних тела. Када добијете те информације, видећете да није тако лако и једноставно скупити парламентарну већину за изгласавање такве одлуке.

С друге стране, по нашем Уставу, мандат председника Савезне Републике Југославије је четири године и не мо-

вама, и у Великој Британији, и у Француској, и у Немачкој. Због тога би било бесмислено сада покретати иницијативу за обнову дипломатских односа. Уосталом, то не може никада бити једнострано, него двострана иницијатива. Што се тиче Српске радикалне странке, ми једноставно нисмо заинтересовани за такву иницијативу.

Новинар: Како коментаришете изјаве многобројних избеглица које су дошле у Београд да их представници Републичке владе просто терају да се врате на посао и то не у своја места, него у прихватне центре, затим питање забране протеста избеглих са Косова испред Савезне скупштине и шта вас је натерало на размисање да се повучете из политике?

терамо да остане. Ми не можемо за његову конкретну судбину да преуземо одговорност. Да је тамо наша војска, наша полиција, могли би преузети одговорност. Пошто су тамо окупатори, ми одговорност преузети не можемо.

Што се тиче мог евентуалног повлачења из политике, то није немогуће. Ово што се десило са Косовом и Метохијом после одлуке Народне скупштине, уздрмало је све чланове руководства Српске радикалне странке. Ја лично мислим највише мене, и у политичком, и у моралном, и у психичком смислу, и ми смо у једном процесу преиспитивања, и унутарстраначког и уопште политичког. Тако да су различите консеквенце ту могуће, ниједну не бих унапред искључио.

Српска радикална странка је против било каквих забрана јавних скупова. И то је наш принципијелан став којим се руководимо од оснивања наше странке. Али, с друге стране, инсистирамо да свако ко заказује јавне скупове поштује законске прописе. Закон је ту јасан. Скуп се мора пријавити надлежним органима, мора се организовати на адекватан начин и тако даље. И увек ћемо интервенисати у заштиту оних који су поштовали све законске прописе, па сазивали скуп, а скуп им у том случају евентуално био растурен. Јавни скупови су у принципу прилично опасна ствар, поготову у овако немирним временима и не смеју се стихијски организовати.

Новинар: Организовање скупа је само један од разлога што су двојица Срба са Косова осуђени. Други разлог је непријављивање места боравка. Како то коментаришете?

Др Шешељ: Ја немам подробне информације о томе, па вам не могу одговорити анализом или разматрањем конкретне проблема. Али лично, као човек, не могу прихватити, а убеђен сам и Српска радикална странка не може прихватити, да се било ко ко је сада избегао са Косова и Метохије може кажњавати због непријављеног боравка. Мислим да би то био врхунац цинизма, ироније и нечовечног понашања према нашим грађанима. Ја први пут сад од вас чујем да је и то био један од разлога, а постарали се већ у току дана да сазнам појединости.

Новинар: Да ли би ваш излазак из политике значао и нестанак Српске радикалне странке, то је прво питање, а друго питање је - како коментаришете понашање црногорских власти, с обзиром да држава због ставова Црне Горе уопште не функционише на савезном нивоу?

Др Шешељ: Српска радикална странка је најстабилнија политичка партија у целој Савезној Републици Југославији и на комплетном српском политичком простору. И слободно могу рећи, једино Српска радикална странка није заснована на принципу једног харизматичног лидера, не почива на једном човеку, није везана за једно име. Једино Српска радикална странка има читав низ истакнутих, доказаних, афирмисаних политичара у своме врху, да се код нас питање опстанка странке због

СР Југославија ће дугорочно имати велике и опасне непријатеље у САД, Великој Британији, Француској и Немачкој

же се ни под којим условима обновити.

Новинар (јапанска агенција Кјото): Неке партије предлажу убрзано обнављање дипломатских односа са Сједињеним Америчким Државама, Француском, Немачком и још неким земљама НАТО-а. Какав је став ваше партије о томе?

Др Шешељ: Српска радикална странка сматра да се агресија на нашу земљу није окончала прекидом бомбардовања. Агресија се наставља. Њене су методе промењене. Уместо бомбардовања, уместо томахавака, Американци приступају другим облицима субверзивног деловања, преко економске блокаде, санкција, финансирања разних видова опозиционе делатности, подривања система изнутра и тако даље. Ми ћемо дугорочно имати велике и опасне непријатеље и у Сједињеним Америчким Држа-

Др Шешељ: Активисти Српске радикалне странке, посланици, министри у остави, функционери, уопште никада никога нису присиљавали ни да остане на Косову и Метохији, ни да се враћа на Косово и Метохију, нити да одлази са Косова и Метохије. Ми смо свесни изузетно тешке ситуације у којој су се нашли Срби на Косову и Метохији, пре свега Срби, али и Роми, Горанци, муслимани, Египћани и тако даље. Свесни смо такође и чињенице да је тешко и овде обезбедити смештај за све оне који су избегли или би да избегну. Не можемо преузети на своја плећа ризик и рећи некоме - врати се!

Али, с друге стране постављамо и као основни национални интерес да што више Срба остане на Косову и Метохији. Ми желимо да што више остане, али се бојимо, устручавамо се да било кога

питања одласка једног појединца или групе људи једноставно уопште не би постављало.

Ми, српски радикали, желели смо компромис, желели смо дијалог. И даље смо присталице дијалога са свим релевантним политичким факторима у нашој земљи. Наравно, увек се држимо основних начела свога програма, својих политичких принципа, руководимо се својим циљевима и тако даље. Али да смо странка дијалога показали смо и у време оних масовних немира у Црној Гори. И веома смо смирујуће деловали. Чак допринели, по мом мишљењу, да се избегну неке крајње негативне консеквенце догађаја о којима је реч.

Морам признати да сад нисмо велики оптимисти у погледу могућности да се заиста нађе заједнички језик, јер је очигледно садашња власт у Црној Гори заиграла искључиво на америчку карту и своје политичке потезе повлачи у складу са наложима Гелбарда и сличних америчких инструктора за субверзивни рат.

Новинар: Срби који живе у Аустралији се осећају као да их је Милошевић издао. Ваш коментар на то, и друго питање је - да ли је Косово изгубљено?

Др Шешељ: Овде није реч о Милошевићу, него о Народној скупштини. Један једини орган у овој земљи који је прихватио план Ахтисари - Черномирдин зове се Народна скупштина Републике Србије, а после тога и Савезна влада. То су државни органи који су прихватили план. Да је Народна скупштина одбила, план се не би могао прихватити, не би се могао спровести.

Што се тиче Косова и Метохије, ми сматрамо да је та територија у вели-

кој опасности да буде дефинитивно изгубљена. Још није изгубљена. Окупирана је. Тамо су непријатељске НАТО снаге. НАТО жели да уништи цели српски народ.

Али ми имамо могућности да повратимо Косово и Метохију. Постоји правни основ у резолуцији Савета безбедности, јер је окупација ограничена на годину дана, па се без нове резолуције не може продужити, а у сваком моменту се може десити да нека од великих сила, сталних чланица, уложи вето на продужетак.

И наша је шанса у пријему у стално чланство Савеза Русије и Белорусије. Ако наша држава у међувремену постане стални члан Савеза, онда ће НАТО трупе кад-тад морати да оду и Косово ће остати у саставу Србије и Савезне Републике Југославије.

Новинар: Ако можете да нам објасните то што сте говорили о позицијама ваше странке у разговорима о прекомпозицији политичке сцене и извршних органа власти? Шта сматрате прекомпозицијом и ако можете да кажете ко учествује у тим разговорима и докле се стигло?

Др Шешељ: Ми смо имали само један разговор на највишем нивоу са више страначких представника, са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом, и то је разговор који није дао неке конкретне резултате.

Једноставно су изнета различита мишљења. Постоје две врсте прекомпозиције политичке сцене. Једно је прекомпозиција парламентарне политичке сцене, она се постиже искључиво изборима. Што се тиче Српске радикалне странке, ми с таквим захтевом нисмо

изашли, мада смо непрекидно понављали да се не бојимо избора и да желимо што скорије изборе. А наш је став да у изборни процес треба ући постепено, прво ићи на локалне изборе, па на савезне, и онда на републичке. То би било у складу и са неким редоследом претходних изборних узуса, а било би добро да се кроз три изборна циклуса мало смање основне политичке тензије у народу, међу грађанима.

Кад је реч о прекомпозицији извршне власти, онда је у питању прекомпозиција влада, републичке савезне и тако даље. Ми смо само начелно поставили та питања, питања на која још није дат прави одговор. Он се ишчекује. Рекли смо вам већ поводом Савезне владе, она ће морати да обезбеди парламентарну већину, какву - видећемо. Да ли ће ту бити неких отворених, јавних, систематских, темељитих дијалога, или ће се прибећи решавању политичких проблема на други начин, то ћемо видети.

Новинар (страни дописник): С обзиром да опозиција жели неке скупове, каква треба да буде реакција Владе у таквим случајевима?

Др Шешељ: Опозиција у нашој земљи је за свих ових десет година углавном могла да одржава скупове. Скупови су најчешће забрањивани нашој политичкој партији, најчешће деведесете године, али и 1995. последњи пут. И само су скупови наше партије, кад су били забрањивани, забрањивани противзаконито, јер смо их ми уредно пријављивали, најављивали, организовали и тако даље.

Неке друге политичке партије нису znale да направе разлику између политичких скупова, зборов, митинга и уличних немира. Ми смо за регуларне политичке скупове, без немира, без инцидента, без туче с полицијом, без разбијања и тако даље. Дакле, ми смо за политичке скупове у складу са законским прописима. Наши законски прописи који се тичу политичких скупова битно се не разликују од сличних прописа других цивилизованих држава.

Новинар: На прошлој конференцији за новинаре рекли сте да су неки функционери градске скупштине огрезли у криминалне афере и да ћете то обелоданити већ наредног дана, значи већ прошлог петка. Међутим, пошто ништа није објављено до данас, да ли бисте сада могли да кажете нешто о томе и о којим људима је реч?

Др Шешељ: Имамо и нека документа и неке папире и биће све објављено у следећем броју "Велике Србије". Не у овом који данас излази, него у првом следећем. Али је реч о хиљадама литара горива који су покрадени у условима ратног стања, између осталог. Полиција је приводила неке од тих функционера, саслушавала, били су хапшени, кривични поступак још није спроведен, а ми инсистирамо да се спроведе. Ако осетите неку промену у понашању, ставовима и изјавама Вука Драшковића у односу на режим, неко значајније угржавање ставова, одмах ће вам бити јасно да покушава на тај начин да спречи отварање кривичног поступка.

Америчка амбасада у Београду: било би бесмислено покретати иницијативу за обнову дипломатских односа са земљама фашистичке НАТО алијансе

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЛЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ**

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу парцела у Петровчињу

- Платцеви се уступају уз накнаду од 15 динара по квадратном метру
- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“ 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

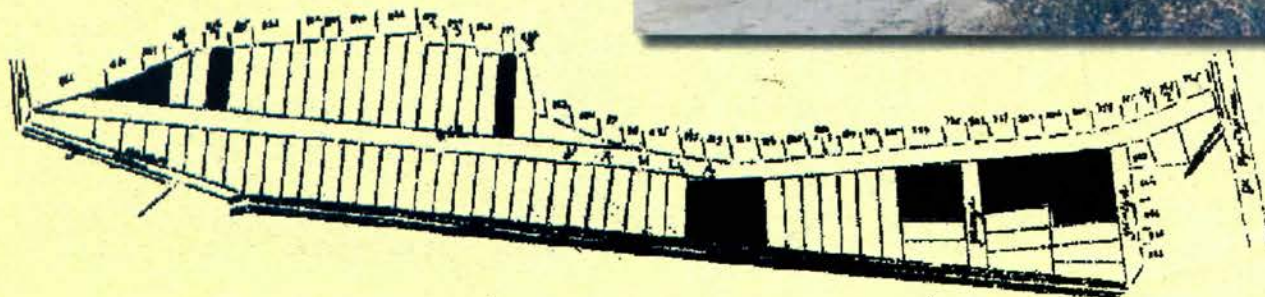
ПЕТРОВЧИЊ

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:

15 din/m²

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 31. ЈУЛА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добрањачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 150 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 200 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

CENA PLACEVA:
150 din/m²

